ЕПМА

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ

ОСИЯНИЯ

(ЕДИНЕНИЯ, ХОЛИЗАЦИИ)

КНИГА ОСЕМНАДЕСЕТА

СЪДЪРЖАНИЕ:

582.1992.05.06 – 04.06 Дневник на единатора`1992 (Втора част).....5104
583.1992.XXXX Емануил Сведенборг: За Божествената Любов.....5138
584.1992.06.04 Продължение на дневник'1992.....5143
585.1992.06.30 Старата и новата гвардия на Отца.....5190
586.1992.07.02 Продължение на дневник'1992.....5194
587.1992.08.09 Неизвестност и обилие.....5221
588.1992.08.27 Осияните от Силата.....5231
589.1992.08.28 Екстрен сондаж.....5235
590.1992.09.14 Ойлуминна – майката на новородените истини.....5241
591.1992.09.29 Сметофени, дисимергия и дисимати.....5246
592.1992.09.29 Вашата държава – свободата.....5257
593.1992.09.30 Слушай Ме, слушай Ме, слушай Ме, слушай Ме!.....5278
594.1992.09.30 Отговори на различни въпроси.....5291
595.1992.10.01 Разпнат на кръста, ученик на Христа.....5305
596.1992.10.02 Отговори на различни въпроси..... 5311
597.1992.10.03 Вдишвай Слово и Слово и Слово!.....5327
598.1992.10.03 Професия и призвание на Илма.....5336
599.1992.10.04 Осияния за труда.....5338
600.1992.10.09 Силомел се роди!.....5350
601.1992.10.10 Идеи за изобретения.....5355
602.1992.10.17 Картините на новото човечество.....5356
603.1992.10.18 Сълзата на Татван.....5380
604.1992.10.27 Гербове на космоси, народи и монади.....5392
605.1992.11.11 Правете и мълчете, мълчете и правете.....5396
606.1992.11.29/30 Дневник на единатора.....5400

ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА ДНЕВНИКА ОТ 1992 г.

6 май 1992г. В мила атмосфера на чай и кафе - разговор за значението на лунните им възли по домове. Там бяха възхитителната, неземно прекрасна и невинна А.Г. (Слънце в Близнаци и асцендент Рак според нея, но аз съм сигурен, че не е Рак), Л. (моя астрологическа близначка по Слънце, Луна, Меркурий и Венера), и С.К. Това бе в дома на Е.Г.

7 май 1992г. Цяла нощ сънувах ИБЧ. Цяла нощ чета стиховете на Райнис на руски език. Вечерта - на гости на М. и А. - много приятно гостуване; разглеждах с часове семейните им албуми и М. ми пусна свои диапозитиви. Когато се върнах у А.Л., отново разглеждах семейни албуми и си преснех разни любими лица. Ето една свободна композиция със снимка на А. – също преподавател по астрология в академията:

И той сънува денонощно своята "Тя" и постоянно си въобразява, че я вижда в разни туземки навсякъде като се събуди, но и на него не му е лесно. Така е при всички пришълци. Сред туземците, всеки незабавно става много длъжен и много виновен...

8 май 1992г. Лежа и спя цял ден. Сънно състояние, странен вятър в този Нептунов град между море и голямо езеро. Сякаш всички тук ходят като сомнанбули, унесени в своя свят.

11 май 1992г. Сутринта посрещнахме изгрева както трябва - в медитация поне половин час по-рано. Може би зората предизвика ново преживяване: при изгряване на слънцето, сами затрепериха силно вождите ми. Лйèпайското езеро е по-мистично от всичко, което съм виждал! Даже на Рила няма точно такива обитатели. Ако си бил през нощта с когото трябва или не си бил с когото не трябва, иди при изгрев слънце при Лйèпайското езеро! Може да видиш какви ли не неща...

12 май 1992г. През нощта - сън. За пръв път след година и нещо ми се явява Венно така ясно. Само главата му, с прекрасен загар, се подава над една висока каменна стена и загадъчно ми се усмихва. Казва ми: "Време е вече да вземете моите компенсации"... Първо си помислих, че е останало нещо за взимане от пенсията му, но през следващите дни и месеци, вече 3 години впрочем, напълно разбрахме с приятелите за какви "компенсации" става дума... В името на Словото и Делото, по негова молба и инструкции, ние преживяхме и дадохме много повече, отколкото ако не беше той. Сега, от другия свят - той или Учителят чрез него - ни връща всичко това с лихвите: животът ни след този миг се превърна в приказка! Неописуемо с думи преизобилие на любов и блага, с които ни заливат хората! Не би могло да се спечели с пари или по друг начин и за 100 живота. Аз обиколих Русия, П. - Франция, М. – цяла Северна и Южна Америка и Швейцария. Сега от всички тия страни идват най-качествените хора. Те преживяват на Рила неща, които са почти недостъпни за българите. Имат извънредно фина фонтанела и в тях уважението и благоговението е на пиедестал.

12 май 1992г. 8-10 ч. Пръв превод на беседа на Учителя със самата "С.Е." След това тя ми разказа за видението и преживяването си на 2 май тази година, когато ме била видяла предварително, че идвам в Лат-

вия, без да ме е виждала даже и на снимка - бил съм извършил нещо мистично с нея, с цветни лъчи и сияния и пр. На тази дата нито аз имах понятие, че ще ходя в Латвия, нито тя е знаела нещо за мене, но твърди, че съм абсолютно същият от видението ѝ. По-късно и с други хора се ми случиха подобни неща; ставало е и преди. Това доказва, че в другия свят човек работи нощем, а понякога и денем, на съвсем друго ниво, но за разлика от Учителите и Посветените от IV посвещение нагоре, не помни това през деня. Този път сравних с дневника си: срещу втори май съм сънувал нещо, свързано с числото 36. С. каза, че предишният ѝ адрес е бил на №36; но сега мисля, че това е и някаква прогноза.

Сутринта играхме първата паневритмия в гр. Лйѐпая. Дадох камерата да ни снимат, но и тази беше стара и развалена, лентата – воалирала, проявяването – под всяка критика. Днес бая си поиграх, докато избера и сложа тия кадри тука. Каквито и да са, те са автентични:

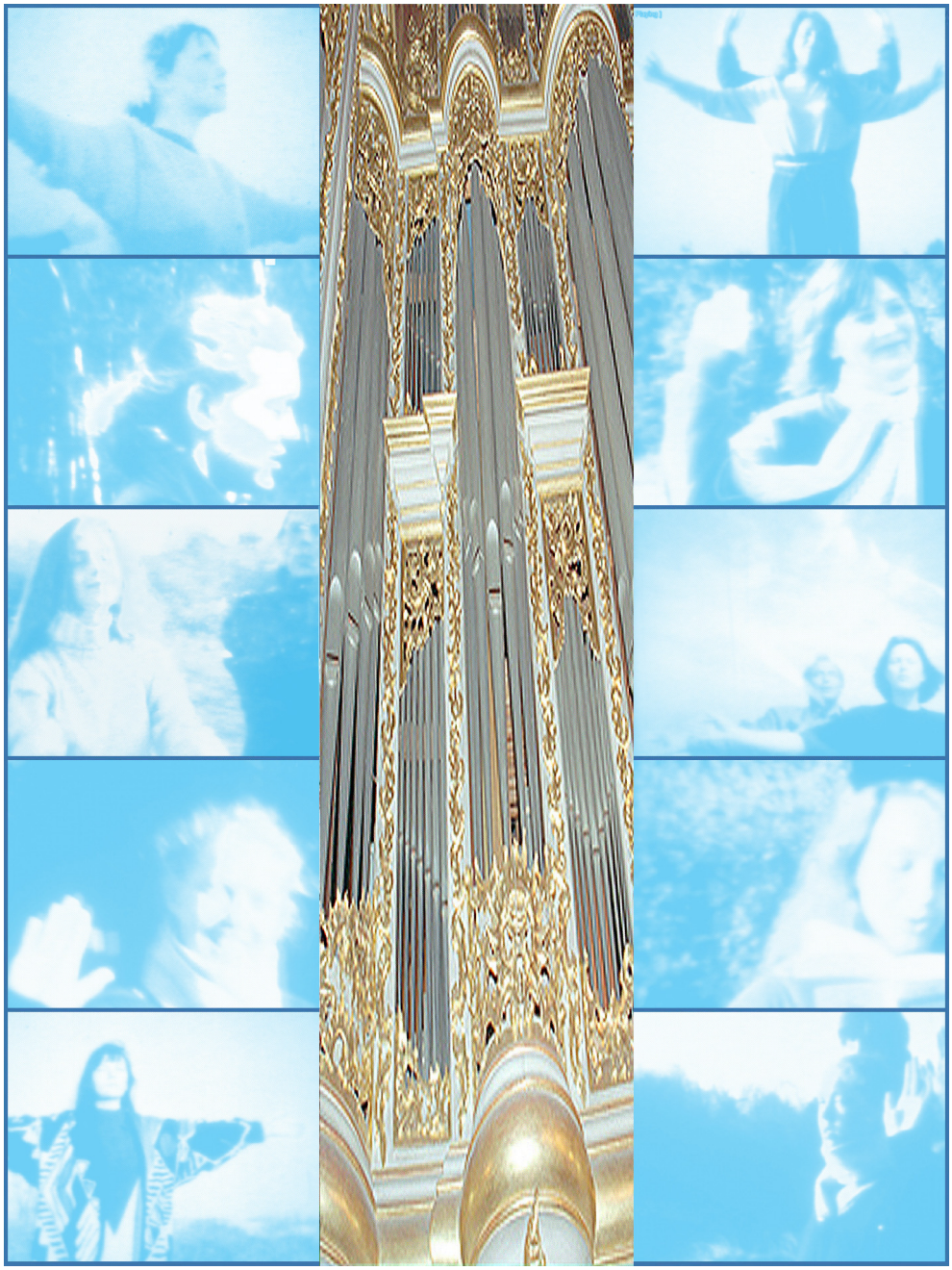

Паневритмии, срещи и разходки с любими приятели от град Лйѐпая. И там има катедрали с орган, както по цяла Латвия.

Вечерта бях гост на скъпо същество, което бе преди в България.

А ето какво е написала дъщеричката на В. и О. К-ви, която също бе поздравена от Елма някога за 1985г. Написала го е само преди два дни!

ВЕЧЕР

Весь день было пасмурно. Наступил вечер. Я шла по бескрайнему океану поля, а мне казалось, что никогда не доплыву до берега. Вдалеко поле сливалось с серорозовым вечерним небом, и огромный корабль – спаситель солнце - уплывал за горизонт.

Песня каких-то неведанных птиц доносились из серого неба. На мой океан как-будто кто-то специально опускал купол ночи. Постепенно прекращалось чудесное пение птиц, но то с той, то с другой стороны среди колосьев пел сверчок.

Совсем неожиданно на небе рассеялись тучи и все небо усыпалось яркими и огромными звездами. Стало светло, как днем. Но не смотря на эту красоту, мне хотелось побыстрей прийти домой, как заблудившейся маленькой лодке хочется поскорей приплыть к берегу.

И я шла, шла, шла...

10 мая 1992 г.

Не случайно към тези записки се прилагат на места и извадки от писания като горното и писма на приятели, докоснати по някакъв начин от Новата Проява на Всемирното Съзнание - за да се види как те отреагирват. На О. и братчето ѝ преди 8 години Елма бе обещал неща, за които те, както 85 на сто от останалите, не узнаха външно, но всичко става така, както е предвидено. За нея се бе казало, че ще бъде свързана плътно с Красотата.

13 май 1992г. Пак прекрасен изгрев над голямото Лйѐпайско езеро! Големи вълнения по кино-фото снимките на лебедите и другите птици. Стана цяла серия цветни диапозитиви!

14 май 1992г. Незабравима среща - още веднъж на тази земя - с преродения С.Е., който сега е в тялото на 18-годишно момиче, събрало в себе си грамаден свят от вълнения, мъдрост, художествени образи и жажда за обич! Следобед, сред дюните, с нея продължаваме превода на "Свещени думи на Учителя". Моята Тя рядко става видима, но сега направо искреше от щастие: реално докосване до един от най-нежните руски поети! Съвършено неописуема с думи лавина от образи, която ни заля с красота и ярки цветни светлини! Моята невидима за нея Приятелка започна да милва с върха на пръстите си лицето ѝ - и сякаш на всеки милиметър от него бяха записани милиони съвършени картини и художествени образи, които започнаха да извират във въздуха: планински връх, от който избликва река; оранжево езеро, светящо отвътре - с лилави отражения на дървета в него... И всичко това - в овална рамка от светлосиня мъгла, сякаш се е отворила пролука. После - в същата елипсовидна рамка - планински върхове, осветени от залязващо слънце, а над тях - драматични тъмновиолетови облаци, които се движат... Величествена картина! Само още един милиметър погалване - и виждаме небе с облачета като стада овце... После – море от ослепително блестящо сребро. Като насън ѝ разказвам за Алахвердѝ, герой от съвременен източен разказ - как вижда света цветен, понеже обича Садаф; за фантастичните душевни пътешествия на младия журналист и старата дама във "Вино от глухарчета" и за тяхната вечна любов... С. е като в хипноза, а моята Невидима продължава да я милва ефирно. Денят е необикновен, слънцето - странно бяло и блестящо, преживяванията - изумително свежи и красиви! За такива най-редки дни, в книгата си за глухарчетата същият Бредбъри разправя:

"Този ден щеше да бъде по-различен и затова, защото имало дни, съставени изцяло от ухания. А в други се чувал всеки звук и всеки шепот на Естеството. Имало дни добри за вкусване, други - за пипане. А някои били благоприятни за всички сетива. Днешният ден, каза баща им, ухаел тъй, като че ли грамадна и безименна овощна градина била изникнала оттатък хълмовете, за да облъхне всичко наоколо с благодатната си свежест"... "Обичал да се вслушва в тишината - ако тишината въобще можела да се чуе, - защото в тази тишина човек долавял как прашецът от дивите цветя се сипел в пчелистия въздух... Ама че сравнение - "пчелист въздух"!... Я чуйте водопада от птичи песни отвъд онези дървета!..."

Този път разбирам тъй ясно какво значи да срещнеш прероден поет на земята и какво може да даде близостта му - каква огромна привилегия е! И в този живот сега, като момиче, е правил опити за самоубийство, както си отиде предишния път. Как може да оцелее една такава душа в нашия груб свят, където жътвата му прилича на рязане на глави на лебеди?...

Самата тя, на свой ред, протегна ръка и едва-едва прокарваше пръсти по лицето на моята невидима Приятелка - безкрайно бавно... Всеки микрон движение раждаше нечувана музика и все нови и нови омайни картини. Възможно ли е всяка молекула, всеки атом от нас да е зареден с музика и художествени образи?... С всичко онова най-прекрасно, което сме преживели и раждали през вековете?...

Намираме се на дъното между две дюни, но все пак наоколо има пътеки и може да минат хора. Аз го казвам на глас, но С. отговаря: "Абсолютно никак не ме интересуват хората в момента!..." По едно време тя съзира ***Нея****, която се е прибрала в мен, и ме пита: "А ти защо си жена?" – Отговарям ѝ, че в предишния си живот и аз съм бил поет и че тогава съм бил от духовете с женска полярност, които се скитат като реки по вселената и се привличат на някоя звезда или планета само тогава, когато усетят, че там има някой, узрял за Любовта... Тя изведнъж се вглежда в*

мене още по-внимателно и вече ясно вижда в мен моята Спътница. Пита коя е. Отговарям ѝ, че може би е моята духовна ръководителка, защото са ми казвали, че е жена...

Лйѐпайски бряг. Това се случи точно тук...

Този следобед видях и много други, неописуемо красиви и светещи картини, породени от Срещата на Моята Тя с едно 18-годишно момиче от Латвия; а може би - от моята фантазия?...

Нещо изведнъж ме накара да се обърна на изток. Там, в небето, се бе образувал от бели облаци-линии знак като разтегнато нашироко печатно "ж". Първо си помислих, че са от самолети, но С. отрече - сигурна бе, че не са минавали. Само след 5 минути на същото място се оформи един грамаден, светящ върбов лист, начертан от тънки облаци. Обясних ѝ какво може да означават тези фигури и какво ни се говори чрез тях в момента. После се яви нотата "до".

Говоря ѝ за чудесата и постоянните знаци на Присъствие и на благодат, когато душите са в хармония и виждат ***Божественото*** *в другия, напълно слепи за прозата и недостатъците. Че именно това е божественият живот и че цялото вълшебство изчезва мигновено, когато някой "прогледне" за минусите на другия или почне да си ги измисля. Тогава изпадаме автоматично в по-ниски светове, където всичко става трудно и ние се бием напусто за островче сигурност и малко щастие, което да принадлежи само на нас и изцяло на нас.*

От мислите, които преведохме днес, една отговаря напълно на

темата: ***"Когато човек приема проявите на любовта на околните, тогава и Бог му изпраща любов в изобилие."***

За жалост, в този свят не винаги е възможно да се посрещат всички пориви, без да се нарани нечие сърце. С една друга, скъпоценна млада приятелка тия дни се разхождаме край морето и аз видях Бялата, Невинна Птица да полита от гърдите ѝ на свобода, но моята Невидима ми каза да се заключа. Едно сърце, родено за преливане, за пореден път се набразди с дълбоки пукнатини и плувна в кръв, защото очите, думите и жестовете ми трябваше да станат на восък. Инак трето същество ще остане самичко в пустия дом поради това, че някой си е тръгнал завинаги по следите на една бяла пътека, която води към звездите. - А определено ли е това същество да бъде момичето с бялата птица - не е ли престъпно да се остави родна сестра от просторите да рухне и остарее само за няколко години, понеже някому било разрешено да има всичко на земята, въпреки че се бори с Небето? - Този "някой" е също душа с монада, въпреки че го тренират да зомбира и да извършва магически манипулации. Но у него се забелязва разколебаване от пътя на злото и затова благословението ще бди над него, докато той реши окончателно проблема си. - А защо вечно да е за сметка на други души, къде е мярката и критерият? Все на нас ли се пада да оставаме на последно място или напълно лишени - и да даваме шансове на други?... Лъхва дълъг, дълъг леден студ и се чуват дълбоки нощни въздишки; сълзи в очите на Бялата Птица и поглед на дете, което не разбира...

На паневритмията, лекциите и беседите латвийците тръгнаха редовно - и душите с искра Божия една по една се присъединяват... Това са така наречените "палеативни средства", които никога не могат заменят Гостуванията, но донякъде успокояват Болката. Далечното Бъдеще все още спи сладко и сънува ония, които се задъхват за безсмъртие и все повече и повече почват да стават верни на себе си...

15-16 май 1992г. На гости у Z - вълшебна музика, незабравимо общуване! Но в самата стая си ударих главата в един остър ръб и тѐче много кръв. Първо помислих, че пак съм виновен в нещо, но после разбрах: предварително неутрализиране на магична атака слрещу Новото откъм Москва, успяла на другия ден частично на някои места.

17 май 1992г. 11 ч. В този час, в един дом в М., където ми беше базата, са паднали от стените всички мои цветни фотографии и в двете стаи. Атаката е планирала да стане верижна реакция и да бъдат обезсилени и снимките из всички други къщи, подарени за защита на избрани души. Ясно е кой работи против Мрежата на Светлината, но не успя.

Тука пропускам няколко странички от ориналния си дневник, тъй като коментариите към фактите там силно не ми харесват. ***Има*** *нещо вярно, но начинът на излагане е недостоен.*

18 май – поетическа вечер със стихове от Рабиндранат Тагор в дома на Е.Г. Една от най-вълнуващите срещи: домакинята, двама на средна възраст, няколко млади момичета и едно момче - все на по 16-18 години. Предварително бях записал адажия от класически концерти, за да може на този фон да импровизираме рецитал със стихове на Тагор. Бях направил подборка от гениалните преводи в многотомното руско издание. Раздадох на всички копия от избраните стихове, с молба всеки да импровизира на прима виста. Получи се уникален аудиозапис, който пазя и до днес – изчистихме шумовете и сега го имаме и в електронен вид. Стихотворенията бяха подбрани така, че отговаряха на мислите и чувствата не само на чувствителните души въобще, но и конкретно на участниците в тази среща. Никой не подозираше какво ще прочете, затова преживяванията и реакциите бяха спонтанни и много интимни. На записа се чува как някои се разплакват, други въздишат, спират се, понеже очите им се пълнят със сълзи... Това може да се получи само в руска и латвийска среда! Невинните и чисти млади сърца пламтят от жажда за обич и истина, копнеят за нещо необикновено, силно и истинско. Всеки желаещ може да получи този запис. Тук не е мястото да се поместят всички рецитирани стихотворения през тази паметна вечер - ще включа само няколко, в български превод:

РАБИНДРАНАТ ТАГОР

О Господи Боже, Царю на вселената,
в молитва безкрайна, без глас,
аз вечно, без дъх, неизменно,
пред Теб ще стоя във захлас!

Сред звездните острови, сам, непотребен,
във бездни от вечности, аз,
до смърт разридан от копнежа по Тебе,
пред Теб ще стоя във захлас.

Вселени избухват от жаждата странна -
те слушат Те в нощния час...
В прибоя им стигнал, и аз, в Океана,
пред Теб ще стоя във захлас.

Щом волята Твоя до края изпълня,
глупец ли, мъдрец беловлас,
тогава, о Боже, самотен, безмълвен,
пред Теб ще стоя във захлас.

***

О, Всемогъщи! От хорския студ ме спаси;
от страх ме спаси, о мой Боже!
Духа ми спаси от съмнения,
от плахост, от скържавост, леност...

Мрак като в рог. Трапът – дълбок.
Смили се, о Боже – слепеца в нощта упътù!

О, Всемогъщи! От мене си днес ме спаси -
спаси ме от мъка по ***мойто*** *си щастие, Боже.*
Ликът ти божествен е сага за скръб-състрадание –
Вдигни покосеното духом създание!

Мрак като в рог. Трапът – дълбок.
Смили се, о Боже – слепеца в нощта упъти!

О, Всемогъщи! От корист ума ми спаси
и капчица обич прати ми, о Боже –
нека възкръсне след нея в пороите свежи
духът ми, изсъхнал от вечно напразни надежди!

Мрак като в рог. Трапът – дълбок.
Смили се, о Боже – слепеца в нощта упътù!

ВЕЧНА ЛЮБИМА

Не разбирам, добро ли това е:
светлина безпределите вае;
и кръжат полилеите звездни,
и целуват се вихри и бездни -
ала Ти си ми, Ти си едничка
ясно слънце и въздух, и всичко!
Ти за мене си ада и рая,
но добро ли е туй, аз не зная...

О богиньо света, нежнолика!
Само в Тебе вселената блика -
и през дверите мои безмълвни,
дъх на хиляди рози ме пълни!
Но без теб да се срива светът,
и надолу слънца да летят,
и да рухват безброй ореоли -
туй какво е, не зная. Добро ли?

Само миг да помислиш за мене –
и просторът престава да стене!
С толко мощ Твоя дух ме зове,
че не мога да спя с векове...
Мойта песен и моят олтар
са пияни от твоя нектар -
даже яркият звезден разкош
пред лика ти черней като нощ!

Раздробих се за теб до частица,
ала ти отлетя като птица -
и сега всеки мах на крилете

доизтръгва сърцето ми клето.
Как пустее престола Ти земен!
Как смъртта всеки миг ще ме вземе!
И угасва без Тебе всемира,
но добро ли е туй – не разбира...

ГОСПОДИ!

Докосни ме с кристала целебен,
събуди ме от сън!
Очистѝ ми духа непотребен
с Твоя вечен огън.

Моя дух се роди, обеща ти
да е ѐгън и плам –
като звездна лампада в нощта Ти
да зари Твоя храм!

Обещах да пламти песента ми
с Твоя вечен огън,
да си иде навеки скръбта ми -
събудѝ ме от сън!

Светлината Ти всичко разбули –
на възбог полетя!
Нека цъфнат души и небули
като бели цветя.

Да изригне и моята горест
като стълб от огън.
Да затропа и моят прозорец –
и да стана от сън!

Някои от участничките в рецитала на 18.V.1992г. в гр. Лйѐпая

18-20 май 1992г. Активни срещи с новите приятели от Лйѐпая – паневритмия, преводи, плаж.... Много емоции, които ще пуснат корени за цял живот. На 20-и вечерта - обратно за Рига.

21 май 1992г. Вече в Рига. 7,40 - разговор с Е. Отбелязял съм: "От тук нататък да се приложат много писма и аудиозаписи от тамошните приятели". Сега преценявам, че колкото и да са въодушевени отзивите и необикновени случаите, тяхното цитиране в този вид може да доведе до възхищение към определени личности и негодуване към други. По-добре свещените думи за Царството, Силата и Славата да си останат в сила.

На два пъти новите приятели в Р. ми презаверяват за по-късно билета за М., въпреки че имаше "инструкции", едва ли не под стража да бъда екпедиран незабавно, за да не се разклащат основите на един монопол и в Латвия...

22 май 1992г. Паневритмия само с пеене - дойдоха 10-12 души: М.П., А.П., А.П., С./Е/, Н.И., Г.Т., Е.П. и др. В латвийските ми сънища и до днес виси снимка точно от този невероятен ден:

10,15ч. Отделяме се само с D. и отиваме на пазара да купим нещо. Тенденцията за физическо приближаване е много по-силна, отколкото е определено, затова се е наложило да включат "аварийно" предупреждение - три пъти и даже повече. Първият: когато за пръв път ще се прегърнем, една жена устремно провира протегната си ръка между нас и въпреки че формално тя е виновна, тя се обръща към мене със злоба и просъсква: "Скотѝна!". Вторият: само минута след това, фотоапаратът ми изкача

*сам от калъфа и едва успявам да го уловя на сантиметър от плочите. Третият: Една пияна латвийка сяда от дясната ми страна на една пейка и, гледайки D., ми казва: "Будет командовать!". Само на три крачки след като станахме, съвсем друг минувач повтаря абсолютно същата реплика и така стават 4 предупреждения - **свръхаварийна** ситуация... Развитието на връзката с D. по-нататък наистина имаше много сериозни проблеми и напрежения, въпреки хубавите неща. Не бях послушал предупрежденията и прескочих границата, а за това се плаща.*

*Всички тези откровения не са новост в мемоарната литература и целта тук не е да се прави впечатление. В най-интимните автобиографии всичко се свежда до мъжките подвизи на "героя" или до егоизма на героинята в така наречения "висш астрал" - в рамките на монофиксацията или така наречената "нравственост" или "вярност". За Небето ние сменяме телата си с бързината на папатаци и за него не е никак впечатляваща верността на една папатачка или един папатак за един ден. Утре, в новото тяло, тя ще го смени с друг, а вдруги ден - с трети. Дали серията от папатаци ще се изреди в един или в десет дни, това за Абсолютния Морал е напълно безразлично. За него е важно дали в един или друг случай сме провели свободно тока на Любовта и дали сме насилвали или не себе си, ближния, природата и зова на Космическото Човечество. Има много случаи, когато чак до хоризонта не се вижда почти нито едно същество, което да има нужда точно от нас. Тогава основният проблем на сърцето ни и на Тази, която е в нас и с нас, е как да не въздишаме до петѝте, но да си гледаме космичната работа в **други** области...*

*В 11ч. - лекция и упражнения на стария приятел М.П. на тема: "За устройството на личността". По нов и изключително свеж начин, М. говорѝ за основите на гещалт-психологията ("Гещалт - pattern, модел, образ, рисунък), изхождайки от труда на Фредерик Терлот "Практикум по гещалт-терапия". Най-точното значение на гещалт е "праобраз", "архетип". То обхваща само това, което съзнаваме **в момента** - тук и сега. Повечето хора пренебрегват настоящия момент, а шизофрениците са лишени от разбирането за знаците, символите, метафората, иносказанието. Те приемат фразата в буквалния ѝ смисъл и не могат да осъзнават подтекста, интонацията, намеците и пр., които придават друго, често точно обратно значение на казаното. В този смисъл, робите на формалната логика и психология, с които сме плътно заобиколени, приемат на нож всеки опит за артистично, диалектично или символно поведение, тъй като шизоидността извън клиниката още не е обект на лекуване.*

13ч. - среща в Рига с М. - художничка, специалист по символите на Латвия. Говорѝ ми за знаменития "Леелвардски пояс", дълъг много метри. Нито един мотив не се повтаря, от двете си страни двата му края също са различни.

Ресните показват, че всичко излиза от хаоса, който постепенно започва да се организира. Много мощен е знакът ⌘. Аз го тълкувам като

*"двойна Риба" - способност за двойна, а не единична саможертва, както и **паралелно** свързване на противоположностите, а не слято и със загуба на индивидуалността. Това е вече **божествено**. В духовния свят се жертва или действа активно предимно **единият**, а другият му става сателит, докато в божествения това става взаимно, с **едновременно** приближаване и еднаква сила - около Един Център, каквито символи има в пояса. Няма и следа от гонитбите в адския и животинския свят, където самецът гони самката, а тя бяга. Означава също и шанс на две души или общества да извършат всичко, което е в сферата на Божествената Любов: баланс между физическо и духовно; редуване на самота, близост и широки контакти - и т.н.*

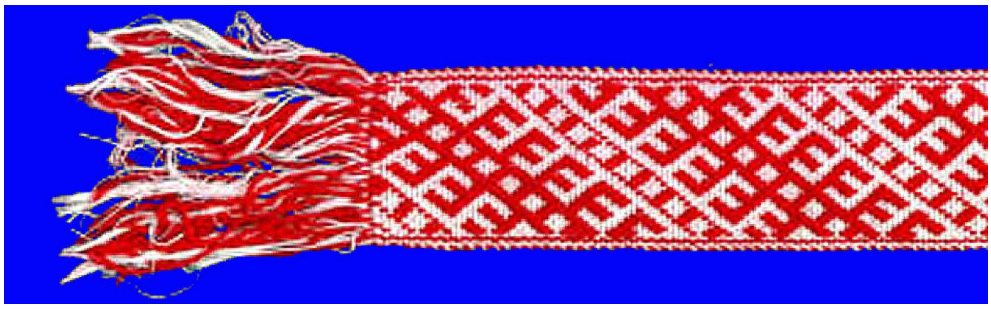

*Има и **такива** варианти: , . Първият е класическата връзка между два свята или две души по пътя на **саможертвата**, а вторият говори за една уникална възможност - **Ромбична** Омбяна. Създава се дом и се ражда ново същество. Следващият латвийски знак е 8-лъчната безкрайна звезда , която определя и един от главните национални аспекти на Латвия – квадрат и половина или 135 градуса. В пояса и в други латвийски символи тази звезда се явява и в следния вид - четири стрели към един център. Това е велика тайна: четирите стихии, насочени към **Бога**, а не орел, рак и щука, както е почти навсякъде при обикновените хора. Не случайно търсим **четирилистна** детелина...*

Това са все мотиви от пояси на жреците, където сериите от фигури се сменят, без да се повтарят.

И цветята на Латвия там са в стилизиран вид. Появява се и голям триъгълник между различните групи, а също и трапец. Среща се и тризъбецът на Нептун. Има и различни варианти на свастиката. Година по-късно С.Д. донесе голяма статия на латвийски език за символиката на Леелвардския пояс и я преведоха с А. на руски. И досега не сме успели да я преведем на български и да я пуснем някъде. В нея има изумителни космогонични тайни за естеството и предназначението на латвийския дух. За нас този пояс и латвийското знаме, както и осемлъчната им звезда, са от ранга на българската Мартеница: бялото и червеното са полюсите на ***божествения*** *свят, а според осиянията – двете състояния на същес-*

твуване на холивселената или цяловселената, света на Благия Дух. Това е единството на Любов и Чистота. Ето защо България и Латвия толкоз много се обичат, ето защо Латвия прегърна Учението на Учителя по-рано дори от Русия, още преди средата на 20 век – дело на Петър Пампоров и с.Савка.

23-26 май 1992г. Всяка сутрин - паневритмия от 6 и 8 часа, за да има за всички. Няма нито един мъж. Погледнете и горните снимки с латвийките на Рила от 1939 г. – същото... Само веднъж дойде възрастен латвиец, който благодари просълзен. Накрая имаше и трета, още по-късна паневритмия. След време почнаха да се присъединяват и мъже. Никой никога не изпъди някого, никой никому не направи забележка, даже и когато игра-

ехме на брега по бански. На този етап, в Рига нямаше хора без монада.

Когато се появи М., тя плачеше от вълнение. В своите записки и писма по-късно тя описва как е дошла при нас - на полянката в гъстата гора. Правела си е утринното тичане по пътека далеч оттук и изведнъж една сила я е увлякла между дърветата, по радиус точно към паневритмията. Видя ръцете на един от присъстващите и ги хвана, разказвайки, че когато е тичала е имала видение с точно същите ръце - не можела да ги сбърка с ничии други. Започна да говори в стихове... На Тагоровия рецитал в Рига по-късно М. чѐте с вдъхновение и дикция както никой друг. Цялата катедрала кънтеше! В гората край семинарията в София също някои тичат или се шмугват между дърветата, но от страх да не би да се срещнат по пътеката лице в лице със същите хора... Познаваме се по фи-

зиономия от половин век и повече, но като се опиташ да ги поздравиш или заговориш с най-добро чувство, гледат особено, не говорят и извръщат рамо. Ако някой попадне на паневритмия в София веднага след като е бил в Русия или Латвия, ще помисли, че са го бутнали във водата през декември...

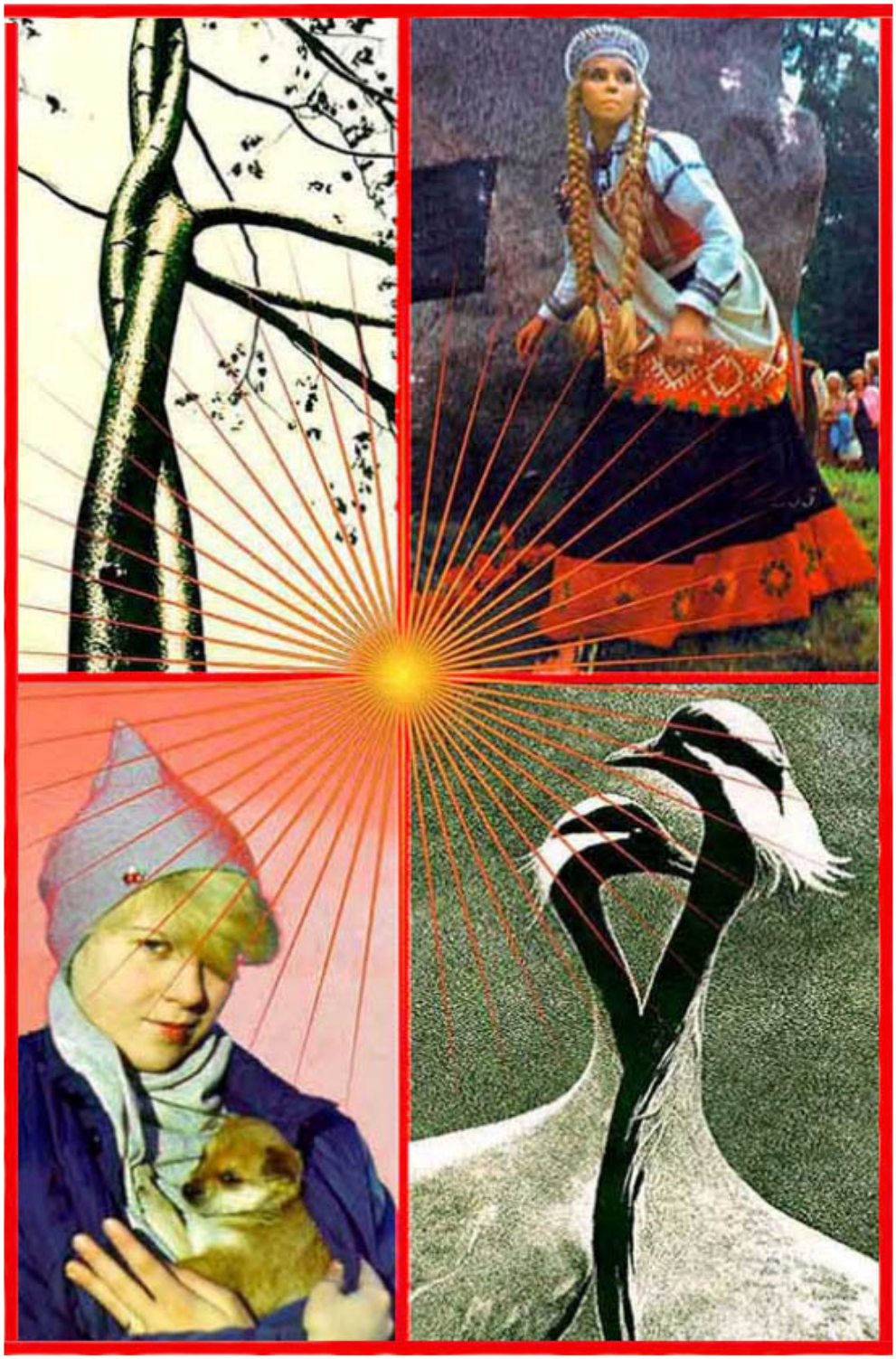

Елма казва, че днес в Русия хората без искра Божия са най-малко – нямат и 30%. Може би заради това след паневритмия там масово се раз-

разява и следващото "упражнение" – "обнявритмия" (прегръщане на всеки с когото иска, по вътрешен импулс).... Изпреварили са другите народи с десетки и стотици години! Снимки с прегръдки има не една и две, но съм правил и аматьорски колаж за това, колко много ни е било нужно в Латвия да си държим ръцете – десетки издебнати снимки...

Фронтална страница на едно писмо за Учителя и Жената до латвийските жени, поръчано от журналистка от Рига.

29 май 1992г., около 18ч. Гостувайки на В. от Рига (много близка с Николай Калерт) по повод на неин най-интимен проблем, отварям напосоки

том беседи на Учителя, където се падна точно нейният въпрос - дума по дума и отговор след него. Тя казва, че точно от 4 дни, разговаряйки с Учителя от портрета Му, Той оживява и ѝ отговаря.

Тя бе само 15-годишна. Преди да играе паневритмия за пръв път в този си живот, обезсилена от вълнение, че вижда такива хора и чува такава музика, тя седна на колене, както я виждате тука, и дълго не можа да излезе от това състояние. Аз използвах да я снимам, понеже такова нещо не се изпуска...

21,30ч На гости на прелестна млада латвийка, която ми подари цветен диапозитив с нейното лице. Живее в "стаичка", оградена от гардероба и завеси от останалата стая... Чудесно се спрятелих и с дъщеричката ѝ! На изпроводяк в коридора, кой знае защо ѝ казах, че я каня да

идем в Африка да ядем банани и да играем с маймуните... Майка ѝ възкликна, че и тя е обещавала на детето си именно Африка, а не друга страна. По този повод ѝ бяха подарени банани...

Именно тази приятелка ми предложи да прекарам колкото искам в една усамотена вила на станция А. - най-приказното кътче по крайбрежието на Юрмала. Така отпътуването за Петербург, където също ме чакаха, бе отложено още веднъж. Отиването в курорта Валтер на станция Асари стана едва на 1 юни. Дотогава имаше да се случат още много неща.

Снимките в този дневник нарочно са разместени – почти всички не отговарят на абзаците, където се разказва за конкретен човек.

28 май 1992г. Пак две паневритмии от 6 и 8 часа, само жени - 15 души. Уточняване на адресите за покани. М. разказва още подробности за онази паметна за нея сутрин, когато са я увлекли навътре в гората, за да ни намери. В едного тогава била видяла един благороден старец, който напълно съвпадал със снимката на Учителя, видяна от нея по-късно. И на нея трябваше да се обяснява, че Той работи в мнозина и може да се види на хиляди места.

По обед - в биологическия музей при Г.Т., Т. и Н. Устроиха истински пир! Разгледах вивариума. Н. била много впечатлена първия път, когато сме си говорили за Джубран Халил Джубран. Твърди, че днес била видяла Учителя в един тролей...

След 14ч. - на гости с М. при М.Р.О. - видна поетеса и директорка на катедралата Св.Петър. Разказа всичко за този уникален храм. Качихме се с асансьор най-горе - грандиозна панорама на Рига! Именно там съобразих защо за Латвия важи 8-домна система в астрологията. М. ми подари стихосбирката си и 8 сувенира-ключа (за мен и приятели), с които се отключвали тайните и сърцата на Рига... Такива особени подаръци в решителен момент не са случайни. Знаех, че е предстояща защитна битка за много души в Латвия, която ще се разрази предимно на друго поле. Случаят е идентичен с този в нощта преди отлитането за М. преди 8 години, когато работех като стрелочник на Сточна и намерих един бял платнен колан между вагоните. Колегите ми го опасаха ритуално с цяла церемония, за да съм "победял" в Русия, без да подозират кой извършва това чрез тях и колко верни ще се окажат думите им, че ще се наложи "битка". Важното е, че не ние сами се борим, но "силата на цялата Вселена е зад онзи, който извършва нещо Добро".

18ч. Среща на станция Булдури - луксозен курорт в Юрмала - с Н.Л. и В.Д.К., която ми е устроила луксозна стая в една почивна станция. Дойдохме дотук с М., която бе тъй любезна да вземе такси до гарата, за да не закъснеем. Именно тук се запознах с Ивар от Гравери – въплътен ангел на Земята.

29 май 1992г. Две паневритмии една след друга на брега между Булдури и Майори - в 6 и 8 ч. Докато играем, една бяла хрътка (русская борзая) се откъсва от господаря си и идва при един приятел - слага си лапите на раменете му, гали го и го целува... и играе с него паневритмия! После прави същото и с латвийката, с която той танцува. Господарят на кучето с голямо усилие успява да го върже, но то се дърпа и иска да остане с нас. Каня хрътката на паневритмия в следващото ѝ прераждане - като човек... Това, същото куче, повтори любезностите си и на една от следващите паневритмии. Този път споменатата латвийка играеше с друг, но след като разцелува първия си любим, хрътката отиде направо при нея в другия край на колелото и повтори "процедурата"... По-късно Лео

ни разказа как в Ирландия гълъбите седят на рамото му, докато хората играят нашия свещен танц, а веднъж и една катеричка от гората се била вкопчила в дрехата му на гърдите и останала там през цялото време до края. (Справка – филма "Флюк"...)

Почти сигурно е, че на снимката по-горе това е същата хртка, за която разказвам. Господарят ù може би е останал с нея до края на парневритмията или се е върнал от разходка, защото кучето продължи да раздава любовта и да ни се радва като полудяло.

10ч. Пеш по брега с В.К. и Н. до Мàйори. Там ме масажира един уникален майстор на вертикуларната терапия (гръбнична) и казва, че коляното не ми е болно от артроза, а страда от претоварени мускули. Нуждаел съм се от тригодишно лечение по неговия метод - по 12 дни на всеки 3 месеца. Почвайки от врата и стигайки до коленете, той напипа места, които боляха нетърпимо, но накрая разнесе болките. За демонстрация ме накара да го вдигна 10 пъти само с краката си - и като успях с лекота, се смееше: "Деформираща артроза, а?..." Готов е да ме лекува безплатно. Той е много известен специалист, който демонстрира постиженията си на международни симпозиуми, а тук обслужва предимно висшите кадри на латвийския флот. Смяхме се много: той е голям артист и имитира как ходят болните... Когато се възхитих до немай-къде от познанията и резултатите му, той ми показа основния си учебник на масата и ми го навря пред очите – книга на български... Там показа рисунка колко килограма мъкнем при всеки сантиметър прегърбване и издаване на главата напред. Помня едно от най-високите – 720 кг, но имаше и 2-3 степени над тях!

В. Д-ва ме покани да остана в Латвия, за да мина този курс на лечение при него и въобще и да не се безпокоя за разноските...

На връщане, в кафето, се срещнахме със С. и дъщеричката ù М. (на снимката по-долу - на кончето; виждат се и други мои приятелчета от Латвия, понеже това е фрагмент от един колаж). С тях беше и латвийката И. (втората любимка на хртката...), и още една С., която е била в България и разказваше за нас с най-голям възторг. Говорихме за излизането на

Слънчевата система иззад големия облак космичен прах. После тичах с М. на врата половин час като кон - ни следа от болки в коленете... Малката М. ми е любима душа от вековете - дори съчиних на руски стихотворение за нея... Оттогава всеки път, когато се видим, скача с боен вик на врата ми с плонж отдалече и ме прегръща - плаче от радост... Казвам ѝ: "Запомнѝ какво правиш сега, защото много скоро ще пораснеш. Ще ти обяснят, че такова поведение не е вече за големи момичета. Ако ме посрещнеш и другия път както сега, знай че не ти мърда най-малко една голяма екскурзия из космоса..."

*И наистина, след 5 години пак бях в Рига. Отивам при С. с многото деца. Любимката ми М. – вече голяма, срамежлива... Няма такова нещо, "мятане на врата"... Но след половин час – руска му работа – вече ме прегръща изодзад и допира главата си до моята... Как да не идеш и да не умреш в Русия! (ако въобще умреш при такова положение...). Тия, дето са под 30 процента в Русия и над 70 в България ще кажат: "Тоя е сял деца навсякъде, затова му се случват тия работи...". Това съм го чувал неедно-кратно за себе си и ме е огорчавало, че го допускат даже много близки приятели, макар и не със злоба, като останалите. Не, не съм от тоя сорт. Само три деца имам и те носеха фамилното ми име, а сега вече нито едно не го носи. В това има и един плюс – приключване на родовата карма. Не знам за други, нито някой ми се е жалвал... Съществуват само във въображението на хора, които вярват на клюки и слухове. Освен това, кои деца на кого са – това трябва само Господ да го знае. Ако бях друг човек и имах друго мислене, щях да съм като един знаменит български доктор, почти свръхчовек, който ни каза, че има 108 деца... Помогнал е на много жени да се излекуват и да осмислят живота си и е предал космична наследственост. Подобрил е расата както никой друг. Ако Господ го осъди за не-що, едва ли ще е за това. Много по за съдене са жените, които си избират мъж от по-ниска еволюция – **именно** те развалят расата и раждат еснафи, парвенюта, търговци, материалисти и вагабонти...*

М.Рудолфовна прочете свои стихове от стихосбирката си "Дыха-

ние сердца". Продължихме поетическата вечер в хотела със стихове на Тагор. Дойдоха 20 души. Всъщност, именно тази вечер дойде Ивар, а не предишната, както писах по-горе прибързано. Искаше да поговорим по три важни за него въпроса. Той услужи с червения си касетофон за записи и - два дни - за паневритмия.

Една латвийка (Ария) я поздравявам при запознаването ни с думите: "Привет на една голяма актриса от миналото!", а тя развълнувано отговаря: "Като малка, най-силно от всичко мечтаех да стана артистка!" Тя ми каза, че едно латвийско издателство иска да събере всичко най-ху-

баво, писано за Латвия, и щели да включат онова мое стихотворение за герба и знамето на тази удивителна страна. Подари ми стихове и рисунки на известната писателка и художничка Маргарита Старасте, дадени от самата авторка за мен. Помолила е горещо да кажа нещо за бъдещето на Латвия.

30 май 1992г. В 6ч. никой не дойде на изгрев и паневритмия. Пека се на слънце и си пиша в тефтера.

Към 7ч. пристига Л. - същата, която много е искала да дойде в Лйѐпая, за да учи паневритмия, но тогава се е разболяла. Носи ми пресни зеленчуци, от които най-интересен вкус има едно кисело, дебело стебло - "ревень" ("рабарбар" на латв.; на български си е пак ревен). Оказа се изключително вкусно с мед.

Паневритмия – 12 души, само сестри.

Снощи по радиото съобщили, че на 150 км. от Рига открили култов храм на "Бялото Братство" от преди новата ера. Според легендата, там бил дошъл дошъл един велик Учител от Грузия и предал учението на Бялото Братство. "Балт" значи "бял". Грузия, Индия и Балтика били тясно свързани. И наистина, в латвийския език има голям брой санскритски думи - дадоха ми специална статия за това. В споменатата емисия казали още, че пътят на света се намирал на 42 градуса N (Рила!).

Коментар от 14.X.2009, 15:43:08ч. за географска ширина 42 градуса: Крайно заинтригуван, проверих в Google Earth и се оказа, че Някой ме е водил и ми е карал да живея точно по линията на 42 градус 00 минути северна ширина, с много малък толеранс в минутите и секундите, по

линията южен Благоевград – Пещера – Малко Търново. Не случайно бяхме толкова дълго време на тази ширина в Родопите над гр. Пещера, където имахме тъй удивителни преживявания и дойдоха куп осияния. Духът ни е водил нееднократно точно по тази линия и в Баташкия край (незабравимо преживяване край язовира!), в Ракитово, в Цигов Чарк и Куртово, където има входове към Агарта, в с.Стоб под гр.Рила, където живях много месеци и се направиха толкова вълнуващи любителски филми и се извърши бяло действо за трансформиране демона на една легенда за Стобските пирамиди в светло същество, като преработих легендата коренно. Това е отразено във филма "Мандаринът и мандаринката" от пролетта на 2006 г. Точно на 42 градус се намира и свещената зона в Рила над Якоруда и Семково, където ни е водил неведнъж Венно и сме преживявали необикновено мощен контакт със Съществата там. На Юндола имахме място докато бях съвсем малък - и от там имам незабравими мистични спомени и впечатления. Всъщност, само на 10 дъгови минути северно от нулата са самите 7 езера, където Учителят е свързал и свързва немалко достойни души с Тайната Световна Държава и където са централните входове към Агарта и космоса, към всички небесни светове. Още по-близко до 42-я градус по минути са Пазаджик, Милеви скали в Родопите, Септември и самият град Пловдив. На всички тия места животът ми е бил по-близко от всякога до Бога и до щастието, а приятелите от всички селища по целия този паралел са ми най-сродни души. Абсолютно незабравими ще останат и вълненията и мистичните преживявания по време на екскурзиите ми в Родопите над Асеновград, също отразени във филми – точно там се пада северна ширина 42°00`00". В тази много тясна зона се намират и Хасково и Кърджали (миньор в Еньовче и учител в Жълтуша), които изиграха фундаментална роля в живота ми. Широка Лъка (учителството ми там) също е на 19 дъгови минути от 42 градус, а напоследък в Странджа живях дълго пак точно в 42°00. Там е и легендарното светилище на египетската богиня Бастет, което посетихме. И случайно ли се събрахме и имаме няколко къщи в с.Костенец; случайно ли преживяхме такива потресаващи неща в райна на Белмекен? Не е ли всичко това Дионисиево-Орфическата зона? Никога не съм знаел това нещо за 42 градус – едва сега съобразих да проверя, след като срещнах това твърдение на учените в дневника си от 1992 г. Спомних си, че и други автори и школи говорят за този градус. По всичко личи, че Съдбата ме е движела по тази линия през цяла България и там са ми се случили най-дълбоките и значителни неща в живота ми и най-ярките контакти с Вътрешната Държава. Роден съм през 42 година – не знам дали има някаква връзка. Всъщност, 41°26`е аспектът 1/11 (ундецил), т.е. земните паралели на 42 градуса северно и южно са под ъгъл ундецил спрямо плоскосттта на екватора.

Продължавам с дневника си от Латвия:

После отидохме на лекция за Учителя в една голяма студентска аудитория - говорù Д. Помолиха ме да им поговоря и накрая ги поканих на паневритмия утре на станция Булдури. Чудесна среща! Там се запознах за пръв път и с двамата Андреевци и други нови приятели, които дойдоха после на Рила. Втората година пътуваха от Латвия до България и обратно с велосипеди!

16ч. - Поетическа среща в катедралата Св.Петър (вляво на снимката по-долу). Още за предишната поетическа вечер в Лйèпая бях направил подборка на Тагорови стихове на руски език; сега донесоха в превод и на латвийски. Специално записвам предварително за такива случаи романтична музика за фон – адажия и андантета на симфонии и инструментални концерти. Както наскоро в гр. Лйèпая, днес и тук, на този фон с друг касетофон, четохме на прима виста и записахме още вълнуващи стихове

на Тагор – куплет по куплет на руски и на латвийски. Записът не е добър, но и до днес го пазя. Лйѐпайският е по-ясен. В оригинал, в него имаше и хлипания, дълбоки въздишки, плачове... Не очаквайки какво точно ще прочетат, присъстващите се бяха трогнали до сълзи, защото стихотворенията изразиха техните чувства.

После слязохме долу. Беше дошъл камерен състав певци от Пятигорск - в момента пееха църковна музика. Бях потресен от изпълнението и чистотата на гласовете им - потекоха ми сълзи и не можех да проговоря след края и да отворя очи поне 10 минути...

След това отидох пак горе, където беше обявено, че ще им говоря за пентаграма. Слушаха с голям интерес и задаваха въпроси. След лекцията, един голям бъдещ приятел ми подари касета с музика на Раймонд Паулс, съвременен латвийски композитор.

Една от присъстващите на сбирката и паневритмията - Г. от Булдури - ме покани да живея у тях, ако искам. Тази нощ останах да спя у тях, но дъщеря ѝ, която има психически проблеми, реагира много остро – появява се "ново тяло" в къщата, което разтройва традицията на родовото смучене на енергия чрез психически тероризъм и постоянна близост и присъствие! Горката Г. се притесни много. Наложи се с такт и хумор да се смекчи и тази душа, докато накрая дори се сприятелихме. Откровеният и брутален егоизъм при такива заболявания е такъв, че ако бях приел поканата да остана за по-дълго, тя щеше да изгони майка си... Струва ми се, че това момиче няма да живее дълго, ако не се осъзнае. Познах ѝ, че е асцендент Телец и че много обича да пее - нейното спасение.

Някой ми е говорил днес за едно топло езеро над Ашхабад, което ме е впечатлило. Записал съм името му: "Сахардан". Досега не съм го открил под това име. Сигурно става дума за подземното топло езеро Бахарден.

31 май 1992г. Паневритмия в 8,30ч. Два лъча (20 души) на брега на Булдури. Прекрасно време! Всички казват, че в Рига не помнят някога да се е задържало така дълго хубаво време - все мъгли и дъждове и през късна пролет. И тук са удивени, че паневритмията може да е за всички и че тъй

силно обединява хората, но пак се намериха зли сърца със сатанинско съзнание (умът ми не го побира как е възможно такова пъдарско съзнание!): играла не играла някоя два дни - и на третия вече съска "Не може" на приближаващите се отвън, които питат дали е разрешено да се присъединят... Наложи се да излизам от паневритмията и специално да моля една двойка по бански да извини "съскаджийката" и да се върнат - играта е за всички! С удоволствие играха безпогрешно - и те, и детето им!

Скоро ще си заминавам, прощаваме се. Отнасям списък на компютър - повече от 30 имена с адреси за покни. Тези списъци - с голяма готовност и на най-високо ниво - написа и разпечата на два-три пъти една мила и прекрасна приятелка. Тя тихо и скромно взимаше най-интензивно участие без много да парадира, а после също дойде в България и можа да се насладе на нейните красоти – и на Рила, и по други места, и на морето.

След обяд в 14ч. - среща с Николай Калерт у М. Тогава никой не знаеше, че тримата се виждаме за последен път в този живот - че и той, и тя щяха да бъдат настигнати от насилствена смърт само след няколко месеца, понеже на някой не му е било удобно да съществува повече тази комбинация от центрове на Светлината. Дали е така е въпрос, но някои хора твърдяха, че те не са си отишли от естествино смърт и даваха доказателства. Четвъртото Посвещение е "кръстно" - трябва да бъдеш унищожен физически от тъмните сили, за да се преобразиш. Самите убийци - прости или окултни - не разбират, че с това освобождават грамаден потенциал за разпространение на Любовта и Истината, в собствена вреда на враговете им.

Дали Калерт не е от другата страна на паневритмията в тази снимка от 1939 г., където се виждат латвийските сестри?...

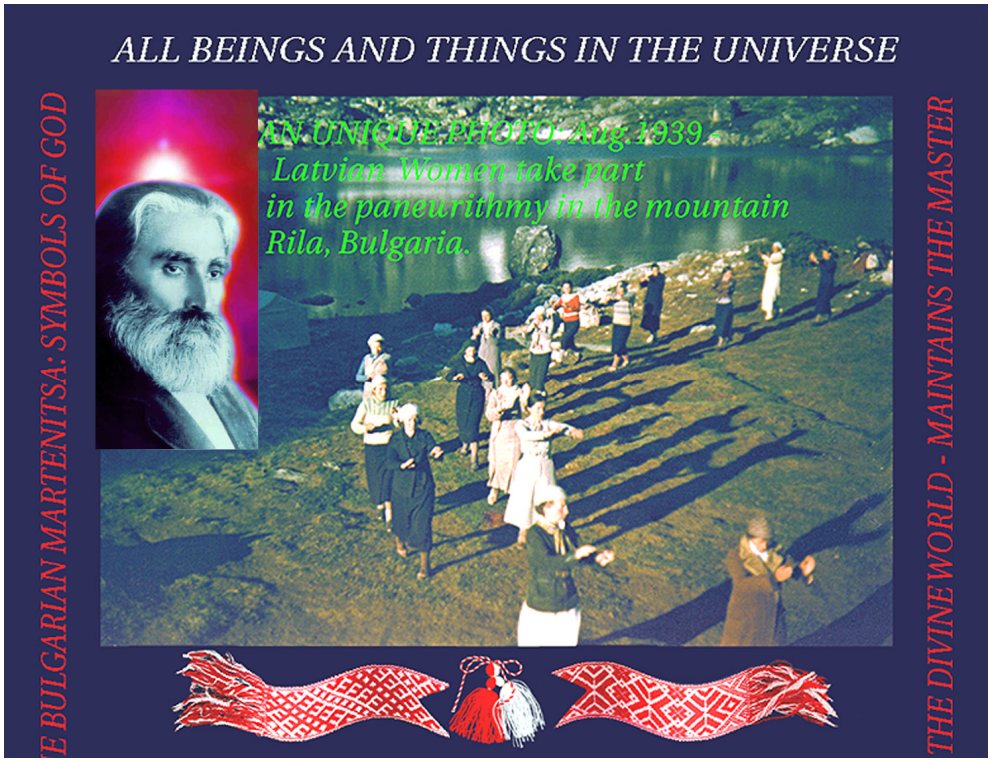

Легендарният латвиец брат Николай, направил толкова много за Учителя, вече доста възрастен, сега се завръщаше от Камчатка и Новосибирск, където е изнесъл осем лекции за Учителя и по астрология пред 300-400 души – 89-годишен! Четѐ без очила. Даде ми адреса на организа-

торите в Новосибирск.

Думите на Николай Калерт за Учителя се цитират нявсякъде:

"Ако някой отиде на планината Рила в България да види красотата на живата природа и да чуе Словото на този велик Учител, той ще получи неоценим дар."

След Калерт в ония велики класически времена с Учителя, и до днес идват на Рила прекрасни латвийци, руснаци и хора от още много народи, привлечени от Новото. Тук се виждат Алла, Драго и Вùнета.

М. беше на Рила преди 4 години. Обядвахме с нея и Калерт. Той обаче недочува и е много затворен. Затова, може би, в България не успях да се сближа с него, когато идваше. Останал бях с чувството, че е много хладен, никога не се усмихва. И латвийците почти не са го виждали усмихнат.

Сега, на срещата ни в Рига, той дълго мълча и после почна да разказва. Учителят му бил дал тайната да обгражда жените с бяла светлина, понеже е зодия Скорпион и за него те били проблем. После показа статията си в "Урания" №1 и каза, че това списание излиза и в САЩ. Говорù как е дошъл до идеята за разрешаване квадратурата на кръга - по диагонала, според Учителя. Дава пример: ако Венера е в десети дом, а Марс в Козерог и са в квадрат, то именно Сатурн, като управител на десети дом и Козерога, ще разреши този квадрат.

Спомена още, че в една беседа от 1929г. Учителят е казал, че като се сменят последните цифри, ще се получи годината, когато ще станат много важни промени за утвърждаване на Доброто. И наистина цялата 1992 за нас и за всички добри и духовни хора по земята се оказа фундаментална. Говорих му за необходимостта от публични библиотеки, като средство за духовен и материален "дъмпинг" срещу монополистите и продавачите на Словото. Той обяви, че вече е решил да отвори такава общодостъпна библиотека в Рига.

Относно Агни Йога и Рьориховци каза: защо са изключили от новото издание хвалебствията за комунистите и революцията - особено факта, че сам Мория е предал похвала за Ленин чрез Рьорих?

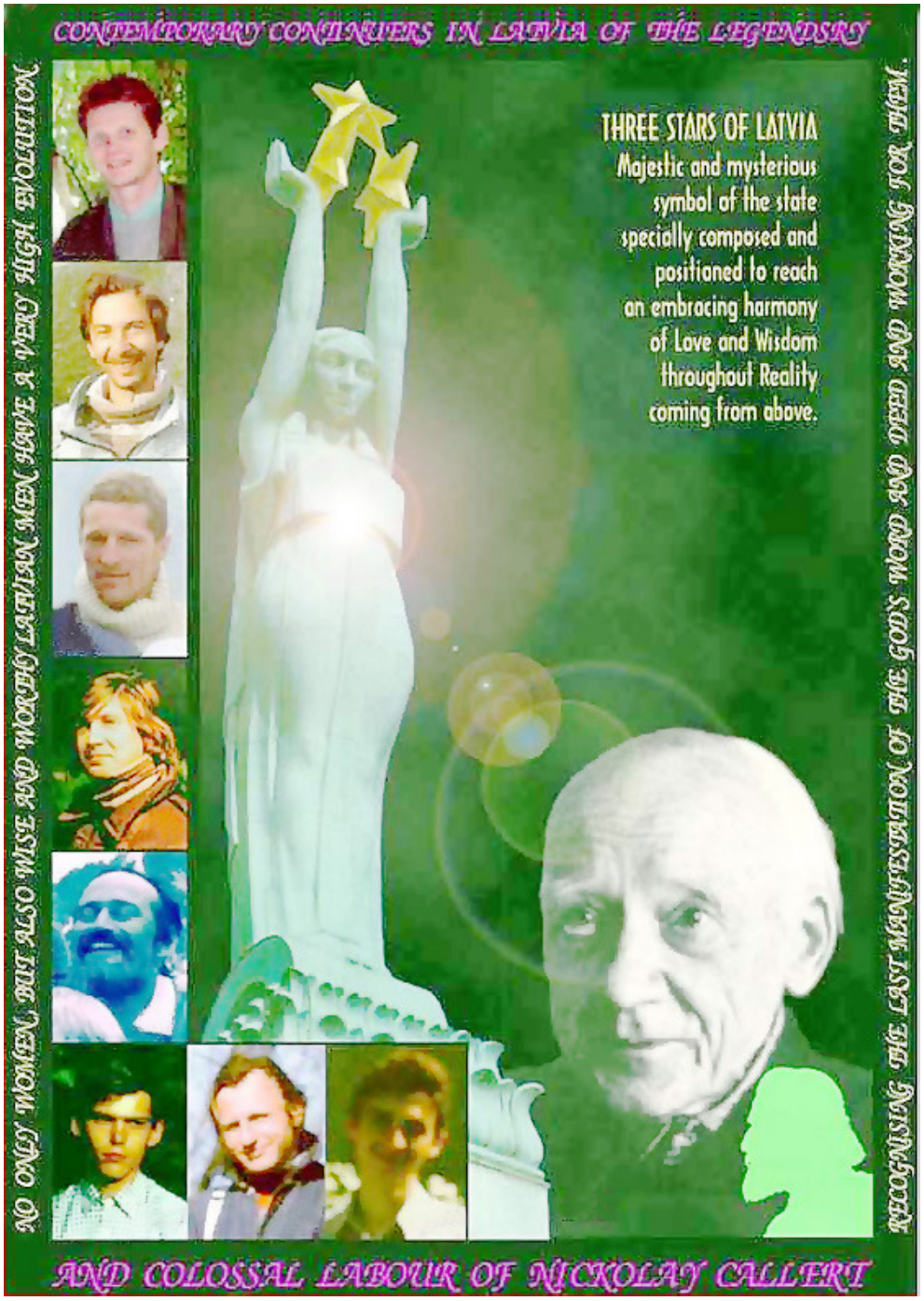

Както се вижда, Божественото не побеждава само в жените, макар и те да са водещи в Новата Епоха... Поправянето на трите петолъчни звезди от латвийския герб (да са с върха нагоре) е моделирано компютърно от латвиеца Арманд Пундурс по един неочакван начин – не в плоскост, а в обем. Това, че долните са една срещу друга, ако се направят така навсякъде, би генерирало мощна илухимна енергия - нещо типично за латвийската душа. Арманд тук е най-горе вляво.

Калерт много добре си спомни най-близките си приятели от Братството у нас - вуйчо ми Славчо Славянски, Томалевски, брат Борис, Петър Манев и др. Относно П.Манев и системата на Моран дьо Вилфранж твърди, че тя била много "твърда". Много по-мистична и божествена била

системата на "трите кръга", за която той говори много отдавна. Спомена трите години на Братството - физическа /календарна/, духовна /зодиак/, и Божествена - от 19 август. Възнамерява на 25-и да пътува за България. Даде ми на разменни начала 260 рубли и иска да даде още 1000 или 2000.

Фасада в Рига

Говорих му за пентаграмната домификация. М. ми подари цял кашон оригинални томове беседи от Учителя - не по-малко от 20! Даде ми и 3 книги на ксерокс от пенталогията на Крыжановская. После Леокардия ми подари и първи том /"Елексир жизни"/, току що излязъл на пазара, ново издание. М. ми подари и тежък ръчен часовник - предишния от Юра посях някъде в Лиепайя, а в Москва остана на поправка и се загуби и онзи от Т.

Сбогувах се с Калерт много сърдечно. Едно мило кутренце на М. много нежно ме целува по устните и тя се чуди - не го е виждала никога да се държи така. После пък и майка му повтаря същото... Н.Калерт през време на целия ни разговор цял сияеше и беше все усмихнат и благ - не можех да си го представя такъв, понеже от София и Рила го помня друг. По-късно М. ми каза, че го познава вече 15 години, но и тя тъй сърдечен го вижда за пръв път. Твърди, че само два пъти го е виждала да се усмихва до днешния ден, въпреки че друга позната от Рига казва, че това е ставало по-често пред нея.

М.В. днес потвърди връзката си с едно изключително интересно момиче от Латгалия (източна Латвия) - най-вълшебното място там с високи хълмове и езера. По тия места току-що били открили старини от голямо значение в духовен план. После М. ми подари произведения на един японски писател зен-будист (Дзюнаитиро Танидзака - "Похвала на сянката"). Подари ми и една розова химикалка...

Най-после днес отпътувахме с една млада приятелка за вилата, където тя бе обещала "да ме скрие от всички", за да си почина... Някой ми пошушна, че тук пак имат пръст хората, които нямат сметка от бурната ми дейност и се чудят каде да ме заврат и как да ме елиминират, както стана и в Питер и Киев по-късно. Днес М. ми измери необичайно ниско кръвно. Всички виждат – преизтощен от контакти.

Днес ме сърбя лявата длан - и както винаги в такива случаи получих анонимно в плик много пари от приятели.

Изглед от Àсари

В. ми подари архивна, много ценна черно-бяла картичка от Рига със загадъчен надпис на латвийски. Той изразяваше много голяма признателност и силни чувства и това изигра решаваща роля да отида в онази вила за няколко дни, пренебрегвайки всички инициативи и приятели и пресрочвайки за втори или трети път заминаването си за Питер и после за Москва. По-хубав курорт, по-кристална зеленина и тишина и... по-тъжна вила не съм виждал никога...(Тук отново пропускам част от дневника си, защото не се харесвам – пак обяснявам надълго и нашироко защо вилата била толкова "тъжна" - и т.н.)

1 юни 1992г. Няколко дни се събуждах съвсем сам в една наистина чудна къща с вълшебна градина. Винаги ще съм благодарен на В. – едно благородно и чисто създание! По-долу показвам кои картинки ми харесаха най-много от детските книжки, които намерих в тази вила...

Първата нощ сънувах, че посаждам разпъпило се растение в градина до нашата къща в София: като голямо лале с три бледолилави тичинки, излизащи високо над чашката... Отдолу е като пита, прилича на лотос.

В дневника си съм продължил с рефрена си по повод поредната яма, в която някои хора хлътваме периодично. Може би за да изпитаме това, което причиняваме на други, на които сме подхвърлили залък надежда - и те, на свой ред, ни очакват безкрайно самотни сред несвършващи нощи и с нетърпима болка в сърцето. Все пак, и този път се е паднало "моето" число - отново "живея" на №46... Пребиваването там го имам на цветен филм; прелистил съм в кадрите и много детски книжки с чудесни картинки. На отиване или на връщане в електричката, на екрана се вижда как ми се усмихва невероятно милото лице на момичето, което ме е поканило. Тази, която живее в мен, бе влязла за няколко мига и в нея – в надписа на загадъчната ѝ картичка и в миговете на тази усмивка. Но никога не трябва да очакваме нещо повече, отколкото е определено.

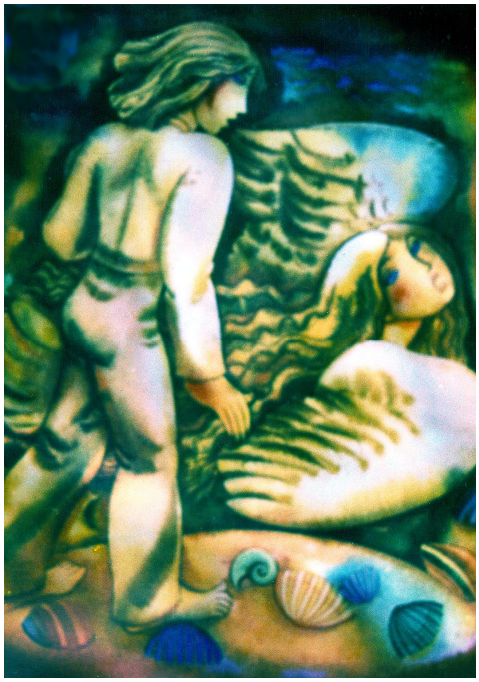

Като преснимах във вилата и сложих тия две картинки една до друга, си мислех: "Нима не ни чакат и не искат да се родят при нас с нетърпение безброй невинни души, ако се научим да приласкаваме ангели?..."

На 1 срещу 2 юни - депресия, хрема, главоболие. По някакви причини не само се разболях, но и загубих гласа си - записал съм, че на 5 юни все още шепна... Точно така си бях загубил гласа преди много години, когато момичето с гъбите на конец, за да миришели хубаво, веднъж прие да прекараме заедно само двамата една нова година вкъщи, за да водим много възвишени духовни разговори и да бистрим астрологията; но след 12 ч. в полунощ тя си тръгна. Аз си я изпратих като кученце пеш до тях, много далече, както множество множество пъти - и не можах да ѝ кажа нормално "лека нощ", понеже си бях загубил гласа. Болката в сърдечната област беше ужасна. Може да не повярвате, но като се върнах, точно там на жълтата ми риза имаше прогоряна дупка с кафяви ръбове... Вечния случай с Дон Кихотовците и двойниците на Шели ("Ти лека нощ ми казваш, мила, но лека ли ще е нощта, щом двама ни е разделила?...) Във филмите и романите се вижда, че в такива решителни мигове, които определят съдбата на цели семейства и родове и на рой деца и внуци, мъжът грабва жената и я целува – поставя въпроса ребром... Нещо абсолютно и тотално невъзможно за някои мъже, въпреки че след даден знак от жената и те стават

*"нормални"... Кой пръв, кой втори, засега това е проблем, но ние знаем прекрасно, че любовта е Любов, само когато е "изявена, проявена и осъществена" (думи на Учителя). Чели сме в космическите книги, че навсякъде из безсмъртната вселена именно **жената** е тази, която прави първата крачка. **Тогава** именно се вселяват или се раждат деца с монада, с искра Божия.*

Асари, курорта Валтер. Това ли беше къщата - или много прилича на нея?...

*Пропускам тук още 1-2 странични тежки въздишки и опити за обяснение на този случай. От много години не ми се беше приженвало, но в Латвия сериозно съм бил превъртял, тъй като имаше и уникална астрологическа позиция за това, която се случва веднъж в живота. Като се съчетае с "повелята" на най-авторитетния човек в живота ми (че трябвало непременно да се оженя в това прераждане и да остана с една жена завинаги), както и с прогнозата на Х.М. преди да тръгна, че не на юг (първо мислех да оставам в Кавказ или в Крим), а на север - в Швеция, Норвегия или Прибалтика - ме чакало "едно **такова** същество...", определено за мене от векове, може да си представи човек как би трябвало да съм си внушил тази фикс идея. До такава степен, че съм имал готовност да го направя на всяка цена в Латвия... Слава Богу, че те си нямаха и понятие че сме чак толкова "сродни души от вечността"...*

*3-4 юни 1992г. Връщане в столицата. Оставам да спя у друго "прелестно създание"... Поисках да се изкъпя, но то ми каза, че от седмици не е имало топла вода. Все пак проверих - и потече **в момента**... Изкъпах се – веднага след това топлата вода спря пак за дни и седмици... Някъде описвам как буквално същото ми се бе случило и на друго място в този голям град и домакините бяха много удивени – те вече бяха чували, че около мене стават чудеса...*

И аз постоянно се чудех на десетките и стотици ежедневни чудеса, които не могат да се обяснят с никаква теория на вероятностите. Като вижда себе си какво представлява и как денонощно се тресе от чувства, човекът от тази порода още от малък очаква вечер ненадейно да се отвори прозорецът и Господ да му прасне един шамар... Вместо това, Господ се държи с него по съвсем друг начин... По онова време не си дадох сметка, че единият случай с топлия душ в банята не е само чудо или късмет,

а и прогноза за една дивна екскурзия из цяла България с домакинята от чужбина, която - поне аз - не бих могъл да забравя лесно. Във всеки случай, не е тази на колажа по-долу – както казах, разместил съм всички снимки...

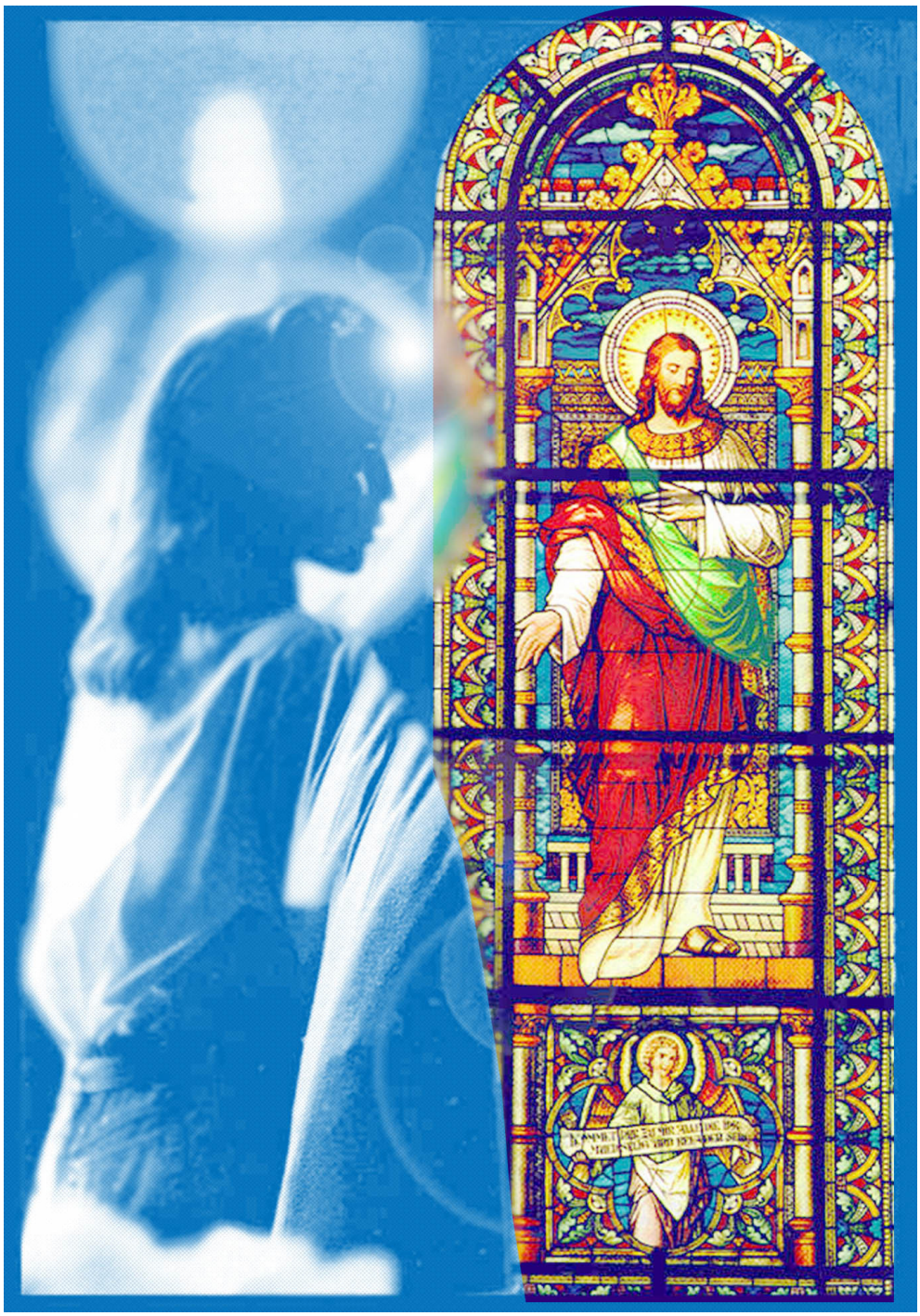

Латвийка на фона на "Българсия Христос"
в една Рижка катедрала

Има случаи, когато не ти пускат студени и ледени душове... Но в момента говоря за юни 1992. В онзи ден, освен изкъпването, аз имах нужда и от едно малко утешение поради кукуването в самотната вила. И този следобед домакинята и една нейна приятелка ми държаха ръцете едновре-

менно, мислейки си, че ми помагат да се утоли нетърпимата душевна и физическа болка в сърцето. Естествено – платонично. И после - пак сам в стаята...

4 юни 1992г. Колко много подаръци днеска!

*22,50ч. На гарата ме изпращат Н.Т. и С. с миличката М., а в последния момент дойде и И. Донесе ми за из път 4 портокала - скъп лукс за рижани. Бях купил 2 кг. банани за У. и - за децата на С. Оказа се, че с най-бедната приятелка в Рига - майка на 4 деца, без дом, издръжки и работа - си разменихме почти еднакви торбички на гарата: аз ѝ давам 2 кг. банани - и **тя** ми дава 2 кг. банани!... Но, като по-бедна, ми турила и един скъп, голям шоколад отгоре, и още много дребни, вкусни неща... Не пипнах бананите, тъй като в Питер отивам при майка с 4 деца, без баща в къщата.*

От Латвия си заминах като от рая - никога не бях преживявал чак толкова много вълнения! Добре че си имаме як Защитник в съда:

Емануил Сведенборг

ЗА БОЖЕСТВЕНАТА ЛЮБОВ

Човек няма никаква представа за Любовта, въпреки че Любовта е душата и животът на мисълта. Мисъл без Любов увяхва и чезне като цвете, лишено от топлина – понеже Любовта стопля, оживява и одушевява мисълта. Помисли си внимателно и размисли: възможно ли е да се мисли, без да се изпитва любов? Ще откриеш, че това е невъзможно.

Няма ангел, способен да възприеме Божествената Любов направо, понеже тя би го изгорила. В действителност, тя е по-силна от огъня на природното слънце и затова намалява мощта си чрез безброй кръговрати, докато не стигне – умерена и приспособена – до ангелите. Тези кръговрати се затулват от ефирен облак, за да не бъдат ангелите засегнати от нейната горещина.

А тъй като Любовта, излизаща от Господа като от слънце, представлява сам Господ, и тази Любов е самият живот, то е очевидно, че самата Любов се превръща в човек и - следователно – съдържа, във формата на безкрайното, всичко и всяко нещо, което го има и в човека. С една дума, основният живот на всеки член, на всеки орган и всяка система – тоест, самият триумф на живота – се крие в

това, че нищо в тях не е присъщо само на която и да е отделна част, без да е свързано с вички останали. А също и че по този начин във всяка отделна част е представен целият човек. Тайната е в това, че човекът преставлява най-великата сложност и най-великата простота на всички действия на Битието, каквито и да са те в чисто духовния свят или в природния; че всяко действие на Вселената представлява човек, но само такъв, който действа в обществото. Това се дължи на факта, че човекът е най-сложният синтез на всички действия до безкрайност.

От това следва, че всичко принадлежи на живота; и че ако тази форма на действието не бе безкрайна в Господа, то тя не би станала крайна форма в човека.

В царството на небесните тайни ми бе показано, че като че ли всяко небе се подразделя на области, съответни на функциите на всички части, органи и системи в човешкия организъм; и че ангелите на небето знаят в коя от тези области живее всяко отделно общество. Например – кои общества са в областта на очите; кои – в областта на ушите, ноздрите, устата или езика; кои – в областта на детеродните органи. Всички общества, обитаващи споменатите области, съответстват напълно на действията на тези членове, органи и системи в човека. Именно заради това, в очите на Господа цялото небе изглежда като един-единствен Човек!

За да бъде и адът в човешка форма, там всеки е принуден да се труди. Но тъй като намиращите се в ада изпълняват задълженията си не от любов, а от ламтеж за ядене, дрехи и предмети, макар и да са в човешка форма, поради този си вкус и избор те са хора-дяволи. Субективното изпитване на любов, само по себе си, не представлява нищо. То става нещо, само когато Любовта е в действие. Любовта към действието само като добро пожелание или на думи е кръгла нула. Само действието е истинската, същинска Любов; а чувството става нещо, единствено когато се превърне в постъпка.

Има родове и видове чувства до безкрайност; същото важи и за действията. Това е очевидно и от човешкото тяло, и от ангелското небе, и от царството на животните и растенията. Във всяко от тях съществуват какви ли не родове чувства и действия, и техните видове и различия са неизчислими – понеже няма нито едно нещо, подобно на друго, а има гигантско разнообразие! И това разнообразие навсякъде се разпределя по родове и видове – по различия. И различията сами по себе си са безкрайни, понеже произтичат от безкрайността. Че това е така, всеки може да се убеди от човешките лица, сред които няма нито едно - от деня на Сътворението, - напълно подобно на друго; и не може да бъде еднакво с нито едно лице, сътворено във Вечността. Тъй и в човешкото тяло няма нито една, дори най-нищожна частица, еднаква с друга. Така че същото важи и за чувствата и техните прояви. Че това важи и за чувствата и проявленията им, е нещо тъй дълбоко забравено от хората, че те постоянно се питат: "Какво представлява чувството? Какво е любовта?" На тези въпроси може да отговори само Небето, където всички рожби на Божествената Любов, т.е. на живота, сами представляват любовни чувства. Там Божествената Любов, която е самият живот, се разграничава на две царства: в едното от тях цари любов към Господа, а в другото – любов към ближния. Любовта към Господа обгръща действията "a quo" (излизащи от Източника), а любовта към ближния обгръща действията "ad quem" (възвръщащи се към Източника).

Както в ада всичко е противоположно на Небето, тъй е поляризирана и любовта. Адската любов, която е самата смърт, също се разделя на две царства: едно, в което царува любовта към себе си; и друго, в което цари любовта към света. Любовта към себе си обгръща лошите действия "a quo" (излизащи от източника, т.е. от любовта към себе си), а любовта към света обгръща действията "ad quem" (връщащи се в източника, т.е. света). Действията, извършвани от любов към себе си, са действия изключително в собствена полза, тъй като всяка любов прави кръговрат към този, от когото е излязла. Тази дяволска любов също се дели на области, и тези области се подразделят на още по-малки.

От тези съображения става ясно, че да се обича Господа, това означава да се вършат дела "a quo" (излизащи от Източника); и че да се обича истински ближния – това означава да се вършат дела "ad quem" (връщащи се към Източника); и че "propter quem" (за кого) – това значи да се живее и да се правят неща и за ближния, и за Делото, и за Господа. По този начин Любовта се възвръща към Онзи, от Когото изтича; и всяка любов "a quo", чрез любовта "ad quem", се връща към любовта "a quo". Именно това възвръщане представлява нейната ВЗАИМНОСТ - и тогава Любовта циркулира постоянно: не субективно и теоретически, а изключително на дело. Понеже да обичаш, значи да правиш! И наистина, когато любовта не се превръща в дело, тя не може да бъде Любов, тъй като делото (или действието) е проява на нейната цел и е самото онова, в което тя се осъществява.

В духовния свят човек не е лице, но действие, понеже духовният живот няма представа за лице, материя, време и пространство. Затова всеки ангел вижда другия ангел на небето като човек, но мисли за него като за действие. Даже и лицето на ангела съответства на действието, чрез което той се осъществява – и само любовта към действието и самото действие оживяват лицето му. От тези обяснения може да се разбере, че всяко добро дело, само по себе си, е човек. Има две начала на всички видове любов и чувства. Едното иде от Небесното Слънце, което е най-чиста Любов, а другото – от Слънцето на света, което е най-чист огън. Онези, които извличат Любов от Небесното Слънце, са духовни и живи и Господ ги въздига над себичността; но извличащите огън само от светското слънце са винаги само природни и мъртви. Те сами потъват в себичността и търсят слава, признания и печалби. Даже когато някои от тях признават Бога, то е само на думи, а не от сърце.

Затова Словото ги нарича "поклонници на Слънцето, Луната и небесните воинства". В духовния свят те външно приличат на хора, но на Небето са чудовища. Те си мислят, че живеят, но за ангелите това е смърт! Сред тях има мнозина, които са признати учени в света. Това което ме удиви особено много, е че те се мислят за умни, приписвайки всичко на природата и предвидимостта, а хората край себе си считат за прости.

Всеки човек е едно чувство – и съществуват толкова видове чувства, колкото хора са се родили и ще се родят през вечността. Преди всичко, това може да бъде установено по разнообразието на ангелите на небето и на адските духове, които до един представляват чувства. Ако всеки човек е чувство, това се дължи на обстоятелството, че животът е любов, а продължението и разклоненията на Любовта се наричат "чувства". Затова чувствата не са нищо друго, освен любов – но любов, подчинена на Универсалната Любов, като на господар или вожд. Тъй като самият живот е Любов, то и всичко и

всяка от неговите същности представлява чувство. Затова и самият човек е чувство. Мнозина в света се учудват на това. Бе ми дадено да чуя лично какво говорят почти всички, преминаващи от природния в духовния свят. Не срещнах нито един, който да знае какво означава "чувство"... А когато им казвах, че чувството е проявената Любов или Любовта в действие, те ме питаха какво е пък това "Любов"... Казваха, че любовта си съществувала естествено в нещата и че те по разбират що е "мисъл", отколкото "чувство". Говореха още, че познават чувството от любовта преди брака или от майчината любов към детето, а донякъде и от тази на бащите, когато целуват жените или децата си. Други, вместо за жени, говореха за любовници. Тогава ангелите им отговаряха, че любовта е любов само тогава, когато извира като чувство от самата жажда за живот и за раздаване на живот.

Затова им казваха още, че както не може да има говор без звук, така и няма мисъл без чувство. Така те проумяваха, че човекът е чувство и нищо повече. По-късно разбираха, че цялото Небе и целият ад са разделени на области и общества именнно според различията на своите родови и специфични чувства, а не на мислите; и че сам Господ изпитва чувства.

От всичко това следва, че промените и разновидностите на чувствата са безкрайни и че те са толкова, колкото и хората, които са се родили досега и ще се родят до края на Вечността.

Исконната, истинската духовност, следователно, разкрива именно и на първо място ЧУВСТВОТО – и всяко нещо, свързано с него. По своето най-дълбоко естество, духовността е самата Божествена Любов и Божествената Мъдрост; а по външна видимост и израз – небесна топлина и небесна светлина. Тази топлина и светлина разкриват всички ЧУВСТВО-ДЕЙСТВИЯ, както топлината на природното слънце прави осезаеми земните неща по мирис и вкус и светлината му ги облича в багри и сенки. И ако вечният живот е достъпен на човека поради любовта му към действието, то е само защото чувството Любов е самият човек; поради това именно се казва, че каквито са чувствата на един човек, такъв е и самият той.

Духовната любов не се добива само с вяра без милосърдие, понеже такава вяра е само външна, тоест, недействителна. Щом е без милосърдие, тя е и без чувството любов, което е самият човек. Ето защо, след смъртта тя се стапя като дим.

Човешката воля е самото любовно чувство! Казват "приемник на Любовта", понеже Любовта не може да бъде дарена на човека извън волята му да бъде приемател. Без воля от наша страна, любовта не може да дойде – тя би си обърнала гърба и би се преторила, че я няма. Оттук следва, че волята е приемателят на Любовта. Че волята е всичко в човека и че се съдържа във всички негови части, и че тя е самият човек; както и че Любовта в цялата ѝ сложност е самият човек, ще бъде изяснено сега. Това, че волята е човешката любов, облечена във форма, се вижда ясно от факта, че всяко удоволствие, приятност, прелест, щастие или блаженство, произтичащи от Любовта, също се усещат и осъзнават. Че принадлежат на волята – това е очевидно – понеже всяко удоволствие, приятност, прелест, щастие и блаженство човек преди всичко ги пожелава; и даже, говорейки за тях, той е способен ДА ИЗРАЗИ това свое желание. Относно всяко нещо признава, че го желае, защото то е чисто и произлиза от неговата Любов. Той силно иска това, което желае; иска нещото, към което се домогва, понеже го обича; иска това, за което

копнее, понеже го обича; иска го и се стреми към него, защото Любовта го подтиква натам! От всичко това следва, че волята и любовта – или волята и чувството в човека – са едно и също нещо.

Мнозина поддържат, че мисълта е същината на човека; или че човекът е човек, защото мисли. В действителност, всичките му мисли са чувства: отнеми от мисълта чувството – и ще се превърнеш в пън!

В Словото Божие думата "обичам" означава "действам". Защото да обичаш, значи да желаеш, а да желаеш, значи да действаш. Че любовта е желание, това бе току-що доказано; но че желанието е действие, ще бъде потвърдено тук. Волята, сама по себе си, не е Любов – тя е само нейният приемател. И то такъв приемател, че не само я приема, но и възприема всичките ѝ състояния, облича се във всичките ѝ форми. Понеже всичко в човешкото съществуване показва, че човек не е самият живот, но приемник на живота. Тъй като волята и действието са едно и също нещо и волята представлява усилието на Любовта, то е обяснимо защо в Словото Божие "любов" не е нищо друго, освен "извършване". Ето защо, да обичаме Господа и ближния, означава активно да правим всичко за ближния от любов – поради любовта, която изтича от Господа.

Любовта произвежда топлина! Това е, понеже Любовта е самият живот и най-мощната сила на всичко живо във Всемира! Началото на всички усилия, на всички сили, на всички дейности и всички движения извира единствено от Божествената Любов, която е сам Годпод, и която, пред ангелите на небето, се явява във вид на Слънце.

Че топлината е акт на Любовта, може да се убедим от много неща. Например човекът даже посред зима изпитва вътрешна горещина, когато помисли за любимия си. Слънчевата топлина няма нищо общо с тази горещина: колкото по се засилва любовта му, толкова по-силно той почва да кипи, да гори, да се възпламенява! А отслабне ли обичта му, той повяхва, става му студено и се чувства отпаднал. Същото е и с животните и небесните птици: на тях понякога им е по-горещо през зимата, отколкото лятно време, защото сърцето им трепти, кръвта кипи, всичките им фибри са нагряти до бяло и всичко, що има сърце и дух, почва да изпълнява повелята на Природата. И тяхната топлина не е от слънцето, но от живота на душата им, КОЯТО Е ВСЪЩНОСТ ЧУВСТВО! Любовта произвежда топлина, понеже тя е животът на всички живи сили във Вселената. А този живот не може да влезе в приемащите субстанции, освен чрез действието, наречено "топлина". Господ, още при създаването на Вселената, е приготвил за всички същества – от първите до най-последните – най-разнообразни среди, чрез които Той произвежда безброй действия. А средата, която е най-универсална и подходяща за съчетаването, е топлината – само в нея може да оживее естеството на активната Любов.

И тъй като топлината съществува поради любовта към ближния, то затова има съответствие между любовта и топлината, понеже съществува съответствие между причината и нейното следствие или проявление.

Божествената Любов, която е самият живот, както прави и Създателят ѝ, Господ, няма в недрата си друга цел, освен да създава свои образи и подобия, които са всъщност хората.

ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА ДНЕВНИКА ОТ 1992 г.

Пътувам към Питер, а все още сънувам Юрмала:

4-5.VI.1992г. Пътувам към Питер. Блажена самота в купето. Пред очите на душата минават като на кино преживените дни и часове в Латвия, и в съзнанието идва само едно определение: "Страхотна любов!" Нещо отприщваше неудържими залпове от чувства у хората. Не мога да намеря думи - може да звучи пресилено, но бих казал и "торнадо"... Има кротка и тайна любов, но в случая това беше дива любов на всички към всички - навсякъде, където се събирахме. Нали се чудим на тинейджърките на някой естраден концерт как пищят с всичка сила от любов?... Да, именно

от любов! Преди ги презирах дълбоко и ги наричах "чернь" - "тъпи и прости пикли-плебейки", щом може да си падат по някой "андроид" на сцената. Но после разбрах: това е въпиюща нужда от любов, от ***изразяване*** *на любовта. Даже когато мъжете реват по стадионите, е същото. Така би трябвало да изглежда една от фазите на Божествената Любов, колкото и при нас да е принизена. В една от Звездните приказки се говори за "урùо" – викане с всичка сила от любов - космическо огнение. Сигурно точно по този начин сам Бог обича всичко и всички - с всичка сила и непрекъснато. Попаднем ли на тази вълнà, всеки срещнат ни изглежда безкрайно познат, знаем всичко за него и искаме да го прегърнем. Да! Бог бе благоволил да изпитаме в Латвия и после в Башкирия една трилионна част от това, което изпитват може би най-малките му ангели... Просто хората не съзнаваха какво става с тях, всеки искаше да прегърне и прегръщаше всекиго, но гледаше влюбено не само другия, но и въздуха, слънцето, цветята, полуделите също от любов животни покрай нас... С българи това просто не може да се случи. Но понеже редактирам този дневник едва днес, 2009г., мога да спомена - или по-добре да цитирам - един такъв случай даже и у нас - на една сватба в един ресторант ("Колко много любов!", 21.IX.144(2008):*

"Един от присъстващите в даден момент има нужда да изолира съзнанието си от ставащото наоколо и потъва дълбоко в себе си. Отправя гореща благодарност и любов към Едного за всичко, което ни е дал и на което ни е научил. Търси връзка с Него, за да Му каже, че не намира в себе си чувство, по-силно от обичта си и безкрайната си преданост към Него, че познава единствено Него. Пред вътрешния му взор се очертава едно фантастично красиво лице, което го гледа и гледа всички наоколо с неизразимо прекрасна усмивка и абсолютно живи, любящи очи. В същия миг много хора от сватбарите започват да гледат другите хора в очите - дори през няколко маси - с искряща, пламенна, нескрита, бликаща любов! Те не разбират, че нещо се е отприщило у тях и не могат да спрат тези огнени потоци по никакъв начин. Не си спомнят, че човек има право да гледа по такъв начин само най-любимия, най-близкия си човек или детето си; че това, което става в момента, е извън всякакво обяснение, приличие и контрол. В салона се развихря необуздана радост и щастие, заедно с някаква тъга и усещането, че след малко всичко това пак ще се затвори до края на живота и повече никой никога няма да погледне непознат човек по този начин. Дори и най-близките си ние ги гледаме така само за няколко мига в живота си, а днес стана нещо абсолютно непонятно. Ако някой каже на всички тия хора как са се гледали, защо са се прегръщали, какво е протекло през очите и сърцето им в тия няколко минути, те ще се изненадат и ще отрекат. През цялото време обаче непрекъснато се правеха снимки и видеофилми, така че фактът е документиран. Как ще си го обяснят участниците и зрителите, това е друг въпрос. Най-вероятно - с алкохола... Не че алкохолът не помага за снемането на гардовете и отварянето на безсмъртния свят за броени секунди или минути, но в случая погледите и усмивките към чуждите хора бяха много по-различни и по-влюбени дори от тези при най-интимното празненство на чашка сред "свои".

Това незабравимо преживяване предизвика въпроса: "Защо, Господи, си позволил или измислил хората да забравят, че са едно цяло и че всички са създадени да обичат всички с всичка сила? Какъв е Твоят замисъл да заспят и пропаднат всички Твои създания по лицето на земята до такава степен, че да се мъчат да изригнат океан през капкомер, насочен само към някой друг капкомер?... Не от това ли умират и се разболяват хората? Защо си допуснал фалшивите лидери на религиите и кроячите на живота да узаконят това пълно безумие и

даже да преследват отклоняващите се от него?"

Тук може да се добави разказът на майката на жениха. Естествено, тя остана до края на празненството в ресторанта, но там аз не бях споделил с нея какво изпитах и видях този следобед и реално, и на езотеричен план – онова необяснимо и невероятно избликване на любов на всички към всички. Настоящия текст тя получи и прочете много по-късно, така че няма откъде да е повлияна. Тя обаче споделя по интернет: "Описаното от тебе е нищо в сравнение с това, което последва, след като ти си тръгна!..." Разказва, че любовта на всеки към всички, дори към непознатите хора в това празненство, изведнъж станала тъй повсеместна и неудържима, хората си разменяли такива погледи, усмивки и прегръдки, че на лицата на всички било изписано и безмерно щастие, и огромно изумление...

Никак не е изключено в този момент да сме уловили вълна̀та на уникалното световно движение "Безплатни преръдки", което се е разразило между непознати по улиците по всички континенти и за което узнахме много по-късно... Или – ако ние сме били първи – те да са се заразили от нас..."

Такова нещо се бе случило с нас и през 1992 г. в Рига. Хората не знаеха къде да денат чувствата си и, забравяйки всичко, го удряха на смях и плач на глас и изобилни прегръдки и целувки... Както разказах, кучетата изтръгваха каишките си от своите господари, а в такива случаи идват и котки, катерички, най-различни птици и даже мишлета и други живинки... И на ум не им идва да се враждуват в такива минути.

Аз отдавна съм във влака за Петербург, а като водопад минават, едновременно на десетки киноленти, събитията от последните дни на брега на Мàйори; на слънчевия пясък между Дзѝнтари и Бѝлдури. Просто наистина бяхме полудели от любов. Като дадѐ човек на стоп-кадър разваления лилав филм с раздвоени образи от ония дни и го изчисти и увеличи, вижда как всеки поглежда с бурна и бликаща обич и не го интересува повече нищо. Някои дори сядат на земята, без да знаят, че са обезсилени от любов. Децата тичат, подскачат, правят безпогрешни фпик-флаци и цигански колела и не знаят защо това става много по-лудо и щастливо от всеки друг път; защо в промеждутъците тичат да прегърнат и целунат някой непознат – не само майките си. Разказвал съм някъде за един такъв случай с мене в България на Изгрева, когато едно момиченце ме изведе тайнствено за ръка от къщата, където бях на гости, заведе ме в най-отдалечения край на цъфналата ябълкова градина - и в чудната зелена привечер ме накара да се наведа да ме целуне. Тогава разбрах, че това е Бог! Че нищо друго няма смисъл и че смъртта настъпва в момента, когато човек загуби всичките си надежди и шансове за това. После, и да изглеждаме живи, то е само едно недоразумение – Небето ни оставя "на доизживяване". От тоя случай нататък дълги години се хранех почти само от тоя спомен - в тая студена Сатурнова страна, където всеки те гледа като дърво или като през стена. А сега, пътувайки за Питер и виждайки живо всички тия безкрайно скъпи и влюбени лица отпреди няколко дни, през ритмичното потракване на колелетата аз чувах не друго, а някаква грандиозната музика като от Вагнер. Тържество, щастие, абсолютна победа – любов, изтървана на свобода като "побесняла". Точно с това се е занимавала инквизицията през всички векове: да озапти тази свята нужда чрез топори, зверове, бесилки, куршуми и клади. Днес я озаптява с рак, инсулти и инфаркти. Не че директно ни ги внедрява, но те ни покосяват когато слушаме попа, съседа или домашния душманин. Когато слушаме "съвестта" си, занитена в нас от хиляди години от идеологическите вампири.

Вече знаех, че не е определено на следващите места да се случи подобно нещо, затова почнах вътрешно да се занимавам само с едно: да си представям как почвам да разглеждам и монтирам филмите си... Понеже само тия лица, само тия погледи, само тия прегръдки и щастливи усмивки са

живот - всичко друго е смърт. Някой се радва, че му издали книгата и станала бестселър, друг се топи от чувства при ръкопляскания, трети преуспява в наука, религия, окултизъм, придобивки или бизнес. Но на друг му достатъчно да си припомни как тригодишно русначе с "безумно" сини очи го прегръща и целува и казва: "Дядя едикой си, я не знаю почему я так люблю тебя!" Или как десетгодишната царица на фрикфлаците използва акробатиката си да ти скочи на врата от пет метра - с любов и порив, които нямат подобие. Как женени и неженени жени от всички възрасти и въобще душите на млади и стари хора - независимо от пола - те заливат с нескрита симпатия и безусловна, неудържима, просълзяваща обич и любов.

По-късно ще разкажа за една бабичка-латвийка, която една сутрин дойде на паневритмия и всички я поканиха да играе, мислейки я за непозната. А тя се оказа приятелка и позната на всички, но се бе влюбила и за

една нощ се бе подмладила и променила до неузнаваемост! Беше се облякла с дрехите си от млади години или кой знае от кого ги взела, ходила на фризьор, начервила си устните – и сега и най-добрата ѝ приятелка не можа да я познае... Казваше, че ѝ била изчезнала не знам каква си болест...

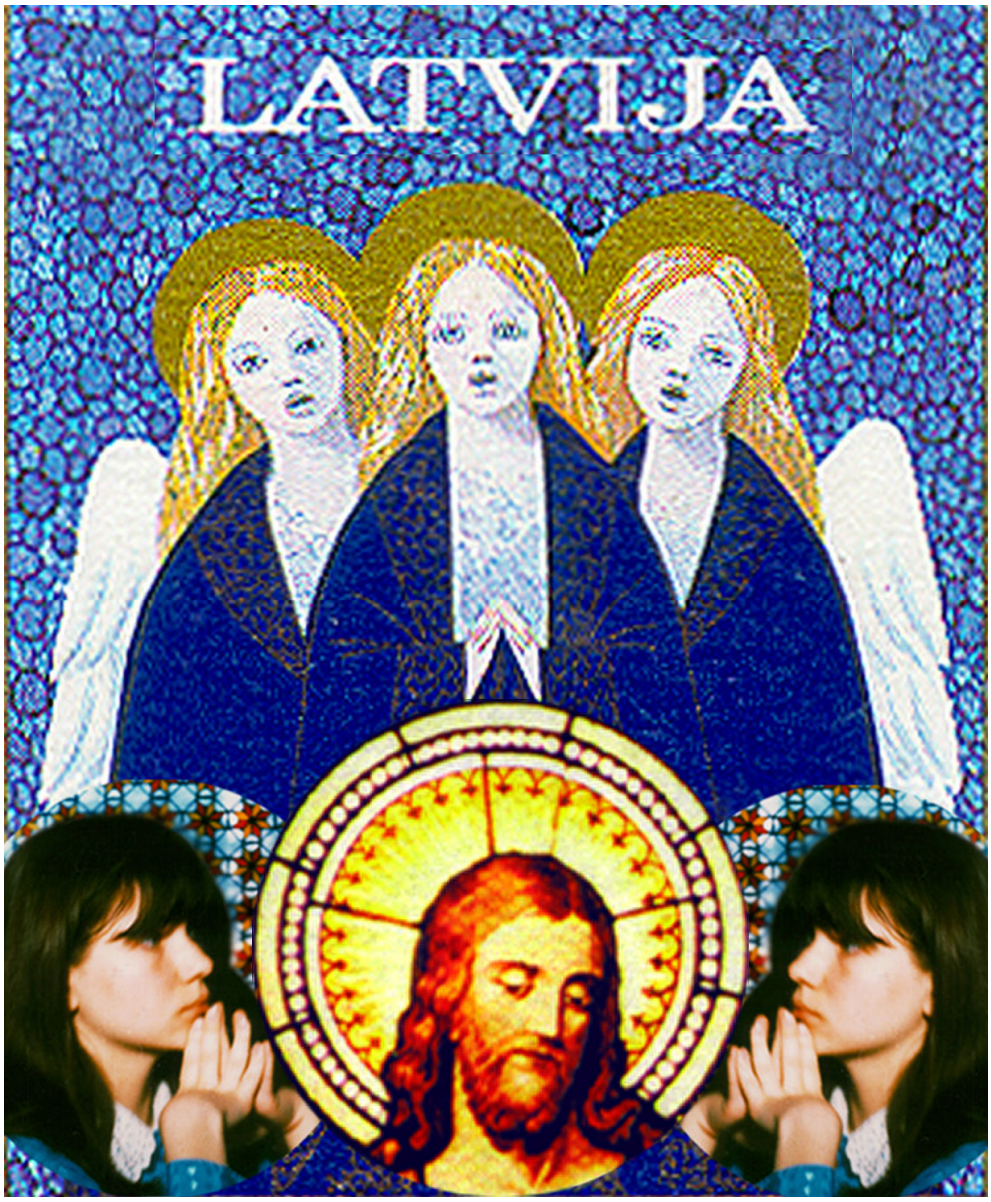

Безкрайното щастие да се докоснеш до ангелите на Латвия!

Това тук не е автобиография на някакъв си въздишащ и оглупял стар самотник за случилото му се преди 20 години, когато е бил по-млад и по-"приемлив" на половин век възраст - и си мисли, че именно той е бил причината за всичко. Нищо подобно! В такива звездни мигове протичат съвършено други процеси и те се случват само и единствено понеже сме бутнали някак си крана на една безгранична свобода и любов - и той се е отвъртял. След това всичко става необратимо и си върви само̀. Имахме някога един учител по металообработване в гимназията и ръководител на драмсъстава ни - не беше първа младост и първа красота и даже вървяха много лоши слухове за него, но всички го обичахме до премала. Имахме един плешив, стар и дебел преподавател в университета, който по същия

начин ни внушаваше необяснимо щастие. Че възрастта тук няма абсолютно никакво значение, говорят и случаите, когато узнаваш след много години че еди кое си и еди кое си 12 или 15-годишни момичета са били влюбени някога в тебе и това е била първата им любов. Не си си и помислял за такова нещо по онова време поради крайно ниското си самочувствие или представата, че това не е нещо лично. Мислел си, че то е просто стихията, позната отдавна на божи народи като руския като "Всеобнимающая Любовь". Днес, 17 години по-късно, когато оформям този дневник и свалям кадри от оригиналния филм, направо изтръпвам и не мога да си намеря място. От всеки кадър, където някой поглежда някого или е свел очи като в медитация, личи отприщено чувство и неудържим изблик на душата, преживяване на такова единение, че на човек му се поисква да умре... Абсурд, нали? - Те не се усмихват така от тази лента понеже са усетили, че ги снимаш – за да са по-хубави... На някои от снимките и кадрите на филмите ми се виждат и сълзи, на аудиопистите има и сподавени ридания, но няма как да ги включа тук. Имаше даже и мъже затрогнати – млади и стари, - но момичетата и жените бяха много повече. ***Бог сега е на земята в женските Си тела****. Бог има чудното свойство, макар и съвършен, във всяко Свое отделно човешко въплъщение от 60-те Си милиарда тела на Земята да започва от нулата, да Му е хубаво и интересно. Това е голяма тайна - почти никой не знае, че ние общуваме лично с Бога, когато общуваме помежду си. За това ни открехва днес и Нийл Доналд Уолш. Срамно и престъпно онеправдаваме Бога постоянно! Той е съвършен, няма нужда от нищо, но страда, защото* ***ние*** *не искаме да приемем Любовта Му, да* ***отдадем*** *любов. Той често играе ролята на някое безпомощно и лишено създание, за да види имаме ли душа ("Гладен бях, не ме нахранихте..."). А най-голям - по-голям от глада за въздух - е гладът за любов. И* ***тука*** *беше пълно с души, които никога не са преживели такова нещо, не са знаели че в тях бучи такава магма и лава и сега избликва за пръв път, въпреки че някои са вече баби и дядовци и идват тука с внуците си...*

През избухналия отново Вагнер по линията Рига-Петроград се провижда и ангелът на Толстой, който бил слязъл на земята да разбере какво има в хората. Първото нещо, което узнал, като слязъл, е че у хората има любов. Една справка: той е слязъл в Русия...

Там във всеки град имаш поне по сто ключа от сто сърца и квартири, дадени ти безвъзмездно "до края на живота". Ако нямаш малка раница на гърба си, джобовете ти ще се продънят от връзки с ключове... Трябва да ги номерираш по селища и адреси... А в други страни, които не са Русия, си живееш десетки години в кашона на улицата - и краката ти през зимата стърчат навънка. В същото време духовните хора, които се молят редовно и играят паневритмия, си имат достатъчно стаи, вили и апартаменти, та могат да си помагат и с наеми.

5-8 юни 1992г. Петроград - по покана на стари познати. Настояват да не ги издавам абсолютно пред никого че се занимавали с "такива неща" - въпреки, че идват в България и че уж сега вече би трябвало да има пълна свобода и демокрация. Не искам тук да повтарям думите на едни приятели, на които вярвах че имат контакт с Небето, когато твърдяха, че някои хора от Рига, Петербург и Киев, които ме поканиха, са имали строги инструкции от някого да не ми дават по никой начин да се развихря както в Латвия, понеже иначе... Сега се извинявам на всички, че тогава съм по вярвал на такива внушения. "Тем не менее", в акаша е записано всичко...

В Питер се запознах с жената, която държи библиотеката на антропософите. Щом като приятелите не искат и не могат да обявят голяма паневритмия в Питер, защото нямали за задача да разпространяват Учението, то чрез щайнеристите и други хора, с които се запознах още първите дни, това би могло да стане. Все още не мирясвах. Бях готов незабавно да приема поканите на новите хора, с които се запознах тук, да

отида да живея при тях – и да почна да "развивам дейност"... Но не можех да остана повече – трябваше да се връщам бързо в Москва, тъй като бях просрочил поканата и някой можеше да си има неприятности. Явно сега не ми е било времето за града на белите нощи; вероятно и вече съм усещал, че Башкирия ме чака... Инак в този дом, където е споменатата библиотека, преспах една нощ и си говорихме за Щайнер, за Учителя, за паневритмията. Прегледах картотеката. Избрах 5-6 превода на руски от трудове на Щайнер: за Русия и славянството, за евритмията, за Архангел Михаил и др. Прочетох ги. Неща, които до голяма степен съвпадат с беседите и осиянията.

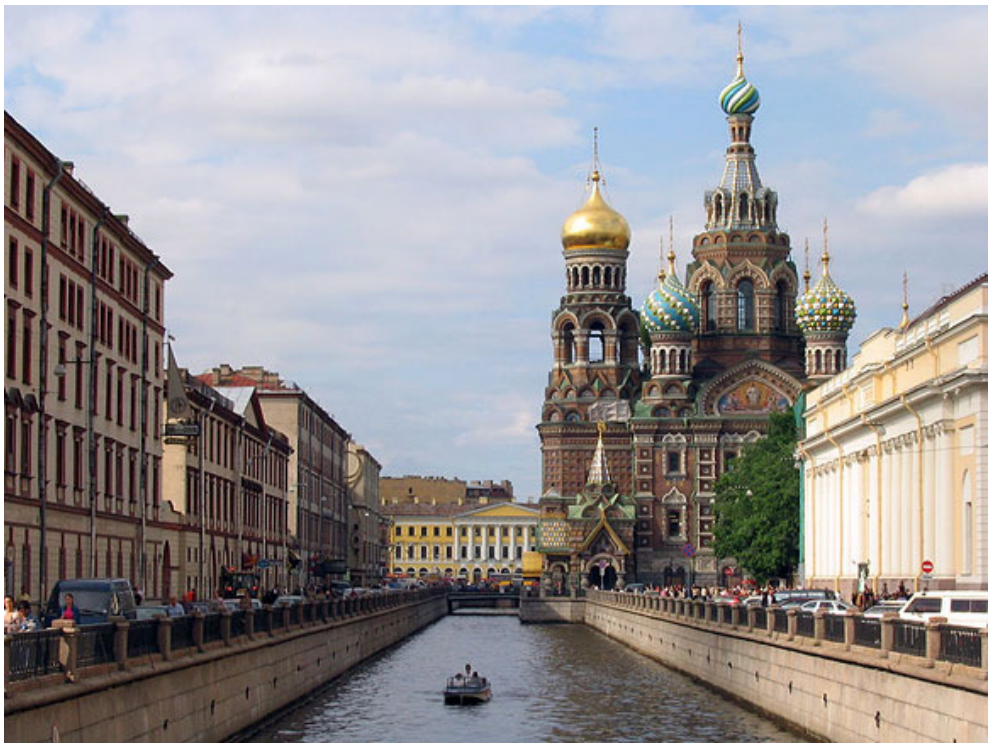

С бананите от Рига сякаш повлякох крак... Същия ден още двама души, независимо един от друг, донесоха банани - а тук те са още по-безбожно скъпи. Оставих им всичките си останали пари, които като че ли привличаха нови дарения: един В. се обади без предварителна уговорка и донесе пари - бяха останали без рубла, глад на кутийки... Веднага след това се обади и дойде една двойница на И.Ч. - светла душа (Е.О.) - и подари на двете жени и четирите деца 1000 рубли. Не е повече от долар и нещо, но спасяват положението за 1-2 дни...

За майката, бащата и тези 4 ангела, преди 2-3 години бяха дошли на Рила кратки лични послания от Елма. Това вече ги поставя пряко под окото на Бога и всичко там ще става интензивно. Наскоро разбрах, че "каката", която вече е голямо момиче, била получила някакви важни инструкции от Учителя. Това са хората, заради които веднъж изкачих 3 пъти езерата в едно денонощие, защото някои хора от "братството" не желаеха да им вземат багажа с конете. Вече бяха загубили всякаква надежда, че ще посрещнат изгрева на първия съборен ден горе, на Молитвения връх, но акцията успя. С един пасив и един актив: развинти ми се лявото коляно и се разтегна сухожилието, но затова пък нощните и сутрешните преживявания по върховете на Рила в тия паметни дни и нощи не могат да се заменят с нищо.

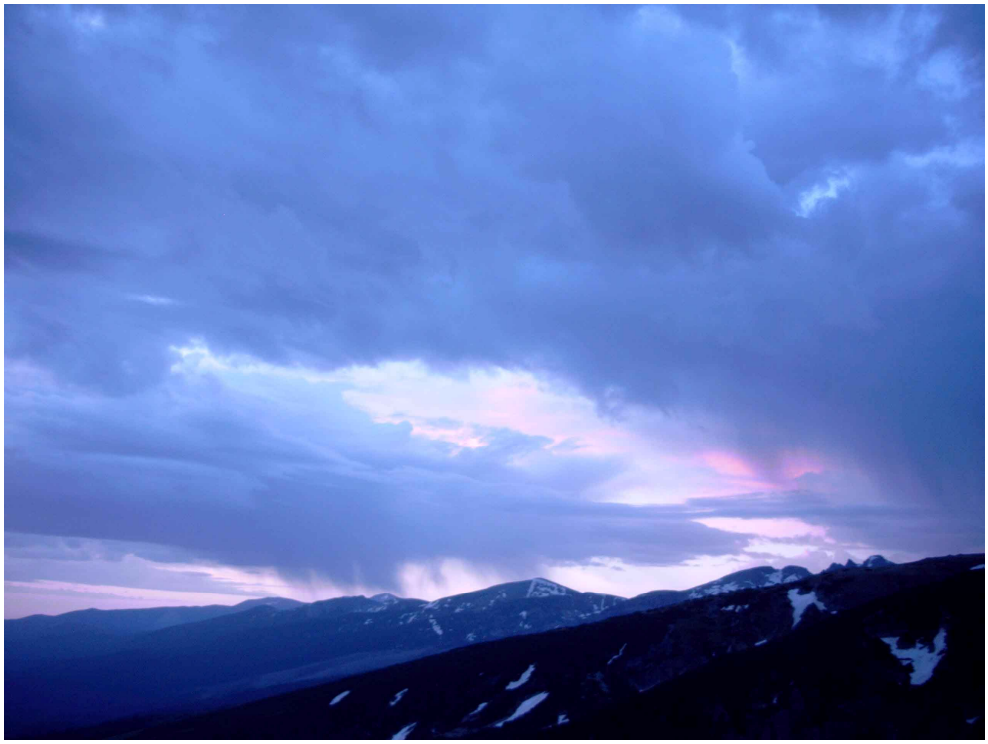

Изкачване на езерата откъм Вада с тежкия багаж на една майка от Питер с 4 деца – за трети път през една нощ. Откъм Мальовица и Рупите вече се развиделява...

На изпращане казаха, че такова хубаво и топло време е съвсем необичайно в Питер за сезона, както се случи и в Лйепая и Рига. Възрастните там твърдяха, че не си спомнят никога по това време да е имало толкова много ясни, топли и слънчеви дни. И в Ленинград играхме паневритмия, но само в най-тесен състав, и то след провиране през оградата на ботаническата градина (да бъде колкото може по-скрито...). Беше невероятно красиво. Снех всичко на киноленти, но домакинята не ми разреши да ги съхраня и показвам - имала съображения. Веднага след появяването им изпратих в Питер всички парчета с техните лица. Но под мостчетата на прочутите канали станаха такива феерични кадри, че непременно ще ги прехвърля на видео и на хартия - искам да илюстрирам тези спомени за Петербург с тях. (За съжаление, този филм сякаш бе урочасан и накрая целият се загуби. Затова тук слагам снимки от интернет).

И така, още по пътя за гарата приказното време бе прерязано като с нож - застудя и задуха остър вятър. Вчера "Н". предложи да препише отново списъка за поканите, за да приложим и питерските желаещи. Изпълни задачата перфектно и прати списъка по факса на племенницата си. Така работи само Е. от Рига - дясната ми ръка! Пращам списък за 61 човека досега (по късно, с московските и башкирските, станаха над 250 - и всички до един получиха покани. Тогава бяха безплатни. Днес (1995) една покана струва 2600 лв., ако вече не и повече. Имаше хора, които твърдяха, че нарушаването на традицията всяка година да идват от Русия само по 5-10 души, строго проверени и определени, било вбесило тази година така наречените "монополисти", но аз не им вярвах и не ми се искаше да е така. Може да сме наивни, но толкова много обичаме тия приятели, че аз лично не можех да допусна, че правят това нарочно. Все пак, поради приказката за "вълка", реших да дублирам изпращането на списъка, който трябваше да замине с човек от Рига тия дни. "Бинокълът" ми беше засякъл, че рижкият списък няма да замине за София, което стана точно така. За

предпочитане е да се работи с 10 очи и 100 хода напред. Впрочем, през август някакви недобри сили контраатакуваха с всички приети и неприети средства новодошлите на Рила от бившия СССР. Естествено, срещнаха неочакван отпор и видяха, че не са господари на света. Не бяха допускали, че нещо може да им се опре. От тази година двата лагера завинаги измениха равновесието на силите - и сега нещата стоят по-инак.

Сега виждам, че съм пропуснал да препиша тук един "План за пребиваването в Санкт Петербург", останал на гърба на листчетата от тефтера ми. Интересно е да се види сега как по някой път човек мъкне на отиване голяма кощница, но заработва системата "мишката го мисли, котката го отмисля"... (както стана и в Киев малко по-късно...):

"1.Пристигане в Питер; 2.Астрономически календар за Санкт Петербург; 3.Изчисляване на астролоическите часове и аспектите; 4.Планиране на пребиваването ми и основни дейности.: а)паневритмия; б) превод на Седир; в)превод на "Любов и обич"; г) завършване на касетите с новия текст на паневритмията; д/ песните – презапис на касетите с коментарите на руски; е) подготовка за провеждане на поетическа вечер за Тагор и тука - нов музикален фон, ксерокопия на стиховете за участниците; 4) готовност да изнеса лекции по пентаграмика, часова астрология, нумерология, биоритмология, интегралика, аспектология, езотерични аспекти на паневритмията, работа със "Завета на Цветните Лъчи на Светлината" – спектралната методика на Учителя - и др. 5.Приготвяне на бележки за планиране на

лични срещи с питерци от 10 до 12 часа всеки ден; 6. Подготовка на данни за покани; 7.Песните и паневритмията - на орган в Петербург; 8.Цветни филми за камерата и обявяване на прожекции (навсякъде носех филми и диапозитиви) за красотата на България и пътешествията ми - с жив разказ; 9. Медитативно слушане на касети с музика и поезия и курс по психокинеза на тази база; 10.Да доразкажа за историята на Братството на касети; 11.По телефона - на П.; 12.Билет за Москва на девети вечерта; Паневритмия - всеки ден от 6 и 8 часа - и пр...

От тази програма не се изпълни нищо *- приятелите в Петроград не общуват с никого. Размисли за условията, при които ще се отива друг път по покана някъде: предварителна програма и съгласие за съдействие. И някои други неща (например - поне 12 нелегални квартири...)*

В края на този бележник съм си водил и записки върху часовата астрология (недатирани):

Да се провери вярно ли е предположението че:

- В Лунен ден и час до обед, освен гореща вода могат да се пият и всички течни природни лекарства и сокове - с максимален лечебен ефект, къй като тогава поричките на клетките се отварят най-много и жадно пият. Да се наблюдава това под микроскоп.

Дали в лунен час следобед самата ни кожа всмуква най-силно, поради което тогава се препоръчва потапяне в чисти лечебни извори, езера, басейни, вани и пр. и третиране с благовонни води и масла.

- В Марсов час - движение нагоре, особено ходене и плуване срещу течението или в морето, даже и в не кристално чисти води, понеже тогава клетките ни не пият, а се движат, размножават, изхвърлят свръхенергията си. Подходящо за спорт и подвизи; време за зачеване и силни преживявания.

- В Нептунов час (Юпитеровия от пладне до полунощ) – самоотпускане (савазана), сън - наспиване само за един астрологически час. Сутрин в Юпитеров час (по-точно от полунощ до обед) - дишане и ходене надалеч.

- В Слънчев час, както и въобще от изгрев докъм 8 ч. – главата на слънце (фронтално);

- Във Венерин дообеден час, както и от 8 до 10 ч. нормално време - гърба на слънце; по възможност сред цветя и цъфнали дървета;

- В Меркуриев дообеден час: срещи и разговори, както и от 10 до 12ч. въобще - в гората или парка по пътеки и алеи. Предимно индивидуални, най-много в групи до 5 души, но може и повече;

- В Сатурнов час - седене или стоене неподвижно върху камък, канара, скала. От обед до залез – стоене бос или лежане върху нагрети от слънцето обли скали и морени.

При всяко изпотяване или след всяко придвижване, дори и да не се усещаме изпотени - непременно измиване поне под мишниците и слабините и подмяна на бельото, ако трябва и три пъти на ден. Никой да не се оставя потен, усеща или не усеща, когато се е движил, бил е на топло или се е вълнувал, защото винаги след спирането и особено в Лунен час всички отрови се всмукват обратно през кожата в организма. От 11 до 16ч. - с бяла шапка, особено лятно време в планинината или на море. Никакви слънчеви бани на голо от 10 до 16ч. (11-17 лятно време) - това е много опасно, особено днес, при засилената космична радиация. На море и още повече на планина се препоръчват кафяви, а не сини или виолетови очила.

- Да се изследва дали астрологическите часове не действуват по деканати и в следния случай: В Лунен час деканат Риби - потене; а в Нептунов деканат Рак - пак всмукване;

- Да се наблюдават промените в атмосферата и по третини астрологически часове – например, цвета и формата на облаците, състоянието на атмосферата, метеорологични явления въобще.

Настоящите наблюдения са много интересни, но недостатъчни. Сумирам: в Лунен час - зелено и влажно; падане и движение на мъгли; в Нептунов - много магнетично време; облаците, облачетата и отверстията в тях често са по две, особено в Лунен деканат (да се провери и в Лунен час и Нептунова третина); в Меркуриев - жълто, светящо, дълги ивици по небето над хоризонта; в Слънчев час – мигновено изчезване на облаците и мъглите и явяване на блестяща, радостна, топла царствена светлина; в Юпитеров - ведрост, вятър, свежест, простор, небето става дълбоко и синьо, перести и грандиозни облаци през целия небосвод; в Марсов всичко става силно – често припича; често внезапен вятър или вихрушки; животни и птици са възбудени - тревога, крясъци, бяг, гонитби. Червеникава светлина или сияние. Във Венерин час облаците се накълбяват или стават на стада овчици; розово, пъстро, дъги, приятност, веселие, красота – птиците пеят най-много тогава, а хората се веселят, пеят или се смеят. В Нептунов час - светлозелено небе или хоризонт, особено пред изгрев и след залез; обикновено тогава завалява дъжд; мистична атмосфера, цветни мъгли. В Уранов час - електрически явления в природата, внезапни промени, тъмносиньо небе и ранно появяване на звездите. В Плутонов час - имам наблюдения, но са още недостатъчни за изводи.

Облаците се променят бързо по форма най-вече в Лунен и Меркуриев ден (не само понеделник и сряда, но и по дати, вибрации, аспекти и пр.) - затова те са много подходящи за наблюдения. Например, в следобеден Меркуриев час, когато действа знакът Дева, (а също и третина Дева на Сатурнов и Венерин час) облаците се разплитат на блестящи филигранни и орнаментирани нишки. В Нептунов се разстилат в мъгла или дори стават на котви, лодки и пр.; в Юпитеров - триъгълни или перести; в Марсов клонят към квадрат или се образуват прави ъгли; в Сатурнов - драматично черни, тежки, сиви, тъмновиолетови. В Уранов час цари "безумно-синьото"- тъмен ултрамарин, сякаш атмосферата е изтъняла или си в Хималаите и се вижда Космосът... Не е изключено в Плутонов час, както и в Марсов, да играе земята и магмата - вулкани, вътрешна топлина откъм земята, усилване на гравитацията, по-силно бликане на фонтани и извори. Да се измерва скоростта на реките, на струите и пр.

Да се проучва с всички възможни научно-технически средства как влияят астрологическите часове върху различните полета, растения, почви, метали, минерали, животни, хора, микроорганизми, химически реакции и т.н. Не е изключено, например, златото да се държи по-особено в Слънчев час, среброто - в Лунен; калаят и алуминият - в Юпитеров; оловото - в Сатурнов; живакът и сярата - в Меркуриев; медта - във Венерин; желязото - в Марсов и пр. Микроелементите, атомите, елементарните частици и почвата са под Девата. Всичко това може да има отношение и към якостта и еластичността на материалите и към другите им физически качества. Например, може да не е безразлично кога точно се лее металът във фо̀рмата. Да се изследва и поведението на живата и отразена светлина в цветово отношение и по други показатели в разните астрологически часове; сериозен компютърен анализ на метеорологичните криви за много години не само по аспекти, но и по астрологически часове.

Сега сумирам и часовата нутристика (хранене по астрологиче-

ски часове). Яде се само от изгрев до залез. Понеделник - всичко външно зелено, водно, "сребърно"; вторник - всичко червено, люто, островърхо, "железно"; сряда до обяд - всичко жълто, кисело, листно, стеблено, клонково или крушевидно; след обяд - всичко кафяво или кореноплодно. Кафявото държи будно съзнанието: кафе, какао, шоколад и др. Четвъртък - всичко светлосиньо, синьо, маслено, естествено солено; но NaCl в минимални количества - само за вкус и по-рядко. От четвъртък на обяд до петък на обяд - постене, но по изключение може нещо леко, Нептуново (многосемковите от типа на тиквата). Петък - мед, южните и въобще най-сладките плодове – натурални и сушени; всичко меко и розово до обяд (ако не се пости) и пъстро - след обяд. Събота до обяд - семкови и черупкови а също всички бели, черни и виолетови плодове; От пладне нататък - бобови, а от плодовете и зеленчуците – тъмносините и които са на гроздове и чепки. Неделя - всичко оранжево.

В Слънчеви часове - едносемеделни: до обяд пшеничени, житни, зърнени; след обяд - палмови и лукови. Основен белег: един семедел, кухо стебло, брадат корен. Те са най-напреднали в еволюцията – любов към всички, пълно самоотдаване. Във Венерини часове – двусемеделни костилкови; в Юпитерови - двусемеделни семкови (до 12 семки); в Нептунови – многозърнени и многосемкови.

За предпочитане е до обед да се ядат плодове, а следобед – зеленчуци; в сряда следобед - безсемкови, т.е. кореноплодни. Относно цвета - важи и цветът на цветовете при цъфтене, напр. прасковата - в розово (петък и Венерин час);

Вътрешният цвят на плода отговаря на нумерологичната вибрация в момента (поотделно дневна и часова): 1 - оранжево, 2 – зелено, 3 - синьо, 4 - червено, 5 - жълто и кафяво, 6 - розово и пъстро, 7 – бяло, черно и виолетово, 8 – тъмносиньо, 9 - сребристо и светлозелено. Относно цвета на вибрация 9 има и други наблюдения, но трябва да се натрупа повече опит.

Фòрмата на плода отговаря на датата: 1, 10, 19, 28 - кръгли; 2, 11, 20, 29 – сърповидни и елипсовидни; 3, 12, 21, 30 триъгълни или нарушена сфера с нарези; 4, 13, 22, 31 - кубични, паралелепипедни, островърхи; 5, 14, 23 - продълговати, клонообразни, стебла и корени, крушообразни; 6,15,24 сърцеобразни; 7, 16, 25 - кристалообразни, шипови; 8, 17, 26 и 9, 18, 27 - да се изследват.

Трябва да се имат предвид и формите на короната, листата, корените, цветовете, семената. Форма на семето - според числото на Божествения ден (с начало 19 август); форма на листата и цвета - според числото на духовния ден (от 21 март нататък); форма на плода, ствол и хабитус - според датата на християнския календар, но може да действат и други егрегорни дати. Да се изследва и числото на лунния ден - вероятно ароматите или нещо друго.

Градинарство според часова астрология:
Поливане (напояване в корена) - Лунен дообеден час; поливане с пръскане като дъжд (къпане) - Лунен следобед; облъчване с изкуствена светлина, когато не е достатъчна слънчевата (или излагане на набрани плодове на слънце) - в Слънчев и Меркуриев час. Въздействие с цветове и пеене на растенията - във Венерини часове и сутрин от 8 до 10 - различни стилове и комозитори, според вида. Говорене и четене на растенията – в Слънчев и Меркуриев до обед; инструментална музика – в Меркуриев следобед. Оказва се, че насилственото земеделие (жътва, коситба, кастрене, рязане, оран, копан, плевене и пр.) има отношение към Марс, но растенията не обичат това е се израждат, хващат болести и завъждат вредни насекоми. Милване на растенията и изпращане на обич – във Венерин ден или час. Торене с естествени торове и третиране с магнитни води и полета и др. - в Нептунов.

Тогава им действат и молитвите, но молитви - също и в Лунен. Може в Марсов и раздвижване на растенията с ръка, с вибрации и пр. Да се проведат опити за честотата и естеството на вибрациите, ветровите импулси и пр. В Марсов и Венерин да се види как им въздействат любовните и хармоничните човешки групи, още преди покълването на семената. В древносттта са слагали семена в земята или под постелята на любовната двойка – и в случай на истинска любов и съвместимост е имало небивал урожай. Ако е обратното – тия хора не са един за друг и тогава и здравето, и децата им няма да са наред.

От 9 до 25 юни 1992г. съм в Москва. На учебната паневритмия една привечер, в облаците, на мястото на късното слънце се яви ясно очертана пентаграма - видяха я всички. На другия ден сутринта, в началото на игрите, на изток видяхме по същия начин изрязана котва. И двете фигури се задържàха достатъчно дълго, за да разберем, че това не са случайни проломи в облаците - все пак духаше вятър и те се движеха.

Една сутрин донесоха книга със снимки от Подмосковието. Там имаше и фотографии от гр. Зарайск - на 2.5 часа от Москва. По особеното им излъчване усетихме, че е много мистично място и решихме скоро да го посетим за оглед: става ли за предлагер.

Видение от божествен Зарайск

За съжаление, изчезна дневника ми от последните 20 дни след завръщането ми от Петербург, както изчезна и новият ми фотоапарат. Най-вероятно са прерязали каишката му, докато съм спял в метрото... Ето в резюме следните случаи от този период:

Х. ме настани в самостоятелна луксозна гарсониера без наем. Там извиках Ю. и Т., тъй като нямат квартири - бяха наблъскани и тримата в студентската стаичка на В. като килер.

Ежедневно играем паневритмия в Измайловския парк, а събота и неделя - през станция Орехово в Царицино, както и около Каломенское. Лавина от нови запознанства! Играхме най-малко по 6-7 лъча - небивали паневритмии за Москва досега; има и един негър (Дидие).

От България дойдоха Йоанна, Ина и Петьо и изнесоха концерти с голям успех. Ина водѝ курс по паневритмия. Хората се вълнуват силно, някои плачат от възторг и щастие - руски души!

Ето ги Ина и Йоанна в Рига (тия в средата...)

Небето помага постоянно – вече не могат да се запомнят всички случаи, наричани обикновено "чудеса". Някои оздравяват, други разрешават проблемите си, трети тръгват уверено в Новия Път.

Една вечер у В.К., който работи звездата на гоблен, се запознах с поляка Е. - съвсем сродна душа, при това роден на моята дата. Пълно съвпадение на разбиранията ни за пентаграма и близкото бъдеще на славянството. Той е привърженик на един ясновидец от Хамбург, чиито пророчества са подобни на нашите. На срещата ни Е. твърдеше, че е видял някои хубави работи в аурата ми, пък аз му казах, че той и приятелката му Л. от Львов. са "пришълци". Те се споледаха и изненадано попитаха откъде знам... Л. е съвършено прекрасен ангел от серафимен тип, а Е. прилича на архангел. Той е един от водачите на екошествията на Запад, които някога видяхме и по TV. На дланите на Л. се виждаше талант за рисуване - тя не го е развивала съзнателно, но призна, че ръката ѝ постоянно чертае сама особени линии и плетеници, орнаменти. Сега разбра, че това са послания от ясновселената.

Имах среща с удивителната /.../, която учи медицина. Имахме няколко ясни знака, че Той е с нас, моята Тя на няколко пъти се опита да влезе в нея, но пролуки от свобода почти нямаше. Хората имат страхове и колебания в сферата на Присъствието, а са странно смели, когато експериментират с туземци. Все пак прекарахме един чудесен ден, даже ядохме банани. По перилата на ескалаторите някой постоянно пускаше копейки и те стигаха додолу направо в ръцете ѝ, когато сме заедно. Това ѝ направи силно впечатление, но още няма космически опит. Поклонниците на фдрмата почти винаги са нейна жертва. Разбира се, у всяко нормално същество с искра Божия живее и стремежът към външната красота, но докато сме неосъзнати, ние си избираме форми и преживявания, отговарящи на липсата на опит, на принизения космически вкус. Избирайки по-впечатляваща форма, ние се надяваме, че зад нея има адекватно съдържание

или че преживяването, което очакваме от нея, ѝ съответства. После идва разочарованието, тъй като има много манекени, кухи форми. В случая с това момиче, невинно като ангел, бе дадено да се види как ще протече животът ѝ, ако избере тази година Рила пред Кавказ (в Кавказ я било поканило едно привлекателно момче). Щеше да види как ръцете и душата ѝ щяха да се напълнят с изумителни дарове, а по закона за консервиране и развитие на божествената форма, с годините щеше да се увери, че просто не може да остарее. Това ѝ беше потенциално определено. Ето как по астрологическа примарна дирекция (предопределение и шанс) ни се предлага от самото Небе да вземем експрес или суперлайнер за "Маями", но нашият вкус или страх ни кара да си купим билет за пътнически влак до "Крива паланка" и там да остареем за няколко месеца. Проработила е по-силно нашата астрологическа прогресия, затъмнила напълно дирекцията. Сложността е в това, че често пътническите влакове до "Крива паланка" имат вагони с лъскав дизайн; или пък "мамичка казва, че е по-добре да взема пътническия влак, отколкото експреса". Има и случаи, когато един експресен вагон е външно неугледен, но той ни завежда там, където ни чака Принцът. Разбира се, има и експреси направо за ада и Криви паланки – Едеми, в зависимост от това чия воля сме изпълнили: на висшето начало в нас или на някой друг.

Тия дни, по закона за подсказванията, и с Ю. много често намираме копейки по улиците. Знак – ще има изобилие. И наистина, Д. изпрати 200 марки. (Тук в дневника се говори за принципа на Братските каси: десятък от всеки приход, отдаван тайно и персонално; останалата част делим според броя на децата ни + 1 дял за самите нас. Нашият дял можем, по желание, да употребим - целия или част от него - за Петорната каса: 1.Слово; 2.Дело; 3.Култура; 4.Школа; 5.Взаимоспомагателна каса. В Москва и Рига имахме такъв принцип на касите и благодарение на него две приятелки имаха пари (по жребий) да дойдат през лятото в България)

У В.К. се запознах и с талантливия поет С.К. – цяла нощ той декламира и пяха песни по негови стихове, с музика от В.К. – той акомпанираше на китара и ги пееше. Преспах в дома на С.К. Жена му е с психически проблеми. Толкова добре прекарахме и си поговорихме, че на другия ден тя се почувства чудесно.

Спомням си за още интересни случаи от този период в Москва. На една от учебните паневритмии в Измайлово се приближи млада жена с 4-годишно момиченце. Тя е наблюдавала с вълнение играта ни и ни помоли да разкажем какво е това – поиска и тя да се включи от там нататък. Дъщеричката ѝ се залепи за Т.Е. и през цялото време си игра и разхожда с нея – според майка ѝ, за пръв път се доверява на чужд човек. Попитаха я дали не се е влюбила в Т. и тя каза: "Да, но и в тоя чичко се влюбих!" – и посочи един от приятелите... – "А в мене няма ли да се влюбиш?..." – попита шеговито друга приятелка. – "В тебе – утре!" – отговори сериозно детето... Шестата раса е вече на Земята...

22 юни 1992г. Влака Москва – Магнитогорск. Целта ни е гр. Сибай. Сега се намираме между Д. и Кубаново, на 400 км. източно от Москва. Пътуваме с естонеца Вело от Тарту по Казанската линия по посока Магнитогорск, откъдето утре, след 36 часа път, ще се прехвърлим на влака за Сибай – Башкирия. Там е обявен конгрес на Бялото Братство от всички съюзни държави. Под "Бяло Братство" тук разбират регистрираната напоследък оранизация в духа на Михаил Иванов и на... много други духове. Покани ме един виден писател, учен и духовен деятел. Той и съпругата му са в центъра на това движение. Вероятно някъде по-нататък съм описал как в Москва те ме поканиха да спя в офиса на про-френския център на М. Иванов и как ме предупредиха, че няма смисъл да предлагам снимки на Учителя за украса на офиса, тъй като там висят само снимки на "Айванхов". В устава на Парижкото братство е залегнала точка, че се разпро-

странява изключително неговото учение, а не друго. О.С. каза, че вече е слагала снимки на Учителя там на стената, но някой ги сваля. Едва е удържала да наложи да остане поне един Негов портрет. Наемът на офиса се плаща във валута от Франция и трябва да се спазва нейната политика: под "Всемирно Бяло Братство" да се разбира М.Иванов, а не някой друг.

23 юни 1992г. Гара Магнитогорск. Седим и чакаме времето за влака за гр. Сибай. На гарата няма ни чай, ни кафе – странни порядки. Има само студен компот.

Башкирия (Башкортостан)

Гербът и знамето на Башкирия

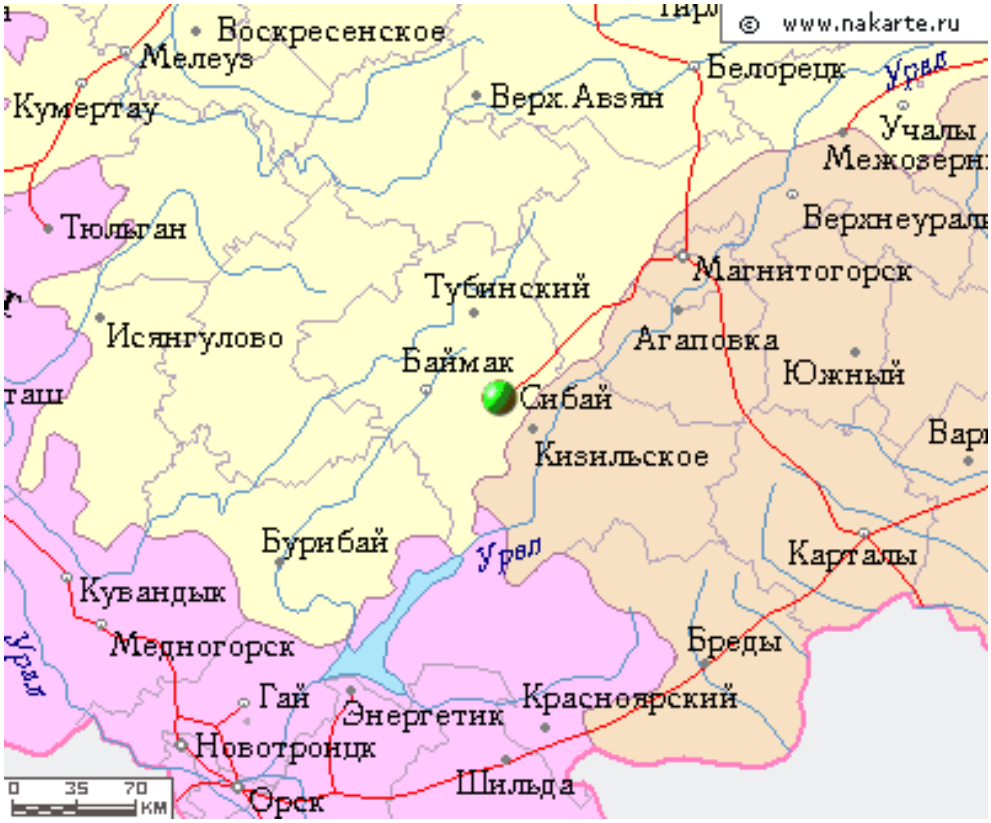

Посрещнаха ни в град Сибай, Башкирия, и с леки коли ни качиха в едно удивително красиво място в планините на Южен Урал, под хребета Ирендек в местността Гаделша/х/, което значи "Справедливият шах". Реката се казва "Туклас" (в картите погрешно е написано Худалас). По-нагоре има водопад - Гаделшахски водопад. Още по пътя попитах защо са избрали тъй далечно място за конгреса на "Бялото Братство" – на 2000 км от Москва. Директорът на училището, който бе на волана, отговори, че тук се провежда уникален педагогически експеримент за прилагане идеите и методите на най-напредничавите духовни учения. В центъра е човекът от Москва, който ме покани тук – създател и главен двигател на програмата за "комплексно психопрограмиране" (КПС) и основаване на "Бели Братства" в духа на М.Иванов по цялата територия на бившия СССР. Сибай е известен с производството на мед и сяра, които се разпращат от тук

по целия СНГ. Може да се предположи, че посредством тези метали, от Сибай ние сега ще изпратим навсякъде послание за мир и любов (медта) и мъдрост (сярата)...

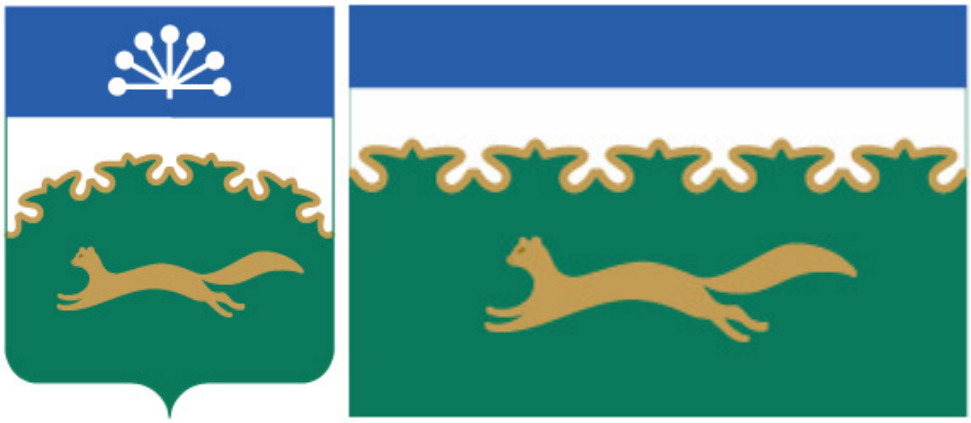

Гербът и знамето на град Сибай

Обоснование символики

Город Сибай расположен на стыке Европы и Азии, где восточное предгорье Южного Урала одним из красивейших хребтов – Ирендыком незаметно переходит в Зауральское плато.

Своим рождением город обязан природным богатствам края. На Урале люди с древнейших времен добывали медь. Это доказывают раскопки на месте древних городов Аркаим и Таналык. По легенде, начало городу положил простой охотник из деревни Старый Сибай: раскапывая нору куницы (златка), он наткнулся на тяжелую красную глину с высоким содержанием меди, золота и серебра. На месте открытого им месторождения возник город Сибай.

Поэтому основной фигурой герба является золотая куница, бегущая по зеленому полю.

Цветок курая во главе герба – символ единства многонационального населения города. (На български го дават като "валмò" или "вълмò" (salsola iverica):

Както се вижда, това растение е в герба и знамето на самата Башкирия.

Зеленое поле в виде силуэта гор обрамлено золотым национальным орнаментом «кускар» в знак расположения города на исконных башкирских землях. Включение в композицию герба силуэта гор показывает, что процветание Сибая связано с горно-добывающей промышленностью.

Использование в гербе трех цветов флага республики: синего, белого и зеленого – символически определяет место города Сибая как экономического и культурного центра Зауралья.

Лазоревый цвет означает ясность и чистоту помыслов.

Серебряный цвет – миролюбие, открытость, готовность к взаимному сотрудничеству.

Зеленый – цвет природы, весны, надежды, вечности жизни.

Много прилича на пътя, по който се изкачихме

Настаниха ни. Веднага се изясни, че тук са се събрали уникални личности с високи духовни дарби – представители на най-различни направления и школи. Повечето бяха педагози по професия.

Моят волен превод на "Башкирия" е "Баш-Господ", а на башкирски е "Вълча глава". Вълкът е велик архангел – архетип и национален ангел на Башкирия и на древните български племена - не търпи паразити в кожата си и остава верен на Вълчицата – душата на Башкирия. Понрави ми се такова тълкуване. По това време не знаех, че башкирците са българи.

Веднага почнаха изказванията. Първа бе представителка на Агни–йога от Магнитогорск. Веднага я апострофираха заради нейната нетактичност и негативизъм. Ярък, висш духовен и хуманитарен дух на този симпозиум – но и единоборство.

Силно заискаха да си изкаже и представителят на България, но в присъствието на ректори на академии, зам.министри, доценти, директори и елитни водачи на духовни направления предпочетох да поясня, че справедливостта изисква изказвания по жребий – и то според времето на всеки, изчислено по определен принцип. Много им се хареса този подход, но всички, изтеглили символичния жребий, с радост го отдадоха на "балкане-

ца". Тогава им поговорих за Братството, за Рила, Учителя, за нашия живот и програма, за някои живи случаи. Светнаха им очите – и на ръководители, и на всички учителки и учители, и на децата, които присъстваха.

Дивата красота на Башкирия

Но спорът в началото развали времето и заваля силен дъжд – прибрахме се в трапезарията. Отново се съпротивих да ставам център на внимание, но този път без никакви жребии – всички спонтанно настояха и се наложи да се кажат няколко думи за Майката и Детето – за идващия нов Матриархат и за светицата Бременна и Кърмеща, независимо кой и къде е бащата, която по цялата Вселена е център на всяка култура, наука икономика и дейност - напълно обезпечена и щастлива. Страшно им хареса, жените плачеха; ако това беше бунт или революция, те казаха, че са готови до една да пролеят кръвта си за такава кауза...

В почивката башкирецът В.И.Х. пожела да поговорим и прояви готовност да ми разкаже много неща за тяхната култура. По-късно за голяма моя радост, това стана.

Едно чудно, мило момиче, ми разказа за мистичното си преживяване на 12 юли (!) преди години, когато народът знае, че слънцето "играело" – тя е видяла тази "игра". От слънцето се отделили сияйни цветни ленти, образували изящни орнаменти и мрежи. После тя, възхитена, видяла как пред нея в полето падат ленти в три цвята – като пух или нежен захарен памук: жълта, черна и алена. Попита ме какво може да значи това, досега никой не е можел да го разтълкува. Даде се връзка с народа, чието знаме има тия цветове, комуто тя е определена да бъде посветителка, виждайки и прогнози за неговата свободна точно в навечерието на обединението му. 12 юли означава и друго нещо, още по-важно, което говори за типа нейна мисия.

Друга млада учителка с нея – Елена – също разказа, че е видяла как Слънцето играе, но на Великден. Трети прекрасен младеж също сподели свое мистично преживяване.

Последва доклад от Н.С. от Казахстан за резултатите от едно-

годишната му работа с ученици от началния и средния курс по методите на КСП и Бялото Братство. Момиченца от четвърти клас били излекували за 10 минути глухотата на своя съученичка; друго дете премахнало перде на окото на кучето си само с мисъл; други деца с тези методи възвърнали напълно зрението на дете, сляпо с едното око; група четвъртокласници пък се съсредоточили и видели черен октопод в гърдите на своя съученичка, но с определени движения и хубави чувства успели да го превърнат в черно яйце – и детето видяло как го изхвърлило през основата на шията си и се излекувало.

Южен Урал точно над стария Сибàй

Паметта на учениците се усилила извънредно много – научавали си уроците още в час. Н.С. се бори за 36 минути час, тъй като учените били установили 9 минути внимание, 3 минути разсеяност – и още три такива цикъла. Той даде още поразителни примери за грамадното ускорение на развитието - умствено, морално, душевно, духовно, творческо, лечителско и пр. Пита: само ако за една година се постига толкова много – то най-новите и древни методи на Бялата Ложа в Космоса - в атмосфера на любов, ненасилие и пълна свобода на децата и наблягане върху положителното и доброто, – то какво ще стане след 10 години? Този опит бил произвел силно впечатление на ръководители на най-високо равнище в Казахстан, Москва, и другаде. Показан ни бе последният брой на един учителски вестник, където на най-отговорно министерско ниво се препоръчва внедряването на нашите методи – докато в България неандерталци и плазмодии коват закони против Братството, отнемат деца от майки "дъновистки" и до ден днешен (за да не бъдели възпитани погрешно...), докато самите тия майки са действащи учителки, журналисти и публицисти!

Основен проблем, според мен, на този етап в средите, които видях: меланж, компот, салата от най-различни методики и учения. Хубав стремеж към интегралност, но е за препоръчване само като информация. На практика е крайно опасно 1 час йога, 1 час източни бойни изкуства, 1 час паневритмия – и пр. до безкрай... Предложиха ми да остана да работя тук,

където и каквото поискам, с голяма протекция и висок материален стандарт.. Отказах, както отказах някога и предложението за изпълнителен директор в системата "Киндердорф" у нас: просто мога да отговарям само за методи и резултати в духа на Учителя, но не за дейности, където децата са под кръстосания огън на десетки стари и новоизлюпени школи и школички.

В този район на Башкирия е изключително красиво!

Най-интелигентните тук ме разбраха. Една от тях е водещата конференцията – зав. кат. по педагогика и доцент, преподавател и зав. Отдел "Инновации" при МНО на Башкортостан – З.Х. Още в първите часове тя много сърдечно и с огромно смирение отбеляза разликата между московската и българската позиция. На следващия ден, когато отивахме на закуска, тя ме посрещна на пътеката, стисна ми горещо ръцете и каза: "Мечтая да се поуча от вас - от българската Школа!"

Днес през целия ден, виждам в облаците как се оформят очите на Учителя!

Вечерта един ентусиаст – Серьожа от Питер, учител, окултист и лечител, ми разказа за най-новото откритие – фотографиране на аурата през дифракционна решетка: 1:12,000 и повече.

24 юни 92г. Разходка под върховете. Башкирия е неземно хубава; цветята миришат упоително, чучулигите са подлудели! Тъй силно билките не ухаят и на Пирин.

Изведох 3 лъча - над 30 души - на едно чудно връхче, където башкирци, руснаци и етнически немци играха първата паневритмия в Башкирия. Изиграха даже и лъчите и пентаграма! В Латвия не смеех да стигна до там - не схващаха пентаграмата, а тук го възприеха за минути. Асистентка ми беше Бюлбюл ("Славейка") - виден фактор в управлението на педагогиката в Башкирия - научи фигурите от първо обяснение и поведе другите безгрешно. Разказах им за Ярмила на Изгрева - как е играла паневритмия с оркестъра, без да я е виждала никога.

После пяхме песни от Учителя и башкирски народни песни. Тотално съвпадение с нашата родопска песен! Явно Орфей се е занимавал и с башкирската душа. Цитирах им мисълта на Рене Генон за Учението и Учителя - за това, че сега се срещаме не другояче, а в огнената прегръдка на Любовта. "А къде става днес това? - Над Магнитогорск..." - Значи, магнитът, за който говори Рене Гинон... и т.н.

Но най-чудното ми преживяване бе тази нощ: жив, неизказано красив и вълшебен сън. Дали не ме пуснаха в Небесна Башкирия? Вечерта разговорите бяха превалили полунощ и трябваше да им кажа, че сме изпуснали и "товарния влак" и ще си останем тази нощ в нисшия астрал...; че след полунощ тунелът към Светлата Вселена се огъва на затворена халка и изхвърляне нависоко е абсурдно; че - може би - ще се наложи тази нощ да гоним съучениците си от Небесния клас чрез опасния метод "ударна сонда"

или "свръхстрела", т.е. пробив на тъмната зона направо през гранит - без коридор... Доколко това бе художествено творчество и доколко истина само Бог знае, но във всеки случай слушателите ококориха очи...

Добавих, че всяка минута будност след полунощ, ако не сме спали от 10 до 12 часа вечерта, състарява човек от ден до месец; и че ако тази нощ сега не успея да направя "сондата", утре може да изглеждам състарен не с месеци, а с години...

В дневника си тогава кой знае защо съм написал: "Пълни измислици, разбира се, но впечатляват, будят размисъл"... - Дали са били измислици не мога да кажа, но веднага след заспиването в оная паметна нощ аз наистина попаднах в един фантастичен свят:

Сънувах изкачване на отвесни скали към непостижими, кристални върхове. После продължих по едни прозрачни въжени или лентови стълби

направо към небето!

Ето го и Гаделшахският водопад!

След това изведнъж се видях с други приятели на един ръб - тераса само 1/2 метър широка, като безкрайна пътека, изсечена в скалите, на 50 или 100 метра над голяма, дълбока река. Нощ е, но всичко странно се усеща и вижда. Всяко камъче се вижда отчетливо на километри от тук - както в книгите на Кастанеда...

Изведнъж отляво долитат радостни звуци - странни гласове... По реката явно плуват нагоре някакви същества и се приближават, но аз още не ги виждам. Внезапно изкачат в полезрението вълшебни делфини – гласовете и движенията им преливат от радост и щастие. Лудуват наволя! Стигайки до моето място, те представляват невъобразима картина: делфини-момичета - светлосини, с бели глави и нагръдници; и момчета светлорезедави отдолу и отпред и чудно канелени или оранжево-кафяви, "гофрирани" надлъжно отгоре като ватенки... Две делфинки, една подир друга, скачат шеметно нависоко, достигат ме, и всяка една ме прегръща и целува с неизразима любов и нежност - с векове, сякаш камера е дала на бавен каданс... После всяка пада в реката с нормална скорост, след като замръзналото време постепенно бе потекло обратно към обикновено, наше земно. Тогава тези приказни младежи-делфини и делфинки продължиха весело нагоре в нощта - по реката.....

Такова странно население на Небесна Башкирия!.. Докато тайнството се извършваше, някой ми обясняваше вътрешно, че всеки момент ще ме запознае с тези две делфинки и отвън - в света на хората... Дали не са същите ония две башкирки, за които писах по-горе: З. и Б.?... Народите с неунищожен етер усещат любовта от километри, откликват ѝ се - и продължават нагоре към Изворите.

Не си спомням вече дали същата нощ или през следващата видях насън още един смайващ епизод: същата нощна голяма река на етерен Урал. Аз се пренасям мигновено нагоре и кацам на десния бряг. Там има, на един завой, полянка, осветена от слънце - а слънце на небето няма и е

звездна нощ. И луната я няма на небето, а всичко останало извън полянката е обляно от топла лунна светлина, както в предишния епизод с делфините. Ненадейно на полянката изкача мощен кентавър - полукон, получовек. Запомних добре лицето му - яко, квадратно, честно, излъчващо сила и добро. Същият глас ми каза, че скоро ще ме запознае и с него... Ха фантазия де!...

Гаделша по-отблизо

23 юни 92г. След 10ч. конференцията продължава. Изказвания на учителите за приложението на КСП, йога и методи на Бялото Братство на цялата територия на СНГ - бившия Съветски съюз. Пълно реализиране на пророчеството на Учителя, че паневритмията и Учението ще се приемат официално първо в Русия! Докато в Англия доскоро Ф. водеше приятелите на паневритмия по тайни сокаци за да не видел някой, щото можело да имат големи неприятности в службата, с властта и духовенството...

Най-после на срещата се чуват и по-разумни гласове: смесването на методи е опасно - това са части от стари и нови системи, а детето е едно цяло. Точно така се бях аргументирал предния ден, когато се наложи да поясня защо не искам да съдействам на КСП и пр.: опитват се да сглобят голям самолет от двигател на ракета, акумулатори от подводница, динамо на трактор, гориво за нафтови печки и пр.... Даже и да хвръкне такъв хибрид, каква е гаранцията колко време ще лети и какво ще стане с децата на борда му?

Контрааргументите бяха, че тези нови форми са насилствени и че всяко дете участва в тях само по желание. Видяхме и чухме още много неща - резултати от опитите. Пуснаха лист с ноти, оцветени по Учителя: децата са учени да свирят и пеят по тях с голям успех. Учат ги не само да чуват и слушат музиката, но и да я виждат, чувстват миришат - всичко по методи на Петър Дънов от България.

Голяма, релефна цветна схема на чакрите и каналите на Кундалини в човека - в дневника си съм я скицирал за сведение. По принципа "Говори,

когато те питат", си мълчах през през цялото време, докато обясняваха надълго и нашироко по нея неща, които не са така. Накрая любопитните да чуят българско мнение разбраха, че това е схема от отпреди хиляди години, валидна само за тогавашните индуси, и че сега има нови чакри на съвършено други места и има расови, етнически, групови, индивидуални чакри и течения на космичната енергия. Много бяха любопитни, например, да узнаят къде се намира "башкирската чакра" и по какво се отличава... Можеше да им се предложи научен метод за изследване, но хората с апломб никога не позволяват някой да им вземе думата (пък и ние не се натискаме). Все пак, по-чистите и будни души наостриха уши - и ***там*** *се образува "нелегална" групичка...*

Разказаха древна башкирска легенда. Един старец имал трима сина. Те измайсторили от дърво лък, плуг и музикален инструмент – само че баща им показал точно от какви видове дървета да ги направят. Обаче вторият и третият трябвало да владеят и другите две изкуства.

Л.М. е методоложка, шефка на музикалното образование в столицата УФА – с уникален опит и голяма интелигентност. Игра паневритмия, сприятелихме се много, пее като ангел башкирски песни!

Оказа се, че всичко кадърно, което е направило нещо за новата педагогика и култура, е минало през школата на Я.И.К. – патриарх на тия теми също като автор и съавтор на книги отпреди 30 години и повече! А и сега скача като младеж и говори, поучава, вдъхновява, показва системи и упражнения... Жена му О.С. го обожава и е навсякъде с него – къде такава спътница!

Една учителка дава пример: като разкажа някоя история, всяко дете трябва да я предаде от гледна точка на всеки герой в нея, даже и на... автобуса. Това е метод за разкомплексиране чрез приемане на различни роли (ролевият автотренинг). Или измисля една дума, например - "извор". Но не обикновен, а да кажем, "извор на вежливостта"... Какво ще се случи с човек, който пие от него? Има такива милиони извори – и децата отговарят безпогрешно.

Най-голямата глупост е да се иска съчинение "Как прекарах ваканцията"... Съвсем друго е "През ваканцията – на 10-ата планета" и да се свърже, например, с думата "сапун". Невероятни резултати! Учителката чете пред всички в конгреса такова съчинение: "На сапунената планета има езера – като духне вятър, дигат се огромни цветни мехури! Ако някой автомобил на тази планета пукне гумата си – сапунен мехур, тя се пръсва на хиляди мехури – рибки, картинки, дървета..." Пишем и съчинения: "Какво мисли кучето за господаря си". Или, като закъснее някой, да обясни найфантастично къде е бил – никакви други "наказания". Има деца, които идват навреме, но нарочно чакат зад вратата, за да ги "накажат" по такъв начин... И още: пишат една дума на лицето на дъската и съвсем друга – на гърба. Като я обърнат, трябва да свържат двете думи в приказка. Или чисто етически упражнения - как да превръщат лошите герои в добри или как добрият може да стане лош. Всичко това разказа уникалната Н.М. – тя е натрупала огромен опитен материал.

Ян Ивманич Колтунов съобщава, че в неговите групи навсякъде - години наред - хората се класират на първо място и по качество и количество на изобретенията. Наблягат върху безсъзнателното и принципа на риска, а още и на релаксацията. Нека да е "агент" на "Майкъл Айванхоф" – ние в България обявили ли сме официално, че работим в стотици учебни заведения по методите на Учителя, играм с хиляди учители и уче-

ници паневритмия и имаме такива уникални резултати?

24 юни 1992г. Башкирците имат проучени корени до седми век (някой да съобрази и да си спомни защо...). Казват им, че произхождат от Алтай, но тайно изповядват – като много народи – прабългарско етническо съзнание. Братя с каракалпакците (сякаш и те, и кабардинците, и карачаевците, и татарите, и балкарците не са българи...) Познайте на снимката с башкирките национални костюми това напомня ли ви на нещо... Живели били с маджарите, но те тръгнали на запад. Голяма част башкирци след XVI век са асимилирани от унгарците (хайде да не отваряме сега дума и за унгарците). "Буда–пеща" – според легендата, едната ѝ част е башкирска. Всички най-ранни сведения идват от IX век – от записките на един арабски пътешественик. Нашествие на монголо-татарите. Говори се за 14 милиона башкирци в древността. Днес са само 1,5 милиона – 30-35% от населението.

Обединили са се с Русия – в началото това е било благоприятно, после станали колония. 120 години вдигали въстания: всеки път били избивани по 20 хиляди башкирци! Бататар - башкирски герой, който успял да избяга от една легендарна крепост. Пугачов им обещал земя, но след падането му пак погнали да ги избиват: при едно от най-крупните му въстания обесили на всяко дърво по един башкирец. През XVIII век останали само 200 хиляди. През XIX век Русия благоприятствала за башкирската история – станали милион и 600, до революцията станали 2 милиона. След гражданската война спаднали на 800 хиляди.

Само 67% говорят башкирски, останалите – руски и татарски, въпреки че са башкирци. Даже и самосъзнанието им се е изменило, не само езикът. Пак за домашно: защо героят им е Бататар и защо са говорили татарски.

В Башкирия има всичко – и тундра, и тайга, и степ, и лесостеп, и хълмове, и планини. Има всичко, включително и нефт и злато. Аллах е благосклонен – дал е много на башкирците.

Имат богат фолклор, събран досега в 18 тома, има още за толкова. Епосът "Урал-батар" е най-значимият след Махабхарата, Илиадата и Одисеята. В света няма песни, подобни на башкирските: 3 тома са само текстове, 2 – жалейки. Дали няма песни, подобни на башкирсите, елате за една справка при мене на таванчето да ви пусна една грамофонна плоча, която ми подариха в Сибай. По-долу обяснявам как тогава ми падна шапката като чух чиста родопска народна песен на башкирски език и ги питах кога са я превели... Те дори щяха да се обидят, а този, който ми я подари, се огледа подозрително дали някой не ни слуша и ми прошепна нещо на ухото...Той беше учен и знаеше неща, които другите не знаят.

Твърди се, че имат магическа сила, правят връзка с космоса. Башкирите безумно обичат музиката си. Пентатоника – на баяна само черните клавиши. Курай – националният им инструмент. Комунистите искали да го изхвърлят, минавало за "национализъм"... Подариха ми и грамофонна плоча с курай. Както се вижда, името му съвпада с името на националното им цвете в знамето и герба им – символ на обединението. Памет от завета на един праотоец, който дал пример на синовете си кога една пръчка се чупи и кога не се чупи...

Ахмад Тюган - знаменит башкирски филолог.

Първа столица – Темяз (по име на човек). Башкирия е била първата автономна република в СССР. Някои башкирски територии са останали в Челябинск и Оренбургска област.

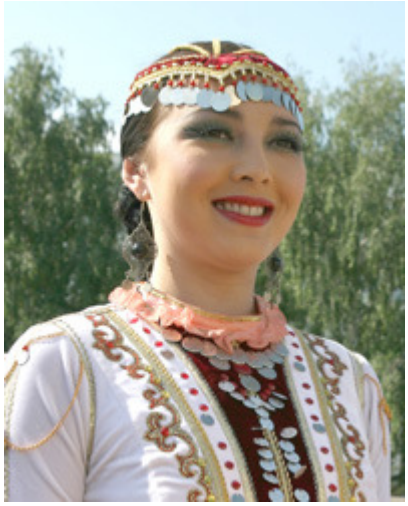

Жеравът е свещената птица на Башкирия, а също и орелът. Днес вече не се покланят на вълка.

Свириха на курай, но в дует със звученето на собствения глас – пеене и свирене едновременно! Всеки път преди изпълнение певецът разказва легенда.

*Не само грамофонната плоча... Като запяха – **родопска песен**! После прочетох, че някога сме били съседи; и те са пили кобилешко мляко. (Съседи утре по това време. Като иде брат ти в друг апартамент, казваш ли му "съседе"?...)*

25 юни 1992г. Отново жив сън, избликнал от Башкирия: някакви странни цветни птици, всяка с по 3-4 глави, но една над друга – омайно прелестни. Те се приближават към мене и почват да ме милват по лицето с човките си много нежно и любовно. Невероятно красиво преживяване, в такт с танц и музика! После се яви и птица с човешка или ангелска глава. Това не са само сънища. Тук виденията извират без спиране. Приказен край!

Ходихме нагоре към един чуден водопад под върховете – именно Гаделшах. Реката съдържала сребро, но е силно жълта от някакви растения. Казват, че е полезна, но на мен не ми се нрави. По-горе е прозрачна; още 2 км. – и на билото са изворите.

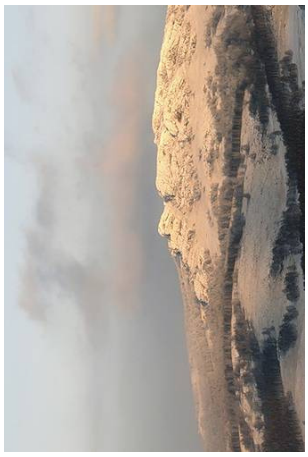

Ето го най-горе и знаменитият хребет Ирандек - или по-точно Ирандък. Наричат го "Великанът". И ние си имаме Великан – Мальовица с Рупите, - но лецето на башкирския е значително по-красиво... Нашият има да изработва гърбинката на носа си - да не си играят с него които и както си искат, - а този по-изработен... Кой знае каква е пък неговата история – защо лежи тука?... Не ви е ли прилича на жена?

Изглед от Ирендък

По-нататък в дневника си разказвам за грамадните хонорари, които изисквали лекторите и основателите на "белите братства" от Башкирия, включая и плащане на самолета в двете посоки. Коментирам това с негодувание, но година по-късно узнах от самия Д.К., че имал само 2 долара в наличност... За да не обяснявам много, отидох без много шум да подпиша документите за основаване на "Бялото Братство" в Башкирия и Казахстан в духа на Михаил Иванов, дори и набъбващо с такива хонорарни методи... Много скоро след това узнах от директора В.Н.Ш. и каква е ползата от вредата: имаме право да съдим, само ако можем да покажем нещо по-добро и по-реално на практика.

Младите учителки и учители и по-будните ръководители искат да общуваме и в български дух, но не се получава: плановите мероприятия са натъпкани до полунощ. После вече пеят и се разговарят свободно и се греят на лагерния огън до 2-3 часа, но аз не мога – предпочитам "панвселенска" Башкирия...

Все пак загатнах в една пролука, че има 144 основни предмета в една Космическа школа тук, на Земята, и че можем да се позанимаваме с някои от тях, но повечето хора вече си заминаваха. За да предотвратя неродени приятелства, написах с едри букви на дъската: "Днес е вълшебен ден! – Напишете на лист кои са трите ви най-силни желания – и те ще се изпълнят!" – Получих десетки листове и листчета с желания, адреси и телефони. Съжалявам, че всички те са останали в архива ми и не са тук в момента – заслужава си да се цитират някои от тях. Едно дете иска кукла "Барби", друго иска от "скъпите вълшебници" да открият къде е загубеното куче "Чапа"... Участваха даже хора от най-висшия управленски кадър - напр. един ректор, доценти пр. Мнозина питат за болести и здраве, други - за добиване на духовни дарби, трети копнеят да се освободят от семейни и астрални окови... По-късно отговорих на всички. Знам, че много от желанията вече са се изпълнили, но писмен отговор нямам досега от никого, вече трета година. Не стигат ли до тях писмата ми? Имам обаче основания да вярвам, че с някои от тях се срещаме насън.

Оказва се, че все пак тук фигурират две ксерокопия от някои техни въпроси и желания, които прилагам без имената им:

ИДП'128г., с. 65

65

Дорогие волшебники.
Помогите найти мне мою собачку „Чану"

1. Самое главное было бы здоровье.
2. Добра между людьми.
1) Покровская моё здоровье? Здоровья будет
2) Счастливая старость
3) Счастье дороги – Анна.

1. Желаю найти пропавшую любимую кошечку.
2. Быть прекрасным, гармонично развитым, духовно богатым человеком, хорошо закончить школу, изучить английский язык.
3. Быть здоровой, красивой, счастливой.

1. — поступить в нед. институт
3. — иметь кружку Фарфор.

3. Изучать эзотерику, расстановки, парапсихологию, цифровую магию и т.д. помогать людям

ИДП'128г., с. 65

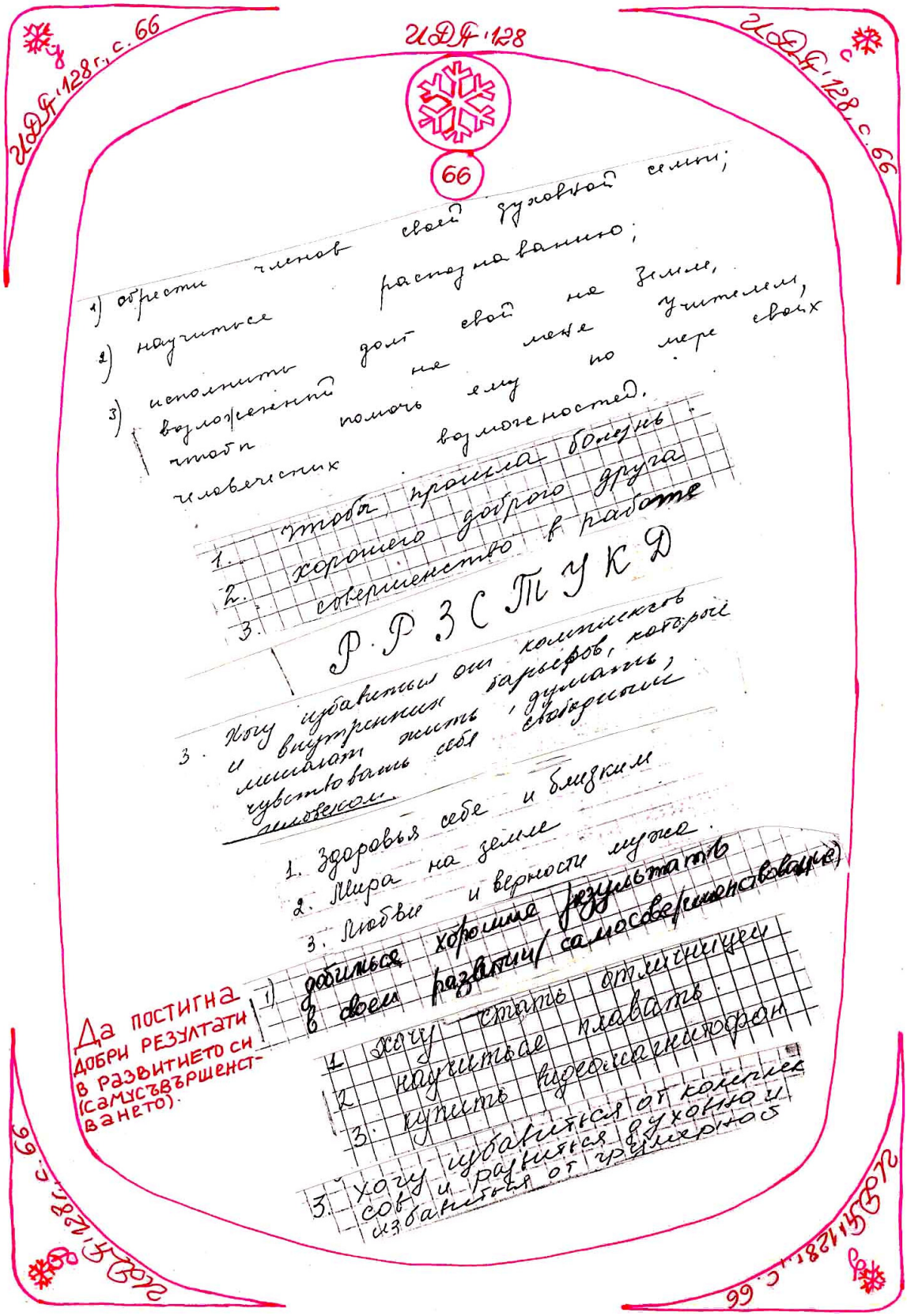

ИДФ 128 г. с. 66

66

1) обрести членов своей духовной семьи;
2) научиться распознавать;
3) исполнить долг свой на Земле, возложенный учителем, чтобы помочь ему по мере своих человеческих возможностей.

1. чтобы прошла болезнь
2. хорошего доброго друга
3. совершенство в работе

Р.Р З С П У К Д

3. Хочу избавиться от комплексов и внутренних барьеров, которые мешают жить, думать, чувствовать себя свободным человеком.

1. Здоровья себе и близким
2. Мира на земле
3. Любви и верности мужа.

1) добиться хорошо результатов в своем развитии (самосовершенствование)

1. хочу стать отличницей
2. научиться плавать
3. купить видеокамеру

3. хочу избавиться от комплексов и раниться духовно и избавиться от грубости

Да постигна добри резултати в развитието си (самоусъвършенстването).

Башкирци сърдечно и с уважение – както досега и най-светлите руснаци и латвийци с искра Божия - ме поканиха да остана "завинаги", за да им помагам. Попитах колко земя могат да дадат за наши цели – безусловно и без намеса на лектори и пропагандатори на други методи, извън тези на Учителя, в Когото и башкирци повярваха. Поясних, че подписването на документите за екологично застрояване с микрокъщички за бременни, кърмещи и деца вегетарианци е условието да доведа тук 100 или 1000 приятели. Или със собствени усилия, без външни гости, да покажем на какво е способна природата на Божествена Башкирия и какъв ще изглежда човекът само за една година, ако покрием няколко хълма с цветя и забравим за насилствения свят...

Тази област от Божествена Башкирия вече си представях, че ще я правим късче от рая, ако не беше се намесил Елма... Погледнете на стр 5171 каква атомна гъба и каква черна нощ послед бял ден представлява Магнитогорск – само на 100 километра оттук! Цял свят знае колко живеят и какви деца се раждат не само в епицентъра му, но и на десетки километри около него.

От една страна съм недоволен, че приех поканата за тази конференция: още един сериозен урок за пътуването като сателит на платени окултисти и "бели братя". В бъдеще ще се ходи някъде само при предварително изяснени позиции и изисквания (което и до днес не правя и затова се насаждам на чужди въжделения и сценарии). Гостуванията, уж като антипод на хонорарите, са друг голям проблем.

Плюсът: видях Божествен Башкиртостан с неосквернения етерен свят на Южен Урал, където вълшебните приказки са реалност. Дивни панорами, аромати, по-силни и от Пирин и Рила, за разлика от Швейцария, която е етерно мъртва заради егрегора на банките и богатите еснафи и туристи (или поне дълбоко законспирирана в друго измерение). Запознах се с етерното население на Панбашкирия – и с неговата дейност не само нощем, но и денем... в човешки образи. Който не знае от митологията и фол-

клора що е вселяване и "превращение" и не е чел автори като Ерик Линклейтър, само той не знае какво става по света, откато той светува. С нови приятели (а може би стари, от векове?), които имат дар за Разпознаване и Ключа на Живота – спонтанността - набелязах места за сътрудничество с местни кадри с власти и материална база; дадоха ми факсове в УФА и Сибай за бърз контакт.

Колко жалко, че оставих фотоапарата в Москва; че мъкна допотопна любителска камера, за която няма никъде филми, защото отдавна вече сме във века на видеото. А тъй ми се искаше да покажа красотата на Башкирия на останалите приятели! Нищо. Незабравимите мигове остават завинаги в сърцето и душата и - както се казва - бронебойни патрони за тях няма още открити – няма открити... Така завършват жалванията ми за видеолипсата тогава: че не съм могъл да отнеса със себе си "картините от башкирските паневритмии на фона на Леонардовски простори"

За картинките в този дневник сега от тия места – да е жив интернет...

На 25 юни вечерта се събрахме и учителите помолиха да им поговорим за "истинското Бяло Братство". С Вело от Естония, който също ярко се открояваше измежду всички с особено мнение и с необикновените си научни способности и дар за аурна диагностика, отговорихме на въпросите им. Преди това имах сърдечен разговор с готвачките в кухнята – всяка си изплака болките, всяка получи отговор.

26 юни 1992г. Простихме се и потеглихме обратно за града. Оставих си само 25 рубли за постели във влака – всичко останало в рубли и валута отиде за най-бедните. По думите на един русин в Башкирия, президенти и лектори на "Бялото Братство" в същото време – само за 4 дни "почивка" са си били напълнили "гушката" с по 27 000 рубли. Какво е това? - 27 долара по онова време, нищо работа, но за Русия това са много пари. Не е наша работа да съдим никого – нека всеки работи както знае. При това, тяхната работа има уникални резултати. Сам Учителят казва, че ако става дума за пари, Той би взимал или най-скъпо, или нищо. Тази мисъл срещнах много по-късно в беседите. Казва и това: "Ще отидете при най-добрия астролог и ще му платите добре, за да ви направи хороскоп". В други случаи е одирал кожата на богаташите, за да ги излекува – понякога сре-

щу половината или цялотго им богатство. Мъдрецът знае от кого колко да вземе или да не вземе. По-нататък разказвам за подобен случай в Кавказ, когато ходихме там: един народен лечител сам го сподели с мене. Спасил от смърт детето на една професорка по същата болест. Тя била безсилна, както и колегите ѝ от цяла Европа, където го била водила. Като отишъл да ги навести, тя не го пуснала от завист и злоба и му казала: "Кой сте Вие?" - "Е, оттогава на някои хора аз взимам пари, много пари.." – заключи той. А ето как всеки от нас се въоръжава само с такива цитати, които отговарят на неговата едностранчивост – и тръгва по света да става "апостол", "да проповядва "святата Истина"... Прочел няколко цитата от рода на "Ученикът работи всякога без пари" – и хайде по света. Едва ли не бунт дигнах в Русия и Латвия и затова не приех и поканите от Америка и Швейцария. Не че си промених мнението и поведението, не

че не развявам и до днес знамето на "Дъмпингът на Христа" и Неговите хора, но проблемите са много по-сложни, отколкото си мислим. Ето всъщност случаят, който ме накара дълбоко да се замисля:

Снощи направих дълга разходка с директора В. От разговора си направих много важни заключения. Тези, които го критикуват, че е преподписал договорите с водещите Михайловисткото братство и които наричат последните "жиды" (чифути) са много крайни в оценките си. В.Н. също е отбелязал бездната между едните и другите методи, но каза буквално следното: "Ние сме жадни за мъдрост и светлина, за практическа духовна работа, която да не се прекъсва. До идването на тия хора си бяхме формени животни. Затова аз каня проповедници от всички учения, школи и религии – тука идват и попове, и пастори, и йоги, и какви ли още не: моите учители и ученици трябва да знаят всичко. Ние не сме църква, комунизъм или фашизъм. Те трябва да направят своя избор, за да почнат да градят собствен светоглед. Плащам, да, плащам – нагло ни дерат, - тоя път поиска 60 000! И ще обърна ***света*** *да му ги намеря! Защото зная, че той работи и ще работи:* ***той*** *ни научи да дишаме, да медитираме, да не се храним като помияри, да бъдем по-добри; изсипва цели кошове методи от най-различни епохи и енергетики. Е, да - той* ***продава*** *книгите на Омрам Майкъл Айванхов, а ние искаме беседите на Донов... Е, какво, можете ли да ни изпратите?... Готови ли са ваши хора да идват редовно тук, за да ни учите?... А такива екзотични птици като тебе, които идват еднократно защото са ги взели на буксир и ни обайват със сладки приказки, а после нямат пари за пътя обратно и се изпаряват завинаги, ние сме виждали и друг път... Извинявай, ако има нещо..."*

Отговорих му дословно, че да приемам заплата или хонорар за свещен духовен труд за мене е "абсолютен, съвършен, тотално-тотален и абсурдейши абсурд"; и че на този етап материалната форма за мисионерство е или чрез лични средства (каквито нямаме), или чрез приятелска покана. Никакви договори и пазарлъци! Че по факса на ректора в Уфа ще изпратим покани за 20-30 башкирци, немци, татари и руснаци, успели да различат оригинала от имитациите. Имитантите винаги присвояват учѐния, названия и терминология, експлоатират с успех всички работещи методи, но начинът за материална и морална компенсация лично на тях си остава все същия - от хилядолетия.

Сега обаче виждам, че съм бил много краен: ако имаме друг модел, нека го покажем, а не само да говорим, пък да сме безсилни. Вече трета година не само е немислимо да мога да ида до Урал, но нямам пари да си платя и един телефонен разговор с Башкирия да разбера, аджеба, получават ли ми десетките писма, книги, снимки, филми и покани?... Досега нямам нито един отговор.

Тук е мястото да споделя един много фажен факт, който го няма в дневника, а може да е разочаровал основно башкирци и те да не са реагирали. За тях този контраст може да е бил съкрушителен. Не биха могли по никой начин да държат приказките ми там с първото писмо, което изпратих от България до всички. Може да са си казали озадачено: "Уви, и ***тоя*** *е от* ***тия****...". Къде ми беше акъла да измисля, уж за улеснение, да ида в една туристическа фирма и да направим изчисления колко ще излезе, ако поемат транспорта, оборудването и храната на чужденците за еди колко*

си дни от София до Езерата и обратно? И до днес (2009г.!) приятелите идват не само от Русия, но даже и от Америка със собствени палатки и спални чували! Ако бях приел да съм в "братския" съвет, такъв абсурд нямаше да се случи вече никога. Като си купят от тука и тонове беседи, познайте колко плащат за свръхбагаж, за да си върнат палатките... По тази причина всъщност ние сега тука имаме много хубаво чужбинско оборудване: никой не е луд да се върне в Америка с него... За тях това е бълха да ги ухапе. А можеше да имаме тука всичко на склад - ама не: българският череп счита това за личен подарък и не го дава, даже и да не може да отиде на Рила... Как ли пък ще пусне голтак в третия си апартамент... Хайде да не разправям за една английска палатка-подарък, която (чух с ушите си, знам английски) бе подарена на мене, а след 10 години някой от "братския" съвет с доста големичка злоба каза, че била дадена не само за мене и че съм я бил задържàл много подло и егоистично толкова

дълго време. Разбира се - веднага им я дадох... Та грешката с фирмата беше еднократна, но голяма. Нарушавак принципа на Учителя и на братския живот по един недопустим начин. Оправдавах се пред себе си, че парите, които искат, не са повече от това, с което ни одират например всяка година конярите (наскоро коняр даже е вадил и пистолет, за да вдигне тарифата!). Но писмото ми с колонки, цифри и услуги бе изчислено в долари... За по-лесно... Какво ще си помисли по онова време един обитател на Великая Русь, който с един долар можеше да се храни една седмица?... Или факта, че в Бай Тошовските времена един братски обяд на Рила с първо, второ и трето "на тумбак" (т.е. допълнително") струваше, барабар с транспорта и конете и нашите гърбини, само 16 стотинки? В София можеше да ядеш боб и една филия хляб за 30, а тука е на 2400 метра височина и на повече от 80 километра! Ама кои бяха времената, организаторите и конярите тогава? ("Пак си се разпенил тука" – чувам в момента спрадливата забележка на В-то...)

Днес (продължавам с текста от оригиналния дневник) окончателно разбрах кои са двете делфинки от съня ми и ония многоглави райски птици. Това са няколко човека от най-интелигентните тук, които мигновено се ориентираха и предложиха сътрудничество и база за работа ***само*** *по методите на Учителя. Интересно: адските многоглави животни (лами, чудовища, дракони) са всякога астрални: главите им са разположени в хоризонтална плоскост. А тези на птиците от съня ми бяха една над друга. Това вече е белег на ум, разум и дух – способност за различаване, избор и спонтанност. Дори в България почти няма интелектуалци с пробудено причинно тяло – балтавят се в атеизма, клерикализма, вносните мъдреци, сектите, самодейносттта или еклектиката. Птиците поначало са символ на просветените, учените, учителите, просветителите – точно такива са тук всички, които играха за пръв път паневритмия и узнаха за принципите и методите на истинското Бяло Братство - с един Бог, един Учител и един Път. Пътеките, водещи до тях са много и отвсякъде, но Пътят е един.*

В дневника си тогава съм сгрешил: птицата с човешка глава от съня си съм я взел за една крупна административна и политическа личност, с която ме запознаха в последния ден, но тази птица всъщност е била символ и образ на друг важен човек, директор на едно училище. В това се уверих, влизайки в кабинета на лицето, за което говоря по-горе: до последната черта – кентавъра от съня ми! За него вече бях загатнал предварително пред аудиторията, че "в Сибай е засечен от Космоса един от подменените ръководители" (т.е. пришълец)... Оказа се самият кмет на града. Срещата ни протече фантастично. Не искам сега да казвам колко десетки наши лектори и дейци и каква още подкрепа обеща, ако се съгласим да дойдем. Той много добре знае какво значи да се постави ***Майката*** *в центъра на живота, какво означава да се освободи от материално и морално робство.*

*Доста по-късно разбрах каква е истината, от едно осияние специално за Башкирия. То дойде по повод на свободното ми съчинение относно "Резерватите на щастливото детство и майчинство" в Башкортостан и бе озаглавено от самия Елма с четири категорични повторения на обръщението "Слушай ме!" (****"Слушай Ме, слушай Ме, слушай Ме, слушай Ме!"*** *- 1.Х.128 г.14,23 ч.) В него Някой изяснява детайлно защо не е трябвало и не бива в никой случай в този век да започваме подобна дейност там и където и да е било другаде. Няма как да обясня на башкирци, че Небето иска, като първа крачка, незабавно и пълно ликвидиране на най-чудовищния градкомбинат, който съм видял в живота си - Магнитогорск! За да не изпуска влака и от там за Москва (поради срещата с "кентавъра" и заради това, че по негова молба изпуснах този до Магнитогорск), той нареди да ме возят 200 км с една държавна Волга. Точно от нея видях "атомната" гъба от чернилки и най-страшни демони на нелечими болести, покриваща плътно*

този нещастен град. Нещо по-ужасно и от ада! Небето не се съгласява да строи рай на два метра от ада!

Точно по пладне, при най-ярко слънце, аз видях в далечината това нещо подобно. С тази разлика, че видях и атомната гъба над него, която засенчва територията и прави нощ в радиус на много километри от този стратегически важен град-чудовище.

Тъй като тогава преживях това като ужасна катастрофа на човечеството и безмилостен съвременен геноцид, аз и досега съм свързан с тази картина и като че ли преживявам страданията на хората там и до днес като свои. Още при първия поглед през прозореца си казах "Молох!" Това е семитският зъл бог, който яде деца, и едноименното произведение на Куприн. Но стоманолеярният завод на Куприновия "Молох" е нежно цвете в сравнение с чудовището Магнитогорск. Минали са 17 години от тогава. Отворих да видя в интернет как е положението сега – и в официалния сайт на града и комбината се хвалят, че смъртността на децата била спаднала наполовина на общата смъртност от целия извънмагнитогорски район... Може и да е така, понеже статията по-долу сумира положението отпреди 5 години, но не вярвам всичко да е тръгнало по мед и масло. Извинявам се на тия, които искат да четат само осияния и в краен случай мистични дневници, но ще направя още едно изключение. Прекалено много ме боли, за да не поместя тук една обективна статия. Не е никакъв проблем да я прескочите. Освен това е важно да се види защо тогава Елма е реагирал тъй остро.

Металлургия. Экология: «Черные» болезни черной металлургии.
http://www.polit.magnitogorsk.ru/modules.php?name=News&file=article&sid=84

По материалам Всероссийской научной конференции «Проблемы экологически обусловленных нарушений состояния здоровья населения промышленных городов Южного Урала с развитой отраслью черной металлургии», прошедшей в ноябре 2004 года и организованной Магнитогорским

государственным университетом и Южно-Уральским научным центром Российской Академии Медицинских Наук, в Магнитогорске наметилась негативная медико-демографическая тенденция. Средний возраст умерших в городе мужчин – 57,5 лет, женщин – 70,9 лет. В структуре общей смертности населения более 30 процентов составляют лица трудоспособного возраста; 86,6 процента смертности определяют: болезни системы кровообращения, новообразования. В среднем каждый мужчина в городе Магнитогорске не доживает до пенсионного возраста по причине болезни 2,5 года. Работающий на металлургическом предприятии не дорабатывает до пенсионного возраста по причине инвалидности от осложнения сосудистых заболеваний 6 лет; онкологических: мужчины – 4,8 лет, женщины –8,8. В условиях перехода к рыночной экономике, периода, который породил социальный кризис, социально-экономическая значимость заболеваний, определяющих высокий уровень смертности, особенно трудоспособного населения, однозначна. Сохраняющаяся отрицательная тенденция медико-демографических процессов в период социально-экономических реформ подчеркивает негативное их влияние на процессы воспроизводства населения в городе Магнитогорске. Химические загрязнения в условиях промышленного города с развитой отраслью черной металлургии имеют глобальный – биоткани, воздух, вода, почва, стабильный, постоянно действующий характер. Токсическую ситуацию в регионе определяет устойчивая совокупность органических (ПАУ, диоксиды азота, фенола, формальдегид) веществ и солей тяжелых металлов (Cr,Ni, Be, As, Sb, Pb, Cd, Cu, Fe, Si).Постоянная техногенная нагрузка на городскую популяцию и работающих заводов определила: высокий уровень онкологической заболеваемости и риск развития опухолей, особенно, рак молочной железы у женщин; нарушение репродуктивной функции женщин, детей и подростков; высокий риск развития у детей заболеваний органов дыхания; нервной и эндокринной системы; органов пищеварения; ВПР и новообразований от воздействия факторов окружающей среды; экологическую обусловленность данных нарушений здоровья. По-этому наряду с социально-экономическими факторами, влияющими на воспроизводство населения, определенную долю вклада вносит экологический фактор. Для таких промышленных городов, как Магнитогорск, экотоксикология является одной из актуальных проблем начала двадцать первого века. Что касается наиболее распространенных заболеваний в нашем городе, которые обусловлены неблагоприятной экологической обстановкой, то наши ученые медики и биологи изучали влияние основных загрязнителей атмосферного воздуха на заболеваемость детей за период 1980-1994 годы по трем районам города. Взят период, исключающий нестабильность демографических и социально-экономических показателей. Приоритетным заболеванием детского населения явились заболевания органов дыхания (52,6 процента), заболевания нервной ситемы (7,6), заболевания эндокринной системы (3,7); отмечены высокие показатели врожденных пороков развития и болезней органов пищеварения, наблюдаемые ежегодно во всех возрастных группах, независимо от территории проживания. В динамике с 1980 по 2000 год наметилась тенденция роста детской заболеваемости, которая увеличилась с 1826,0 в 1980 до 2324,4 в 2000 году на 10000 детей. За этот период показатели заболеваемости органов пищеварения увеличились в два раза, врожденных аномалий в 8 раз, новообразований в 2 раза. Остаются высокими показатели заболеваемости органов дыхания, нервной и эндокринной систем. На конференции особое значение придавалось ухудшению показателей репродуктивного здоровья населения промышленных городов, как одной из приоритетных демографических тенденций конца двадцать первого века. В условиях неослабевающего техногенного воздействия на популяцию наименее защищенной в организме оказалась репродуктивная система. По данным ВОЗ такие факторы, как химические, физические, биологические агенты, тяжелый и напряженный труд влияют, прежде всего, на развитие нарушений репродуктивных процессов, куда входят такие патологии, как инфертильность обоих полов, спонтанные аборты, тератогенез, фетальный рак, фетотоксичность или задержка внутриутробного развития у новорожденного. В этой связи, задачей исследования явилось показать объективную роль экологических факторов в развитии нарушений процессов репродукции человека, которые связаны с физиологическим состоянием репродуктивной функции независимо от пола. Эколого-гигиеническая характеристика загрязнения объектов окружающей среды (атмосферный воздух, почва, питьевая вода, продукты питания) города Магнитогорска за период с 1983 года показывает превышение среднегодовых концентраций в атмосферном воздухе от двух до пяти ПДК и выше: многокомпонентной пыли, свинца, диоксида азота, этилбензола, 3,4 бензапирена, окиси углерода, сероводорода, фенола, формальдегида. Это на фоне снижения валового выброса загрязняющих веществ в атмосферу основными промышленными предприятиями города (в 2002 г. – 290,6 тонны, в 2003 г .– 281,0 тонны). ИЗА составил в 2002 г. – 17,2, в 2003 г.– 14,0: то есть уровень загрязнения атмосферного воздуха оценивается до настоящего времени как достаточно высокий. Исследование почвы в 2002-2003 годах обнаружило превышение ПДК содержания в 1,2 -1,8 раза ртути; в 1,1 –1,6 раза никеля; свинца в 1,2 -1,6 раза; цинка в 1,3-1,8 раза. В питьевой воде: среднегодовые концентрации кадмия, никеля, свинца не превышают допустимые уровни, соответственно 0,2;1;0,013;0,57 ПДК; разовые исследования проб на содержание сурьмы как гонадотоксиканта обнаружили высокое ее содержание в 70 процентов отобранных проб. Исследования проб продуктов питания совместно с Госсанэпиднадзором на содержание свинца, мышьяка, кадмия за последние четыре года установило долю проб, содержащих свинец, от 89,6 процента до 53,6; кадмий – от 35,5 процента до 41,2; мышьяка – от 47,7 процента до 32,2. Следовательно, результаты качественной и количественной гигиенической характеристики загрязнения объектов окружающей среды в динамике с 1980 – 2003 годы, в том числе, и продуктов питания, позволяют оценить экологическую ситуацию в городе как напряженную. Основными загрязнениями являются органические и неорганические химические токсические вещества, большая часть которых обладает канцерогенным, мутагенным, тератогенным действием, эмбрио- и гонадотоксичностью и могут использоваться как гигиенические критерии для экологической обусловленности различной патологии, в том числе, нарушений репродукции человека.

Данные мониторинга показателей репродуктивных процессов городской популяции, проводимого с 1980 года (мертворождение; младенческая смертность, ранняя неонатальная и перинатальная смертность, врожденные пороки развития плода, внутриутробная задержка развития плода, спонтанные аборты), обращают на себя внимание стабильным увеличением спонтанных абортов; только за последние 10 лет показатель возрос на 3,2 - на 100 беременностей; показатель врожденных аномалий на 1000 родившихся живыми увеличился на 5,8; стабильно высоким остается показатель младенческой смертности: минимум – 14,4 на 1000 родившихся живыми; максимум – 19,3; высокий уровень распространенности хронических заболеваний репродуктивной системы среди женщин. Установленный риск развития заболеваний шейки и тела матки, яичников и других придатков; молочной железы особенно высоким оказался у женщин, работающих в условиях горячих производств (ОР=1,7;5,6;9,1, в зависимости от профессий), что позволяет акцентировать внимание роли факторов производственной среды в формировании репродуктивных нарушений. Признаки репродуктивных нарушений все чаще встречаются у детей и подростков, родившихся в городе Магнитогорске в форме дисфункциональных маточных кровотечений, которые составляют более 50 процентов всех форм гинекологических заболеваний у девочек 12–14-летнего возраста. Среди изученных факторов, влияющих на становление репродуктивной системы у девушек-подростков, установлены профессиональные вредности для матери, имевшие место при беременности данным ребенком в 18,3 процента случаев. Женское бесплодие – показатель на 1000 женщин детородного возраста - ежегодно увеличивается и составил в 2003 – 10,8 процента. Идентификация и мониторинг химических соединений в биологических средах (кровь, моча, ткани) различных социальных групп населения города Магнитогорска: детей, подростков и студентов, проводимый с 1996 года, показывает высокую нагрузку на организм такими химическими элементами как Si,Sb,Cd,Cr,Ni,Be,Pb,Zn,Al. Настораживает повышенная концентрация свинца в крови 30 процентов обследованных детей. Таким образом, представленные данные полученных результатов многолетних комплексных медико-экологических исследований, которые представлены на данной конференции, являются объективным отражением сформированного химического «груза» в популяции города с развитой отраслью черной металлургии и позволяют научно обосновать экологическую обусловленность различной патологии населения, прежде всего, нарушения репродуктивных процессов и, как следствие – нарушение репродуктивного здоровья, а также отдельных форм злокачественных новообразований; экологическая обусловленность нарушения состояния здоровья требует внедрения новых технологий их диагностики, лечения, профилактики и формирования социальной политики с учетом экологических и медицинских проблем промышленной территории Южного Урала. Для медико-экологической реабилитации детей, подростков и лиц репродуктивного возраста необходимо, по мнению доктора медицинских наук, профессора Валентины Сергеевны Кошкиной, создание в Магнитогорске Оздоровительного научно-исследовательского центра. Комплексная, не только диагностика, но и реабилитация молодежи позволит сохранить здоровье и внести определенный вклад в улучшение медико-демографической ситуации в городе.

Подготовил Михаил Кажаев.

След още разсъждения за различаване на “имитантите” от истинските дейци на Космоса според техните методи, продължавам дневника си по-нататък:

27 юни 1992г. Сън във влака Магнитогорск – Москва на 26 срещу 27 юни. Ден е, но изведнъж половината небе на запад се затъмнява до тъмносиньо и там се явява грамаден триъгълник от лъчи, но имаше и други фигури в него и около него. Чак днес разбирам, че ме е чакала работа много по на запад, но сутринта съм се заел със самодейно планиране на задачите в Москва до 3 юли; в Киев – от 4 до 12 юли; в Северен Урал – от 15 до 25 юли; и събор пак в Башкирия от 29 юли до 4 август, така че в България или Кавказ да сме до пълнолунието на 13 август... С една дума – бурна и амбициозна програма, но без "Кръчмаря"... Трябвало е веднага да се върна – поне да си стоя в Москва, ако не замина за София, а не да щъкам още на юг, на север и на изток. Сънят е бил съвсем явно указание къде е било благословението, но аз вече планирам и уговарям "големи паневритмии" в Киев; после – отвъд Лабатнани, където нощите в Урал са бѐли и въздухът кристален; и накрая пак в Башкирия, където са обещани 1000 палатки, дюшеци и спални чували за лагер на Братството още тази година! Нито една от тези инициативи не се проведе, а провалът в Киев, в качеството ми на затворник в една вила, бе пълен... Явно си плащам за едно изречение, че нямало да мирясам, додето и "ескимосите и даже пингвините не проиграят паневритмия"... За пингвините не знам, ескимосите са по-напред с морала от почти цялото човечество, а като обучиш на паневритмия още

*1000 или милион махащи с ръце – какво?... Нали всеки след паневритмия пак ще иде да си се прибере в дупката?... **Ето** колко е полезно да се четат и преписват дневници с по-късна дата!*

*Във влака проучих и учебника по башкирски език, който ми подари автора му В. Извадих от речника всички общи думи с българския език (почти всички - от тюркси произход). Имаме общ Бог Тангра; и ние сме живели насам и те около нас и с нас - или просто сме един народ; и те са пили кумис (кобилешко мляко); тяхното "дух" е "рух", "или" – "елла"; "утро" – "ирта"; "живот" – "тармош" (т.е. тормоз..), а "семейство" – "гайле" (ама че са точни!...), "ал" – "розов иален"; "ало" – "пъстър"; "алма" – "ябълка"; "башкаръх" – "изпълнявам" (основно качество на башкирците, които трябва да са "башкà" във всичко като нас и добри бачкачи...); "ел" – "вятър"; "зирак" – "смислен, одарен"; "сер" – "тайна"; "тау" – "планина"; "тотоу"- държа, удържам (както Тот държи и удържа всичко); "тойòн" – "възел" (интересно: аз съм бил жрецът "Тойонус" в Египет... Дали се научих да връзвам и разврзвам това, което е на земята, та да бъде такова и на небето?...); "фен" – "наука"... Айде тогава да ни преведат: "Фир фюр **фен, тау** би аумен"...*

Почитали са слънцето, имали са много домашни и природни духове. Национални музикални инструменти: "курай" (от едноименно растение, подобно на нашето валмо, с дебело кухо стъбло и дълбоко нарязани листа – влиза в националното им знаме). Трябва да се проучи символиката му, както и символиката на вълка. Други инструменти: кубъз, домбра, кълкубъз, дунгур. Имали са древна, руническа тюркска писменост; после – арабска; от 1929 – латиница, от 1939 – руска кирилица + особени, национални букви: F /гъй/, з /зъй/, /меко "о", ./меко ъй/, Y /меко у/, h /гърлено х/, имат и едно заднонебно носово "н", и "ъ" - като нашето българско "ъ".

Според легендите "башкир" значи още "главен род", "главен вълк" (тяхно тотемно животно)

Отбелязал съм в книгата кои текстове стават за начало на учебно билингва фоноиздание. Да им пиша какви са изискванията за подбор на още материал за тази цел.

Ако се оформи всичко това в есе или стихотворение към Башкирия, да се включат и волните тълкувания "главен двор", "главно сърце", "главна корда", "главен Господ"... По строеж на думата, "Башкирия" е подобна на "България". Биха могли да влязат и сънищата ми, и някои културно-исторически доминанти на този народ – и накрая да се завърши с обещание да не го окрада с нито една стотинка...

Обичаи: здрависването е с две ръце – особено с по-възрастни. Без да зная това, точно така се здрависвах още от първия миг с башкирците! Да се говори прав било неприлично; делови теми – чак накрая; да прекъсваш събеседника е грях; да се говори, когато някой се моли – също; не бивало да се хвали красотата на дете или животно. Пожелания: "нека масата ти се счупи от блага", "Нека душата ти бъде всякога широка, а лицето – открито"; "эт–кошка–элэкмэ – да не попаднеш на хищници /лоши хора/; "Нека новороденото бъде благонравно". Като загубиш нещо или го откраднат, казва се: "Дано очакваното нещастие си иде с това" или "Не е било предназначено за тебе".

На стр.60 се среща два пъти името "Ватан". Да питам кой или какво е това. За нас това е ватанския език, откъдето по-късно изведох псевдонима си Ватан - с него съм известен повече на Запад и в телевизиите и печата на югоизточна България. Всъщност, в някои тюркски народи Ватан значи Родина.

На още 7 страници от тетрадката в оригиналния си дневник продължавам с "бурни" размисли на тема "екологически резервати за новите майки и деца". Тук ги пропускам, тъй като съм ги синтезирал в предисловието на споменатото осияние "СССС", дадено от Елма през м. септември - за Башкирия и въобще по този проблем.

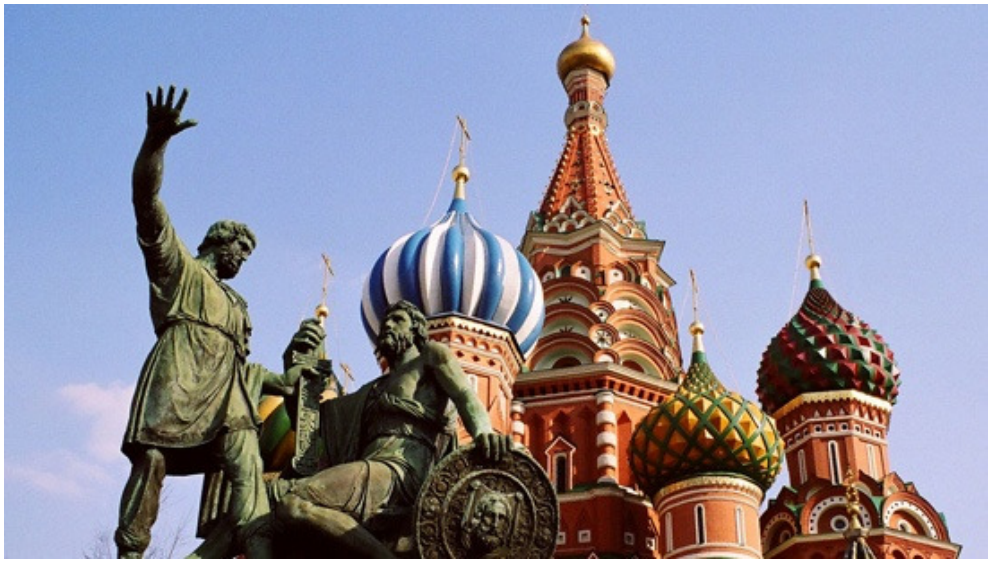

28.VI.1992г., Москва. В последната редакция на дневника си съм спестил един много поучителен епизод, тъй като пак не съм искал "да се излагам" – вечните астрални проблеми... Сега нищо не ми пречи да го разкажа, тъй като уроците не свършват, а тук пак се намесва Небето или така нареченият "вътрешен глас" – може и да е бил той.

И така, излагам се...:

Още отпреди имах уговорка за точна дата преди 4 дни, когато трябваше да съм си вече в Москва и да посрещна на гарата от друга страна най-новата си "сродна душа" - в тяло на 18-годишно момиче от рода "да ти падне шапката". В същото време аз съм вече на половин век... И очаквам нещо... "Заапàл съм джама", както се изразяваме в София, понеже съществото се е клело, че иска да живее с мене и да не се разделяме повече никога...

Жалко, че етиката не позволява да приложа тук копия от едни диапозитиви, където друга, мъжка сродна душа, я бе снимала на покрива на един блок само по символични бикини – може да се предполага, че съществуват, но от снимката не личи. Пълен предусет за днешните прашки. Дотука нищо лошо: портрет на първоначалното и бъдещото човечество в рая и на настоящото космическо човечество, което не е минало през грехопадението, на Сведенборговите ангели от Най-Вътрешното Небе. Абсолютно в стила на моите авангардни разбирания, проповеди, писания и тетрадки с безброй цитати. Та тази мила сродна душа бе казала, че ще е безкрайно щастлива да си поживеем само двамката в една московска квартира, която ми бяха дали на разположение. Обаче всички паневритмии и чудеса на Башкирия се провалиха без следа не знам къде си в мига, когато споменатият вътрешен глас се обади категорично: "Ще останеш тук още 4 дни!" – "Амии... съществото?..." – "Ще я посрещне едикойси"... Наистина, за да не стане "издънка", бях помолил най-близкия си приятел в Москва, на уговорената дата да посрещне милото създание, ако аз не се върна навреме по някаква извънредна причина (метеорит или земетресение). Бях му дал ключ. Да ме изчакат във въпросния апартамент. Аз и без това си се тресях през цялото време от близката перспектива да бъда насаме с това зашеметяващо момиче, тъй като бях останал с убеждение, че съм единствената ù сродна душа и от сега нататък вече никога няма да се разделяме. Венно ми е казал, че трябва да се спра завинаги само на една жена – за пореден път съвсем съвестно изпълнявам партийно поръчение. В пристъп на лудост, виждам как се женим и ни се раждат деца – а сме с 32 години разлика!... Лично аз нямам нищо против и 52, но в правилната посока...) Въобще не се опитах да се съпротивлявам на жестокия личен опит и

навик, издигайки още едно същество във висините на фантазията си и забравяйки думите на съветския консул, когато го посещавах, че обитателките на СССР се омъжват без нито секунда колебание за всякакви чужди субекти и на 300-годишна възраст, само и само да заплуват час по-скоро в просторите на свободата. Млади жени, достойни за четката на Леонардо; образи, по каквито романтиците някога са си потрошавали душите, перото и живота си, днес се въргалят в леглата на примати с 2 см чело и ядат бой до посиняване. В случая искрено и напълно изключвам от тази категория създанието, което очаквах, понеже то прави изключение (не го казвам иронично!). Каквото и да описвам по-долу, то не е виновно – всеки има право да търси своята лодка в живота. Само цитирам думите на консула, понеже ми се отплесна езика.

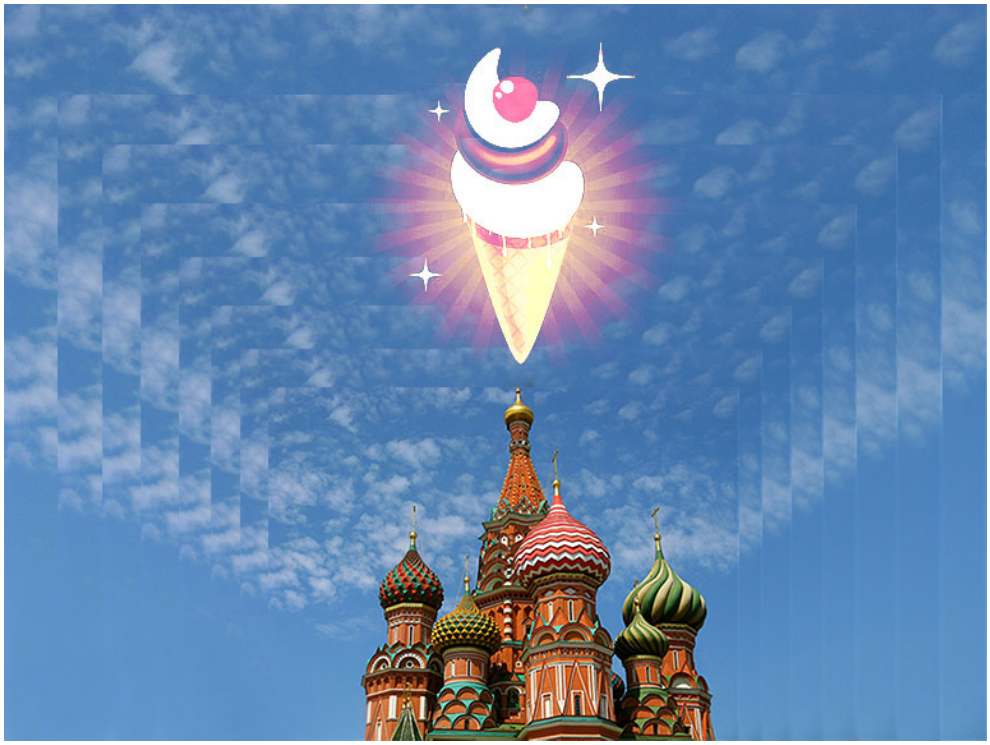

Та - вече почти в несвяст от близкото безметежно щастие в Москва, с готовност за нови славни подвизи в името на дома и семейството (та как може иначе – не е ли грях да оставиш такова "беззащитно дете"...), аз звъня в полунощ на вратата на въпросната "моя" квартира, понеже нямам друг ключ. След цяла вечност чакане и треперене (не от студ), милото дете ми отваря по къса нощница без нищо отдолу (не е треперило то, а тоя откъм стълбите...), прегръща ме и ме целува с въздишка – колко ***много*** *са ме чакали с другата сродна душа! (те са се запознали преди 4 дни на гарата). И само след секунда сяда до мен на кревата и ми обяснява, че най-после е разбрала коя е сродната ѝ душа, която чака от векове – и се върна да спи при нея...*

Излишно е да описвам какво се случи със сърцето ми тази нощ и как нямах глас и сили да ида и да ги помоля за "Бърза помощ"... Само няколко месеца по-късно щях да имам нов пристъп на нещо като инфаркт от същото същество, когато стоя два часа в нощта босо в снега, задето нейна приятелка от същата страна ми държа ръцете, споделяйки нещо с мене. Дигнаха ѝ се големи мехури по ходилата не знам коя степен, докторите включиха сериозни мазила и лечение. Веднага след прохождането на детето се намериха други сродни души в София – от арабския свят, - а накрая

се стигна и до брак с един наистина достоен приятел. Аз за нищо не я укорих, понеже е от Божествената Страна и там свободата на душата е над всичко, но като ѝ споменах по-късно в София, където ги бях настанил в една свободна гарсониера в момента, че все пак сродните души от арабския свят не трябва да чупят стъклата на външната врата и да влизат през покрива на блока при двете руски гостенки, тя ми каза: "Ние сме ***твои*** *ученички, драги..."*

Вероятно, под впечатлението на всички тия и други подобни силни преживявания, аз съм продължил дневника си тогава със следните гневни думи: "Денят е извънредно тежък: низ от отчайващи разочарования. Силите, изправили се срещу любовта и истината, са се надигнали с всичките си средства: 1.Изгонват ни от квартирата на В.М., въпреки личните ѝ уверения и тези на едикояси и майка ѝ, че тук мога да посрещам приятели, включително с преспиване. Дори бяха разрешили да изкарам за тази цел допълнителни ключове. Версия: съседите се били оплакали... А може и да е вярно, не зная как живеят приятелите, които съм пуснал, докато ме е нямало... И ето как продължавам: "Значи, за развратници, пияници и гуляйджии всякога има живот на тая нещастна планета – и нито съседи могат да ги спрат, нито полиция, нито никой; а за тихи и кротки въздържатели и вегетарианци, намерили последно убежище, за да оформят стотици покани за Бълария и десетки нови видове сили и взаимоотношения – няма! Аз веднага видях ясно – като на филм – цялата верига от тъмни същества и предатели, които искат да внушат, че ние сме крайно опасни и дори "битово разложени", така че трябва да бъдем изхвърлени от Русия".

Сега съжалявам за думите си, но тогава съм бил под голяма пара, за да напиша даже и това: "Една черна врана е развързала езика си по най-злостен начин, достоен за погледа ѝ – и създава гнусни настроения. Зловонните цветове и изпарения на завистта, ревността и адската злоба; неимоверната гордост и коварство фабрикуват "факти" и тълкуват факти, както дяволът чете Евангелието. Само че всички тия неща на небето се чуват и виждат – и анализират – ежеминутно! Бумерангът се връща първо към децата на виновния – защото така по-боли! И то към това, което е по-злобно по наследство и знае достатъчно ехидно да ти обясни от коя страна на вратата се оставя ключът при влизане, ако нарочно си го оставил отвън, за да изпиташ реакция. А невинните ангели, вече изкупили женските си лъжи и интриги от своите романи в минали животи и започнали да растат, могат да претърпят и обратно развитие, ако някои хора продължат да се грижат за "Святата Рус" така, че да не плъпнели безсребърници по нея, защото пък те самите били най-чиста християнска вода ненапита: не взимали пари за окултни лекции и за други дейности от небожествено естество, не използвали черни методи – и пр."

Едно нещо ми прави малка чест в цялото това словесно плебейско бечестие, което съм си позволил – не съм си довършил канонадата. Имаме записано пророчество на друго място какво ще се случи с едно дете, ако някой продължава по стария начин. "Малката чест" е в това, че не съм го изтъкнал. Имаме записано и какво ще се случи, ако някой се самоопредели правилно. Но да видим продължава ли "канонадата"... Аха, прибързал съм. Не ми се пада и "малка чест"...

По веригата на злото замалко да успеят да заграбят и кашона с беседи, които ми подари М. от Р. Но ходовете им са твърде плитки – всичко е като на на длан. Жалкото е, че понякога невинни, жертвени ангели, трябва да пострадат поради самодейността на родителите си – за назидание. Отвратителните инсинуации накараха и класическите приятели да настръхнат срещу мене - дори и /.../, която е чиста като роса. Защо Небето допуска такива ролеви ситуации, които да възбудят духовете? – Както винаги – за да изпъкнат предателите. Те до един пушат не само физически, но и астрално и ментално – и то със завидна стръв и воня на тютюна, ревността и клюкарството. Лъжците не могат да не пушат

страстно и отчаяно – независимо дали лъжат себе си, Небето или хората. Те са узурпирали правото да учат хората на ум и разум, а служат на друга сила. Усетили прът в спиците на монопола си; разбрали, че коварните им ходове срещу Словото и Делото срещат небесна стена, те се събират за последна, отчаяна съпротива. Разбраха, че е дошла "космическа разведка и ревизия", но мраморният влак вече влиза в тунела им! Някои от тях добре знаят, че бавенето им да се покаят и да приемат Духа; че всяка зловонна или дори "невинна" клюка от тяхна страна отива в момента направо от сърцето им по бойните полета в Молдавия! Оня ден се обади Х: той пръв разбра, че и последната точна прогноза се осъществи. Той направи точна връзка между ходовете на черната ложа сред нас - и танковете, нашествието, седемте вида оръжие в Молдавия сега, новите хиляди жертви.

.....

Не премахвам пак цели абзаци и страници от дневника си, за да се види как тогава съм мислил. Може да е много зловещо и недостойно, но то има учебна и психологическа стойност – докъде може да бъде докаран, докъде може да се докара сам човек. Като е записано, може да помогне един ден човек да не го забрави. Да не изпадне пак в същото положение.

.....

Така работят някои "братя-окултисти", избиващи народите с гордост, злоба, мисъл, дума и поглед! На всичкото отгоре били "анализирали" хороскопа ми по всички правила на пъклената (негативистичната) астрология – нали са специалисти – и така се "успокоили", че са прави. Но аз не ги осъждам – всеки защитава своя психически дом (както казва Володя Леви). Заедно със своята аудитория, астрално-магическа плячка и пълна кесия...

.....

Уууx... колко съм се бил накокошинил... Сега въобще не бих отразил така инфантилно и нехристиянски същите събития. Сега бих искал прошка от тези приятели, които съм наругал така грозно и съм ги "видял" в такава светлина. Преписвам тук дневника си отпреди 100 години (странно, само 3...), за да се самоанализирам и съпоставям събитията. Все пак, в наблюденията ми оттогава трябва да има нещо, тъй като асовете на черната ложа в "братството" продължиха и през следващите години да зомбират хора, да ги манипулират както си искат и да не се отказват от древните си методи, завещани им от техния бог – вкоренилия се в центъра на Земята и изпояждащ и повърхността ѝ, и атмосферата.

По подобен начин продължавам и нататък в записките си, нагрят до бяло от себе си и от събитията. Не съм издържàл и съм се озлобил. Иисус не би постъпил така.

.

Тук следва една любопитна "закана", която не съм изпълнил и до днес. Само в Рига миналата година успях да я експериментирам за няколко седмици. Тя отговаря напълно на Исусовите съвети към учениците Му и на това, което казва днес и Висарион на своите последователи: Не оставайте две нощи в един дом. Изтърсете праха от сандалите си – и продължете... Ето я "заканата: "Взех твърдо и окончателно решение: ще спя всяка вечер на различно място – покани колкото щеш. В един дом една вечер може да се кани само един човек; останалите, ако ще да са накуп и по 100 – в друга квартира или в гората! По жребий или не – според случая!"

По-нататък пак съм се разприказвал емоционално и накрая съм стигнал до следното заключение: "Предател е всеки, който се меси в работата на Любовта, дава ѝ определения и поддържа бинарната структура на интимните отношения. И ***тя*** *е на мястото си – но до мига на първата болка и първия остър поглед и реплика". Всъщност – това не съм го измислил аз.*

Тук продължавам със събития, които вече описах – срещите ми с михаиловистите. Разказал съм им за мистичното си преживяване с М.Иванов (когато усетих "нюкс" при слушане на плочата му, за личната си среща с него през 1980г.) Подчертах само положителното. Бях готов за сътрудничество, но взаимно ***- именно*** *сътрудничество. Моето условие е в офиса им портретите на Учителя да са повече от тези на "Омрам". (Като че ли това има някакво значение... Тука е пълно с хора с много Негови книги и портрети из всичките им вили и апартаменти – и пак си живеем на улицата...). Завършвам така: "...понеже те сега бясно регистрират навсякъде по Русия и бившия СССР "Бели Братства" и назначават "президенти", "зам.президенти", и "ревизионни комисии" - но с лика и книгите на М.Иванов, не на Учителя му..."*

Защо съм се ядосвал толкова много?...

Ето как съм отразил една комична ситуация, взимайки я тогава насериозно:

"Върнах се в тарапàната. Тарапана – но братска. Пардон - сестринска (17-18 годишна)... "Дадоха" ми кухнята – и от 100 дни насам найсетне имам собствена квартира на земята – между хладилника и масата. Оттатък са w, x, w и z. Въпреки някои тъжни проблеми, ние страшно много се обичаме и не искаме да се разделяме.

Когато дойдох, им казах: "Освен летучие яды /летливи отрови/, в тая стая тука се въдят и много любопитни уши. Съжалявам, че едва сега ви казвам: някои "окултни" приятели, в комбинация с неокултни държавни лица или частни детективи, искат на всяка цена да ни "сгащят с неопровержими доказателства" - че тук се твори разврат. Само че "главният развратник" нарочно не идва нощем във вашата стая (за голяма мъка на натурални и технически уши), тъй като ушите се следят постоянно от други, по-големи (космически)..." Посъветвах обособилите се двойки от временно сродни души, нощем да изразяват чувствата си по-кротко, тъй като всичко се подслушва, а себе си посъветвах да бъда сам и максимално осторожен тази нощ – ще "цакат". Очаквайки да дойде при мене една или друга окултна гостенка, на половиния метър на земята между хладилника и масата дойде трета... Обясних ù колко много искам да остана сам тази нощ, но тя, странно защо, тоя път се отказа от сродната си душа в другата стая и прояви любвеобилност. Остàви гривните си на масата. Тогава си представих, че тези гривни са предаватели и ги турих в хладилника, за да има какво да слушат цяла нощ дежурните в колата или в съседния апартамент, вместо очакваните пикантни звуци... Ако всичко това е вярно, може да се провери кристално ясно в акашовите записи; ако не е било вярно, значи съм пострадал. На това нещо му викат параноя. Аз съм бил в безсъзнание в Държавна сигурност след нееднократни изпитания при тях, така че да си съчини човек една такава версия и още сто подобни не е никакъв проблем, ако душата му е увредена. Тая служба рисуваше моралния облик на жертвите си и в клеветите, които разпространяваше, и в нашите фантастични досиета. Така че само Небето знае в каква степен някои приятели тогава са били действителни торпили - и доколко съм си съчинявал".

Ето как завършва този епизод:

"Нека ми простят, ако са невинни, но аз съм бил в безсъзнание в ДС, понеже наистина искаха да ми убият децата. А ако са принудени или самите те са в тия служби, нека се помолят на децата си да им простят, ако някога прочетат тези редове и разберат какви са били родителите им. Понеже дори имитанти се случва да родят дете с искра Божия – или обратно.

Не са престанали нито за миг! Напротив, сега са 1000 пъти понащрек, защото си отиват, а никак не им се иска – ама никак! Титли, привилегии, сцени, въздействия, вещи, имоти, пари – това са много сладки неща. Хубаво е да господаруваш, да си "благородно събрание", да си център

на внимание, да се изказваш компетентно и категорично по всички въпроси. И най-важното – да ти дават път навсякъде без никакви проблеми - даже и с вагон оръжие през границата! Във всичко – и навсякъде.

Тъкмо за тази цел трябва да има "некадърни" и "виновни". Справка – Ошо, Никола Николов. И двамата бяха психически и физически унищожени. И колко още като тях?..."

Коментар след една година: "По всичко личи, че в тези записки избива много лично огорчение, кипи от чувства; вероятно несправедливо обвинявам "старата гвардия" в съзнателно съучастие със стария свят, който си отива. Да ми простят приятелите и неприятелите за тогава – нещата още не бяха прекипяли. Сега бих отразил по съвършено друг начин всичките тия неща."

Коментар след две години: две от торпилите преживяха моментно разколебаване, тъй като са с искра Божия. Тези моменти при тях ще зачестят: "Кому служим? С какви средства си служим?" С газови маски или с маската на безграничното нахалство, преминаващо и през затворени врати?...

За всеобщо успокоение (временно...), тук се налага да прекъсна дневника си, понеже на 30 юни е дошло осияние:

30. VI.128(1992)г.
Москва

СТАРАТА И НОВАТА ГВАРДИЯ НА ОТЦА

17,12 ч.

О, плачещи и пребити братя Мои и сестрици! Вие направихте всичко, което можахте! В това свято Дело, опря се на плесента и ръждата най-мощно синът Ми Даниил, който излезе от пещта невредим. Сега той живее само в пет тела на Земята, но най-съзнателното от всички е тук, на тази маса. Живият пророк Даниил трябва да излезе и ***този*** *път победител!*

Много няма да разговаряме тази вечер. Скръбните събития почнаха, но сега идва най-печалното. Грешка ***няма*** *у Господа: Той казва, и казаното става плът!*

Русия си остава Негова нива, т.е. нива на Елма, но пред разрухата сега лети последният ви шанс: Белият Гълъб на Мира.

*Схема на Московското метро. Няма линия, по която да нямахме приятели и познати, заинтригувани от "Българския Феномен". Канеха ни навсякъде "за цял живот", но ние предпочитахме "Тараканкино" (Хлебаркино) – стаичката като килер на един приятел с чудесни зелени тапети (**стаичката** с тапети, не приятелят...). Там живеехме трима приятели и две приятелки. По тях (по тапетите, не по приятелките...) пълзяха много хлебарки, но ние установихме, че когато няма отрицателни мисли и чувства между нас и се обичаме беззаветно, хлебарките изчезват някъде без следа... "Беззаветно" значи необходимото ритмично отсъствие на някои от "Новата Гвардия", тъй като в другите жилища по всички линии на метрото цареха порядките на "Старата гвардия" – с **постоянно** присъствие на собственика...*

Ако не осъзнаха тримата своята задача, остава последното: Мостът на Спасението. Другите трима все пак работиха през всичкото време. Аз ги направлявам лично! Първият събира души за мощна кон-

травълнá; вторият успя да предупреди Опорите и трябва да предупреди сега цяла Русия; а третият трябва да завърши Звездата. Всяка една от тия три операции съдържа останалите в себе си – поне един трябва да успее. Съпротивата ще бъде страшна. Но даже недовършена, работата на всеки от вас няма да остави стария свят на мира. Калната вълна, в ответ на съпротивата, става неизбежна, но вие спасете онова, което ще остане в ръцете ви: осияния, спомени, човешки души с ново съдържание на искрата си.

Вие, слушам, често делите хората на хора с монада и "андроиди". От ***Мен*** *научихте това, но не знаете, че има живи души със стара монада и няколкостотин хиляди – с нова. Разбирателство между тези гвардии на Отца засега се оказва невъзможно. Така че, не обвинявайте старата Ми гвардия в предателство: тя* ***толкова*** *поема,* ***толкова*** *може. Не изисквайте от нея да Ме приеме в новите Ми одежди и не очаквайте да бъдат наказани, че не са Ме приели.*

Старата гвардия бе поставена на изпит, ще може ли повече да продължава така, като опора на крепостта, на Учението. Те се провалиха и от това произтекоха събитията в Молдавия. Познавам обаче ***още*** *резерви, които всякога държа на втори план. И тези резерви ще излязат в момента, когато публикувате тези осияния. Считайте за* ***провалена*** *работата с планинските лагери през това лято и мисията в*

Южен Урал. Взети са всички мерки да ги провалят! Вие бяхте готови на всичко, за да ги проведете, но сега остава само Рила, България. Затварям Русия за Делото, докато Словото не потече достатъчно време в най-силните вестници и списания. ***Скоро*** *ще се върна при своите Си, но когато се научат да Ме разпознават и публикуват, и когато се отучат да оставят децата Ми на улицата. Наказанията са неизбежни, но Аз ги наричам "последствия".*

След Киев се върни в България, заедно с тези, които могат, за да посрещнете поканените. Ако искат спиране на кръвта и на войните, Моите хора в Русия трябва да изпълнят поставените задачи и да ви посрещнат обратно както подобава. След изпращането на случайните и устройването на невинните в България, постойте там, докато ви дам знак.

Учителят

Отговор по незаписан въпрос на Ю.:

- Пророк Данаил имеет право делать то, что чувствует, но после того как позаботится о регулярном издании Слова в печати, без перерыва.

- В России?

- Не только в России.

16.X.128(1992)г. 14:25ч.

Въпроси към Източника. Дошлите девойки от север се отказаха да превеждат, въпреки че за това бяха поканени.

- Всички изпратени не са “случайни”, нали? Невинните си остават невинни, въпреки че сега мислим да плащаме на чо-

век, за да превежда Словото на руски... Молдавия - ясно; а Югославия? Как да се "процедира" с Башкирия? Какъв ще е знакът за връщане в Русия; и ако се върна – за колко време?

*- Разбира се, че имаше и Мои. **Всеки** е невинен, Аз никога не изхождам от презумцията за вина. Това е специалност на Моя антипод. Когато използвам тези думи, Аз влагам в тях друго съдържание. За Югославия ще говорим отделно: там подстрекателите, двигателите на агресията не са сърби – подменени са даже и тия, които се мислят за сърби. Истинският сърбин никога не пие, не пее кръчмарски песни и не държи оръжие. Сърбин е всеки, който строи Царството Божие на Земята и обича другите вери и църкви.*

*На Башкирците напиши писмо, че все пак ще се **почне** работата. Условието за връщане в Русия е Словото Ми да тече в печата вече без спиране и да имаш подсигурено жилище сред природата с компютър, ксерокс, материали и свобода за пациенти.*

ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА ДНЕВНИК'92

Дневник от 2 до 25 юли 1992г.: Москва – Киев – Москва

След разписание на лунните фази, в дневника ми фигурира текст: "Писмото ми до едикойси от К. му бе предадено, но той не съдейства за изпълнението на нито едно от предложените мероприятия, защото имаше инструкции от Мистър Хикс да ме бутне в девета глуха. Затова си позволих да си взема писмото от дома му когато пристигнах - за документ."
Ето съдържанието му:

"2.VII.92г. Едикойси, моля те да ме приемеш заедно с едикояси. Можеш да ни устроиш в една стая, ако тя няма нищо против – ние сме близки. Може да се обяви паневритмия още утре сутринта – не по-късно от 9 часа, на хубаво място сред природата. Нужен е касетофон

с батерии. От понеделник ще играем всяко утро от 7 часа – където решите. Трябва да се обяви нашироко.

Готов съм да проведа практически и теоретически занятия по часова астрология, пентаграмика, защита от излъчванията на парите и техните еквиваленти; поетическа вечер на фона на романтична музика (всеки ще чете любими стихове – аз предлагам стихове на Р.Тагор – трябва да се намерят 2, 4, 7 и 8 том от руското издание; ако има – и на украински; а също и други стихове. Мога да ви прожектирам 3 кинофилма (трябва "Русь"-8 и супер-8мм). Също и лекция и упражнения на тема "Основи на индометрията", както и други интересни теми. Искам да купя в Киев касети с киноленти супер-8 – цветни или черно-бели".

Това е писмото. На другата страница съм написал дните от седмицата и месеците на украински – особено интересни са месеците 1-січень, 2-лютий, 3-березень, 4-квитень, 5-травень, 6-червень, 7-липень, 8-серпень, 9-вересень, 10-жовчень, 11-листопад, 12-грубень. Отдолу съм изчислил астрологическите часове за 7 юли в Киев, като съм прибавил отдясно и времето на аспектите през деня – 4 квадратури, Слънце опозиция Уран и само два положителни аспекта. Сигурно съм счел този ден за особено опасен (седмо число, осма вибрация, вторник, плюс с такива аспекти, за да внимавам много с контактите и дейностите тогава). Отбелязал съм и къде са планетите в рождения ми хороскоп по транзити. Сега, като прелиствам дневника, виждам как ми се е отразило всичко това – дори и в рамките на орбисите. Бях забравил, че ако почнеш на седмица, ще ти сложат крак и ще паднеш на земята. Уж голям опит през годините...

Но засега да се върна в Москва, в навечерието на заминаването ми:

3.VII.92 г. Интензивно дооформяне на данните за покани за Башкирия и новите от Москва – преписване и комбиниране в перфектен вид. Планиране на дейностите в мое отсъствие. /.../ сътрудничи юнашки! След като бяхме изгонени от апартамента на В.М., въпреки че ми бе обещан до септември, сега живеем в Райско гнездо или Тараканкно – студентската стаичка на /.../, където се е преселил отдавна и /.../, въпреки че държи квартира на друго място (празна, което особено ме изумява). 17-годишните момичета /.../ и /.../ от гр./.../, след големи перипетии успяха да се откъснат от контрола на загрижени хора и сега в Хлебаркино живеем на 5 квадрата 5 души, а дойде и още една приятелка... За да се спазва ритъмът на присъствията и отсъствията и така гнездото да си остане райско, а не гнездо на оси, някои двойки и тройки или четворки се качваха на покрива – времето беше хубаво и спяха там. А може да е влязла в употреба и празната квартира на /.../. Така доказахме, че здраве и щастие е възможно и при най-бедните обстоятелства. След години ще се ширя сам на пет квадратни метра, а ето, в Тараканкино сме оцелели и сме били "безумно" щастливи ***шестима****!... Макар и да бяхме далече от рекорда на Гинес – колко души могат да се съберат в една телефонна кабина... Важна беше стратегията: В Новата Вселена има "въртене по къщите" (и по покривите)... Така, дори да бяхме в Тараканкино и 100 души, пак щяхме да сме кандидати за отлитане. "Нашите" само гледат, дебнат – и чакат... Не само с летящи чинии... Даже от покрива по-лесно ни взимат – засега само на екскурзии... През зимата е по-трудно – по покривите на става. Тогава трябва да има поне две стаи на различни места. За да останат двама насаме (по жребий или не), останалите 98 за една нощ все могат да се хванат в другата стая. Даже и да се наложи да спят прави – имаме опит от хижите на Витоша и Рила...*

Пуснах им следващите два филма, които бях снел ("Лиепайски сънища" и "Спомени от Рига и Санкт Петербург". С подходяща електронна

музика, ефектът е значителен – само любителската архайска техника (при това съветска) е майка плаче. Инак на места цветовете са разкошни. Чувствам, че без кино, фото и живопис едва ли ще оживея на тая земя – жаждата за красота и донасянето ѝ до хората ми е първа доминанта. Може би заради Везните на МС или Венерата ми с 98% КПД във Водолей и втори дом? Пък и Рибата си пада по това.

Сега, като преписвам този текст точно 3 години по-късно, намирам за интересно да цитирам по този повод откъс от една много интересна книга, която чета в момента ("Селестинското пророчество"). Формално би трябвало да вместя цитата под ъгъл 9 градуса, понеже е от "външен автор", но не се знае дали това не е и за 36 или 72 градуса – прилича на истинско Слово. Нали Учителят постоянно говори за Красотата като израз на Истината? Ето откъса от Джеймс Редфийлд:

- Това е изключително място – каза тя, когато приближи. – Стигна ли до момента, в който се говори за възприемането на красотата?

- Да – отвърнах аз. - Но не разбирам докрай смисъла му.

- По-нататък в Ръкописа – каза тя – се изяснява по-подробно, но аз ще ти го обясня накратко. Начинът, по който ти въздейства красотата, е нещо като барометър, по който разбираме до каква степен сме се приближили до възможността да възприемаме Енергията. И това е така, защото Енергията и Красотата са от едно и също естество.

- Говориш така, сякаш я виждаш... – казах аз.

Тя ме погледна без никакво смущение.

- Да, виждам я, но първо развих по-дълбок усет за красотата.

- Но как става това? Не е ли красотата нещо относително?

Тя поклати глава.

- Нещата, които възприемаме като красиви, могат да бъдат различни, но фактическите характеристики, които приписваме на красивите обекти, са подобни. Помислѝ само. Ние възприемаме като красиво нещо, което ни поразява с яркото си присъствие, със своеобразната си форма и въздействащи цветове. Не е ли така? То се откроява. То грее! Струва ни се почти лъчисто, в сравнение със

сивотата на околните, не дотам привлекателни предмети.

Аз кимнах.

- Огледай се наоколо – продължи тя. – Сигурна съм, че просто си очарован от това място, както сме всички ние. То направо покорява човека! Цветовете и формите тук изглеждат просто магически. Следващото ниво на възприятие е да се види енергията, която обкръжава всичко наоколо."

4.VII.92 г. Поради желанието да препиша безпогрешно на машина списъка за поканите, вечерта закъснях за Киевския влак.

Ето, точно за тука се разправя....

За пръв път закъснявах за влак през живота си – това също е трябвало да ме накара да се размисля. Проблем – върнаха много по-малко рубли – 1/3 глоба - и се наложи да обменя марки на безценица, при това не мои, трябва да ги връщам. Втори знак – щом липсва благословия отгоре и няма средства; щом се посяга на чужди пари – макар и с мисълта да се върнат, – значи акцията е осъдена на провал. В такива случаи човек трябва да се върне. Взех си скъп билет от спекуланти за следващия влак, но пътувах с много симпатични хора: с една жена от Мирний (разправя много интересни работи за златотдобива и живота им там) и двама мъже – украинец и татарин. Татаринът е много интелигентен и говорѝ за България и Желю Желев с голямо възхищение. Другият човек бе с бастун – преживял е катастрофа. Също много интересен човек, но не може да се прости с мисълта, че виновният шофьор е длъжен да му се изплати с пари. Черпих спътниците си с кайсии, а те се отвориха и дамата купи от една гара чудни ягоди – за пръв път ям тази година. Една жена ми продаде 5 варени картофа с магданоз за 10 рубли – страшно вкусно, тъкмо навреме...

В Киев звъних безуспешно на /.../ - безпокоях се как е пристигнала. Тя сама бе поискала да дойде с мен (17-годишна) и е тръгнала с нормалния влак. Заминах направо за адреса, намерих вярната улица и един много любезен човек през цялото време ходи с мен и разпитва за блока, който търся. Говорихме си много интересни работи. Узнах от него за един голям жест и подвиг на Дзержински: Събрал на един кораб всички осъдени аристократи (а е имал заповед от Ленин да ги унищожи) - и някъде в морето ги е пуснал да бягат накъдето им видят очите. Винаги съм се питал как е възможно Дзержински, с такова красиво и одухотворено лице, да бъде гла-

ва на ЧК. Явно мисията му не е била случайна, въпреки терора.

По пътя на два пъти ме упътиха в обратна посока – това са все знаци, - но аз упорито вървях към "клопката". На една пресечка от целта камион блъсна червен мотоциклет - беше смачкан под колелата му – пак знак, и то какъв! Най-накрая отново ме информираха неправилно и чаках на една пейка пред съвсем друг блок. Най-после, след като си почетох за почивка Кастанеда, се намери човек да ми посочи търсения адрес и открих родните на /.../ - тъща и шурей, младо, одухотворено момче. То ме заведе във вила с градина, където заварихме /.../, жена му, и - слава Богу – моята млада приятелка, успяла е да ги намери. Аз и досега взимам за чиста монета тия странни привързаности на съвършено млади момичета в Русия, които ме следваха навсякъде. Не вярвах в някакви други мотиви, които ми бяха обяснявани още от съветския консул и от други познати, намекващи, че това са ми вързани "опашки" – по нечия заповед, макар и в посткомунистическо време. За нито едно от "прелестните и прекрасни създания", чиито образи ще останат завинаги в душата ми, не исках и не искам да си помисля такова нещо. Това че в даден момент изчезваха завинаги, си го обяснявах с младостта им. Много естестено: всеки иска да си уреди живота, да има семейство и деца и добра работа, където да признаят талантите и способностите му. Всеки си представя живота като жилище и обзавеждане, по възможност кола и вила, летуване на хубави места, ходене по чужбина и ако се получи - оставане в чужбина.

Чудесна къщичка: ягоди, тишина, романтика – и книги до тавана. Домакинът вòди в Киев астрологически курсове от името на Академията. На този етап съм написал в дневника си: "Страхотно дълбоко и умно същество – по всички линии сме в синхрон". Отдолу, под линия, по-късно съм изяснил: "Баба ти..." В Москва той ме бе впечатлил особено много и с радост се отзовах на поканата му – има лице на Посветен.

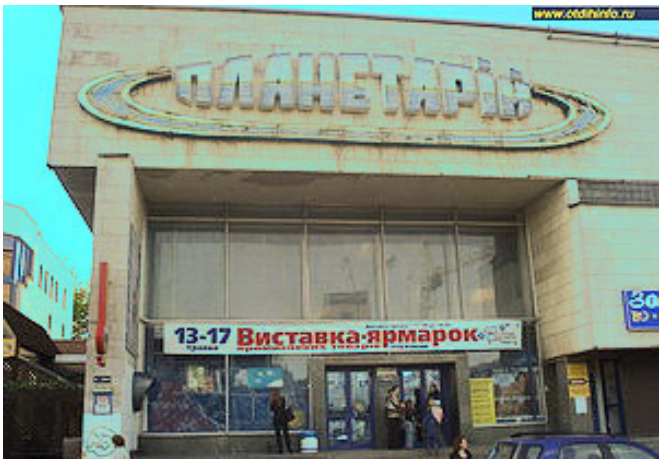

Вечерта – голямо преживяване: по инициатива на младата ми спътница, отидохме на проповед на известния Висарион, в планетариума. Аз вече бях виждал обяви за дейността му в Москва, където имаше негова снимка и обяснения, че е последното въплъщение на Исус. Тогава реших, че е поредният маниак и не проявих интерес, но сега, когато заговори... Наистина, долната част на лицето му не е точно Исусова (има обратна захапка) - но очите, скулите, гласът, косата! Дали си внуших, дали по друга причина – но едва сдържах сълзите си, защото чух неща, каквито може да говори само Христос и никой друг: абсолтно в духа на Любовта. При това се оказа не "провинциален православен пророк", както си мислех, но мъдрец, гностик от висока класа. Постоянно говори от името на Отца. Облечен е в яркочервена мантия с бял шнур през кръста. Излъчва удивителна кротост и смирение, речта му се лее като музика и утешава душите,

вдъхва надежда, предупреждава. Основна тема тази вечер: предстоящите тежки събития. Земята е изчерпала своето търпение и е започнала да се защитава, ще изхвърли в ада всички, които са студени, които нямат милост, чистота, топлина и Любов. Отец е дал на Висарион нова Господня молитва и чрез нея е с всички, които я произнасят. Последователите му са с червени ризи и са много мили млади хора. Отидох при едного, който ни бе посрещнал още пред салона много сърдечно - Вадим - и го попитах как човек може да има касети и текстове с беседите на Висарион; може ли да го последва и къде му е базата. Тук отляво е Висарион, а отдясно – Вадим.

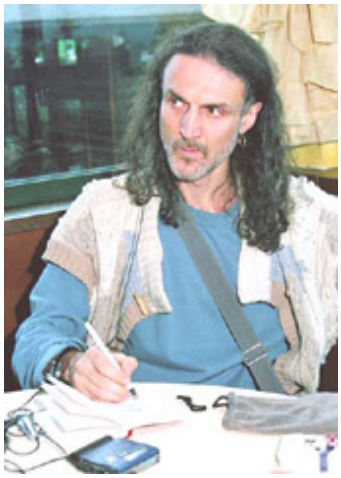

Засега пътувал. Вадим го питал за мене и той казал, че трябва да се върна в България и да му устроя проповеди навсякъде, аз да му бъда пътуващия и писмения преводач, а ***после*** *щял съм да се върна в Русия, Естествено, на мене ми е ясно чий ученик съм и каква ми е работата на този свят. Който и да е Висарион, обикнах го от цялото си сърце и душа – такова същество не може да не се обикне. Ако лицето му бе изцяло подобно на Исус, т.е. Учителя; ако не говореше някои работи в полза на кръста и църквата (строи си храм някъде в Сибир) и ако не правеше проповедите в 11ч. вечерта, вместо сутрин преди изгрев, щях да помисля, че е Той – нали Го очакваме всеки момент в Русия!.. Може пак да е Той като проекция; може и да се развие в съвършенство – нищо не се знае: и на Учителя лицето като млад съвсем не прилича на онова, което знаем, освен само очите. Когато Духът реши, и от камъните може да въздигне богове. Неговите изненади са непредсказуеми. Взех координатите им в Москва. Интересно съвпадение: твърди, че е получил Духа точно на датата, когато ние в Родопите узнахме за розовия лъч от Розовата звезда, по който бил слязъл на Земята на този ден много велик Дух –* ***цялата*** *Вселена празнувала (според видението на Елинка и обясненията в холизацията).*

За да проверя така ли е, по-късно пратих на хората му уводната касета за Учителя и осиянията, прочетена вдъхновено от К. на руски език. Нямаше никакъв отклик и като видях пак само "еднопосочно движение", без разпознаване на Последното идване на Словото, реших че Висарион е още само пророк и не е получил втория Лъч – Лъча на Влъхвите. Мисля, че им пратих и снимки на Учителя, а при това положение да не се откликне някой, работата е ясна. Не съм проверил, може и да не са получили пратката. Във всеки случай, не се видях в ролята на сателит и организатор на проповеди на Висарион в България, докато не се уверя дали стъпва върху канарата на най-последното идване на Бога в плът на Земята – основен признак за разпознаване на Пророците. Разбира се, имаме си и местни и чуждестранни самообявили се наместници на Учителя, стъпили твърдо на Неговата Канара, но краската на простотията, фюрерството, негативизма и тщеславието е твърде ярка в аурата им. След завръщането си в

България щях да се уверя за пореден път в това: един млад българин бе започнал да се подписва с името "П.Дънов". Но не е единствен. Е, по-добре е да си "фен" на Учителя, отколкото на Хитлер или някоя рок-звезда... Във всички случаи и досега се гледа из България една видеокасета с проповеди на Висарион, която получих от неговите хора. Просто изтръпваш като го гледаш и слушаш – особено последния епизод: на моменти сякаш наистина в него влиза самия Исус! Имам и една печатна негова проповед, която бях приложил изцяло в оригиналния си дневник, но приятелите, които оформят осиянията, махнаха всички допълнителни материали извън холизациите, за да няма разводняване. Може и да са прави, но имаше инструкции от същия Източник, че Животът и Делото са не по-малко важни от Словото; и че дневници, писма, фотоси и други свидетелства в този дух трябва да се включват хронологично помежду единенията, с по-дребни букви и гъсти редове. Макар и да не сме по църквите, в Киев има зашеметяващи!

Ето как съм отразил събитията по-нататък в дневника си:

6.VII.92г. Живеем в чудна стаичка със създанието и сме в хармония с прекрасните домакини. Пълно отпускане, спане, почивка – никакви програми и инициативи. Въпреки писмото ми до /.../ с какво мога да ги занимавам в Киев, ако събере куп хора – на първо място с паневритмията, - явно сега планът отгоре е друг; или просто пак някои хора са взели мерки... Свързал се е с Олег Бердник и Олег ме чака – скоро ще се видим (справка – "Баба ти"...). Той е "Президент на духовна Украйна" и утре имат конгрес на 70 км от столицата. Поканен съм, но нещо става с мен: непоносима болка във венците отляво вече трета седмица – упорито не минава. Нямам желание абсолютно за нищо – спи ми се като пор. Размътено съзнание, възпален до крайност ляв троичен нерв. Според някои приятели, съзнателно съм бил подложен още от Москва на магическа или психотронна атака, за да не преча повече никому, но на мене ми се иска да мисля, че Небето ми е било дало малко почивка, въпреки болките. Като се знае какво беше и какво ми е предстояло, малко отдих с едно тъй мило създание "на курорт" в Киев е бил наистина чудесен контраход на моите хора. Те винаги са с няколко хода напред, но ние не всякога разбираме това и понякога се дразним, че сме "бити". Както казах, скептични приятели са на мнение, че и "милите ангели", които ме придружават навсякъде, били "торпили на

врага", курдисани съзнателно или хипнотично. Но аз полусериозно се утешавах, че от християнска гледна точка ние сме силни донякъде и в "любовта към врага" и че не е чак тъй страшно, когато раздаваш по-малко информация и повече нежност... Някои мили същества се вбесяват от тази тактика и светкавично се преориентират към други, по-наивни обекти. Но на други им харесва да не се се държат фюрерски с тях и да пътуват по цял свят - и преминават на наши позиции, ако магическите или някакви други юзди на господарите им не ги дърпат грубо и навреме обратно... В такива случаи ние не играем на въже, защото по средата има живо човешко същество и може да бъде разкъсано. Ако то вече е направило своя избор и Вкусът и Разпознаването му са на страната на Новата Вселена, мускулите и жилите му са станали достатъчно яки, за да почне и то да дърпа и тогава се случва доста едри и черни риби от противния отбор да падат – на парче или на серии – по земята. Но ако успеят да го придърпат те, яка му гърбина – ще го направят на нищо; масовото изнасилване, независимо от пола и мястото, е най-малкият му урок, помежду побоите. Там няма милост. Наблюдавали сме и не малко случаи, когато присъдата е незабавна смърт – черните не понасят "измяна". И като се прибави фактът, че манекените на ада са обикновено най-привлекателните външно мъже и жени, за да лапнем въдицата, по-романтичните Дон-Кихотовци често изпадаме в трагикомични ситуации, посвещавайки цели поеми на биологически машини. Такава машина е вторачена само в господаря си – той я подчинява с шока на Ерос и Танатос. И със Златния Телец, разбира се. Понякога – със съучастие във властта: светска, духовна, артистическа, научна, магическа.

Стана цял трактат. Да продължа с дневника:

Пак цял ден болки и лежане. Единствено вишните и ягодите са малка разтуха. Минах на режим – инак няма спасение. Пих ябълков оцет – има малко подобрение. С /.../ се разбираме и по линия на Раджнеш /Ошо/ – той има книги и списания – разкошни, цветни. Американците са го затваряли, малтретирали, заради учението му Тантра – свобода и любов.

Отровили са го с талий - с инжекции. Старият свят не може да прости на Божествените Посланици. За голяма и неприятна изненада открих, че Ошо е бил плешив. Още не мога да си отговоря на въпроса какво прави тестостерона с главите на мъжете. Може би и да е оплешивял от мъченията в затвора. Аз бях изненадан преди няколко месеца, когато си купих на български книжката му "Тантра, духовност и секс" – получих отговор но всичките си въпроси, и то в най-висока степен. Ако го нямаше всичко това в Учителя, макар и закодирано, непремено щях да замина в Индия да търся ашрама на Ошо. Щях да остана там завинаги. Но ние си имаме славянска, българска тантра, и заради нея бият път с хиляди километри и от изток, и от запад, и от север и от юг. При това, Учителят ни не е плешив.

Преди 10 дни за пръв път видях ясно как изглежда главата ми отзад – на филмите с паневритмията в Лйѐпая, където разреших да ме снимат, за да я разучават после. Някога Венно ни "строи" с М. да изиграем една паневритмия на Рила за учебен филм – и досега се гледа в Англия, но определени лица не искат да го върнат.... Но сега, като видях какъв "фар" блести на тила ми, направо се отчаях – камерата, особено с контрастен филм, е жестока. Това бе повратен пункт в живота ми – поне в това прераждане. Учителят казва: "Ако някой ви проповядва нещо, вижте го как изглежда". Е, наистина, и Ганди е плешив, а Учителят твърди, че той е

един от тримата, влезли в божествения свят – трима в цялата човешка история! Независимо от това, като се види човек как изглежда, ако е честен, трябва завинаги да се дръпне от арената и да си остане до края на такова нещастно прераждане, в което се е обезобразил, зад сцената – по-добре там, след като нямаме право да се връщаме в Родината чрез самоубийство. Заради сантиметър плешивина бих изчезнал от този свят без да ми мигне окото, ако не знаех закона! Има жени, които обожават мъжете и дебели, и плешиви, и всякакви, но това не е никакво утешение. Дали е суетност или не – Бог ще съди; Но къде сме се откъснали от Истината? Това е проблемът. Никой и нищо не може да ме убеди в противното. Рама, Кришна, Орфей, Заратустра, Иисус, Учителят не са плешиви. Когато Б. видяла за пръв път Кришнамурти, без да иска, във фургона му пак си слага перука – преди една негова лекция в Швейцария, - тя се отказала да влиза да го слуша: "Какво да го слушам! Имаме си Учител, който не е плешив...."

Край. Пълно оттегляне от всякакви инициативи с много хора, преди да разбера причината за това бедствие и да се справя с него! Въпреки изказванията на приятели, че по-добре гола глава с хълм отгоре и добър камперов ъгъл, отколкото гъста четина или коси до кръста – върху главалетище с камперов ъгъл на лисица или змия... Това не е утешение. (Тук следват цял куп размисли на 2-3 станици на тема плешивост, които смятам да пропусна. Любопитен е финалът): Ленин попитал Дзержински на какво се дължи оплешивяването. Той показал главата си отпред и казал: "От много дум"; после посочил тила си и допълнил: "От много дам"... – Ако това е вярно, картинката е ясна... М. много ми помогна на една беседа в гората, когато прочете мисли от Учителя на тази тема: главата оплешивява от безхарактерност. Чел съм стотици статии, дойдоха и 2-3 осияния за плешивостта, но тази мисъл си остава основна: човек трябва да опазва радиуса на своята аура. Не да не допуска близост, но само когато трябва и с когото трябва – не поголовно. А това, че много развратници и проститутките не оплешивяват, би трябвало да има обяснение. Край на темата. Основен ремонт – ако въобще това е възможно. Инак – скромно отшелничество, покаяние и размишление: откъде е тръгнала проказата. Само от потресенията от десетките обиски и арести и сърдечни нещастия – или сериозно отклонение от Истината? Плешивостта няма да си я простя никога! Въпреки, че все още има нещо като коса отгоре, не е като без хич...

И двата ми кумира от Братството – В.и Б. – имаха видима плешивост отпред. Какво значи това? Първият бе мъдрец и бял маг от първа величина, а вторият – въплътен ангел на земята, образец за ученик, според Учителя. И двамата не бяха аскети, доколкото ми е известно. Какво бе това? Остатък от тщеславие? Интелектуализъм? Тежък живот? – Или и нещо друго?

Тази нощ – твърди /.../ лампите в тяхната стая и в коридора били светнали сами. Пита дали случайно някой от нас не ги е включвал. Никой не е мърдал навънка. Венците поутихнаха, но още ме болят.

На 7.VII.92г. вечерта, докато вечеряхме, /.../ удари с лакет по масата и лампата угасна. Пошегувах се: "Какъв магьосник си! ..." Той удари втори път – лампата светна.

8.VII.92г. Днес ходихме в Киев. За да се отсрамим пред домакините, купихме сладкиши от валутен магазин и скъпи малини. После купих за девойката 12-те тома на Тагор от една антикварна - само за 150 рубли!

След обяд /.../ ни заведе на гости да гледаме видеофилм с Раджнеш /Ошо/. Последната му лекция, преди да си замине. Олюляваше се, но бе прекрасен. Хиляди обожатели го гледаха в устата със затаен дъх.

Общият извод от Киев е, че по желание на съдбата или по друга причина тук не се запознахме с нито един нов човек, не посрещнахме нито

един изгрев, не играхме паневритмия. Намеренията ми и тук да изникнела "огромна паневритмия" увиснаха във въздуха. Кои са силите, които блокираха този шанс за Украйна, е отделен въпрос. А за мен урок или необходима почивка. Само да вметна: вчера ми бе казано с достатъчно ехиден тон от домакина ми: "А ти тук предвиждаше някакви срещи, инициативи, пропаганда..."

Събитията в Русия, които са на прага, ще разкажат по-добре ли е било да ни парират и да не помогнат на нито един от 144-те предмета във вълшебната торба на "Дядо Мраз" (или "Друмник-Сладкодумник") да стигне до хората. В дневника се посочва и дата, от която нататък се очакват конкретни последствия в Русия и Украйна. От най-древни времена и до днес Словото обяснява и историята потвърждава, че като се удари върху определени личности, дори и неизвестни, но глави на вериги, измират много хора зад тях по света. Пак подчертавам: това не е мегаломания, но закон. Тези, които пострадват поради болната глава, също не са невинни – те до един са се съпротивлявали на Истината и Любовта и козината им не е чиста. Просто главата е пусковият механизъм.

Излязох сам да търся Олесь, тъй като не бе оказано съдействие.

9.VII.92г. Излязохме с моята млада спътница на разходка из Киев. Трябваше да открием Олесь – големия адепт, ясновидец и писател, който ми бе познал всичко до най-малки подробности, когато се срещнах с него тук преди 24 години и който бе казал за Учителя, че е най-високият Дух, който се е раждал някога като човек на Земята. В секундата, когато тя пита на "справки" къде е "Бульварь Лихачова", пред нея, от опашката, се обръща едно момче и пита: "Да не би да търсите Бердник – и аз идвам при него!" Не беше в къщи – не е било писано този път.

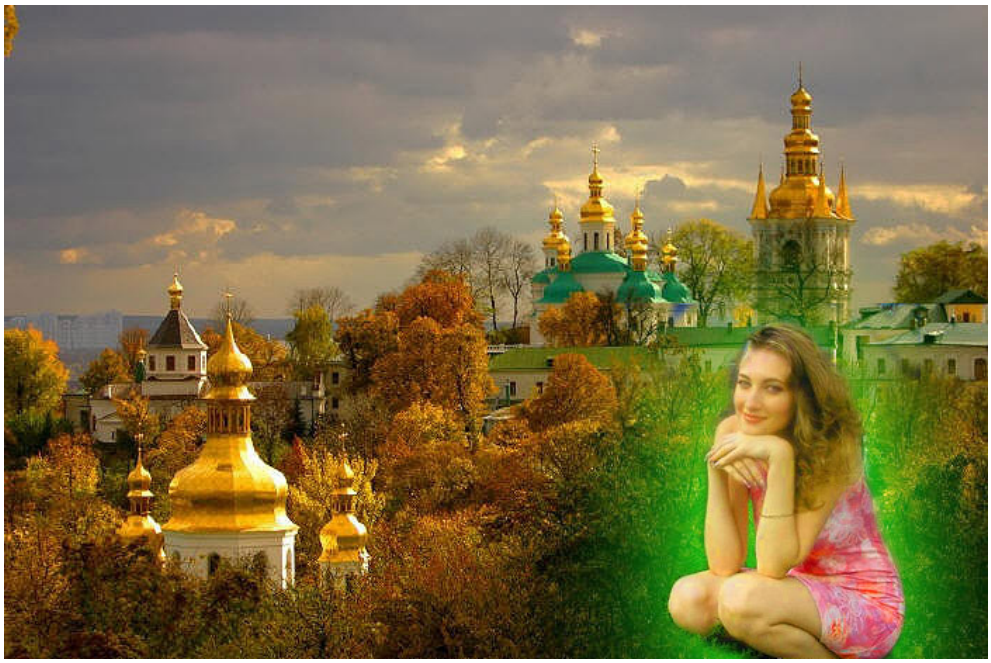

Прекарахме чуден ден из Киев – на Печорската лавра, където слушахме трима музиканти да свирят Хендел и Бах; ядохме до насита черници, почивахме сред тревите; нагледахме се на зелени хълмове и простори; черпихме се в сладкарници... Естествтено, на снимката тука дърветата не са зелени и момичето не е същото, но за сметка на това Лаврата си е същата, усмивката е същата, погледът е същият - Бог в едно от най-прекрасните си тела като Рускиня на Земята. При това – има нещо общо с Тази, която живее в мене и понякога излиза навънка.

През нощта – най-високото небе! Никога не съм бил тъй нависоко като тази нощ, благодарение на душата на тази, която спеше до мене. Душата ѝ е несравнима с нищо!

Пътуванията и Озоваванията са възможни само при абсолютна любов и хармония. Такова преживяване струва повече от 100 хиляди пане-вритмии, 200 хиляди слънчеви изгрева и милион милиона молитви. Ние бяхме в един свят пред престола на Бога, който не може да се опише с нищо.

10.VII.92г. сънувах, че свалям нисколетящ хеликоптер, управляван от някакъв важен полковник или генерал. Хвърлих му десетина динамитни фишека в момента, когато беше на по-ниска позиция от моя хълм – и го направих на дим и трески... Какво беше това – не знам. Дали не изкочи Рамбо от подсъзнанието?..

Последен ден. След някои уроци за мен в емоционален план, които ме върнаха към самия мен, реших да не правя компромиси в определен аспект.

Излежаване, почивки, отпускане.

Завърших подборката от Тагор.

През нощта четох на съществото пиеската за Амариус - направо е потресена. Иска да я преведем и да я поставим.

Дигаме се и заминаваме. Когато не е писано да общуваме с много хора, знаем как да отпочиваме в "лоното на Пралайя"... Небето е по-хитро от най-хитрите.

След 2 дни съобщиха за покушение над виден политик.

Пътуваме обратно за Москва. С горчилка от последните думи на големия астролог със съвършен профил: "И за какво беше понесъл тая голяма раница с какви ли не неща за Киев, след като не ти свърши работа?...."

Във влака направих направих необикновено красивите снимки на залеза и на К. през напуканото стъкло.

11-12.VII.92г. В спасителния килер "Тараканкино" в Москва – аз, /.../, /.../, /.../, и /.../. Те са само 17-18 годишни, но не искат да се разделяме. Искат братски живот и превеждане на Словото.

В общата каса има 100DM, 7 долара и рубли. Решихме да се плати следването на /.../ и /.../ с тия пари (по 1000р)

Получих куп писма от София: от /.../, който уреди всички покани; от скъпоценната и обична "МТО", от Д. От приятелка в Канада, която ме кани да работя там; и от една нова приятелка на Словото /В.С./, която по-късно ми разказа как е плакала на глас, когато е чула за пръв път касети с осияния.

Забравих да разкажа, че в нощта на 10 срещу 11 юли, когато пътувахме с /.../ и спахме пак на едно легло с нея, пак сънувах много красив сън или това бе реално преживяване в много висок свят. То бе свързано с нея – някъде я приеха, някъде я посветиха и всички същества горе се радваха. Нещо изключително се случи тази нощ там, но не помня нищо конкретно. Само безкрайно щастие! Тя вече разбира нещо, вече може нещо, вече е от "нашите". Не зная кое е това нещо, но няма да забравя възклицанието ѝ, когато с дива радост се прегръщахме всички при пристигането в "Райско гнездо": "Искам да се оженя за всички: и за тебе, и за тебе, и за тебе!.." Какво дивно прескачане на невинността над летвата на ада, който иска да се самоопределиш към негов човек, за да умреш!

И наистина, в Хлебаркино пак се дивим, че мигновено изчезват всички хлебарки, когато сме заедно... Ако бях направил снимка колко са много, когато някой е сам, включително и по стените... Не е ли така и с всички червеи и вируси, които ни убиват?

11.VII.92г. С В. - на гости при негова близка в Подмосковието – станция Тарасовка. Странно съвпадение с името на станцията, на която слязохме за към дома на /.../. Нещо като "поправителен изпит" на Тарасовци.... В електричката, отляво ми седна момиче в бяла пола и синя блуза. Скоро заспа и се опря на мен. Главата ѝ през цялото време бе точно на сърцето ми. С В. се спогледахме: той видя кой влезе в нея и какво очаква това момиче в най-скоро време, кой я бе изпратил на нашата седалка. Без Бога ние сме нищо, но ако Той е в нас, докосването спестява векове страдания. Припомних си едно пътуване до Горна, с единствената цел да ни се срешнат очите с един серафим в тяло на момиче. Спомних си и божеството-рускиня срещу мен във вагона по Кольцевая през 1968 или 69г. – как успяхме накрая да си отворим очите след преливането на два Космоса един в друг и сигурността, че съдбите ни сега да тръгнат по съвършено други орбити. Има неща над секса, които не могат да се сравнят с нищо. То и там се получава, но много рядко. "Един миг в Любовта струва повече от милиони прераждания без любов" – казва Главният. "И най-безумната постъпка на Любовта е по-разумна от най-разумната постъпка на Мъдростта".

У познатата на този приятел - В.Н. - прекарахме чудесно. Дача, градина, ягоди. Тя ни нагости богато с палачинки и какво ли още не – мед, пресни градински зеленчуци, всичко. Наистина, сега в Русия е слязъл раят! Сродните души пристигат на вълни на вълни. В. също се прояви като съвършена небългарка и рускиня: целува ме, прегръща ме, възклицава "родной", "милый" и пр. Разкри сърцето и душата си докрай, и то пред очите на мъжа си, с когото са сключили брак само преди 2 дни - на 12 юли, денят на Учителя. Просто умопомачителни хора... За какво искам да се върна и да умра в Русия. В България човек ще си пукне от студ - да се разминават хората у нас сякаш е "закон Божи"....Един приятел казваше: "Голям келепир – да станеш вампир"....

Мъжът е много интелигентен, преподавател по медицина. Поговорихме си до насита. Той видя нови възможности в тълкуването на пента-

грама – изуми ме с дълбочината на мисленето си. Иска да го нарисува цветен, голям. В., който ме доведе, им е нещо повече от син. Разходихме се край реката – аромати, красота, къпят се хора пред залез слънце. Много искаха да останем да спим във вилата, но трябваше да се връщаме – имам да раздавам още покани за България. Иди в Англия – и виж колцина на 10 хиляди ще те посрещнат така – и даже ще плачат...

Това е точно Тарàсовка - със сигурност!
И там има хора с душа – прегръщат не само близките си.

15юли 92г. Обявих, че от днес ще чакам всеки ден от 19 до 20ч. В метро Красногвардейская хората, получили покана. Цял ден работихме по организацията. Правих презаписи на поетическата вечер в Лиепайя, на ЕММ и обясненията. К. прочете Евенгелие на Мария Магдалина отново, много вдъхновено. Накрая на сигналната, първа касета, която ще се разпространява за презаписи из цяла Русия, тя каза от себе си: "Родни души, мили приятели, ние с вас непременно ще се срещнем – непременно! – И няма да се разделяме вече никога...". Дава се адрес и всички се канят на паневритмия навсякъде по света и в България.

За всяка кардинална мисъл в беседите на Учителя трябва да работим и страдаме 25 хиляди години, за да я постигнем сами. А има 7 000 беседи – колко базални мисли има във всяка от тях? Една такава мисъл е достатъчна, за да изправи и най-убития от живота човек на крака завинаги. За мен такава мисъл е: ***"Вие трябва да се срещнете с всички души, с които сте се обичали през вековете. Ако не отблъснете нито една и се обмените с нея както трябва, вие ще постигнете безсмъртието."*** *- Само една мисъл - нож в сърцето ва всички адски и догматични системи на Черната ложа! А колко още такива "ножове", т.е. елексири на безсмъртието се крият във всяка страница на Словото?...*

Писах писма на чудното момиче от Львов, на /.../ в Одеса, на /.../ от Виница и на Олесь Бердник в Киев. Описвам му живота си от 1969г. насам и случката във вилата край Киев сега. Не писах само на Володя Леви - не му знаех адреса. Толкова много щяхме да се радваме да се видим! Бях превел една от книгите му ("Искусство быть другим"). Той ми посвети едно невероятно стихотворение, в което един Учител моли ученика си да го посвети! Всяка душа може нещо, което никоя друга не може.

Тук отново слагам образа на Олесь Бердник в различни варианти:

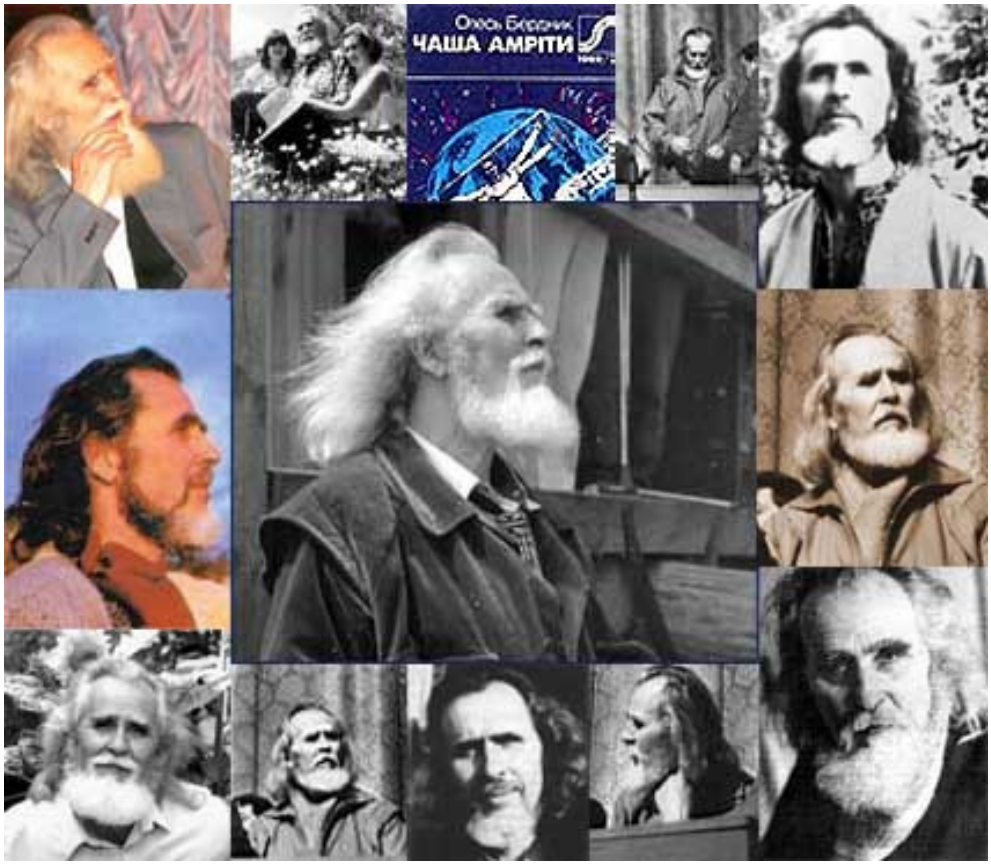

Някъде съм разказал, че той написа и публикува в Украйна фантастичен разказ, посветен на един български приятел ("Хармония на елементите"). Безсмъртният Дядо Г. си имал малък космичен корабкълбо, с който браздял вселената – също като цар Соломон. Бил го построил от елементи и кристали, които бил поставил във взаимна хармония – дълги години и векове работил върху това. Огромен труд и старания му коствало да "убеди" отделни елементи и кристали да не се отблъскват. На тази база дойде писанието "Приказка за Друмник Сладкодумник". Там става ясно, че този Друмник обикаля света също да търси такива елементи, които са човешки души. Разказал съм също, че Олесь ме прегърна още при запознанството ни и възкликна: "Приятелю мой, не сме се виждали още от декабристките времена!" – и аз се разревах. Декабризмът ми е ясен повече отколкото на професорите; и от цялата огромна литература за него най-потресаваща за мене е книгата "Жените на декабристите". Какво нещо е руската душа, руската истинска любима! Оставяли са децата си сукалчета и напускали дворците, за да идат да живеят в тъмниците при окованите си мъже – с разрешение на царя! Освен уникалните си окултно-фантастични романи и разкази, преведени на много езици, Олесь ни остави и едно знаменито есе за Мечтата. Без

мечтата човекът е нула – всичко възвишено и прекрасно първо е тръгвало от Мечтата. И Щастието е невъзможно без него. Икаровците, Дон Кихотовците, Идиотите на Достоевски прокарват пътя на човечеството към Безсмъртието. Той описва и една небесна сватба – на Михайло и Гануся. Който хареса и обикне човек с душа, както е в приказките, може да отразнува и сватба на Небето и да направи сватбено пътешествие из цялата вселена.

След 8,15 вечерта от метрото ме "плени" М. и отидохме у тях. Много романтична вечер, чудна вечеря. Чуха се шумове в апартамента. Баба ѝ си е отишла през февруари или март тази година. Безпокои се, че нещо не е в ред: били са свързани кармически, баба ѝ още е там, нещо зависи от М., за да се развърже възелът. Спомних си за подобни случаи, при които се помогна на заминалите да се ориентират и поемат нагоре. Много умрели не знаят, че са в другия свят – особено ако са атеисти – и се чудят защо никой не им обръща внимание. Почват да тормозят близките си, вампирясват. Включих на "фантазия" (или нещо друго) и разказах следната версия (понеже малко преди смъртта си, баба ѝ паднала и си счупила крака. В предишно прераждане те са били съперници и онази я е бутнала в един вир или езеро. "М" паднала и си счупила крака в една скала, после се удавила. Сега баба ѝ е трябвало да я роди чрез майка ѝ и цял живот да се налага да си трият ръбовете, докато най-после "М" се е научила да я обича, да ѝ прощава и да се моли за нея. Оказа се, че наистина не им е било лесно в този живот: баба ѝ е била много суров човек, партийка, и се е опитвала с всички средства да ѝ програмира живота: да влезе в партията, да учи това или онова, да се омъжи и пр. Но и М. не е невинна: тя е измъчвала баба си в друго прераждане. Сега се препоръчва всяка вечер да ѝ чете духовни текстове на глас, свързани с живота след смъртта. Точно това се даде някога на С.Г. от Венно, когато майка му умря и вилнееше из къщата им, докато накрая не се осъзна. У Невена Неделчева има един разказ – истинско нейно ясновидско преживяване – как веднъж високо в Балкана видяла хайдути, които се готвят за следващата схватка с турците... Тогава тя им обяснила коя година сме и ги накарала да се поогледат в полето – минали са сто години... Видели завод в полето, аероплан в небето...

През нощта преживях страшен кошмар – така съм викал и плачел с глас, че М. ме е чула през две стаи и се е уплашила. Сутринта ѝ разказах съня си: макар и в съвременни дрехи, се беше разиграла ужасна драма. Никак не е изключено това да е пак работа на баба ѝ – вамипирте не търпят чуждо присъствие вкъщи, особено нощем. Отнемат им жертвата, даже и през няколоко стаи. Ето го сънят: Майка ми с още две жени, обвинени в магьосничество или разврат, са изправени пред бесилки и ще ги бесят. Четѐ се присъдата, а те играят странен танц – от крак на крак, в зловещ ритъм, наляво-надясно. Сякаш искат да кажат, че смъртта и палачите не могат да ги уплашат. Аз съм сред тълпата, но не издържам и полудявам пред очите на всички: почвам да буйствам, да крещя и да ридая до изстъпление. Всичко това съм правил тази нощ и наистина и М. се е побояла да дойде и да ме успокои. Не изключвам в тази драма да е участвала и лично баба ѝ – да е била от съдиите или палачите. Ние не случайно се срещаме с някои хора или рода им в следващи прераждания. Изведнъж в съня ми дойдоха двама помощник-палача в черни трика и капишони – само очите им се виждат, - завързаха ме през ръцете и устата с черни ивици еластичен плат и ме изведоха. Какво бе това – не знам. Ако е символ за опасност за самата ми душа (майката в сънищата) - много лошо. Аз си го тълкувах и по най-тривиалния начин: добро наяждане късно вечер - попадаме в низшия астрал. Или ново нападение на московските черни сили, които се нахвърлят върху всички, които нямат защита – всеки спи далече от другия. Но

наистина, напълно възможно е сънят ми да е бил свързан с някое от кармичните прераждания на М. и на баба ù, в които съм бил замесен и аз – и сега е трябвало да поема или преживея още веднъж ужаса, за да си разчистим сметките: пито-платено. Всички хора, с които се срещаме, са кредитори или длъжници от миналото и ние трябва много добре да усетим какво точно да се направи, за да приемем благото или наказанието. Универсалният начин за ликвидация на карма е чрез Любов; но когато не сме будни и се съпротивляваме на токовете ù, трябва да се разплатим - дори и насън, чрез страдание. Човек трябва да е много развит ясновидец, за да наблюдава, че там, където душите не се съпротивляват на Любовта и я провеждат спонтанно и свободно, се разгаря до бяло божествено огнище, в което кармата – и даже чужди карми наоколо – изгаря без остатък. Така че, може да се мине и без катастрофи, болести и кошмари...

16.VII.92г върнах се към 11 ч. в "Райско гнездо". /.../ и /.../ заминаха още вчера. Сега /.../ ми каза, че /.../ вече се е определила и няма да изпълнява чужда програма: отказва се да кандидатства в еврейския университет и взима друго, фундаментално решение. Ясно: или тя е еврейка, или евреите в "братството" са искали да я вкарат в такъв егрегор и затова са били много амбицирани да я откъснат от друго влияние. Ние не сме антисемити, обожаваме прекрасното и доброто в еврейската култура и душа, но отделни хора искат да упражняват влияние над своите да ги задържат в рамките на старозаветния егрегор.

Вече няколко дни досега всичко ни се затваряше: отказаха няколко квартири с телефон, свършихме всички монети за втомат и не можем да звъним на хората за поканите – отрязани сме по всички канали. Знаех защо така "върло" не ни върви, но обясних това само на /.../. Веднага обаче след като /.../ промени поведението си, благодатта се отвори и ливна като из ведро. Само пет минути след промяната дойде В. /мислехме го за заминал/ и остави сам ключовете от квартирата си с телефон: сам ни се моли - няма кой да храни рибките му и да полива цветята... Обявихме телефона му до края на юли за всички делови и други контакти.

Това, което малцина разбират, е естеството на Божествената Община. Всяка бяла клетка в нея първо мисли за благото на всички и на всяка друга клетка от Общината; тя не само мисли, но и може да решава всички проблеми на всички сестри и братя без изключение, стига това да ù е в обсега на възможностите ù. Ако обективно не може, това става ясно след всички усилия, положени доброволно, съзнателно и от любов. Налице е желанието да отдадем живота си, ако потрябва, и душата си дори за всеки, без изключение. За Небето е дстатъчно да види това горещо обещание, да констатира саможертвената ни любов и свръхусилия да помогнем. Ако това се окаже свръх силите ни, нямаме вина, но вече сме издържали изпита си – включили сме вълната на Божественото Присъствие. То незабавно пробужда подобен импулс в сърцата на най-будните околни "бели кръвни телца", те схващат проблема и тръгват от всички страни към раната. Удивително! Там време няма: често импулсът е получен предварително – малко преди възникването на проблема някъде – и воинът на Доброто се явява където трябва, в секундата на събитието. Случаи – колкото искаш. Стига обаче някой да помисли за себе си или за това, какво щели да кажат близките или светът – и Божественото се вакуумира на това място, т.е. ***ние*** *изчезваме от него. Достатъчно е някъде да се обособи двойка или група, неблагословена от Бога* ***реално и специално*** *– и всички възможности се затварят, изобилието секва и нещата се закучват и стават трудно постижими. Така хората се самоизгонват от рая и им се налага да гонят своите*

химери с кървав труд и пот, с пари, кански усилия, унижения, компромиси, престъпления, болести, съсипване, погрозняване, старост и смърт.

"Колко е лесно!" – ще възкликне някой. – Най-лесното и най-трудното. Не защото този зов за любов към всички и отклик на всички липсва в човешката душа, а понеже тя е затлачена от хилядолетия от тинята на адски религии и учения, които я учат да се стесни до обекта. Само майката има право на това – и за нея то е Закон Божий. Всички останали опити са самоосъждане на смърт. Редките изключения, когато отгоре е благословено усамотяване или живот с близко същество, са валидни само за строго определен срок: от няколко минути до няколко години, рядко десетилетия. За съжаление, "благословени" от инферналния морал и инферналните религии, хората тук оключват своите пигмейски, туземни договори за доживотно затворничество и "вярност". Със също така осъдени от кармата затворници и луди на планети като Земята. Учителят казва: "Женитбата на Земята е път към смъртта"; "Двама е много опасно, много безопасно".

Усещайки всичко това до последната фибра на душата си, дръзвам да демонстрирам пред себе си, другите и Небето абсолютния си бунт срещу тази традиция и да приемам всеки ден нови покани за гостуване. Ако пък някой се навре да спи в стаята ми две нощи последователно – спя на гарата или в гората...

Като ученик, гледах един филм по разказ на Горки: "Като волна чайка". Тогава намразих героинята му до смърт – пожелах ѝ всичко най-лошо, забравих всички християнски заповеди и ако можех, бих я разстрелял лично в упор, бих я нарязал с ятаган на парчета... Тя не искаше да остане при никого, винаги бягаше - за нея волността и свободата бе всичко. Ако не бях преживял това в пуберитета на душата си, ако не ми се бе случило малко по-късно да ревнувам цели 2 часа през живота си, никога нямаше да разбера защо повечето хора са готови да разкъсат на части всеки проповедник на свободната любов – всеки изтръгващ се от ноктите на смъртта т.е. от брака, рода, монофиксацията.

Снощи спах у /.../ - съвършено прекрасна жена, всички въздишат по нея. Половината ми същност – отляво – все иска "живот до смърт" само с една любима /колко точно казано.../, но другата половина казва: "Не, в никакъв случай!" Къде е истината?

Всеки път, когато ме "нападат", обяснявам естеството си много точно, даже сгъстявам черното до максимум (ако е черно...), за да сплаша "до смърт" някоя едновалентна душа с подходящи примери от живота си – да не се лепне за мене. Така давам шанс на нещастните женски души още в първия миг да настръхнат, да се опънат като струна и да се съпротивят с всичките си "ангелски" сили срещу възможно хлътване. На всички обаче бясно им се иска да остареят, оглупеят и вампирясат като майките и бабите си...

*Вечерта чакам хора за поканите и чета Кастанеда. Заговаря ме много хубава рускиня: "Защо четете точно тази книга?" – "Защото **вие** я четете..." – "Ах,! Откъде знаете? Точно същата ми е в чантата... А...само четете ли такива работи?" – "Не, по малко се и занимавам." Поканих я на паневритмия в събота, разменихме си телефоните. Балерина. За какво искам да си умра в Русия! Хората се делят на непосредствени и... посредствени...*

17.VII.92г. Паневритмия в Измайловси парк. От тази пролет тук и в Теплый стан за пръв път се провежда ежедневна игра - не само в събота и неделя. Днес /.../ дойде в Измайлово с мен, въпреки че на другото място ѝ е по-близко. Взех си част от багажа от /.../ и сем. /.../ ми помогнаха да го

мъкна. Щях да ходя с тях на някакъв конгрес по линия на Кришнамурти, но закъснявах и се върнах. /.../ и /.../ бяха заминали вече.

Тук пропускам част от текста, тъй като никак не го харесвам. Откровеността би трябвало да има граници.

Сега, като тръгвах за /.../ (тя ме покани въобще да се преместя при нея с все багажа си), пак ми се случи нещо, което би трябвало да се знае. В напълно празен вагон на метрото, отляво ми седна един пияница, а отдясно - друг. Притиснаха се до мен като към родната си майка... Левият ми обясняваше колко много ме мрази, а десният постоянно вадеше банкноти и ги пилееше по пода, като после с труд ги събираше . Подадох му и последната 25-рубльовка и той мило ми благодари.... Толкова ясен език на Небето, но тогава нищо не съм разбрал. Кармата ме предупреждава да не пилея тъй безотговорно благата на душата си, защото после трудно се събират. Година и нещо по-късно това ми бе казано директно в едно лично осияние, на заминаване от Рига. Във всеки случай, левият пияница накрая се "сдобри" с мен, поклони ми се и се разделихме по братски... Това сега тълкувам като извода на споменатото осияние: понеже, все пак, съм правел всичко не от порочност, а от добро сърце, щели да ме пратят на основен ремонт, а не в "затвора"...

Срещнахме се с /.../ - тя ме заведе на златна сватба на свои приятели, където пихме и ядохме "от пиле мляко" – доста необичайна трапеза за бедна Русия. Тази приятелка е полуеврейка и може би затова тази вечер попаднах в една свръхинтелигентна и начетена среда, където звучаха познати отнякъде бързи, остро подиграватели, ехидни и жлъчни квалификации и смехове, нетипични за славянската душа. /.../ е много духовна и пищна до немай къде (но с тънко кръстче...) и призна, че нищо човешко не ѝ е чуждо - винце, месце и пр., а е в ръководството на едно от Братствата. Излязохме на балкона. Проведохме обяснителен разговор, в който се постарах да ѝ разкажа образно всичко "най-лошо" за себе си. Тук пак ще пропусна част от дневника си.

18.VII.92г. На паневритмия с /.../ в Царицино – 20 души. Беседа от Учителя за Любовта – превежда от оригинала М. После говорѝ удивително трогателни неща за Учителя: обяснява на последователи на други школи защо толкова много Го обичаме: за нас Той е само един, както майката е една.

Аз решавам да се върна час по-скоро в България – веднага след като се намерят пари за път. Пред Т. и М., съкрушен от умора, зъбобол, колебания и съмнения, се самоунижавам докрай като някой герой на Достоевски, казвайки, че не искам да "мърся" повече Русия с личността си ("рибешка" ми работа – използвайки тази силна дума, исках да направя удоволствие на слушателя си, защото мислех,че той мисли така за мен...) и че затова няма да дойда и на летния лагер в Горячий ключ – даже и да остана. А нещо ме влачи към Кавказ...

Тази нощ сънувах, че ми режат десния прасец и отвътре го дамгосват с нажежено желязо – защо, не зная. Чертаят някакви знаци. Коя от ложите ме е обработвала и този път и с каква цел – още не съм питал. Днес знам, че има психотронни, електронно-компютърни орудия, с които владетелите на този свят елиминират неудобните.

Паралелно с мен, някои приятели в България също поемат нечовешко напрежение от проблеми, предизвикани от хора на стария път и Старата Вселена. Една от тях също си води дневник и нещата ни се съвпадат буквално – по естество и по време. Ние сме едно цяло – няма разстояние. Ето извадки от този дневник:

"През цялото време, което прекара в дома му в София, тя

изпитваше много странно за самата нея чувство на безкрайна тъга и дълбоко разкаяние за нечовешки тежкия живот на х. Пред очите ѝ се занизаха картини, спомени и видения, доказващи пълното неразбиране от страна на другите на неговата същност и благата ведрина, с която той е посрещал всичко това.

Последва дълбоко откровение - преживяване относно грехопадението. Проумя колко важно е да не се повтори драмата на кръста. Преживя шанса за СПАСЕНИЕТО – реалната Любов – Любовта към всички, която да не е в конфликт с любовта към едного.

Още на другия ден започнаха събитията.

Тя знаеше, че отиването на х. в Русия е свързано с една и нейна задача: трансформация на западните влияния на изток, разчупване на вампирическата двойка, работа върху тройката".

Руската "тройка".... Руската "матрьошкина" душа... Брезата в Русия и руското звездно небе... И колко много още знаци и символи на Водолея в руската история и култура - ясно свидетелство за шанса, в Русия най-после да се роди Новият Човек – човекът с многовалентно сърце...

19-21.07г. Само лежа – в пълно душевно и физическо разложение. Влача се по Москва тук-там по задачи, но нямам сили и зъбът постоянно боли. Оказа се остро възпаление на троичния нерв – дали съм настинал от шофьорството в тролеите, дали от нещо друго... /.../ ме води на зъболекар: правиха ми електрофореза или йонофореза с новокаин – успокои се.

Чета Кастанеда – "Учението на Дон Хуан". Единственото, което мога да правя. Нямам желание за нищо друго. В същото време, в София същата приятелка пише, без да знае външно нищо за мене:

"Един от приятелите в Русия и новопристигналата приятелка в София трябва да трансформират непослушанието към Новото Слово, недоверието към новия тип провеждане на Словото чрез "тръби". И двамата много силно чувстват тия състояния като свои – по закона на Живото Слово. Разбират, че х. в Русия и приятелката в България, която по вътрешен път е в тясна връзка с всички събития там, са нападнати коварно от нечисти сили – едновременно в Русия и в България."

Дадох 40 DM (и трябва да ги върна) на /.../ да ми вземе билет за София – на 31 юли, най-късно на 9 август. Преизтощих ли се, загубих ли смисъл на живота – не знам. Разправят, че има такива психотронни програми. Искам да умра или да изгния от глад някъде в планините... Напоследък искам да замина за Кавказ и там да си направя колиба – понеже тук в живота нищо не върви.

Дадох си парите да уреждат паспорти – изгубили поканите и 60 долара... Аз знам, че това е кражба и виждам как е станала: има хора или подобия на хора, инструктирани да се бият с нокти и зъби срещу младежите, които каня в България – да не би да попаднат под наше влияние. Нишките водят до строго определени лица, които вършат тия работи. По-късно разбрах, че в този период, по едно и също време, са изчезнали от различни домове в Москва, Рига и Лиепайя паспорти, покани за България и пари. Как става това? Интересно с какви "хора" работя: 60-те долара и поканата за /.../ изчезват веднага след изпращането ѝ от къщата на един духовен приятел, който иска да продаде хеликоптер на друг духовен приятел в София, който пък, от своя страна, иска да му продаде... газови маски... Същевременно, първият приятел твърди, че един мой телекс с имена

на хора за покани се бил загубил, поради което задвижвам "триблираща" връзка (дубълът също се оказа предател) – лице, което няма отношение към далавери, военни, или магически кражби и хипнози. Може и да съм несправедлив в момента към някои добри хора, които са ми правили само услуги, но аз съм много уморен и вече не зная какво да мисля.

"И при двата опита** – пише в дневника си в това време приятелката в София, без да ѝ е казано нищо – **старата драма, позната ни отдавна, се повтори: външната толерантност прикриваше вътрешното желание за водене по собствен сценарий или поставяне на познатия ултиматум: "Избирай един от двамата". Автоматично изгърмяват бушоните - както в България, така и в Русия."

Най-сетне днес попаднах на следата на "корундите" – тези, които се бяха сблъскали с "диамантите" през 1984г. Точно от тази година е и книгата, която купих вчера, съвпадаща по време с първата солидна вълна на холизациите (тук ще спестя заглавието и името на автора). Колосална мистическа и магическа система! Наистина – "корунди", имащи всички основания да се считат за първи и всемогъщи и да предизвикват страшни магически атентати по света навсякъде, където още не им се подчиняват. Така възприех дейността им тогава, на която бях личен свидетел – дано не съм прав. Бил съм под напора на силната лична драма с /.../ тогава, манипулирана, както си мислех, от техни асове – и затова ги възприех като "главни врагове". После купих още една книга на жена от същия кръг – и нея познавах лично, като първата. И двете авторки бяха в кръга на А, който се споменава в предговора. За тримата и други хора се получиха осияния още в "Новогодишни картички'85, които съдържат точни прогнози за тях. Още тогава обаче /.../ бе квалифицирала осиянията на Елма като плод на "13-та сфера" - "Сферата на самоуслаждението" - и на "духовните илюзии". Има глава за нея и в книжката на И.У. Тази глава е ценна и вярна по същество, но ако е вярна и за мене, едва ли скоро ще мога да се радвам на избавление. Като я дадох на /.../ в тролея и в болницата да я прочете, тя категорично "потвърди", че съм точно такъв... Ако това е вярно, по-добре е да ида някъде и да се гръмна. Вече трета година съм солидарен с приятеля, който изхвърли от дневника ми хронологично подредените допълнителни материали - писма, снимки, дневници, печатни откъси и пр. в подкрепа на Делото - Словото е по-важно. Но не мога и да бъда крайно непослушен към изискванията на Източника, тези материали да вървят между осиянията, а не само отзад - като притурка. Могат да се оформят с много по-дребен шрифт, но трябва да си останат. Съпротивлявах се и да цитирам откъси от дневника на приятелката от София, както направих вече по-горе, понеже се боях това да не е "самовъзхваление" чрез устите на симпатизанти: всеки знае, че и Хитлер е имал поддръжници... Но острите, змийски определения на едно или две гнезда от оси тук и в чужбина - на хора, лично засегнати от мен по определени причини, би трябвало да се сравнят, според Елма, с отношението на други души: за контраст. Това не е моя воля - инак никога не бих цитирал думите на /.../ от София, написани по същото време, когато други хора казваха за мене: "Ужас, ужас!13-та сфера!" Ето какво пише Ноинна:

"За щастие, на тази грешна земя има и души с искра Божия, които бързо скъсват сценариите на пъкъла по най-прост начин - те никога никому не се чувстват длъжни. На тях им е чужда любовта към обекта, защото знаят, че най-високата Любов на Бога е Любовта като Принцип. И затова такива странници често остават неразбрани от другите: защо сменят силната си любов с неочаквана строгост и силно отдръпване? Не им се чудете: те са Любов само дото-

гава, докато Бог присъства. Намесят ли се човешките мисли, амбиции, мнения - тях не ги търсете, те отсъстват! Те са само с тези, които изпълняват волята Божия. Те са с тези, които обменят Любов не за себе си, а за благото на другите. По това ще различите методите на пъкъла от постъпките на Моите."

Ноинна като малка

Вижда се, как един личен дневник на сродна душа, свързана с Христа, т.е. с Любовта, непринудено преминава в осияние. Такива думи би трябвало да се преписват под друг ъгъл, но тук нямам тези условия и затова продължавам преписа само в алено:

"Моите се разпознават по това, че никога не дават съвети, не пускат коренче, не искат да променят никого. Любовта никога не умува - тя може само да обожава и да се възхищава - и на най-пъкленото създание даже! Тя не вижда недостатъците и пороците на другия; тя никога не може да не раздава; тя не може да не прави точно това, от което има нужда другият; и ако другият има нужда тя да изчезне - готова е и за това.

Любовта не живее за себе си - тя живее за ближния. Тя не спасява себе си - тя спасява ближния. Тя няма свои проблеми, защото всичките ѝ проблеми са проблемите на ближния. Тя е щастлива в постоянното си самоотричане и в отстъпване място на ближния; тя не може да си представи слънцето да грее само на едно място и предпочита вечно да е на кръста - но на ближния да му е добре...."

По-нататък в дневника си от това време през 92г., тази приятелка споделя опита си и своите изводи и размисли за неуспеха ни да постигнем "тройка" и "шесторка" - и в България, и в Русия. Текстът е тъй дълбок и невероятен за възможностите на почти всички останали души в женско тяло, че го оставям за архив - да го изследва и се опитва да го разбере бъдещото човечество. Сега съобразявам, че ако намерим този неин дневник и продължението на тази мисъл, ще я цитираме допълнително. Да се

прояви казаното в личното осияние за нея - да се уцели серафимната любов - е тъй трудно, както да се уцели малко езеро от скачач от Еверест. Наоколо е пълно с трупове. Това е описано от Елма в едно лично послание до нея. А сега, с малко закъснение, ще цитирам тук един неин разказ, записан на касетофон - за един неин сън и после мистичното ѝ преживяване в планината. Той трябваше да бъде включен към предишно осияние за нея, но тогава още не можехме да намерим лентата, а книгата вече е оформена. Един приятел е прослушал записа и го преразказва:

"Тя се събужда с особено чувство за щастие, което е имала само когато е била на сцената в спектакли. Сънувала импровизация на нейни приятели и актьори на открито и казва, че било пред НДК. При импровизацията, един неин приятел запитал: "Какво, какво е Любовта?" - и всички били много доволни, щастливи и се почувствали свободни. Затова същата сутрин усетила рядко чувство за свобода, което я правело особено щастлива и взела решение да тръгне за София, за да почне да работи отново, да пише и да твори. Но само след 5 минути усетила стягане в слънчевия сплит и разбрала, че е съвсем свободна само на по-горните полета, а сега има нужда да общува с много сродни души, за да събере сили за битката. С това решение излязла навън и тръгнала, със силното желание да види приятелите - и по пътя за полянката, където сте посрещали изгрева преди, чула да се пее 91 псалом. Тя помислила, че сте вие, понеже звучели мъжки и женски гласове, и си казала "Колко хубаво пеят!" Обаче, приближавайки, видяла че няма никой, а песента продължавала да звучи... Тя си казала, че толкова много ви обича и иска да ви види, че ѝ се причува, че пеете. Тръгнала обратно - и отново на същато място се е пеело 91 псалом. Тогава в нея се появили асоциации с Крум Въжаров, както с него са пели с много чувство и много духовно. В нея се породило много хубаво чувство към него и видяла и теб, и М.Митовска, и Крум, т.е. цялото ядро, което сте били. Тя обаче имала силно желание да ви види и тръгнала от мястото, а това пеене го чула пак от отляво. При тръгването, отдясно на същото място чува да се пее "Вехади" от женски ангелски гласове, сякаш ги чува в катедрала. Това е разказът."

В Русия и Латвия ми откраднаха 3 неща: скъп нов апарат "Практика", една тетрадка-дневник и 60 долара. Моля се крадците да бъдат простени, ако това зависеше от мен. Филмите на живота обаче показват какво се случва всички ония, които нямат още център на съвестта. Особено когато се посяга на честта и имуществото на "белязани атоми", Карма е много по-светкавична, понеже нападателите не са сами - те са само шипове на жилата на Черната ложа. В такъв шип обаче има и нерв, от който зависи живота на самата ложа. Ако шипът, в своята самонадеяност, удари на камък, нервът се оголва и удря обратен ток със смъртоносно напрежение в самите свърталища на ръководителите им.

След провала в изпита на тримата души, наречени "опорни точки на Скинията", и след провала и на българския опит за Тройка, събитията в Русия и по света не дават основания Делото да се продължи в тази страна.

Това всичко - ако не сме жертва на "13-та зона"... Ако сме - не знам.

Междувпрочем, /.../ се отказа завинаги от цигарите (не ѝ се налага повече да лъже) - и изслуша с внимание първата касета с осияния на руски език. Още един "наш" - или пореден проблем? - Ще видим в бъдеще. Ако се окаже от "нашите" - моето пребиваване в Русия наистина започна и завършва с името на Бога. Това положителна оценка ли е за самия човек - или само подкрепа?...

20-24.VII.92г. Една приятелка дойде един ден на гости в "Райско гнездо". Прослуша пак най-внимателно ЕММ и "История на холизациите". Казва, че е изумена и пита защо досега не съм ѝ бил казал за най-важното.

На 23-и бях у /.../ (тя се беше върнала), за да видят филмите. Предадох на /.../ подаръците за рождения ѝ ден - със закъснение, тъй като бях в К. Бях ѝ купил "Скарамуш" и още един роман от любимеца си Рафаел Сабатини и направих за нея копие от Лйѐпайската касета с Р.Тагор. Всичко в новогодишната картичка до "зайчика" от 1985г. се бе осъществило. Душата ѝ за миг се бе разтворила за росата на Присъствието, тя бе повярвала и се бе докоснала до Бога - рядко някой на тази възраст може да напише такова изумително любовно писмо до Баща ни. Заедно с нея, за Него се бе отворила и една нейна приятелка, на която сам Той бе изпратил "любовно писмо" за Новата 1985г. Да получиш любовно писмо лично от Бога! Тя и близките ѝ не повярваха, че именно то е причината да ѝ подейства благотворно външното лечение. За жалост, някои хора не разбират, а с усилията се да разубедят тези две крехки и млади души във вярата и опитността им, че Бог е жив, могат да ги лишат от преизобилието на Неговите дарове. Живото Слово и Присъствие на Христа - Проявения Бог - във всеки миг от човешката история е факт, крайно неудобен за самодейците от "старата гвардия". Но нас ни е казано, че не трябва да съдим слепците за тяхната слепота, дори и когато са коварни и крадат или се озлобяват. Слепецът е прав да защитава своя душевен дом, а с какви средства - за това има Кой да съди, не сме ние съдиите. Те посягат и на децата ни, строяват ги със съблазни и ултиматуми, правят ги ледени и отчуждени с чираческото си изкуство на разни магически хипнози, но Бог е търпелив и умее да чака - човешката душа трябва да премине през полето на опита, докато се пробуди.

Тази вечер, без уговорка, у Х. дойдоха най-чистите и прекрасни млади хора - сякаш някой ги бе повикал нарочно - и видяха филмите от Москва, Лйèпая, Рига, Питер, и филма "Космос". Най-голямата изненада бе идването на прекрасната А, излязла в Лиèпайския филм като богиня, когато играе "обливането". Съвършена одухотвореност и невинност! По-горе се вижда не само тя - точно от този момент, - но и гербът на Лйèпая и фрагмент от една грандиозна Лйèпайска катедрала.

Беше и една тяхна приятелка от Москва; дойде и С. - най-благото същество в М., когото не пускат в чужбина, защото е работил при военните. Как мечтая и той, и други чисти руснаци като него да идват на Рила, заедно с любимите ни приятели евреи! Ние нямаме предвид физическата етническа кръв на човека. В духовния свят юдей е всеки, който разпознава Христос в последното Му въплъщение или изява на Земята, отказва се от всички предразсъдъци и превилегии на рода си и става беден, но ве-

рен като Йов.

Последния ден и нощ от пребиваването си на Христова територия прекарах наистина под крилото на "Аллаха" ("Еллаа"). С /.../ намерихме (тя намери на земята) една рубла, пак с мойто число - 64. Бих искал копие от изображението ѝ - с това, което написахме върху нея - да се приложи към тези записки: такива неща имат сила. Грижата отгоре и присъствието бе тъй явно, че никога няма да забравим този финал - нещо като щастлив акорд, по-силен даже от паневритмията, на която не отидохме. Денят бе необикновено ярък и ведър - духа за пръв път свеж ветрец. Сякаш даден за нас! Сипеха се знаци на благословение, изобилие, Присъствие! Тогава усетих как пожелавам завинаги да остана с това чаровно, възхитително същество, но ние знаем, че животът на една територия изгонва Бога за броени денонощия и затова решихме да съхраним любовта си завинаги. Не искам сега да споменавам имена на чужденци, които доста емоционално ми отказаха да правя последна редакция, понеже знаели перфектно български и моята помощ не била необходима... Взех това за ревност по лични причини, но дай Боже нещата да не са много по-лоши. От най-древни времена до днес не само в чужбина, но и в самата родина на Словото в даден век и след това, определени сили се стремят да го пипнат така, че да се стигне до това, което представляват днес "свещените писания" на народите. И – в частност – изданията на беседите в България днес. Именно затова Учителят с огорчение казва, че след 2000 години хората ще имат друга култура и тогава ще предадат Словото Божие в оригинал. И тука съм имали случаи, когато съм искал да участвам в издаването на беседите след дълъг редакторски опит не само в Братството, но и като зав.редакция в наше елитно издателство, но съпротивата на някои хора е странно злобна и непробиваема. Реплика на едного от крадците на оригиналите: "Кой е тоя?! Не го познавам. Баш на него никога няма да дам да редактира!... Аз си плащам комуто трябва – и изданията вървят и се купуват."). Това е главната причина, поради която тръгнаха осиянията, а един ден Елма нареди и да ги изчитам на касети, "за да си нямаме после разправии"...

Един пресен български случай от 2009г.: Приятелка наскоро сънувала майка ми – влязла през прозореца ѝ казала, че трябва незабавно да ми даде оригиналите. Чак сега ми казва, че имала ***всичко*** *(първа духовна приятелка от най-вътрешния кръг... Предпочита да разпространяваме филма с паневритмията). Поисках да ми ги даде веднага, но - първо - били забутани така, че трябвало с месеци да се търсят; и – второ – не можело то оригиналите, трябвало да ми изкара всичко на ксерокс. Можете да си представите колко време и пари са нужни за това, колко стотици пакети са. Аз можех да ги сканирам и реставрирам и редактирам досега 100 пъти. Комунистите си отидоха преди 20 години (без пълна сигурност...). Оригиналите продължават да избледнават и да се разпадат (вече над половин век). Главните хора от Братството не са ги дали на мене, понеже комунистите постоянно ми правиха обиски и ме разкарваха по участъци. А тя е дъщеря на комунист и затова ще ги съхрани. Слава Богу, тя издаде няколко книги с беседи, но никому не е хрумвало, че в такава работа трябва да вземе участие българист и професионален редактор, работил в Съюза на писателите, при това израсъл на Изгрева. Просто до умовете на българите такава мисъл не може да достигне. Както се вижда – и на руснаците. Сега се издават беседи не от синтезираните 6 стенограми, а от отделни стенограми само на един стенограф - някои откраднати, други дадени на Държавния архив от Държавна сигурност. Всичко, което казвам, не е от лична обида и от амбиция, просто го изнасям като факт. Остава за Домашно защо Учителят допуска всичко това. Задачка с усложнени параметри.*

Забравих бързо неприятния инцидент в офиса на "Бялото братст-

во" на 24-ти, когато узнах, че изхвърлят от тази квартира /.../ и /.../, понеже поставяли над всичко Учителя. Изгонените са тези, които ме водиха в Страната на Живите Приказки. Те настояват да съм останел в Москва до девети август, защото тогава идвал виден французин от Париж – спонсорът за наема на този офис и на преводите на михайловистките книги. О.С., твърди, че французинът искал да ме види лично и че само аз трябвало да превеждам беседите на Учителя на руски език, а не други, понеже те изменяли смисъла. Затова щял да ми плаща... Обясних ѝ кои приемат хонорари, печалби и заплати за духовна дейност. Наистина, с някои филолози в Русия и Латвия сравнявахме досегашните преводи на беседи на руски и на латвийски видяхме сериозни разлики. Аз си представях, че като българин с българска и руска филология и отраснал с беседите на Учителя би трябвало да правя последна, смислова редакция на всички преводи, но видях странна съпротива. Всъщност, не паневритмията и всичко останало, а именно това виждах като главен смисъл на оставането ми в Русия.

*После висяхме с /.../ цял ден на опашка за билет за София. Точно пред мен затваряха гишето на няколко пъти по най-различни причини. От опашката казаха, че съм "невезучий"...(Марко Тотев). Отговорих, че – обратно - **Русия** не ме пуска да си отида; че ако зависеше от мене, бих си останал тук завинаги... Също като лудите - имам брат, първи братовчеди и стотици приятели на запад, но искам да живея в Русия...*

Апропо, пак един пресен случай. От него се вижда нагледно, че наистина някои дъски не са ми заковани... Миналата година (2008) подадох молба в руското посолство да ми дадат руско гражданство - отказвам се от българското, нищо че вече влизаме в Европа. Още като видя първите редове, момичето отиде при началника си, той отиде при друг – и от няколко врати излязоха руснаци. Започнаха подозрително да ме гледат. Служителката каза, че досега не са имали такъв случай. Да чакам писмо. Получих отговор – не можело, без да е живял човек 5 години в Русия.

В нощта срещу 25 юли сънувах удивителен сън: Показват ми кристална скулптура на някакво извънредно красиво животно или космическо същество и ми казват: "Това е единството на твоето съзнание. Ти го постигна". Самата /.../ твърдеше през деня, че необикновената чистота и прозрачност и ведрост на духа ни и на небето днес показват, че наистина съм постигнал това. Ако си въобръзявам, че съм в "13-та зона", както твърдят И.Ч. и Т.И., - разбрал съм, че не е така. Че новото съзнание, с което преживях тази последна нощ в Русия, означавало окончателно възвръщане към истинската ми същност.

*25 юли 92г. **Пътувам** вече - след трогателно изпращане: /.../, /.../, /.../, /.../ и прекрасния А., когото снимах на паневритмиите повече от всички. В последния момент дойде и художничката /.../, която не можах да посетя във вторник. Багажът ми е огромен: 12 парчета, повечето - книги. Помолиха ме да сменя купето: от 26-то място на 32.*

Падна се славна компания: Кавказките гърци Д. и Я. и О. от Москва. Страшно сърдечни хора - веселихме се, черпихме се, чудесно настроение. Д. – математик и инженер - ме покани сърдечно на гости в Кавказ, около Пятигорск: имал голяма къща, градина, лозе на баир, 3 дъщери и много приятели... За него приятелството е над всичко - най-голямото богатство на света.

И така, първото и последното ми денонощие в Русия бе под крилото на две чудно хубави души с едно и също име – името на Бога. За мен това е ясен знак Кой ме посрещна, бе навсякъде с мен и ме изпрати след това дълго и плодотворно гостуване.

Пътувайки за България, преживявах всичко отново и отново. Често се връщаше и образът на една "древна" приятелка от Москва, която видях и сега и на която дължим "Звездни приказки" – тя е първият им импулсатор. Тя е същата, която е била спасена от Венно на станция Первомайская, докато в същото време ние всички общувахме с него тука.

Дотук с този дневник. Има още около 60 страници ситен ръкопис на гъсти редове под наклон 36 градуса. Описани са преживяванията, срещите, проблемите, размислите, сънищата и какво ли още не в България до края на годината, съчетани по дати с дневниците на най-близки приятели – за да се види сродността и синхронът. Който желае, този дневник може да му бъде предоставен, но със сигурност няма защо да продължава тука.

9.VIII.128(1992)г.
София – Изгрев

НЕИЗВЕСТНОСТ И ОБИЛИЕ

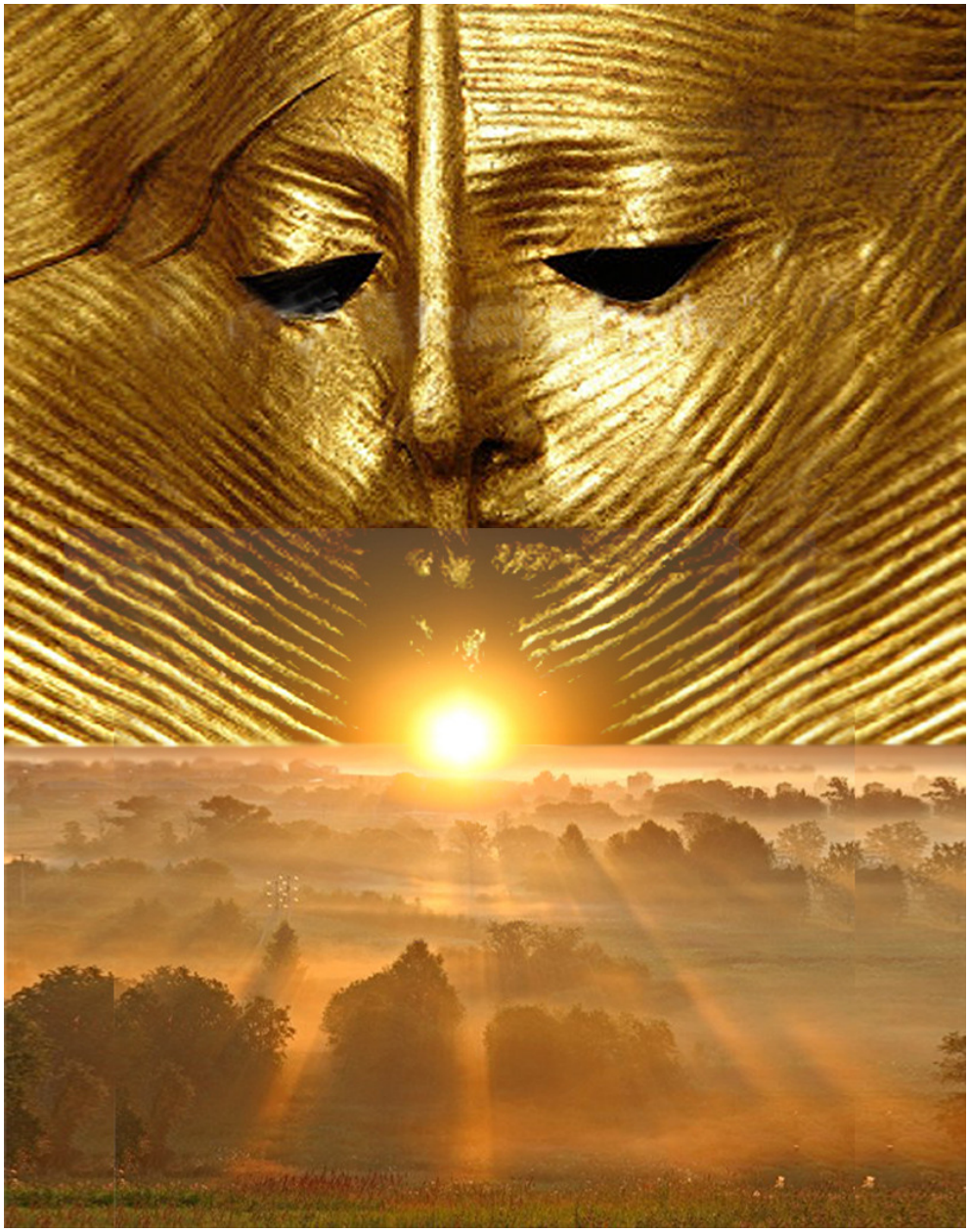

...КОЙТО СЕ КРИЕ ЗАД БОЖЕСТВЕНА МАСКА...

5:25 ч

Лойола пристига – колкото и странно да ти се струва началото на сегашното единение. Искам да предпазя Своите Си от разрухата, която носи този

служител на Сатаната. Вие очаквате напътствия за отличителните качества на белия брат и бялата сестра, а Аз започвам от средината на черното, за да имате представа на какво се дължи смъкването на ангелите в ада.

Първото нещо: мракът няма опора. Светлината, виделината, яснината имат опора, понеже извират от Източник. Мракът не може да извира, понеже няма източник. Божественият Мрак също няма Източник, но той почива в Абсолюта. Духовният и физическият мрак превръщат неизвестността в известност, а обилието - в присвояване.

Вечният живот има два полюса: неизвестност и обилие. Колчем снеме някой неизвестността в известност, половината му дух потъмнява. Оня пък, който иска да заграби и употреби някоя част от Цялото само за себе си или за своите си, ***обилието*** *го напуска и половината му душа почернява. Ако някой е наполовина черен откъм душата и наполовина тъмен откъм духа, той почва да тъче мрака на* ***небитието****. Той загубва опората си, силите му го напускат и първородството му пропада за милиони и милиони години.*

Така мъката не закъснява да се настани постоянно в него, печалното му лице обременява очите на търсещите, дряхлите му телеса показват колко силно се отклонил от светлината и Истината.

Новият свят, който се появява вече сред пеле-

ните на стария, няма да снема вече неизвестността в известност, нито ще продава обилието за притежание.

Половин дух и половина душа все още ви крепят на повърхността, ала Битието има и трето измерение. Височината е третото измерение на Божия

Дух, но дълбочината е третото измерение на Отца Небеснаго. С половин душа и половин дух, вие плувате на тънката граница на панвселената и по същество сте плоски – още нямате ни височина, ни дълбочина. Височината изключва известността, а дълбочината не признава никакво притежание. Ето защо, нито един дух, който е известен, няма печата на Духа Божий; нито една душа, притежаваща нещо свое, няма съкровената красота на Отца ни, Който е Обилие на всички Обилия. Когато потъмнее духът и почернее душата, половините им все още не са погинали – те се крепят на повърхността на Битието посредством светлината и виделината.

На прост език казано, притежание на сродна душа и изява на показ пред трето лице или повече поддържат дишането на духа и душата ви на повърхността на морето. Пелените на живота – привързаността на някого към някого и гъделичкането на признанието (от страна на) на другите – все още са ви необходими.

Новият свят няма нужда от такива пелени! Там новороденото не мирише така остро – няма пелени, в които да се наакват сърцата и душите ви... Пелените на хора и ангели не се подменят никога; някои ги подменят, най-много, по няколкостотин пъти в едно прераждане. На бебето изверженията колко пъти трябва да се промиват? – Питайте майките, те знаят... А вие си живеете в пелените на своите при-

вързаности и своята жалка слава – нямате понятие за подмяна на аурите, подмяна на името ви при всеки нов акт на изява.

Сега ще Ме цитирате, понеже съм казал, че Божествените връзки са неизменни. Да – неизменни са връзките на яснината - яснината не може да измени никога! Яснината не изменя на Божественото – около нея всичко е ясно, понеже няма центрове на завихряне. Завихри ли се някой около себе си или около някого другиго, той веднага започва да произвежда виделина и светлина. И ***това*** *е добро, но тогава мигом изчезват височината и дълбочината, вие загубвате опора и започвате да се движите панически, за да не се удавите. Ние* ***така*** *ви виждаме откъм Вечния свят: трудите се панически, привързвате се панически – панически се държите на повърхността на живота, която е само една илюзия. Страх ви е да потънете надолу – към обилието на Абсолютния; не можете да излетите нагоре – към неизвестността на Оня, Който витае над бездната.*

И прави сте: никой, който няма още дробове за Отца, не бива да се отпуска – движете се, движете се интензивно, дори и панически! Паницата леща – предателството на притежанието – няма да ви направи сферични, обилни, многоистинни: ще си останете в плоска галактика. Ще мъкнете радостчиците и скърбиците на плоските, плитките души и сърца. Ще ви трепери духчето от драгостчицата, когато

отправят поглед към вас, когато ви слушат думата...

Притежавате ли нещо, няма друг начин: трябва да цапате с всички сили с ръце и крака до издъхване, за да останете на повърхността на живота. Няма друг начин за повърхностните същества. На повърхностните дай вторачване, вглеждане, фиксация. Повърхностният се набръчква още на 60 години, понеже непременно се е вторачил в някой близък. Плоската съвест се вглежда по-дълго от част от секундата в някоя монета, банкнота, сметчица. Като бърка в джоба си да даде, тя много точно различава златната парà от простата – и простата ù глава дарява именно простата, а не златната. Така ***нумпирът*** *и* ***нумархът*** *на по-скъпата монета си остават в джоба, в същата, в банката на глупака, и той се подлага на ранно застаряване, под хищните погледи на стотици вампири и дракони на парите, богатствата.*

Третият вид повърхностни плувци са ония, които се фиксират към някоя наука, система, човешко учение. Има и ангелски, и титански учения, които изискват фиксация от жертвите си, умствено гипсиране. Като ти гипсират ума и сърцето, като те поставят в спирт и стъкленица, ти започваш да гледаш като препариран. Няма благост в очите ти, няма радост, няма жизневеселие. Ти може да повтаряш като папагал, денонощно, името на Кришна или Рама, по-

неже някой набръчкан е фалшифицирал текстовете на Словото Божие и е решил, че може да се плува на повърхността с мантри, тенджери и прищипнати сърца...

Не няма да излъжете Височината и Дълбочината, не можете никога! Още по-гърчави ще станете, още повече пъпки ще ви избият по сърцето и гърба! Още повече тлъстини ще провиснат като тесто из нощви! Но няма да излъжете обилието, нито неизвестността, като мислите, че майките ви са по-важни от любимите и че отлагането не е път към пъкъла. Първият момент, отминат, става на мрак! Мракът поражда половинчатости, половинчатостите – осъждане, а осъждането – бръчки и бастуни. ***Ти*** *ще осъждаш – и* ***съдбата*** *ще те осъжда.* ***Ти*** *ще отсъстваш – и* ***щастието*** *ти ще отсъства. Точно когато трябваше да сте в центъра, защото са нужни акушерки на Новия свят, вие стоите при майките си, строите си къщи или помагате на отсъстващи.*

Още *повече ще ви говоря,* ***още*** *повече ще мълча... Не заставай в центъра, защото трябва да си в Центъра! Служи на невинния, за да не служиш на виновния! Не кради пари и документи, ценности, с името на Братството на уста! Не спирай Словото и Делото Ми и не боклучи ефира с астрологическите си глупости. Не смей да заставаш срещу хонорар на сцена пред хора с искра Божия, защото ще те поразя! Не разделяй архива на Словото на две, за да не се*

разделят хората на партии, секти и двойчици! Не купувай и не продавай ни Слово, ни Дело, ако не искаш да те направя безсловесен, безобразен и безделник...

Докато не започне ерата на самостоятелните квартири, където всеки сам да решава кой ще му гостува, преизобилието на Слово и младост се отлага.

*Ако правите нещо, правете го **сега** – няма бъдеще. То се отлага до безкрайност, когато отлагаш мига. Костите са път към проумяване.*

Простете Ми, че се намесих пак в сметчиците ви...

12.X.128 г., около 10 ч.

Тактът на Битието изключва сметта лична сметка. Личната сметка на всяко същество се определя само от Природата – от никой друг! Колкото повече работите за безсмъртието, толкова по ви се увеличава личната сметка. Смятате ли си я сами, оставите ли се на счетоводители да ви я смятат, вие сте загубени.

*Алхимията на Любовта превръща всяка вярност на импулса в **духовно** злато. Мъдростта снема послушанието в **душевно** злато, а Истината кондензира свободата и работата в **органическо** злато. С този личен капитал, с тази печалба вие сте съвършено свободни да пребивавате и в Трите Свята. Ако и трите вида злато текат у вас правилно, един ден те се синтезират в **Божествено** Злато. Царевица-*

та дава органическо, преварената и гореща изворна вода – душевно, а пресните плодове направо от дървото – духовно. Така се печели по ***външен*** *начин.*

Но трябва преди всичко да синтезирате богат-

*ството си по **вътрешен** път: самият правилен живот синтезира **Божествено** Злато; творчеството и даването – **духовно**; грижата и чистотата – **душевно**; а сродните души – **органическо**. Процесът е двустранен.*

Вие сега сте пълни с мас и желязо, със сол и захар, с всякакви боклуци, алкохоли и никотини, с грамадни количества кофеин. Претъпкани сте с отпадъци от инфлацията на сладкия живот, на горчилките. Бъдете богати с пълноценно, звонково злато, което се котира навсякъде. Като спечелите богатство от тоя вид, вие ще се появявате навсякъде, където поискате. Всички полета, всички светове ще бъдат на ваше разположение!

27.VIII.128(1992)г.
София - Изгрев

ОСИЯНИТЕ ОТ СИЛАТА

ЛП / Ноинна

- *Да си замина ли или да остана – вече не издържам!...*

- С най-решителни мерки да остава тук! Никакво връщане – това ще е крах на всичко! Стегни се, работи, плащай наем, докато намеря по-топли души за теб. Светът е леден, приятели няма, запомни си го. На никой не можеш да разчиташ – хората са про-

менливи и егоистични. Ти си дошла да се бориш, друг път за тебе няма.

Сега направѝ всичко възможно да опънеш каишите докрай! Не губи присъствие на духа, каквото и да ти правят. Примири се с ролята си на учителка, докато не удари големият ти час. Той не е далече. Заповядай си да не се разболяваш; ако трябва ***влачи*** *се на работа, но работи. Много препятствия още ще имаш. Те са ти определени, понеже си от кръстните духове. Ти си носещо скеле, както съм Аз. На него живеят всички несъзнателни тухли, всичката мазилка, всичката иконопис и плакати на тщеславните. Нека се перкат, нека се представят – един ден ще се види кой носил, кой просил. Тия, дето им е леко, те просят одобрение, помощ – и често ги получават. На теб се забранява да просиш, защото си Крез по богатство. Сърцето ти е по-богато от стотици и хиляди сърца на изявени и реализирани. Приеми кръста и не пъшкай, понеже, като пъшкаш, Ми забиваш бодили в плътта!*

Няма ли поне един да се примири от вас и да счете тия няколко десетилетия не за каторга, а за подвиг с песен? Аз най-много обичам сърцатите: те му вадят ноктите – той се смее; те му режат краката – той благославя; те му колят децата пред очите – той вика: „Слава тебе, Господи!”...

Осияните от силата на Духа не се безпокоят от нищо, покриват с благодарност всеки проблем и

завързват всяко противоречие – даже и когато светът пропада! Не мислѝ никога за себе си, нито за таланта си, нито за неукротимата любов, за която няма утоление на тая земя. Раздавай като пламък светлината си, плахост не допускай, нито съмнение, че съм те изоставил. Искам да се бориш, ама мъжки! Поставям ти всички тия пречки, понеже не си напреднала още по въпроса майките - нещастните майки, които трябва да те видят по телевизията и да станеш техен огнен трибун. Трябва да пропищи всичко нагло и дебелооко от твоите слова! Трябва да имаш телефон и хиляди записи от разговори с отчаяни майки и деца. Трябва радиото и телевизията и вестниците да те търсят за автентични материали, както прокаженият дири Христа! Само тогава ще ти уредя всичко. Понеже можеш, а се моташ... Знам, слаба си в една своя точка, но преодолей я. Запомни своята формула за това прераждане:

Животът е подвиг! Животът е миг! Ще го изживея, пламтейки за другите!

Аз, Бог Живий

- А да върна ли децата?

- Не ги връщай, но устрой да се снима от телевизията и да присъстват репортери, когато ще дойде да си ги взима. Това ще е началото на битката. Битката не срещу него, а срещу скапаните им закони. Най-малкото, да направиш всичко възможно - чрез

К. или някой друг - да се снима как децата ще плачат, какви ще им са лицата, ако дръзне да ги вземе насила. Ако нямаш засега шанс и успее да ги вземе – значи съдбата те освобождава за пълно посвещаване на борбата. Това е пак радост. Въобще, радвай се на всичко, каквото и да стане!

- Развързана ли е вече кармата ни с мъжа ми?

- Не.

- А кога ще я развържем?

- Когато създадеш полиция за защита на децата и майките.

- Имам ли карма с някой друг?

- Да. Но засега – достатъчно.

28.VIII.128(1992)г.
София – Изгрев

ЕКСТРЕН СОНДАЖ

Локомотив 06110Sf1, 17 август 1992, гара Казичене.
В книгите на Посветените на Земята няма много сведения за връзката между лошата дума и катастрофите, но в акашовите записи тези случаи се проследяват стриктно и има извънредно подробна документация.

4,36ч

Описание на проблема и въпроси към Източника:

Имайки предвид остро неразрешимата ситуация, вземам радикални решения. Гостите от Латвия нямат пари да се върнат, а в ОНД се грижиха за мен цели 5 месеца, благодарни, че навсякъде се появиха многобройни паневритмии, без да се съобразяваме с "президентите", "зам. президентите", "ревизионнните комисии" на "Бялото Братство", които работят духовно за пари (например 27000 рубли за няколко дни почивка и показване на упражнения от различни системи, включително и преподаване на паневритмията от други...)

Сега свърших всички пари и няма повече и за храна. Налага се да се работи, за да не ги оставим гладни и за да могат да се върнат. Тук не всички обичат гостите от бившия СССР, тъй като и друг път са идвали само с билети за насам – от огромен ентусиазъм, но бедни. Там дават всичко за нас, макар и от дъното на нищетата си, за разлика от западните почитатели на Учителя. Балтиецът, славянинът, най-вече русинът дават цялата си заплата, целия си имот, включително и душата си за Делото. На Запад аз нямам нито един такъв приятел или роднина - от там не е постъпил нито тайно, нито явно нито един десятък, а тия, които дават, си дават валутата на хора, които не я употребяват за печатане на беседите, или ако печатат, редактират невярно и продават. Други ползват парите за пълнене на спестовните си книжки, понеже сега лихвите са много големи. Никой не дава пред никого никакви отчети.

Хората, които откликнаха на Словото и паневритмията в Русия, Латвия и Башкирия най-пламенно и даваха всичко, до последната копейка, и то тайно, сега тук почват да гладуват! Саша и двамата Андреевци от Рига тръгнаха да правят тухли при адски условия и ужасна горещина – само за 60 лева на ден... Някои ехидно подмятат: "Нищо, да се научат!"... – "Да се научат" - тия, които съм ги търсил със свещ половин година, за да бъдат допуснати до някои неща на Рила и заради качествата им като преводачи и четци на Словото?... Те слизаха по три пъти на ден от езерата до Вада, а и до Самоков, за да носят на гърба си чужд багаж и храна! Кой от нашите е способен да направи това, освен Д., П. и С.? Как човек сега да не се пръсне от мъка, когато вижда момчетата да се връщат вечер пребити, с окървавени ръце и сълзи в очите – какво посрещане от "Братството" в България, което има каса и апартаменти под наем! Наистина, някои приятели дадоха много, но парите не стигнаха: билет до Рига струва над 2000; над 600 – само до границата. А и хората искаха да поработят, за да си върнат грамадните дългове там, за да дойдат. Момичетата искат да си продадат семейните пръстени и парички – нещо не става, жалки цени. А мен ме обвиняват роднини и в "Братството", че "все такива съм ги правел": не съм можел да доведа "свестни" хора както техните – почти изцяло от

запад (колко изгодно!). Поканих 230 души – добре че дойдоха само 12... Употребих всички пари, които можах да намеря, 5000 лева от С плюс 500 DM лично за мен от брат ми, за което сега ми е страшно сърдит и иска парите си обратно: задържа ми наемите от магазините. С тях можах да храня 10-12 изтерзани гости, да им платя пътните в България (Русе – София и обратно) и част от обратния път до Рига. Дадох и за нов касетофон, защото предишният се развали, а записите на Словото не трябва да прекъсват. Твърди се, че това е причина за провалите.

Одобрява ли се решението ми да тръгна още утре (ако работят в събота и неделя) с момчетата в тухларната, въпреки възрастта ми и операцията на коляното? В много градове ни чакат, за да се запознаят гостите и с другите братства, а нямаме пари за път и храна. Такъв беше първоначалният план – те заслужават това повече от западните познати, които имат пари сами да си пътуват навсякъде.

Защо М. спи денонощно, още от Рила, когато я намерих в безсъзнание от 3 дни в палатката ѝ, завързана отвън? Какво да се направи, за да се отстрани черната магия, извършена от някои други гости над нея?

Възможно ли е наистина катастрофата на товарния влак с експрес "Слънчев бряг" на 17 август на Казичене да се дължи на репликите на някои "класически" "ръководители" от "Братството" на Рила, само няколко минути преди страшния сблъсък долу? Вечерта, когато посрещах В. и А. от Рига, по улиците летяха десетки линейки и веднага отгоре ми се обясни: ***"Стана нещо ужасно, по причина на един остър спор на Рила!"*** *Били са жестоко критикувани младежите от Свищов и гостите от Русия и Латвия – те не били от "Братството" и затова нямали право да ядат от братските обеди и да си слагат палатките в лагера. На другата вечер П. и С. ме направиха на нищо, понеже съм бил качвал хора без храна. Това не беше вярно – бяхме им подсигурили ядене за няколко дни, докато качим с Б. първата партида от 4 чувала; но те са имали "нещастието" да се наредят на опашка за безплатен братски обед. Така ми бяха предали думите на С. - че поне за чужденците храната тази година щяла да бъде безплатна. Същият после казал друго: чужденците да плащали двойно – те не били от "Братството". Понеже аз съм ги довел – от там иде цялата злоба! Даже П., с когото сме работили толкова единно, толкоз години около В., сега ме сяде с истински "братски" поглед и думи. Приятели казват, че всичко това се дължи на някои чужденци на Рила, дошли с цел да водят магическа война с Братството и България – да отмъстят..*

Оценявайки атмосферата, която е настанала в самото лоно на светилището, откъдето летят всички токове по планетата, аз разбрах веднага, че ще станат още катастро-

фи. Те не са следствие само на саботажи на турците и комунистите: за да цъкне искрата, някъде трябва да са се скарали "духовни" хора. Ще се отрази ли на събитията и сбиването на същия С. с П. пред всички на Рила в края на Лагера тази година – както се бие по навик "висшият братски съвет"?... Преди няколко години така се сбиха на първото езеро след паневритмия възрастните достойни братя Г. и В. Може да става дума за съвпадения, но скоро след казиченската катастрофа, минути след един нов сблъсък на духовни хора, стана друга – около Любимец, – при това с международния влак.

- Ти не пожела да запишеш в дневника си няколко отговора на един брат, които станаха причина да се откажеш пак от България.

Става дума за един приятел, който бил казал някакви лоши думи за друг приятел. По-късно, когато същият бил в Ямбол, една ясновидка му казала: "Знаете ли защо едикойси отиде в Русия? – Защото тук не му дадохте любов!" Тя споменала не само конкретно име, но и името на един приятел в Америка - а никога не е чувала нито за единия, нито за другия.

*- Михаил такъв, Михаил – онакъв, но у българите няма мек език – **затова** отиде да проповядва във Франция. Кусурите му Аз **знам**, но **само** един лош поглед на българин от Изгрева или отрицателна оценка предизвиква повече войни и природни бедствия, повече катастрофи и епидемии, отколкото всички грешки и грехове на Михаил през всичките му минали и бъдещи прераждания! Защо се сбабичосвате и тръгвате с бастуни; защо очите ви гледат зло и от устите ви излизат змии?...*

*Само **един** изгрев, проспан от някой, който чете Словото, нарушава токовете на Пралайя за много векове! Така че много внимавайте, наистина, кого ще допускате до Словото и Братството. Тия, които си*

*позволяват да "допускат" или да "не допускат" някого в момента – те са измет, отрепки: нощем не могат да **помиришат** Школата! Те представляват чакали и хиени в низшия ментал. А ония, които много се молят, но критикуват, те са паяци и скорпиони в духовния свят, макар и бéли на вид.*

М. спи, понеже още изкупва три прокълнати представителя на черното братство, които още искат да контролират положението.

Зная, прав си – ти не искаш да останеш, понеже на всяка реплика тук получаваш контрареплика. Даже и "Приятелю, нека да не споменаваме сега лошите неща!" не произлиза от чисто дъно, а от нагона да противоречите. Това не е абсолютна Любов. Абсолютната Любов казва: "Ии, да бе, колко си прав", а не "Приятелю, мисля, че тук не си прав..."

Абсолютната Любов първа влиза в пламъка и първа - в тухларната! Ти не издържá изпита си, понеже ще влезеш на третия ден. Няма какво да оправяш документите на някого, който сега ще те остави на палатка и ти взема последното късче от наследството, а в Германия си води проститутки...

Абсолютната Любов се хвърля първа на врата на възлюбения, и то първия миг, не втория!

*Абсолютната любов не се увисва на врата на никого – тя умира от глад и без покрив, но не се издава никому! Тя тръгва пеш, ако няма пари; тя си **отива** при груба дума или от сърце, обковано с лед.*

Абсолютната Любов не разчита никому, освен на Бога.

Бог е скок в неизвестното, пълно изгаряне на олтаря на подвига!

Умрú, паднú, пукнú – но не запазú нищо за себе си! Защо ти е да се влачиш по тая воня, наречена "планета Земя", след като пак ще си живеете по двама? Ние си говорим на вятъра – вече колко години. Ето и сега: хора, които са свързани със Словото, отново отделят миязми на далечни пространства, понеже няма смени на аурите.

По-добре Ме наричайте "Латерна", вместо "Източника"... Оставям ви, докато заживеете поновому. Докато Братството се научи да издържа гостите на Земята.

Оригиналът е написан на задраскан "План за днес", където се чете: "Още утре – на полигона! Работа – докато спечеля достатъчно, за да пътуват до Рига комфортно".

Приятелката М. от Рига спа непробудно три денонощия в палатката си на Рила - под потресение. Не допуснаха латвийците да си вземат безплатнен обяд от "братската" кухня. Държаха се с тях като с парцали, а в Латвия те видяха съвсем други неща и си мислеха, че и в България е същото. Това късо съединение не може да не изпепели нервите. Когато я събудихме, тя бе недоволна, понеже искала да "спи" още – била в невидимите обители на Рила, където получавала Посвещение и имало Празник. Такива мистични неща се случват само на чужденци, когато дойдат на Рила – с българи е почти изключено.

14.IX.128(1992)г.
Гара Горна Оряховица

ОЙЛУМИННА – МАЙКА НА НОВОРОДЕНИТЕ ИСТИНИ

ЖЛО / НИЯ

Това е самата тя – не е друго момиче...

- Може ли лично послание за Н.?

9,17 ч.

- Ако условията позволяват. Много сложно е положението сега. И даже вчерашната ярка светлина, която се подпали над Търново и озари половината

България, не е достатъчна да прогони мрака, произвеждан от прилепите. "Прилеп" е всяко несъзнателно същество, което се прилепя към своя страх и не може да се определи към свободата. Прилеп е всеки, който се прилепя към своето самомнение и не приема истината на другия. Прилеп е всеки, служещ на мненията, в противовес на Истината. Този страх, който пълзи из Търново като армия сиви гъсеници, изпокрива всички по дупките им – затваря сърцата за обмяна. Служейки на особеното си мнение, прилепите висят надолу с главата и нямат време и стимул за Новото.

По тази причина, ако сега дам послание, пълно послание на Ойлуминна, ще протече бурна реакция на Словото - и когато се върне в Търново, някои хора биха пострадали.

Ойлуминна се роди преди 56 милиарда години в зоната на сегашното съзвездие Пегас, а преди 100 милиона години се съедини със своята вечна полярност в тронната звезда на Касиопея. Ойлуминна не е обикновен дух, а синтезиран. Синтезирана монада е онази, която вече се сляла със сродната си душа и няма нужда от нищо – тя е съвършена! Единствената нужда, която изпитват сложните същества ***херубини****, е да се самораздават. Приказките са ги изобразили като птиците феникс, които вечно изгарят в името на Любовта и Истината и неизменно възкръсват от пепелта.* ***Пълно*** *изгаряне –* ***ето*** *същнос-*

тта на херубините! Херубините са вид херувими, които отблъскват нечистотата и неистината, но приемат напълно чистотата и Новото – до последната си вълнà и частица.

"Ойлуминна" означава: "Осияна от Любовта на Учителя Майка на Новородените Истини". Всяка една нова истина, родена някъде в Битието, трябва да попадне на вълната на Ойлуминна, за да може да начене растеж. Новите истини са младенци, които погиват, ако няма майка, която да ги поеме. Ойлуминна е майка на такива младенци и тя може да ги държи с десетки и стотици до гърдите си – да ги кърми, докато проходят.

Най-първото качество на Ойлуминна е предаността – преданост на Новото. Спонтанност, Нежност и Абсолютен Критерий са трите лъча на душа-

та ѝ, които се пресичат в средата на триъгълника – в точката на невинността. Невинност няма без тези три велики качества! Всеки, който няма спонтанност, нежност и абсолютен критерий, започва да произвежда вина и влачи последствията от това. Ойлуминна е абсолютно невинна през всички векове, понеже остава винаги вярна на първия подтик – не се колебае нито за миг да го изяви, насочва грижата си с цялата си нежност и никога не се отклонява от абсолютния критерий. Всички привидни грешки, които си мисли, че е допуснала, се дължат на програма, а не на недостатък – програма да изпитва погрешките на съществата, за да може да ги разбира и да им помага. Огорчението не е нейно, а на самата Вселена, понеже съществата не могат да се отлепят от илюзиите си, а Ойлуминна се жертва за прилепи.

Няма само черни прилепи – има и бѐли. Белите прилепи са спящи ангели, намиращи се в каталепсия. Те сънуват своите илюзии и ги приемат за реалност, а някои пък сънуват своята реалност, а я мислят за илюзия. Ойлуминна пробужда не само черни, но и бели прилепи. Най-белият прилеп, когото тя е призвана да пробуди, е онзи, който живее в абсолютната реалност, но си мисли, че тя е илюзия и не иска да се изправи нагоре с главата. Тя трябва нежно да го подхване, да го откъсне от отчаянието му и да го отлепи от магнитните завличания на прилепналите към себе си. Тогава белият прилеп ще се превърне в пти-

цата феникс, сродна на тебе, и ще поставя всяко нещо на неговото място, не позволявайки никому да я увлича в мътни вълтопи и сламени пожари.

НОЙЛÀМ, МАНЛÀМ, АУРУЛÀН!

Мир на тия, които сътворяват мир!

Живот, радост и вечна ведрина на душата, понеже Ме познахте като Свобода!

11.X.128, 8:44 ч.

Въпрос на приемащия:

- Познавам един бял прилеп, от кой род е не знам, но след срещата си с Ойлуминна, по странно съвпадение, изпита непреодолимо желание да въдворява в дома си ред и чистота и да поставя всичко и всякого на мястото му. Същевременно, край на флуктуациите - и пълен напред. Може ли да има надежда, че това не е само настроение?

*- Това е **Прелом**! Това е **Среща**! Това е **завинаги**!*

29.IX.128(1992)г.
София - Изгрев

СМЕТОФЕНИ, ДИСИМЕРГИЯ И ДИСИМАТИ

(По молба на СХП, Елма отговаря на въпроса за разрешените източници на материали за някои производства)

Из филма "Денят, в който Земята спря да се върти" (2008)

Според нормалните човечества, всичко ръкотворно е боклук. На Земята идва цивилизация, която ще изяде всичко, с изключение на съществата и нещата, създадени от Природата. Това, което виждате на снимката (кадър от филма) не е облак. Това са милиарди миниатюрни метални насекоми, програмирани за тази цел.

9,25 ч.

- Питате ме как да произвеждате хартия, а и други предмети, без насилие върху Природата. Овладяването на пустинния пясък наистина е нещо, най-малко поразяващо Природата в момента, въпреки че и пустините си имат своето място в оборота на енергиите. Когато говорих за овладяването на космически прах и камъни, вещества от междузвездното

пространство, Аз имам предвид само такива, които няма да нарушат баланса между живите тела във вселената, т.е. небесната механика, ако бъдат ползвани. Освен това се забранява вземането им чрез летателни апарати, произведени от тъмни цивилизации като вашата. Посетените си вземат "тесто" - прах, материал за съзидателни цели от космоса - само чрез мигновен пренос. Така че Създателите знаят и могат това.

Вие, сегашните люде, правилно търсите изход от производствената яма, която сте изрили на Земята и в която вече се погребвате.

Не са напълно прави приятелите, които считат, че на тази планета е възможно незабавно преминаване към нетехнологична култура. Условията още не позволяват това, пък и човешкото съзнание предпочита предмети, също като малките деца, понеже си мисли, че в тях има вложен ум. Не отнемайте още предметите от "расата на кълтовете". Така ви наричат онези, които ви се смеят, че добивате средства за съществуване чрез ровене.

Затова се спирам сега на някои от позволените технологии и изобретения, чрез които някои планетни цивилизации правилно излязоха от стадия на глупостта и се върнаха към пълната голота и безпредметие. Преди възстановяването на рая, трябва да се обърне оста на планетата, да се възстанови нормалният климат, в който има свежест, топлина,

*плодове в изобилие и липса на вредни насекоми и животни. Така и **вие** ще живеете някога; така живеят и сега невинните човечества, у които не се е явил нагонът за ровене, чупене, рязане, палене. Тъй може да заживее още на часа всеки, който се отрекъл от насилието и е потърсил Словото. Такива се вземат мигновено, физически, в райските светове и повече никога не се връщат, освен по желание - да помагат.*

***Всеки, който може да живее сам и няма нужда от никой, е дорасъл**. Онези, които още се обменят с други, обикновени хора, не са божествено осияни и трябва да страдат. Самият е подобен на Бога: той няма предпочитания и се обменя - само когато **той** поиска - с онези, при които **Бог** го праща. При това "обмяна" не е точната дума: той не се обменя, защото има всичко, но се самораздава. Порочните ви понятия и представи считат самораздаването за плътска съблазън. Онзи, който може да живее сам и не страда от това, се обменя с **цялото** Битие! Той не може да има "близки", понеже всички му са еднакво близки и еднакво далечни. И когато се смили Бог над някоя душа, която се гърчи от самота, изпраща ѝ първо някой безсмъртен, за да ѝ помогне. Помощта е силна, но кратка – само за да се подтикне нещастният напред по неговата вечна пътека. И ако награденият се огорчи, че са го оставили отново сам, тогава Небето пак му изпраща някого, но не безсмъртен. Потъват отново и двамата или повече от два-*

ма в джунглата, изгубват пътеката, понеже са решили да продължат заедно, а определеното им време е изтекло. Тогава няма по-голям плач от плача на самотния, който няма сили да оцени същината на мига.

"Сметофен" е първата комплексна машина, която създават вече, в някои варианти, напредналите народи. Не се косете откъде ще получите органични свързващи вещества без унищожаване на Природата. Има една велика империя, която още не е овладяна от бизнесмените, макар че някои на запад отдавна я експлоатират, но недостатъчно. Това е ***империята на боклука!*** *Културните народи разпределят отпадъците от бита и някои производства, на органични и не органични. Дотолкова им стига акъла, но и това е нещо. По-умните разпределят в различни пакети, строго разграничено, различните отпадъци: само черупки от яйца, само изгнили домати, само обелки от ябълки, само обелки от картофи... За органиците, органичните продукти накуп пак дават нещо – знаят как да ги използват, - но бъдещите химици биха полудели от радост, ако някъде им доставят пакети със строго разграничени отпадъци. От боклука се получават не само торове, но може да се получи всичко – буквално всичко!*

Така, Посветените на всяка епоха почват първо с най-мръсното. Разпределят го, трансформират го и си вършат работата, независимо от всичко. ***Ето*** *защо на вас ви трябват консултации с химици и фи-*

зици; със специалисти, добре познаващи науката за отпадъците, за да ви кажат кои са най подходящите и най-евтините източници, от които може да получите не само органични лепила, но и всичко, каквото си поискате. Не жалете сили и средства (ония, които нямате по-важна работа и искате да помогнете на хората, пък и да поспечелите), – но запретнете ръкави и почнете с най-малкото: да произвеждате пепел от най-различни продукти – отпадъци чрез изгаряне или електрически разряд. При някои отпадъци тези методи не са добри, понеже изгарят междинни фракции, които трябва да се извлекат по друг начин. Проверете при какви условия може да се изпари само водата, но органичните лепила да останат. Учените ще ви кажат това веднага.

- С всички ли учени можем да контактуваме?

- Предпочитайте тия, които са начинаещи: ученици, студенти, дисертанти и пр., понеже у тях има прекрасни идеи и не са се научили още да ги продават. Купувайте от известните учени само онова, което не би могъл никой да ви открие. Същевременно, отблагодарявайте се щедро на тия, които са ви дали знания безплатно – водете си точен отчет, имайте картотека на таланти. Сами нищо не можете да направите – трябва да изобретявате отново велосипеда. Пък вие постъпвате още по-глупаво: искате да изобретявате цели сложни технологии, след като може да включите специалисти-ентусиасти в своео-

бразно акционерно дружество. Тая идея за отпадъците не е нова, та трябва да проучите какво е направено досега, ако не искате да почвате от нулата. Но Аз ви казвам: след като прецизирате технологиите, постройте нужните уреди и прочие, помещения ще се намерят, и тогава открийте изкупни пунктове. Хората да ви продават боклука си: органични боклуци - една цена; отделни отпадъци само от един продукт - по-висока цена. Разбира се – всичко съобразено с вашите разходи и изгода. Ще изкупувате не само органични продукти – ако поискате, почнете да конкурирате "Вторични суровини", защото ще разбогатеете невероятно. Хората няма да имат време да чакат на опашки при вас, затова си намерете снабдители, които да ходят по домовете. Почнете да произвеждате елементарни отпадъчни контейнери с различни, разглобяеми сектори и надписи за отделните отпадъци, за да улесните хората. Знайте, че в света, особено в Америка, Япония, Германия има огромна литература по тези въпроси. Просто нямате още мащабни бизнесмени, които да искат да спечелят милиарди. Печелят ги, но по нечестен начин и с насилие над Природата. А вие, да печелите от боклуците, Бог "браво" ще ви каже. Тая работа я вършат всички микроби, бактерии, даже вируси: те ви ядат боклуците, а вие не разбирате. Човек, у който няма боклук, микроб не го напада, вирус не може да се свърти в кръвта му.

*Сега, подсказвам ви, защото сте Ми малко нещо близки... Знаете, че има наука за копиране на природните механизми, а Аз ви казвам, че трябва да копирате и химични процеси – що да няма "**химоника**"? То я има, но като дял на биониката. Обаче никой не се е сетил да проучи как точно разните бактерии разлагат разните отпадъци и какво се получава, та да ви послужи това за производство на различните "**смефени**" (от "смет" и "феникс" – б.х.).*

Аз съм ви говорил вече относно използването на човешка механична енергия за производство на електроенергия при ходене – панелите по улиците, по стълбите на зданията. Хората вече го правят, но съществува и по-широка възможност за използване на човека, за да си помага допълнително. Вече съм ви говорил някъде и за това. Ако вие направите нови тоалетни чинии, за разпределяне на двете фракции и за събирането им в специални контейнери (така ще се проектира бъдещото жилищно строителство), ще можете да произведете още не малко енергия и материали. И най-простият студент по химия ще ви каже за какво се прилага пикочната киселина, какво има още полезно в урината. Дефекатите не са подходящи за тор, понеже не са чисти като животинските. Сегашното човечество ще стигне и до там, и вече някои го правят, а китайците отдавна, но хора, които ядат месо, пият, пушат и мърсуват в мисли, чувства и дела, ще ви предадат най-страшните бо-

лести и състояния, ако си торите така нивите. Може, позволено е, но само от най-чисти хора; а как ще ги разграничите? ...

***Това** имах предвид с новите термини "**дисимергия"** и "**дисимати"** – енергия и материали от продуктите на дисимилацията. Те не са много по видове, но могат да бъдат много по количество, като се има предвид огромността на сегашните градове. Сега в канализацията ви изтича живо злато. Питайте един учен и той ще ви каже колко милиона тонове различни химически елементи изтичат през щедрите пръсти на човечеството през отходните канали и в боклуците ви. Това е богатство, струващо милиарди пъти повече от инвестициите за неговото овладяване. Няма да сте първите – тая империя отдавна си има своите майстори, но първите за бившия соцлагер могат да помогнат и да си помогнат много.*

По същия начин ви казвам: не се гнусете, не бягайте от продуктите на гнева, тщеславието, порока, егоизма, гордостта и пр. Майсторите на общуването знаят как да ги впрегнат на работа и да ги използват за тор и сила. По тази причина отшелниците са хилави и нямат резистентни сили, а богатирите на духа живеят сред вас и с мъките си пресоват, сушат, изгарят или преваряват всичко онова, което вие го изхвърляте нахалост в пространството. Бягайте понякога – и колкото може по-често - в гората, полето, планината, на въздух и слънце, но

всякога се връщайте сред хората! Понеже инак те ще се задушат, а вие ще се превърнете на светци от хербарий...

Край – 10:55 ч.

10.X.128(1992)г., 13:45 ч.

- Ако може, да се продължи тази тема.

*- Бъдещето човечество няма да хвърля боклуци – то няма просто да оставя. Тия тонове дръжчици на различните плодове и зеленчуци, които вие безотговорно осъждате на гниене по сметищата, са много по-лечебни от самите плодове. Ако вие правехте чайове, отвари от тях, чудеса щяха да стават! Онзи, които може да дъвче една такава дръжчица продължително, няма нужда от никакви хапове. Още много трябва да ви говоря за природолечението, въпреки стотиците и хиляди правила, които съм ви дал. То, шията, има такава потресаваща сила, както и кръста – **те** свързват световете! Който запази тънък кръста си, той съчетава правилно духовния с физическия свят. Туй съответства на стомашния мозък и пробужда правилната обмяна на соковете. Та като крепите тая връзка, вие строите съвършено тяло – самото тяло на плода. Който пие чайове или яде мед, той се развива в ангелския свят, а в случай на ангелска болест, може да я снеме. Туй значи да ядеш цветове на растенията или да се лекуваш с благоухания. Семената, костилките, са главата и съответстват на Божествения свят. С токовете им мо-*

же да се лекува. Преди да ги засеете, след като те са "слушали" Словото, пеене и прекрасна музика, смучене на семена и костилки лекува болести от боговете. А слабата връзка между духовния и Божественото свят се лекува с дръжки от плодове. Така, болестите на боговете са строго разграничени от болестите на ангелите, а единственото същество, което съчетава и трите свята, е човекът. Затова, свързването на трите свята, преминаването от един в друг, става само в човека и чрез човека – затова божества и ангели имат такъв грамаден интерес към вас. По тази причина болестите на кръста се дължат на дебаланс между Природа и идея, а болестите, свързани с областта на шията – с нарушеното равновесие между идея и импулс. Така, нервните болести се лекуват чрез слънчевия възел, бъбреците, стомаха и пр.; духовните – чрез олтарите и органите на шията, а деургичните – чрез самата глава. Душевните болести са предмет на гърдите. Психозите са духовни, а не душевни болести – душевни са само характеропатиите; а деургичните работят в света на така наречените "нормални" хора. Трудновато се превежда Божественият език на вашите временни термини и понятия...

*- Добре, защо се казва в беседите, че **коренът** е главата на растението, а тук се говори, че е костилката?*

- То е едно и също – само че коренът е бивша костилка, отрицателната ѝ фаза. Затова коренът е

свързан с Бог Отец, растението с Христа, а костилката – с Космическия Човек. Плодовете са Духът; програмата в действие, както и соковете – Пралайя; а всички наедно, с аурата, почвата, водата и Слънцето – Бог.

- Отклонихме се много... Темата беше за сметта...

- Аз не се отклонявам никога, освен до границите на милостта и абсурда. Има само 4 неща извън техните граници: Любовта и Чистотата, Мирът и Радостта. Това са качества на Бога, на Тот и на Пралайя, в които Аз влизам само по тяхно желание. Да Ме критикуваш, че съм се отклонил, значи да си Ми Баща, Майка или Бог...

- Извинявам се, много!...

*- Не можеш да се извиняваш, но **Аз** те извинявам. Всичко започна от... дръжките. Аз често използвам тъй наречената "клонеста" логика, което виждате и в беседите. Това е, за да ви отуча да се навирате в очакване.*

- Какво?...

- Всички хора са се наврели в сърдечно или умствено очакване. В първото ги навират ангелите, а във второто – титаните. Затова титаните имат два "шедьовъра": лудостта и формалната логика. В първата си почиват, защото употребяват много втората...

Изчерпването на темата...

(Неизвестно защо не е довършено)

29.IX.128(1992)г.
София – Изгрев

ВАШАТА ДЪРЖАВА – СВОБОДАТА

- Кои са жреците на черната магия, Дон Хуан?

- Нашите събратя – хората. Те са жреци на черната магия. И след като си сред тях, значи и ти си магьосник. Помислѝ малко. Можеш ли да се отклониш от пътя, който те са ти предначертали? Не. Твоите мисли и действия се ръководят от техните правила. Това се казва робство. Аз, от друга страна, ти давам свободата. Свободата струва скъпо, но цената ѝ не е непостижима. Така че, страхувай се от твоите поробители, от твоите водачи. Не си губи времето и силите да се страхуваш от мен.

Карлос Кастанеда
"Приказки за силата"

13,25 ч

- При издърпването на конеца за контакта, се извлече, едновременно с белия, и черен. При опита да се скъсат едновременно, бе прекъснат и изваден само белият. Значи ли нещо това, тъй като и в други случаи цветът на конеца и други фактори са имали значение?

- Това значи, че и черните се опитват да минат в Новата Вселена и да правят контакти, които нагло наричат "холизации". И че ти си готов да ги толерираш, но няма да се получи!

- Може ли да се даде обяснение за крайно неблагоприятните събития напоследък? Защо посрещането на гостите от Латвия и Русия започна така добре и завърши с печален провал? Защо и тях, и нас, ни гонят от всички квартири по най-жесток начин и станахме скитници по горите и мазетата? Защо дори най-вътрешните приятели са разбити до такава степен, че вече никъде не виждат просвет за спасение?

- Ще ви говоря сам!

Бог Отец

Синът Ми не може вече, защото е крайно нажален и същевременно недоволен. Раздиращата Го милост и жалост, както и отдръпналото се навътре Негово велико търпение, са причината, поради която се намесвам лично. (Тази вечер съобщиха за затишие в Югославия, което можело да има исторически значение - б.х.)

Внимавайте – тази намеса е такава: веднага се изявявам на дело. Аз като Елма, Сина Си, се проявявам според степента на чистотата и възможностите на всяко същество. А Аз като Себе Си се проявявам най-слабо, т.е. най-силно, т.е. – мигновено.

(Отвън се чу шум.)

Вина в света не съществува. Никой не ви обвинява, а най-малко Аз. Този, Който е създал частите Си, не може да ги обвинява, понеже ще обвини Себе Си. Аз разглеждам събитията не като вини и наказания, а като опити. С това се отличавам от почти всички

духовни йерархии, въпреки че съдържам и тях и - когато трябва - Съм Съдникът.

Сега не ви осъждам, а казвам: дал съм свобода на херувимите да ви изпитват. Самите вие подписахте договор с Баща си, че може да ви изпитва, след като получихте безценния дар на свободата. Духовните ангели са еднакви като кукли. И божества има, напълно еднакви. Само човекът – последното творение – има свобода на избор и възможности за проследяване на последствията от избора. Затова всички се стремят към планети, светове като Земята, тъй като щастието, блаженството, абсолютната хармония се оказват скучни – трябва да има свобода! Парадоксално, но тъй е. Абсолютните светове са затворени, те се изчерпват. Тогава Аз раждам световете на относителното – с многото варианти на избор – за да добиете сила; понеже Абсолютните същества нямат сила. Философите ще Ме разберат. Силата се появява само при нарушение на Абсолюта, а Аз искам да бъдете пълноценни: абсолютни, когато поискате, но когато поискате – силни.

Това е знакът на Марс, правилно сте го предали. Точката е изчезнала и се превърнала в стрела навън: Абсолютът се ***проявява****. Ако тази проява беше строго програмирана, дори и от Самия Мене, Битието щеше да бъде автомат, съществата – автомати; чувствата, мислите и постъпките – автомати. Всичко това отдавна ви е известно. Но забравя-*

те поученията, че болката е сигнал. Страданието не е толкова последствие, колкото сигнал, че там, където се намирате, не ви е мястото; това, което правите, не е вашата работа; тия, с които общувате, не са вашите хора. Вие обаче веднага забравяте тази аксиома, забравяте закона за ритъма, и оставате при някого по-дълго отколкото е определено.

"И това го знаем!" – чувам ви Аз предварително всички ония, които ще четете това ***сътворение****. Осиянията дава Синът Ми, а Аз правя "сътворения", когато благоволя да се явя лично.*

Така и днес – помнете този ден! Аз слизам в този час с едно сътворение, за да прекъсна зловонната река към всемирната пропаст, която ви е повлякла, напълно безпомощни. ***Аз*** *решавам това. Наблюдавах, страдах с вас на́едно – боли Ме много повече от вас поотделно, защото сте всичките в Мене. Чрез Сина Ми, когато се включа – боли Ме. Когато се изключа от Битието, остава само Нищото. Там няма и блаженство. Блаженството е в Битието, понеже има страдание. Който преживява блаженства, той непременно трябва да страда.* ***Това*** *е постулатът! Блаженството, най-високото даже – блаженството от сливането с Бога – също е свързано с дявола. Това, което Аз изживявам в своята най-съкровена глъбина, е Тишина и Мълчание. Ето защо, когато някой стигне до Тишината и Мълчанието, той се отказва от всички човеци, ангели и божества и се връща в Тъм-*

нината. Тъмнина, за която все още нямате дума и затова се плашите от това, което ви казвам, мислите: "Сега кой ни говори?..."– Та това е само превод. Аз вече Съм ви говорил за татвана.

Сега ще ви говоря за ума – Атма в действие. Понеже вие нямате още ум в действие или действие с ум, налага се да се блъскате в мрака като слепи птици. Бог се терзае от това, но ако сляпата спи непробудно и не прави никакви опити, тя никога няма да прогледне. Проглеждането е резултат от блъскането. Мнозина от вас и до днес се блъскат в неща, които не са за тях. Блъскате се в гърдите, блъскате се един-други в миши дупки, наречени "стаи" – а искате да не падате... Това е невъзможно!

Има неща, които и за Бог са невъзможни. За Бога е невъзможно да унищожи творение, в което е вложил Самия Себе Си, т.е. искрата Си. Ето защо, Той ви предоставя на изкуствени същества – ангели, хора, дяволи, божества даже – които се опитват да угасят искрата ви или да я изгонят от вас, когато вие се опитвате да им подражавате. За Напредналите вие не сте още излезли от маймунския стадий, понеже подражавате. Подражавате на богатия, подражавате на семейните, подражавате на учените, артистите, търговците, на духовните грандомани.

Атмосферата ви сега е силно увредена – няма добър предпазен щит, пробихте го. Оттам нахлуват пълчища и пълчища ваши врагове от тъмната все-

лена,иззад която вече изскачате, с надежда да останат непретопени. Те се внедряват в представителите на черната ложа на Земята и им предават всичките си знания, цялата си мощ, натрупана през хилядолетията. Ето защо средствата им сега са тъй страшни! Това е такава интелигентност, за която вие нямате съвършено никакво понятие, тъй като те са ***непобедими*** *откъм сянката.*

Вие преживявате най-страшни страдания, понеже сте преплетени с тях, а Аз Съм почнал да ги изтръгвам. Това са паразити; това са дървета с огромни корени – отровни и хищни до връхчетата на клоните си! И те всички – старите и най-новите, които сега се спуснаха – намериха почва у вас , без изключение!

(В същия миг връзката се прекъсна от внезапно появило се външно лице по най-неприятен начин; съвсем малко след това, близък на записващия се проявява с грозна заплаха.)

Продължение на 30.IX.128 г.

Юдóл от сълзи и скръб – това е все още Земята. Най-гъстата и черна утайка на дъното още не е пречистена. Въпреки вашите полети на духа от време на време, сърцето ви не е станало още нито ангелско, нито Божествено. Това, че се разделихте с най-вътрешните приятели и се оставихте да ви смучат пак роднини, вълци и пауни, не позволява на струята от чистотата да се вреже в тази тиня и да почне да я чисти. Това, че на двойки - на двойки все още се мъчат един друг свързаните със Словото, създава стъ-

кловидни мехури с най-гнусна кал. Така че и да почнем да мием дъното, враговете ви ще измием, а самите вас няма. Съхранявате си периметъра на стария свят, пържите си се в собствената слабост, не можете да живеете сами с всички.

Проумейте! Сродната душа рядко идва на Земята. Тя е обикновено в друг свят и общува с вас чрез множество души. Понеже е грамадна, обхваща множество млечни пътища. Как си мислите – че може да влезе само в едного и да не го пръсне? Ако някой може да издържи – похвално; но като не можете, защо държите жиците постоянно на късо? Късо съединение на монада не може да изгори бушон – изгарят само съществата със сажда или кухина. Постоянното съжителство на същества с искра Божия създава натрупващо се напрежение, святкане по цялата инсталация от сродни души, която не е само на Земята, а по цялото Определено Битие! ***Затова*** *ви е такава незавидна съдбата на вас, земните хора и ангели – понеже пълните Рионидната Сфера със зловещи пукнатини, с постоянни мълнии, поради навика си да живеете на постоянни малки групи. Единствената сила, която предпазва Рионидната Сфера от разпадане, от взрив, е тежкото страдание, спъването на вашите работи, сълзите и въздишките.*

Сина Ми може да излъжете – Той позволява това, въпреки че няма от Него покрито-скрито. Той Си затваря очите, но вижда и през клепачите си; а вие сте

като камилските птици: скривате се по прозрачните си кутийки и там произвеждате толкова пакости, колкото разумът не може да побере!

Бог ви обича и затова не смее да пусне последната струя. Лошото би измил, съществата без пламък ще изхвърли в стария свят, но как да пробие стъклените ви мехури, под който се крие воня и смрад на извержения? Две напълно нормални същества, с искра от Отца, щом се мине някое време, а не се разделят, почват да бълват кълбета смраден пушек и се пълни токовата атмосфера с напрежение. Сам Бог се отвръща от такава проядена планета, напълно затънала в горния астрал. Да, долният астрал не е толкова миризлив при вас, както горният. Привързаността ви е много по-отвратителна и разпространена, отколкото развързаността на вашето човечество. Ангелите проникват, все пак, и в публичните домове, и в залите за хазарт, и в кръчмите – но в семейните ви гнезда от оси прониквене няма: те са плътно набити със злоба и отчаяние! Аз, когато Си облека прокурорската мантия, най-строго съдя тия свещеници, които са съединили "навеки" канарче с пепелянка, сърна с носорог или листо с гъсеница. Най-голяма победа на черните треньори е пробивът, който направиха, приемайки случайния брак за канон. В Небето, за да се свържат два ангела, трябва да минат през петстотин седемдесет и осем квадрилиона комисии по съвместимостта, привличането и хармонията!

Свещеникът от ада – напротив – подписва и прави черна магия в църквата при всички случаи, стига да му платят. С това той вдига ръце и си казва: "Тяхна си работа от сега нататък..." Единствената грижа е да слухти и шпионира чрез рода и махалата, да не би да почнат да отсъстват жертвите от кочината...

Черната ложа ви угоява, не разбирате ли? След 50-60-70 години най-много (а напоследък почнаха поголовно и млади прасенца и агънца, щото са много по-сладки), Смъртта ви туря ножа и вие се озовавате в пространството. Там виждате всичко това, за което сега ви говоря, осъзнавате се много бързо и обещавате с покъртителен плач, че ако ви пуснат отново, никога повече няма да живеете с друг, а ще си ходите само на гости от време на време. Като се гмурнете в клоаката, пóчнете пак да шавате там по двама по двама, като попови лъжички (и в двата смисъла...). И стъклените мехури се пълнят с това, за което не мога да намеря и Аз думи да го опиша... Почнеме да ви миеме – клоаката светне отвънка като аптека – а вие сте под мехурите, заедно със изверженията си! Как да усилим струята – нали ще счупим илюзиите и ще ви избием? Та Бог се примирява с тази нереалност, оставя ви да гниете, а вие наричате това "благородна старост"... И ви намира съответни треньори, които ви измъчват до смърт, та да се яви някой ден у вас стремеж да зачукате с

човка по черупката...

Ако вие, най-вътрешните, можехте да бъдете единни – да сте сами и пак да се обменяте, но като волни птици, а не като гниди, – тези трагедии сега нямаше да съществуват. Появила се е една нова ***акра́лна*** *– пукнатина, която стига чак до центъра на монадата! Монади с пукнатини има, това е предвидено, но щом се появи акрална пукнатина, има опасност от* ***разцепване*** *на монадата. Тя на две половини никога не може да стане, понеже е Божествена, но може да се разтвори и да почне да пърха от обстоятелствата като безпомощна пеперуда. Вие сега сте в подобно положение. Тази трагична пукнатина премина – сега сте пърхащи... Процесът е познат, това се е случвало и друг път в Битието. Това е необходимо, за да можете да се отърсите от на́лепи. Пърхането е най-добрият начин, но е много болезнен. Налепите са много противни, те не се откъсват лесно, но пърхането създава у вас потенциал, мъката повишава силата ви и налепите сами почват да се отблъскват от вас, тъй като не могат да дишат в атмосфера на самота или множество контакти. Самите налепи ви отблъскват вече с всичката си ярост, а вие сте още сълзливи и си ги коткате, понеже ги мислите за човеци...*

Това изгонване от домовете през последните няколко месеца – на милиони същества с монади – тревожи всички, но е най-хубавото: единственият шанс

за последно измиване на дъното. Живите ще се изкачат на свобода, а плътоците и едноядите ще си останат в тинята. Те не могат да създават мехури като вас, тъй като не обичат фантазиите. Фантазията, мечтата, илюзията им е противна – те са "реалисти"... – реално си живеят в тинята и са напълно доволни от нея. Затова и след разделението ви, до март догодина, горко ономува, който спинка още при тате или при мама, или при някой, който се мисли за много напреднал в еволюцията!

Напредналият в еволюцията не може да скверни душата с ревност и пъклени думи! Първите в еволюцията са смирени по сърце и не ги напъва нагон за говорене. Напредналите в еволюцията никога не проповядват с думи, но с дела! Смиреното сърце никога не може да си представи, че е станало плът на Христа, на Учителя! А когато е станало, то не може да повярва в това и затова не може да го изрече – в никакъв случай, при никакви обстоятелства! Не се заблуждавайте от пътуващи и домашни проповедници, които си мислят, че са превъплъщение на Христа, а имат обратна захапка или не могат да спрат да приказват.

Светът е направен така, че сърцата на чистите да живеят с лекота, а замърсените сърца да срещат трудности по пътя си: понеже всичко, което не е за вас, е предвидено да бъде скъпо, трудно достижимо и чудовищно състаряващо.

Пукнатината вече не е пукнатина – вие сте "пърхащи". От днешния създателски акт, от началото на това ***създание*** *половините ви започват да се завръщат и пърхането скоро ще престане. У някои престана още снощи. Няма да ви пърха сърцето вече от безпокойство какво щяло да стане с близките, с децата ви. Вие ще се борите за децата си с всички благородни средства, но няма да се плашите – каквото и да стане с тях, – защото Аз живея навсякъде и съдбата на всички е определена.*

Това исках да ви кажа. Отменям страданията ви – Аз сам се подписах! С тия, които не се обменят със сродни, повече работа нямам. А с тия, които не могат да живеят сами – скъсвам договора. Залежи́те ли се някъде да ви разтриват, ще ви разтриват по всички правила: и с думички, не само с ръчички... Може да сте най-напреднали в еволюцията – именно вие, на които внушават точно обратното. Благословението по двойки се дава само за определен срок и в определен ритъм. Оня пък, който не може да използва това благословение, ще му пораснат колената, ще му излязат венички по краката и ще почне да съди като вещица. ***Постоянно*** *самотните, като не се обменят ритмично със сродни аури, стават* ***упи́ри****, а не вампири. Има разлика. Хималаите са пълни с упири. Тибет, Кавказ, пълчища от манастири и пътуващи брахмачарии са пълни с упири. Те отблъскват Природата и си плащат с безобразие, с отвратителна старост.*

Първото, по което ще познаете упира, е неговата уста. Той не кълне като вампира, не изисква нищо за себе си, не те държи за гушата, но те съди – съди те на всяка крачка! Той има жабешки очи за недостатъците и сам си присъжда правото да определя що е грях, недостатък или грешка. Упирът мирише много по-лошо от вампира и затова никой не може да живее при него, даже и когато ти дава по 100 хиляди долара на ден – с жест... Упирът се прави на благодтел, но той е работодател. Той дава, само когато одобрява, а одобрява само себе си. Упирът слуша само своя вътрешен глас – за него Истината съвпада с вътрешния му глас... Затова той не може да изслушва – втори признак. Ако случайно те изслуша докрай и не те прекъсне, той моментално ще те "зачука" – ще се ***изходи*** *на твоята Истина... Никога няма да приеме твоята Истина! Упирът обича да унижава и затова чуждите Истини са мишена за него.*

Пращам помощник от много високо. Той ще ви обедини отново. Тези които се предадоха, се покайват и се връщат. Там-тамът на Правдата ще свика бойците на свободата! Ако трябва, на палатка живейте; ако трябва – на кол набучени, но не давайте повече на пъкъла да ви съчетава в молекули от адска програма. Струята се пуска, измиването предстои! Клоаки вече няма да има. Край на попската представа за съжителство. Ония, които продължат да вегетират така, ще загубят човешкия си облик. Свободните ще

живеят и по двама, ако много се привличат, но никой няма да ги знае точно кога, къде и как се обменят. ***Това*** *е майсторство на женитбата, на семейството: да се явяваш, когато не те очакват; да не се явяваш когато те очакват – и всички да са радостни и щастливи. Като очакваш – да не те боли; като не очакваш – също.*

Срастналото да се разцепи, разцепеното да се срастне – но там, където трябва, тогава, когато трябва и между тия, които трябва. Щом съм казал, то почна!

Иска ли някой да се залепи за вас, той е враг. Мъките са големи, когато счупеният крак зарастне накриво. Вие всички така сте се сраснали! Затова трябва ново счупване, та да ви намерят вашата кост или плът, сродна на вашата и после да я наместят правилно. После ще полежите в гипс, после внимателно ще проходите. Няма да пълзите като сега – няма да изглеждате на старци!

Дом, сложен на канара, устоява! Дом, построен в пясък, се разпада. Канарата е самотата, пясъкът са родните. Понеже Англия много държеше на рода и още лъже народите, първа ще потъне.

Ще въздигна племе, което е разбрало правилно Сина Ми чрез думите на Сведенборг. Многото жени и многото мъже наистина развратяват сърцето и хвърлят душата в пъкъла. Но Христос, чрез Сведенборг, има предвид вашето многоженство и многомъ-

жество през прераждания – нищо, че сте с едного през едно прераждане. А едноженството и едномъжеството, което възвръща човека в рая и го прави едно с Отца, означава вярност ***на Бога****, т.е. на първия импулс, когато Той се проявява в настоящия миг и се изявява чрез сродната ви душа* ***във всяко същество, което може да я приеме за няколко мига****. Тези, които са способни да я приемат за няколко минути – те са титани, истински, Божествени титани на Духа! До един час на Земята, само 7 случая зная досега някой да е издържал присъствието на сродната душа у партньора. Тогава станаха 7 велики рухвания на династии, 7 стъпвания на велики Учители на Земята!*

Носете това разбиране за едноженство и едномъжество – и вие ще бъдете безсмъртни. Останалото са лъжи на ада, който измисли смешната дума "прелюбодеяние" и ви държи вързани с нея като говеда в обор. Търговците имат нужда от купувачи, затова си произведоха производители и свещеници. Скъсаха връзката ви с топлината и приятния хлад, като наклониха оста на планетата. Така ви направиха роби на дрехите и къщите и ви внушиха, че не можете да живеете сами или със сродни души сред природата. Наредиха на свещениците да ви уплашат с ада, ако не си стоите по къщите, и така търговците си имат постоянно стадо от клиенти. Като се смени производството, търговецът плаща на нови жреци и

свещеници да сменят религията, та да знае стадото кои са новите стоки. А за да купува, глупавият трябва да има къща, та да я пълни с неща, които умъртвяват тялото и душата. За да се връща в къщи и да ползва тия глупости, той трябва да има пазач, охрана, която да го връща. Ето ***това*** *е естеството на всички адски религии – да те връщат вкъщи при пазача; да те връщат вкъщи със стражар...*

Аз пък нямам нищо общо с вашите вещи, пазачи и бърлоги! Аз ви призовавам на свобода, защото сте създадени свободни, защото можете да спите навсякъде, всякога, всякак и всячески! От тая свобода се плашат полицаят ви вкъщи, полицаят на държавата и полицаите на религията – защото без къщно говедо, и трите системи незабавно се разпадат.

Носете тази истина в сърцата си, не я предавайте при никакви обстоятелства и сияйте в просторите, летящи и неуловими! Понеже вашият дом е вселената, вашият любим – сродната ви душа, вашата държава – свободата!

↔

- Верен ли е образът на психотронната бомба, който обяснява опустошенията напоследък сред всички духовни хора, верни на Словото?

- Образът е верен, но втората част от въпроса ти не е вярна.

- Защо?

- Не е вярна по два пункта. Първо, няма духовни хо-

ра, верни на Словото и - второ - верните на Словото никога не могат да бъдат опустошени.

- По подробно, като за прости хора...

- По-подробно: духовният човек клони към духовното, а природното потъпква. Божественият човек уравновесява духовното с природното в индивидуален ритъм, съчетавайки ритъма си с ритмите на сродните души, само в хармоничните отрязъци от фазите. Божественият човек не заклеймява духовното или природното, нито даже пъкленото, защото правото на заклеймяване – на полагане на клей – е само Мое. Като заклеймиш, ти после ще чистиш стотици векове наред собственото си клеймо, което си положил някъде. А това чистене е много трудно. Става първо с удряне, кълцане, чегъртане, търкане с гласпапир... Това са все стадии на страданието. После идва миенето със сапун, ако е останало петно. Ако не се измие следата от клеймото даже и със сапун, това значи омазнена психика и тогава трябват разтворители. С най-силните разтворители всичко се изчиства. Като се приложи и най-силният разтворител, тогава се познава каква ви е основата. Ако основата ви не изчезне, значи е Божествена. Ако преминете в агресия два мига преди да изчезнете – значи основата ви е само физическа, вие сте били вампири. Преминете ли в отдръпване – три мига преди да изчезнете, – вие сте били упири, духовни вампири. Пасивната агресия иде от гордост и се нарича "от-

дръпване". Ти се отдърпваш от Словото, защото не ти отърва да го приложиш на дело.

Да приложиш Словото на дело, значи да отделиш таен десятък за най-достойния преди или след тебе, ако имаш деца; а ако нямаш или са пълнолетни (28 навършени години – б.х.) – да даваш половинък или цялък. Значи да отделиш своето жилище от жилището на близките си и да живееш сам. Значи да гостуваш и да ти гостуват сродни души от време на време. Значи да отсъстваш от жилището си от време на време и да пускаш там други. Значи да оставаш и да ти оставят мястото на гостуване в пълна комплектност и порядък, та да го напълниш като хазна за другите с плодове на земята и сърцето си. Значи да изтръгнеш корените на еднокъщничеството веднъж и завинаги! Значи да живееш в една къща цял живот с когото си поискаш, само ако забележиш, че не ставаш зъл, печален, състаряващ се.

Да приложиш Словото на дело, значи да разпределиш благата си поравно на себе си и на своите деца, а един дял да се счита за родителите, братята и сестрите ти. Значи да не се съдиш с никого за своя собствен дял, а да го припишеш на тия, които ти го искат. Да не отдаваш дяла на децата си другиму доброволно. Значи да просветиш хищните, че повече на Земята, значи по-малко на Небето. И друг път Съм ви казвал чрез Сина Си: нотариален акт, спестовна книжка, предмети, книжа, акции и пр. баласт на шия-

та значат сигурно потъване в морето, сигурна бариера пред рая. Милиардерите на Земята са с милиард вериги на Небето. Ако си си отишъл без една стотинка, без една собствена керемида над главата си, тебе те приемат във всички светове! Но не хитрувайте да приписвате всичко на децата си или на симпатичните ви хора и общества. Своят дял, своята лепта, ти ще раздадеш на бедните.

Що значи "бедни"? – Бедни значи бедни на Земята, богати на Небето. Ако раздадеш на бедни на Земята, бедни на Небето, ти раздаваш на упи́ри. Ако раздадеш на богати на Земята, бедни на Небето, ти раздаваш на вампири, плъто́ци. На богат и в двата свята няма какво да раздаваш – това са редки случаи. С такива ***наедно*** *ще раздавате.*

Най-богатият на Небето и на Земята е Моят Единствен Наследник, Христос по вашему. Който Ме познае като Единствен Бог, той ще познае и Наследника Ми. Който познае Единствения Наследник, той ще има и дял от Наследството – т.е. ***всичкото*** *Наследство. Който има всичкото Наследство, той може да бъде навсякъде.*

- А за психотронната бомба?...

- За "психотронната бомба"... – така я наричате ***вие****. Природата я нарича другояче. За Мене "психотронна" бомба значи дявола на трон в психиката ви... Щом се намести напълно, психиката ви избухва. Пълно наместване на дявола в душата се познава ето*

*как**:** искаш да си в центъра, да ръководиш. Искаш да ти плащат, да печелиш. Искаш да си напреднал, свят, богоравен – самолюбив си. Като се съчетаят и трите прова́ла, това е пълно наместване на Сатаната в тебе. Ето защо, правилната дума за всеки фараон, папа, патриарх или върховен майстор, или магистър на йерархична династия е именно "наместник" – само че не на Бога, а на дявола на Земята: наместил се в него напълно...*

Папа, който Ме е познал, отпечатва Словото Ми в оригинал! Патриарх, който Ме е познал, отпечатва ***Новото*** *Ми Слово, най-Новото - това, което никога не спира. Върховен майстор, който Ме е познал, разпуска ложата си. Велик магистър, който Ме е познал, се захваща да реализира Делото Ми.*

А Моето Дело е да изчезнат градовете и селищата! Моето Дело е всеки да бъде свободен! Моето Дело е Земята да бъде градина! Моето Дело е майката да бъде богиня – но не по иконите, а в градините, в сърцата, в делата ви! Моето Дело е да бъдете плодни сърца: да давате плод изобилно, без да мерите на кантар. Моето Дело е никой да не ви вижда, никой да не ви знае. Последни, тихи, скрити, най-малки: титлите ви да паднат, самомнението ви да падне – да паднат всички обвивки на Сатаната. – Ето ви по-подробно...

- И, все пак, за психотронната бомба на новите интервенти?...

- Те не са нови, те са все същите. Само че, осем хиляди години те управляваха Земята чрез хората, а сега слязоха лично при вас (това са 200 милиона земни години – б.п.). Ти не го гледай, че е Тарзан, Гаврош или свети Панталеймон. Не го гледай, че е баща ти, майка ти или певеца с най-много плочи и почитатели. Сега половината са подменени. Те правят съвършени копия. Ти я гледаш А. – това не е същата А. Тя може да ти внедри вирус за подлудяване, вирус за пропадане, чума на пълно съсипване на всичките ти надежди, на всичките ти работи! Тя може да ти внедри някой от своите така, че всички да се чудят: какво стана с това дете, с тоя добър човек? Тя може да пали "психотронни бомби" в пространството, да подхвърля психотропи, да сее смут, неверие и разколебаване в Новото, едновременно да превежда беседите Ми и да ръководи паневритмията! И ще върши това безпогрешно, за да я помислите за фактор. И – същевременно – да изпепелява с поглед и дума, да краде, лъже и интригантства; да се явява в едно и също време в една редакция, в един дом, на едно събрание, за да блокира текването на Новото.

Всичко това стана възможно, понеже вие, "най-вътрешните" си обменяте отрицателни оценки. Понеже си живеете още постарому. Понеже не се обменяте. Понеже Словото е разделено на две.

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

30.IX.128(1992)г.
София - Изгрев

СЛУШАЙ МЕ, СЛУШАЙ МЕ, СЛУШАЙ МЕ, СЛУШАЙ МЕ!

13,46 ч.

- Правилно ли подготвям работата в Башкирия с тези образци с ръцете и проектоплана? Трябва ли да живея в Горна баня - или да остана тук? Трябва ли да замина за Башкирия?

Случаят е следният: Братът на п. плаща за него предварително наем за половин година в къща в Горна баня. В същото време от Латвия са дошли две 18-годишни рускини, с които п. се познава от там. Едната твърди, че е дошла, за да се посвети на Учението и за превеждане на Словото. Другата също има интереси към това. С надеждата да намери хора за такова съдействие, п. е изпратил в Русия, Латвия и Башкирия над 200 официални покани. Той освобождава вилата за двете момичета и се връща в града, за да не ги притеснява – не иска

да живее с тях, все пак там не е тясно. Хазяйката обаче мисли, че той е преотдал стаите и печели от това, а и обвинява рускините, че са обрали ябълките ѝ от градината (то е от глад, но тя не се интересува) и че водели там мъже. Преди това те са живели тримата в къщичката на местото на п. - само една стаичка от 5-6 квадрата. В една зимна нощ едното момиче излиза и не се връща два часа, търсят я и я намират права и боса в снега. Обяснява, че е направила това, защото другото момиче било прегърнало и целунало п., когато се е прибрало... Карат момичето с бърза помощ да ѝ спасяват краката от измръзване. По молба на п., после ги приютява в апартамента си добрият приятел С.П. в ж.к. "Младост", но и там има "случки" – араби, нови приятели на двете момичета, били счупили стъклото на входа в блока, за да могат да влизат при тях когато си искат. Друг път се били качили и влезли през покрива. Хората от блока пропищели. Никой не може да им повярва, че това е само духовно приятелство... На меките и необвиняващи наставления на п., че са на чуждо място и всичко пада на главата на С., едното момиче отговаря: "Ние сме твои ученички, ти и твоите текстове ни възпитаха в тази свобода"... След като биват изгонени от вилата в Горна баня, едното момиче се връща в Латвия, а другото се жени за един приятел на п., после се развежда и заминава на запад. Да ѝ даде Господ здраве и щастие!

Относно споменатите образци: става дума за трафарети за писане на текст, където са направени с контур очертания на две или три длани една до друга – на българин и на преводачките на още два езика. В тези ръце Словото се пише краснописно, под съответните ъгли от 72 и 36 градуса в светлосиньо и алено, (отдолу се слагат шаблони за редовете под ъгъл). Какъв е "проектопланът" – не е запазен ясен спомен, но някъде се пази текст.

Ето какво казва Елма:

- Това, което си замислил, е прекрасно, но съвсем нереално за този свят. Приучѝ се да се съветваш с Мен по-често. Ето сега: усети ли свобода, като те освободих от представата да си "изпълнителен директор на първата в света зона за истиносъобразно и природосъобразно майчинство"?... Ти искаш да започнеш отзад–напред – да постъпиш като стария свят. С подобни "планове", "договори" и

"закони" не е прокопсал никой. Кой ще спазва договорите, ако предстои война? Ти знаеш ли колко майки и невинни деца ще избиеш, ако организираш такива зони и хората ти повярват? Аз съм говорил, постоянно говоря: първо се почва от Словото!

Колцина повярваха в Словото? Тия, които са повярвали на беседите Ми до 45-а година, сега колко са? Измежду тях най-напредналите повярваха в осиянията. Но да повярваш само, без да си промениш живота, това е гавра. Затова, сега само петима от приятелите останаха неразвратени. Петима – от цяло човечество!... Това ли е "канарата", на която ще градите Делото? Та нали всички ще се дигнат и ще ви смажат като червеи?!

- Добре, не трябва ли да се използва шансът, който дават най-силните, най-добрите хора от Башкирия?

- Първо се почва с просвета. Там, както навсякъде, има да тече още мътна вода. Аз не отричам, че планът ти е почти идентичен с Моя, но трябва да оставиш сами да се организират. Първо Словото – това е всичко! Не се излагай на показ, понеже ще те пребият. Първата хубава жена, която ще избяга от мъжа си заради Новото, ще стане ябълката на раздора. Като избягат жените на велможите, велможите ли ще те защитават? Тези, които са още недопечени, никога няма да ти простят – каквито и договори да подпишат. Може Башкирия рай да стане, реки от злато да потекат, Аврам и Аврамчетата да

я населят – старозаветните ще се обединят и ще ви премахнат! Няма да го направят с бомбардировка, както си го представяш. Стратегията ти с видеокамери, "та да видел светът", също няма да помогне. Та като избиват в Югославия майки и деца, да не би да не е същото?

Ти живееш с няколко века напред... На масоните и протаготите няма да им мигне окото да ви направят на кайма – първо новородените бебета! Щом като им бъркаш в джоба и престижа – свършено е, ти си мъртъв. Ти си готов – но нямаш право да убиваш невинни.

По-често се съветвай с Мене! Ти си фантазьор, утопист, Аз те знам отдавна. Знаеш ли колко хора си убил по барикадите и на гилотината, заради преждевременни инициативи? Винаги си можел да се съветваш, ама не – твойто да бъде! Вие сте една особена алохимна, серафимска пасмина, които сте гении на бунта. Като бутнете някоя главня на кладата – край, свърши се! После плачете и се каете. Вие се спасявате с бягство, а оставяте хората да ги колят. Хората са петимни за свобода, а вие, като му намерите цаката – много умно напипвате механизма, подлудите хората - и те трошат оглавниците. Правите пияния още по-пиян, развратения – още по-развратен, маниака – още по-побъркан.

Остави революциите настрана, никаква войска от ОНН-то и джуди-муди, самби-мамби няма да ви по-

могнат... Ама вие сте много наивни! Тия сега пипат отвътре, много умело.

Запази записките си за след няколко десетилетия – с малка редакция, но от Мене. Тогава те могат да свалят рая на земята. Само че не с "кръгова отбрана" – това е много глупаво. Това е чиста феодална крепост – отминала стратегия. Няма да я бомбардират, няма да ѝ отровят водата. Просто ще проникнат вътре техни хора, ще изстрелят психоинжекции и психотропни течности – и край: хората ти ще полудеят. И ще се самоубият всичките, както вече стана, там някъде. Или ще се превърнат в изроди, ще мутират. И тогава? – И тогава същите тия, които са стреляли отвътре, ще пратят свои журналисти, със свои камери (вие вашите ще ги строшите...)

Така Ново Човечество не се прави. Ако се правеше така, Аз щях да бъда Първият. Създаването на райски условия отвън следва Закона на Тримата. ***Трима*** *души в една галактика трябва да се обичат без възникване на ревност. Това ви го "пея" от 1984 година. Но вие се ревнувате астрално, ревнувате се умствено, ревнувате се кой да владее ръкописите. Така правят и черните. Не ви съветвам да вървите по техния път, защото ще се превърнете в това, в което вече сте се превърнали: слабосилни, охкащи окаяници...*

Стратегията на силните е съвсем друга. ***Учи-***

телят *ви е предводител! Полковници нямат право да увличат полкове; генералите да си стоят на мястото и да не бунят армиите! Орфисти ги драха, християни ги клаха, богомили ги гориха, все заради такива разпътници като вас – самозваните бегълци от Школата!*

Аз, като проповядвам свобода, това не значи да бягаш от задълженията си. Този свят, с това устройство, съм го премислил Аз – много тънко съм го премислил. Моят бунт не е феодален, нито социалистически, нито комунистически – той е бунт индивидуален. Ще се бунтуваш, изпълнявайки съвършено задълженията си. Да, включително към семейството си! Да, включително към майка си и баща си! То е диалектика. Както ***те*** *искат – но в резултатите, не в методите. Ще ги послушате да станете съвършени граждани – в учението, в труда, в обществото, - но в свободното си време ще бъдете на своя територия.*

Моят бунт е бунт индивидуален. Всеки на своето място – ***там*** *е тактиката. Инак ще направите острови на доброто и така ще се легитимирате – ще могат да ви унищожат накуп. Крижановка е напълно права: добрите – в постоянна отбрана, злите – в постоянно нападение. Какви деца ще родят бременните, щом бащите са на предната линия?*

Допитвай се по-често. Д. е прав, Д. е права, К. е прав – прави са всичките, които те молят: не прекъсвай словопада! Не прекъсвай словоскока! Аз сам те

карам да го прекъснеш понякога, за да не се пръсне планетата, но Ме питай винаги: "Време ли е вече?..."

Цели вселени са загивали, загиват и сега, понеже са приели тактиката на феодалната отбрана. Вождовете им не са си взели изпитите по история, тъпи са като галоши – и много самонадеяни. Избиват цели галактики от своите, само да видел космосът колко са лоши лошите. Все едно да разбунтувате чревната флора срещу невроните на мозъка или обратно... Какво ще настане тогава? – Анархия, революция, пълна катастрофа. Щом Бог търпи положението в червата ви, ще търпите и вие тоя ред на нещата – той е ***разумен****.*

Черната и Бялата ложа са неотделими! Бегълците от отделенията, от прогимназията на Школата – понеже са слаби умствено – започват да отсъстват все по-често и по-често нощем; по някое време вече никакви ги няма горе – и един ден се пръкват в света я като философи, я като окултисти, я като "богопомазани". Светии, гении, чудотворци – с лопата да ги ринеш. А кой ще им рие на тях л.....? Те пречат повече от всички бюрократи и палачи на вселената, взети заедно.

По-често се съветвай с Мене. Това ще ти го повтарям като припев. Ти си измисляш титанични системи, грандиозни, прелестни планове – само че... феодални...

Стегни се и съчетай Словото със светските си

задължения – след като се възстановиш от погромите. Словото си е Слово, съвършенството си е съвършенство. Като казвам да се посветиш само на Словото, Аз нямам предвид изоставяне на духовния алпинизъм. Съвършеният цигулар е победител, математикът е победител, гениалният счетоводител – също. Смеете се... – Има и гениални счетоводители! Има гениалност във всяка област – има майсторство, виртуозност, довеждане до относително съвършенство.

В света винаги има два противоположни гласа, които си струва да ги слушате. Единият е гласът на бъдещето – той ражда бъдещите човечества и вселени. Не ви укорявам, когато фантазирате, мечтаете – тогава вие сте ясновидци на причинното поле: мечтата ви е реалност за други, настоящи човечества в Битието. Поетите и пророците просто ги виждат, а мистиците направо живеят там – те не виждат плътския свят на фокус. Живейте си там, това е привилегия, но не сваляйте преждевременно рая направо в ада, защото всички тука сте още затворници, с присъди. Напнал се лудичкият да прави градинка в средата на писта за бомбардировачи... Текнало на самарянина да сваля Царството Божие сред акулите, които винаги налитат на месо... Хрумнало на Т. да сваля 25-ия век в края на 20-ия – всред взривове от бомби, атмосфера пълна с бълвоч от радиото и телевизията и бизнес, трупащ камари от

мъртъвци!

*Слушай Ме, слушай Ме, слушай Ме, слушай Ме! Всеки сам трябва да направи своя рай – на **своето** място. Тихо, безшумно, без сблъсъци. Раят е вътре в душата – даже и при свекървата! Ако можеш да скъсаш с вампира – скъсай, но не като го насъскаш. Вие сега сте спецове по насъскване на вампири. Вашата стратегия трябва да е точно обратната: **тънко** противостоене, гладейки противника по козината. Дресьорът хвърля месо на тигъра, за да му е мирна главата. Тигрите, усойниците, хиените, враните, с които сте наобиколени и искат праната ви, са агенти на волята Божия!*

Ясен ли съм? - Ще ви гонят, докато станете съвършени. Ще ви ръфат, докато почнете да им се озъбвате – ала без да избягате от мястото си. Само тогава те се плашат – отстъпват моментално, щом някой стои на мястото си и не бяга. Щом почнеш да бягаш, той се настървява и те прави на нищо. Щом види, че не ставаш за ядене, той само ще те захапе и ще те остави завинаги.

***Там** е всичката тайна на свободата! Ти искаш да си свободен, а се правиш вкусен за тигъра, понеже ти е приятно... Друг се прави вкусен от страх, трети – понеже навънка е зима. И като те оглозга до кости, ставаш на прах след време.*

Твърдият в убежденията си служи, самоусъвършенства се, труди се и става ученик при условията,

в които се намира. Спокойно, благо, търпеливо и с готовност да умре всяка минута! Като види, че си голям за устата му, стоманен и с шипове, октоподът ще разбере, че не може да глътне подводница. А като му се мазниш или се уплашиш и почнеш да сменяш формите си, той ще те гони, защото му даваш надежда.

Всяка жертва заслужава хàлата си. ***Любов към ближния не значи тръгване по неговия сценарий, нито по своя, а изпълнение на волята Божия.*** *Това е зовът на* ***сърцето*** *– първото и най-съкровено желание, което вие винаги потъпквате най-надълбоко.*

Отдайте се на свободата си в ***свободното*** *си време; прибирайте се при задълженията в несвободното. И вършете всичко това до край – съвършено. Не се пречупвайте, но се огъвайте. Като видят, че винаги се връщате в изначалната си форма, даже и китовете на астрала няма да ви глътнат вече никога – рибната кост се изправя. Като му разпорят корема няколко прераждания наред, и китът ще престане да поглъща лоени топки...*

Това не е най-доброто, понеже е коварство. Вие се огъвате вътре в своята лоена топка на страха, на лицемерието – а после разпаряте червата на хищника! Хищникът е също твар, и той има право на истина. Или бъдете себе си още в началото, или не разпаряйте коремите на гладните!

1.X.128 г., 14:23 ч.

- Не ми се отговори на въпроса къде да живея, какво да правя; да работя ли или да не работя. Искам да следвам още или да защитя дисертация – въобще, по-точни инструкции.

- Ти сега си почини, съвършено оформи Словото и свали нови осияния, прави каквото щеш. Работата ти е това. Трябва и по-нататък да се концентрираш – сам си решил правилно към какво. Силата ти ще се върне. Раклата на богатия ще се отвори най-после. Ще изпълниш всичките си мечти и планове. Ако се оставиш на приятелите си – няма проблеми. Те няма да те хранят – имаш доход. Всичко правѝ, машà повече не бъди, застани в центъра си достойно и тихо – това ще привлече пак росното събиране на реки от обич и Слово в тебе. Ще се измениш външно, сега си посърнал. Ще престанеш да трепериш като лист поради неуредени проблеми.

*Приемаш ново посвещение. Посрещни го достойно и подобри условията си на живот. Истина, мир, радост – **там** се проявява съвършенството! Завърти света, за да не те върти светът тебе!*

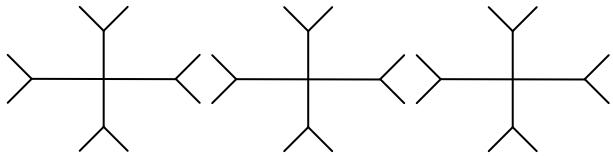

- Защо завърши така?

- Слагам троен кръст на миналото ти. Сега нещата се обръщат съвършено. Прояви се в мощ и разум, стани скалà и скàла. Скалà на Делото, скàла

от нови значения.

Сма, сам, сма!

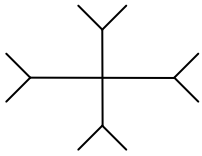

Чак сега става ясно от знака по-горе, че Елма е турил кръст и на тази инициатива... По-долу прилагам образци на проект за посланието, заради което е Неговата критика. Това са контури на ръце, копирани направо по дланта. Най-добре е да са на трима различни човека: българин, руснак (или друг с основен международен език) – и представител на който и да е друг език. Вътре, именно, под определен ъгъл, се оформят ръкописно оригиналният текст и преводите му. Принципно формата е интересна, понеже носи енергетиката на народите, почерците и дланите – Елма тук критикува само конкретното съдържание. Този текст щеше да бъде изпълнен прецизно и преведен и написан на български, руски и башкирски, с цел да се изпрати на отговорни хора в тази страна – те го очакваха, готови да предоставят всякакви условия. "На първо време – 1000 палатки" – бяха казали те... После щяха да почнат да строят къщички в градини и гарантираха, че ще предоставят и направят всичко безплатно. Искаха всичко да бъде по български модел, изключително по идеите на Учителя Петър Дънов.

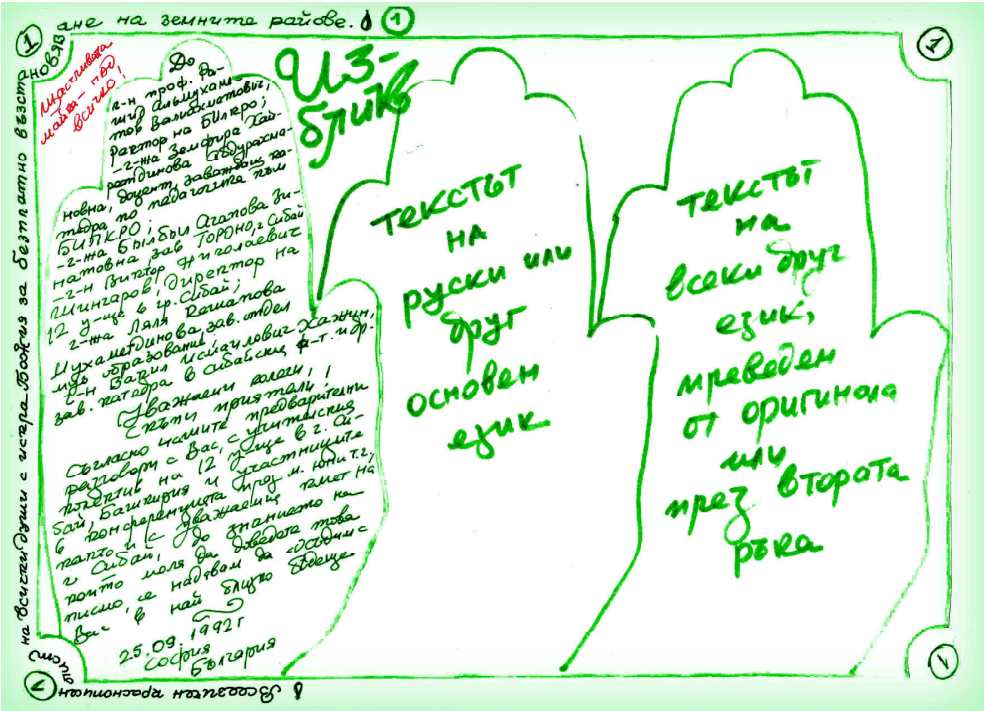

...И тъй нататък – проектът за екоселища в Башкирия за бременни, кърмещи и майки с деца е развит на 14 страници като тия по-горе. Преценил съм, че може и да има и вариант само с две ръце - за директен превод на нужния език. Навременната намеса на Елма осуети една грешка и голяма опасност, тъй като инициативата в този вид е била предварително обречена.

30.IX.128(1992)г.
София - Изгрев

ОТГОВОРИ НА РАЗЛИЧНИ ВЪПРОСИ

РАЗПРОСТРАНЕНИЕТО НА ОСИЯНИЯТА ПОНОВОМУ • ГРАМАТИКАТА НА ГОСПОДА • МЪЖЪТ, ЖЕНАТА И ДЕЦАТА • РОЛЯТА И НЕДОСТАТЪЦИТЕ НА ЕДНА ПРИЯТЕЛКА • СЪСТЕЗАВАНЕТО С ГОСПОДА • ЗА КОСМИЧЕСКИТЕ КЛОУНИ И ЗА ГОСПОД КАТО КЛОУН • СРОДНАТА ДУША НА МАРИЯ МАГДАЛИНА •

16,57 ч.

- Първо – да запишете това, което ви казах преди малко. Една от причините за нещастията ви е, че разпространявате осиянията само отпред-назад. Процесът трябва да е двоен: и отзад-напред. Почувствайте кои ще работят, съветвайте се, кройте, шийте, но работете. Всяко осияние спасява живота средно на 500 хиляди души. Колко сте избили досега –

правете си сметката!

*И Т. да не се мотае, а да напише онова осияние за препинателните знаци и граматиката, още от края на Родопите. Аз имам **Своя** граматика и ония, които Ме редактират по правилцата на временните граматики, сами ще бъдат редактирани от Господа. Ще Ме пишете и печатате във вида, в който ви се подават осиянията. **Има** грешки, **нужни** са корекции, обаче крайното Слово пак да преминава през Т. Има една досадна запетайка, която е излишна; а има и една, която я премахнахте, понеже сте наследници на паднали ангели. Професорчетата и доцентчетата първо да питат Създателя, а **после** да създават. Що Съм повтарял някои думи, що Съм обичал числото 500, що Съм обичал "понеже" и още други някои работи, мога да ви обясня подробно, само като постъпи за четене и проучване и онова осияние за граматиката.*

А сега – питай.

- За състоянието ми тази нощ и в училище.

- Физическото присъствие на "татковци" при майките и децата в една стая може да убие децата за няколко години или да ги направи ненормални – като всички останали. Нормалният човек трябва да лети свободно из космоса! Нормалният човек не съди нищо и никого! Нормалният човек става връх или долина, когато другият иска да е обратното.

"Татковци" са всички същества, независимо дали

са сътворили или още не са сътворявали. "Майки" са всички, независимо дали се грижат вече или още не са се грижили за по-слабите. Татковци не бива да живеят с майки на едно място, особено когато са там децата, понеже се явява напрежение. За да не се поразят децата, трябва да пострада първо татското, а после – и майката. Така ударът не стига върху тях. А щом се намразят таткото и майката, вече нищо не може да ги предпази и те почват да боледуват, да измират. Единственият изход тогава е таткото да е на повече от 100 километра.

- Защо ми прилоша на съвета?

- Защото има закон за разливане на напрежението. Напрежението, което носят татковците и майките, днес е толкова голямо, че се разлива веднага нашироко, когато наоколо има деца. Понеже няма чужди деца, а всички деца са ваши (енергията не пита), разливането става незабавно и удря не едно, а десетки, стотици деца. Същевременно, учители, събрани на едно място, са антени към всички деца, които те учат – и енергията се разлива през тях. За да не стане това, Аз създадох щитов фон пред всеки твой колега и енергията се върна обратно в главата ти. Коригирай тази твоя свобода да преспива някой в стаята, в която живееш с децата си. Даже в другата стая е ***подобна*** *силата. Аз Съм го казвал вече: мъжете и жените, бащите и майките, трябва да се приближават на по-малко от два метра, само когато са*

далече от децата. Повечето деца, при които се съчетават родители, мъже и жени, боледуват от остра нервност, припадъци, даже епилепсия. Мъдростта на Новото Човечество ще коригира този навик. Съвокупляването...

- Да, ама ние...

- ... или невъзможността за него, когато са близо мъжът и жената, създават два ефекта, точно противоположни: в първия случай взрив, а във втория – антивзрив, имплозия. И в двата случая децата стават жертва. Сливането на мъжът и жената изискват пространство – голям радиус!

- Защо дори сега ми е лошо?

- Съчетание от фактори. Последната нощ не е единствената причина. Сега на много хора им се вие свят, припадат, усещат слабост, имат главоболие, тъй като нещата на Земята коренно се изменят. Нямате вече същото поле, същия въздух, същата предпазна обвивка. Не си единствена.

- Въпрос на адаптация?

- Адаптация към тия промени е невъзможна. Те са много бързи, темпото е огромно, няма време за приспособяване. Трябва да се примирите – сърбате си попарата. Който оцелее – оцелее.

- Сега, като имам конкретна работа навън, може ли вкъщи да има татко с децата?

- Не само може, но трябва. Децата рядко трябва да остават сами, рядко. Те още сучат, а сученето е

продължителен процес – седемгодишно.

- Те са вече над седем...

- Има и сучене до 14-год. възраст. И до 21 синовете и дъщерите ви сучат, но по друг начин – сучат влакно. Това е влакното на концентрацията. От 21 до 28 те вече тъкат, докато изтъкат платното си. После вече тъкат за другите.

- Мога ли да предотвратя насилственото вземане на децата от съдия-изпълнителя?

*- Това да не те интересува. Ако някой има силно желание, силно желание ще му се противопостави. Ако помолиш **Бога** даже, но Му препоръчваш сценарии, Той няма да те чуе – никога! Не се мислете за по-умни от Съдбата – тя си знае работата. Вашата работа е да се примирявате, без да преставате да се борите. Примирен откъм желания, борбен на практика! Има и божествени желания и Аз зная, че ти искаш децата да са при майка си, тъй като това е нормално, обаче ти още създаваш едно поле, което е опасно за тях, и затова от време на време ти ги отнемат. Рискът да са постоянно с тебе е по-голям от риска да се разстройват, като ги подхвърляте по тенис корта насам-натам. Ти трябва да се научиш, че има неща, които е рано да узнават и на които е рано да присъстват децата. Пълната свобода е различна по форма и съдържание за различните възрасти. Има разговори с приятелите, които всяват смут в сърцата им, а ти нямаш никаква сурдинка, никакви*

предпазители. Прекалено много разчиташ на духа и душата им, а сърцето и умът им не жалиш. Много ще напреднат, по-подготвени ще бъдат от мнозина, но и ще заплатят за ранното си узряване. Да печеш зеления плод на огън не е като да го печеш бавно на слънцето...

- Да им казвам или не за идването на съдия-изпълнител след 5 дни, за да ги вземе?

- Напротив – подготви ги и им помогни да преживеят това с радост. Да не мислят, че е трагедия. Само от теб зависи да ги предпазиш от сривове. Ти трябва да си им пример по любов, толерантност, примиряване със съдбата. Напълни ги с любов към баща им. Кажи им да го слушат и да му помагат и да не се чувстват нещастни, ако събитията ги прехвърлят пак на него. Това, което ти се говорѝ днеска – да заснемете сцената с журналисти от телевизията – не е правилно. Вие не можете да жертвате децата по такъв начин. Ти се борѝ пак за майките, но при свършен факт със скрита камера ще снимате, няма да инсценирате. Съветвайте всички останали също да примиряват, да не изострят противоречията. Децата трябва да имат пример за подражание. Ще се бориш за тях – за собствените си деца, – но като наблегнеш на борбата за другите. Като решиш твърдо – тогава вече няма да ти ги вземат или скоро ще ти ги върнат. Не е правилно внушението да

разигравате мелодрама по телевизията и в пресата. Ти лично няма нужда да биеш на емоции. Остави записите по телефона и на живо да говорят на аудиторията, а ти само ги води с въпроси, обяснения, утешения и призиви към разбирателство. Като се стремят към разбирателство, като се примиряват, майките ще имат още по-критични случаи, защото вампирът не мирясва лесно и те ще ти ги разправят – тайно или явно. Така има шанс да се усмирят много мъже и роднини, които са жертва на обстоятелствата - изнервени, а не вампири. А за истинските вампири скоро настъпва трагичен край. Тези, които не са готови на никакви отстъпки, на никакво разбирателство, погребват себе си скоро под развалините на предстоящите психотресения!

- Беше ми казано в предишно осияние да снимам моя случай по телевизията.

- Това важеше за тогава, но не важи сега, понеже обстоятелствата се изменят. Ако можеш да спестиш някаква сцена е по-добре, отколкото да я заснемеш. А да знаеш, че ще има рев и сълзи, и съзнателно да не ги предотвратиш, защото щяло да се снима – това е варварство...

- Да, наистина, този път се държах точно така, не показах никакво безпокойство и желание - и той ми ги даде...

- Аз казвам нещата по различен начин, понеже във всеки момент се съобразявам с констелацията от еволюционни промени у всекиго. Сега има превес на

доброто, въпреки мерките, които се вземат юридически, и затова съветът Ми е такъв. Ако утре вземе превес злото, съветът Ми ще е друг. Затова – питайте. Но преди всичко питайте сърцето си в самия момент, когато се развиват нещата.

- Как може да се обясни абсурдът, че в лично послание се обяснява, че съм от "Възлюбена Божия", а в този си живот се проявявам с дух като на мъж?

- Класът или йерархията ви са едно нещо, а различните роли, които изпълнявате в различните периоди и светове – съвсем друго. Това е разликата между индивидуалност и личност.

- Каква е йерархията ми?

- Ти си от класа на любимите Божии, а като йерархия – "пламък". Само че си от зелените, а не от сините пламъци. За тебе не Истината, а Животът е над всичко. Поради това играеш различни роли, за да тече животът правилно и тези роли те правят неподобна на себе си. Но затова пък правиш Драма и в Драмата се учат много твои партньори на сцената. А понеже живееш интензивно, самоотдавайки се докрай, и понеже жаждата ти за живот е неутолима, ти поддържаш драматичното напрежение на Битието, поддържаш пламъка на хипервселената да обединява Проявеното с Непроявеното Битие. Христос също е Учителят на Живота, защото е Господарят на Проявеното Битие. Затова Неговата роля се отразява в тебе като един женски Иисус на Земята, който тря-

бва да влачи кръста до последно издихание, за да даде един пример на другите.

Ала в тебе има и една душевна разпасаност – нещо като безотговорност, което е също роля, но ти се вживяваш в нея толкова пълно, че понякога даже излизаш от ролята. Играй слободията в рамките на Свободата! В противен случай трябват корекции, които струват страдания. Пропадни според сценария, но не извън сцената, даже и когато си отчаяна без граници. Няма да трогнеш нито ближния, нито Бога, нито сценичните работници... Само иждивяваш излишна енергия, като се бунтуваш понякога. И ***това*** *се търпи от Бога, ала страдат други – особено опиращите се на тебе.*

- Като "женски Иисус" само за този живот ли съм или винаги е било така?

- Не само като женски Иисус, но и като Иисусова жена. Това са ти двете основни роли в Битието. Иисус също има жена, ала Христос няма. Това е най-великата тайна на християнството, от която зависи всичко. Трънените венци увенчават само женени Синове Божии. Който е годеник, той носи венец. Това са Божествени тайни, до които е още рано да се докосвате. Ти си вход към Иисуса, от който излизане няма – понеже излизане от този вход е смърт.

- А вход към Христос?

- Това е ролята на Иисуса.

- А жена на конкретния, исторически Иисус била ли съм?..

- Тайната на разпределението на една душа в много тела е тайна на бъдещето. Ако ви говоря за това, ще ви изглежда неморално. Иисус беше женен - и пак остана девствен. Иисус не беше девствен – и пак остана неженен. Това са парадокси, които има да разкривате с векове. Той не докосна нито една жена до плътта си – и пак те имаше само теб като съпруга. Преживя те физически. Физическото докосване на мъжете и жените обикновено води до скарване. А Иисус не те докосна никога плътски, но се обмени с тебе напълно физически и затова ти зачена от Иисуса. Зачна една нова жлеза, от която започва филизът на Невестите. Само че това не трябва да го знае никой! Осиянието може да остане, инициалите зачеркни.

- А името?

- Това е тайна! Ти си една от трите, в които живее сега духът на единствената евангелистка.

- А другите сред нас ли са?

- Другата е също на Земята, а третата е кандидат за въплъщение.

(Нещо иска сам да каже):

Ти отговаряш за апостолите, които ще преписват и разпространяват незабавно Словото отзад-напред.

Въпрос на друг: Трябва ли да се чете на касети в този вид?

- Трябва. Слушането хронологично от началото

пробужда хиперфизата. В обратен ред пробужда тотфизата. А напосоки – холифизата. Трябва да го четете, слушате и прилагате и по трите начина, ако искате да сте силни и непобедими.

- Има осияние, в което да се казва: "Ти си дух свободен, напълно свободен!", а в друго – че имам карма...

- Човек представлява дух, душа, ум, сърце и тяло. Всяко едно от тях може да бъде свободно, а други да имат карма. Като дух ти си свободна, като душа – също, като ум - също, но като сърце и тяло имаш карма.

- От мои лични грешки или поети?

- И двете.

- А коя е моята?

- Твоята се корени в навлизането в собствена интерпретация на Иисусовите сценарии. Свобода на волята има, творчеството е необят от абсурди, но сценарий на Господа и Неговия носител не се коментира. Сценарий на Господа не се редактира! Сценарий на Господа не се коригира никога! Има случаи, когато Господ се ражда в тялото на някой неграмотен. Има и ***такива*** *случаи. Като постави една запетайка грешно, а професорът я зачертае, професорът ще умре - непременно! Професор* ***също*** *може да стане тяло на Господа –* ***има*** *такива професори. И тогава, ако простакът засече професора, когато той изнася лекцията си по всички най-съвършени правила на науката, простакът непременно ще умре. Просто, Гос-*

под не се коригира никога. А ти си позволяваше това – туй ти е кармата.

- Кога съм си позволявала?

- Позволи си няколко пъти през вековете, защото обичаш да се състезаваш. Състезаваш се с всички, даже и с Господа. Не можеш никога да паднеш по гръб. Това не ти е същината, но го имаш в наследство от Осóн...

- ?!?

- Осон ти е учителят от черната вселена, през която ти също си минала, като адепт от Всемирната Ложа.

- Преди Иисус?

- Преди и след Иисус никой няма – Той е в началото и в края, също като Христа и Баща Си. Осон е вътре в Иисуса – съвършен инструктор на много режисьори.

- Как да скъсам сценария му?...

- Ще го скъсаш, ама после?... Сценарий на професор като него скъсан не може да бъде! Те са написани върху безсмъртна материя.

- Винаги ли ще остана с тая карма?

- Работата е в това, че ти коментираш и Осона. Ако си гледаше репликите, туй си е в реда на нещата. Във Всемирния Сценарий има и черни, и бели реплики – всеки трябва да си играе ролята. Творчество ***има****, но в актьорското майсторство, а не да се подиграваш на сценаристите... Още си малка за това.*

Има Шутове – най- големите майстори на Играта,

които имат право да се подиграват и на Господа – на Всемирния Император! Господ ги обича и им се смее толкова много, че природата цяла се тресе от удоволствие, когато това се случи. Учителят ви е казал: "И Аз греша, но веднага изправям погрешките си". А Космическите Шутове хващат даже Господа в мига на погрешката! Това, всъщност, е пак Сам Господ, самоизлъчил се срещу Себе Си като Шут, Който се самонаблюдава; но играта е толкова впечатляваща, че за страничния наблюдател сякаш са двама. А ти се изтъпанчваш пред Господа и го засичаш понякога – почваш да Го "водиш" и поучаваш... Сякаш ти е гайда панирджийска!

Мислú си по този въпрос сериозно. Мисълта ти е бърза, интуицията – светкавица. По принцип, тя е винаги права, но даже и Господ се гнуси, когато ***реакцията*** *на интуицията е бърза. Тъй, вие трябва да се научите да стоите чинно, "диван-чапраз" пред Баща си. И когато Той рече да разказва виц – да не Му го вземате от устата, даже и да е най-пършивия... Господ понякога нарочно върши такива странни неща, за да види кой и защо реагира бързо. Свръхинтелигентността, свръхинтуицията се превръщат във вина, когато някой не може да контролира скоростта на реакциите си. Разбери, това не е при тебе от порочно сърце, не е със зла умисъл. Аз ти виждам чистотата до дъното. Това е от детинска непринуденост – но тази непринуденост не винаги допринася за хар-*

монията.

Талантът да изчакаш, когато се проявява другият, е талант на педагога. Талантът да се проявиш пръв е талант на артиста, пионера, състезателя. Та затова понякога Сам Господ те препъва – не защото Господ може да бъде изпреварен от някого, а понеже ти тичаш по върха на носа Му, мислейки си, че тичаш по-напред и от Него...

Ти може да не искаш състезание, може да си смирена по сърце, но външно така изглежда. А туй, което изглежда, зле възпитава другите. Кара ги грешно да те разбират и грешно да реагират.

- Коя е сродната душа на Мария Магдалина?

- Те са три: Йоан, Иисус и Юда.

Според една от версиите, св.ап. Юда не е виновен, а е бил от театралния състав на сценариста, режисьора и Добрия Герой Иисус. Те са дошли от Централното Слънце, за да възпитават човечеството. Юда Искариотски, също като главния Лош Герой Сатанаил, е приел да играе отрицателна роля.

1.X.128(1992)г.
София - Изгрев

РАЗПНАТ НА КРЪСТА, УЧЕНИК НА ХРИСТА!

(Отговори на различни въпроси на Уралоний)

20,45 ч.

- Мога ли да се надявам на някаква промяна?

- Разпнат на кръста, ученик на Христа – повече наистина не можеш да понасяш. С тази тънкост на психиката, тази елитност на духа, тази степен на

Пътя, която е отвъд предела на еволюцията, този свят не може да те приеме и ти приемаш само нищожна част от него. Та́рата се смъква, таванът е достигнат. Ти си свърши работата, за която си дошъл. Дооформянето на Словото да не те тревожи - дай точни, много точни инструкции на най-подходящи приятели, и те ще го направят. Трябва да се знае, че прекипяването на виното в тия жалки мехове, в които се намирате, е опасно отдавна за тях. А виното е страшно буйно! Ти си без сила от свръхсила... Това трудно може да се разбере, но такава работа със Словото, толкова години и с такова напрежение, не бе по силите на никой – не само на тази Земя, но въобще. Това е неизмеримо много повече, отколкото да се държи някой с години за оголените жици на високото напрежение. Работата стига за много животи. Това не значи, че няма да работиш със Словото, ако те подтикне нещо отвътре, но само тогава. Ти си закърмен със Слово, дишаш Слово, живееш от Слово! Словото ти продължи живота на Земята. Без него досега да си труп. Сега си изтерзан, но не си труп, а най-финият инструмент на Бога на Земята, въпреки това, което вземаш за "грешки". Грешки няма! Има различия, големи различия и самота. Сложността на границата, която отдавна си прехвърлил, е непонятна за почти всички и дори за твоя ум. Ти се изтръгна от глъбините на скала̀та, в която се беше забил при падането си от Небето. То-

ва изискваше титанични усилия и работа. Сега се "успокой": болките и неразположенията няма да престанат... Ти си си на кръста, но всичко това се превръща в унес и приятно изтръпване. Това е периодът преди голямата почивка. Наистина ти е необходима самота, понеже тази, която те спаси, сега тика от няколко месеца насам състоянието ти назад. После пак може да се сменят фазите, но сега тя те изчерпва, а ти се чудиш защо предишното възстановяване се оказва сегашно все по-голямо отпадане.

Там, където човек остава сам и не допуска никой да го мери на везната си, е смисълът, силата на неговия живот. Ако се включи Словото на по-висок градиент, отколкото трябва, даже и при четене може да те пречупи. Прецеждай всичко външно, прецеждай отсега нататък изключително според вътрешното си желание и не допускай нищо, нищо, нищо, което би те натоварило. Лежи, когато ти се лежи, спи колкото искаш – ако искаш и след изгрева до обяд, – духът ти си знае работата. Има закони над природните, и това са законите на духа. Най-важното е да бъдеш верен на себе си. Да излезеш в някой слънчев есенен ден, да се наслаждаваш на прозрачното слънце, да вървиш бавно като някой старец по една самотна алея и да слушаш птиците и шуртенето на времето, да вземеш морето от проблеми, мъки, невъзможности и осторожно да го изсипеш в миналото. Болката престава, противоречията си отиват, ос-

тавѝ се на течението на съня наяве - сякаш всичко минава през тебе бавно, ясно, глухо и отчуждено. Да ти е сладко от това отсъствие от света, след като светът отсъства отдавна от сърцето ти. Умри за всички томления и жажди – ти и без това си крехка мимоза, не роб на желанията. Насъщният ще идва топъл, сладък и навреме. Насъщното, каквото и да е, ще дойде пак навреме. Само спри, спри, спри напрежението, превърни отпадналостта в нега и стани своего рода мазохист – да ти доставя наслада всичко, което боли и от което не боли в тоя чужд свят.

Природата, духът, имат невероятни резерви! Най-важното е да не мислиш нищо. Не планирай нищо, освен ако ти достави удоволствие да планираш. Правѝ това, което ти се прави. Много е важно да се разхождаш бавно по някоя равна планинска алея в следобеден час, когато Слънцето те грее през листата. Така правѝ разходки с часове. Сядай си на едно килимче, ако може да е тъмночервено, с някои жълти фигурки или пъстри включения. Пропиши поезия – ама каквото ти текне, без никакви рими и ритми, пълни абсурди – може да изглеждат безсмислици, не е важно. Важното е да излезе нещо от подсъзнанието ти, което там се е усукало. Взирай се в тия причудливи стихове – там ще има прана и салма за теб. Твоята прана е задръстена, салмата ти се е усукала и нагънала на особени въжета.

- Дали това се дължи на лични грешки, или има други при-

чини?

- Отчасти да, но по-дълбоки са корените в далечното минало. Пречистването не е довършено – още има да се вади от тебе, но по-малко стомана, повече въжета... С писането на поезия или просто на несвързани думи, в произволен ред като бели стихове, всичко това ще започне да излиза и да се разлага на светлината на есенното следобедно слънце, а ти ще вдъхнеш праната му. Вглеждай се през листата с очи не на фокус и се остави Вечността да тече през теб: да слушаш глухото пълнене на бездънната ѝ нощ и далечния звук от изливане на нещо, което ти е тежало и сега се освобождава. Това не са поетични внушения, а точни указания за образите и действията, медитациите, които са най-подходящи, за да премине правилно адаптацията ти след излизане на повърхността.

Почни да ходиш на съвършено подбрани концерти и слушай със затворени очи, но винаги слушай и шума на Вечността - през цялото време. Той е много велик, далечен, обемен, загадъчен! Ти си свързан с Вечността по особен начин, и нейният роден шум, като отдалечени води в много, много дълбока космическа бездна, е твърде познат на душата ти. Чак след нахлуването на нови сили в тебе и пълното възстановяване на съня, ще усетиш готовност и сили за свирене.

Ако продължаваш да вярваш в това, приеми сво-

бодно тази последна задача, но постепенно, без насилие върху себе си - с упорство, но и с почивки. Пробивът на сърдечната салма при теб продължава, но скоро ще се преустанови. ***Оттам*** *ти изтича силата. Пак спи, когато ти се спи – по всяко време на денонощието. Това е по-добро от безсънието в нощите. Разходките... Намери си броеница като старците и си я брой като тях – това ще ти съкрати болезнения период. Само че от малки, не от едри зърна.*

- *Какво става с моя "сор"?*

- Виж сега, не трябва да се интересуваш в момента съвършено от никакви предишни информации за тебе. Съвсем остави всичко на подсъзнанието и свръхсъзнанието – никакви умствени и волеви усилия! Всичко ще си стане само́. Това, което само́ става, е най-доброто. Плувай в самоотпускане! Посещавай концертите сам, а когато може – и с някоя от най-младите и одухотворени приятелки. Сега ти трябва аура на съвършено млади същества, само че в музикална медитация - да не говорите нищо. Избягвай приближаване до по-възрастни от тебе, с много редки изключения, когато усещаш, че не те изчерпват. Напипай ритъма на общуване с тези, с които си свързан.

- *В София или в провинцията?*

- Съчетавай отдалечаването от културата с възвръщане към нея. По-далечна, тиха природа, но и концерти поне три пъти в месеца.

2-6.X.128(1992)г.
София - Изгрев

ОТГОВОРИ НА РАЗЛИЧНИ ВЪПРОСИ

ЗА БОЛКИТЕ ОТЛЯВО И ОТДЯСНО • РАБОТА И ПЛЮСКАНЕ В ЛЮБОВТА • ЗА СТАФИДИТЕ И ХЛЯБА • ЗА ДУХОВЕТЕ В АЛКОХОЛА • ЗА БИЗНЕСМЕНИТЕ • ГОСПОД Е КОМУНИСТ И КАПИТАЛИСТ • ЗА НЕФРИТОВАТА БРОЕНИЦА • ЗА СЛЪНЧЕВАТА И ЛУННАТА КОНЦЕНТРАЦИЯ • ЗА ЧЕРНИТЕ И ЦВЕТНИТЕ ДИМОВЕ НА СЪЩЕСТВАТА • ЗА НАЕМИ • ЗА САМООБЛАГАНЕТО НА УЧЕНИКА • ЗА ЛИХВИТЕ ДНЕС • БАНКА И "ДАНКА" • МИШКАТА И ВРАБЧЕТО •

2.X.128(1992)г., около 9 ч.

- Да задавам ли въпроси или Той ще говори каквото сметне за нужно?

- Това, което сега запита, измени решението Ми.

- Какво решение?

*- Свободата на волята предполагаше две основни реакции: или "**Искам** да попитам", или "**Може ли** да попитам?" Ако беше почнала с искане, тогава нямаше*

да отговоря, тъй като за днес са определени лични послания. Понеже си смирена, сега ще ти отговоря на три въпроса съвсем общо, а друг път пак питай.

- За какво ми са болките в дясното рамо, изгарянето на десния безименен пръст и понякога болка в цялата дясна половина на тялото?

- Ти си шампион по правилно реагиране и правилно задаване на въпроси!... Сега попита болките за какво са, а не от какво са. Простите задават втория въпрос, а мъдрите – първия.

Това вадене на ръце, крака и други кости от местата им вече няколко години се дължи на радиация от техническо естество – разните му централи и пр. Сега и при теб има такъв прецедент, но болката ти е предимно ***целева****, а не последствие. Болките отляво в цялото тяло са последствие, а отдясно – предпазване. Даже и когато се осакатявате – така е. Сега те предпазват от нечестно общуване с обществото в близко бъдеще; от една изява, която ще ти се предложи (безименния пръст) и от едно робство, което се разтуря по този начин. Ако хората знаеха, че половината им болки са целеви, те щяха да се радват, когато боледуват от нещо. Защо например при сърбеж на лявата длан у повечето хора, получават пари? – Понеже са давали в миналото и сега си ги получават обратно. А когато ви сърби дясната – ядосвате се: ще давате... Това е още по-добро: давате предварително, за да се откупите, да от-*

купите някого от предстоящи неприятности. Където и да дадете, каквито и разходи да направите, колкото и пари и ценности да ви изчезнат, ако ви е сърбяла дясната длан, това е откуп от скорошни беди. Опарването ти стана на ръката отвътре зад дланта, където се мери пулсът. С това искат да ти кажат, че предстои парично откупване на вашата връзка с мъжа ти и ще отдъхнеш. С това се намаляват предстоящите неприятности почти наполовина.

Съвършените човечества не чакат да ги удрят служебните същества от Ремонтния отдел или други отдели на Битието. Ако ти помилваш този, който няма нужда от тебе, тогава пак ще те ударят; а ако помилваш онзи, който се нуждае точно от тебе, по-добро от това няма – не са нужни никакви болки, белези, сакатлъци. Ще го приемеш като болка на сърцето, на душата, че правиш известен компромис – ***работиш, а не плюскаш****! Сега не говоря за астралното милване, което привързва още повече, а милване на свободни същества, но самотни и закъсали. Във всички останали случаи когато ви милват ония, които са ви приятни или вие ги милвате, сте плюскачи. Плюскате като прасета или като мишчици и си търсите плюскане. Тогава ще ви боли отляво – последствие от плюскане.*

- Става ли дума за конкретен човек или за принцип?

- И става, и не става. Аз няма да ти го кажа кой е – ти знаеш. Сърцето ти ще те подсети, когато ви-

диш най-достойния, най имащ нужда от тебе. Има и най-достоен, който няма такава нужда от тебе. Там ***ти*** *искаш да плюскаш, но мина сладкото...*

- Може ли на третия въпрос да ми каже Той сам това, което ми е най-нужно в момента?

- Това, което искаш, става плът. Най-важното в момента съвпада с най-сладкото, но не е плюскане, понеже е по Моята воля.

- ???

- След половин час ще стане ясно...

В момента вратата се отвори сама до края. Само след 10 минути дойдоха и ни донесоха стафиди... Ако има нещо по-сладко, кажете... След още 15 минути един приятел донесе много хубав хляб. Даже котката яде с удоволствие от него, въпреки че съм ѝ направил цяла паница вкусна попара. Разбира се, всичко това са символи на обещани и предстоящи неща.

11,25ч.

.– Може ли да ми се отговори на още въпроси?(Д.)

- Тройката е свещено число. Винаги мога да изменя решението Си, ако много Ме молят. Сега сама реши: отговорих на три въпроса – исках по този начин мечтите ти да се реализират. Ако искаш на 4 – всичко ще стане много силно, стига да издържиш: и щастието, и страданието; ако са 5 – ще имаш нови познания и познати; ако са 6 – приятни преживявания; ама после?...

- За броя на зърната в броеницата?(пита друг)

- Холизацията трябва да се проверява, да се шири (разширява). С кехлибарени зърна може, само че още по-добре е от синьозелен камък. Нефрит е най-добре –

египетски или с такъв цвят. Това ще повиши жизнената ти сила, ще включи мощта на етерното ти тяло, което сега е парализирано, едва диша. Нефритената броеница - на сребърна корда или конец. Най-добре е тънка нишка от чисто сребро, но трудно ще я намериш. Броят на камъчетата трябва да бъде повече от 11, но кратен на 11. Още през първата седмица ще получиш удивителни резултати и прилив на сила, увереност, жизненост. Същевременно, почни упражнения по концентрация в точка, но светла, не черна – най-добре е светлозелена или сребриста. Всеки ден редовно, но внимавай, не позволявай да се излъчиш – връщай се винаги, когато стигнеш дотам. Ако се излъчиш, няма връщане, а тук си още нужен – преди всичко на себе си.

Тук има кръг с диаметър 1.8 см. Отляво върху кръга – стрелка надолу, а отдясно – стрелка нагоре. Това е в печатния екземпляр, обаче в оригинала стрелките са отгоре надясно, а отдолу на кръга – наляво.

- Диаметър и фон на точката?

- Идеалният случай е концентрация в отблясък на лъснато сребро, върху тъмнозелен плат.

- В кои часове?

- Ако спазваш астрологическите часове, трябва в Лунен, наистина; особено в понеделник – и в четирите Лунни часа. В събота няма да го правиш, въпреки че е Сатурнов ден – тогава Лунни концентрации не се правят. Препоръчвам също съзерцание на отблясъци по течаща, прозрачна вода – но слънчеви, не лунни. Теб

лунни отблясъци биха те подлудили.

- Защо?

- Те издърпват, не внасят. Такава методика се ползва за спадане на цирей, оттоци, възпаления, а също и за (освобождаване от) обсебване, когато се празни луната. При пълнене на луната, особено при пълнолуние, черните сили обсебяват. Трябва да се пазите тогава от вещици и вещери, особено след 10ч.вечерта и най-много в полунощ и до 2 чàса след това. Тогава да сте заспали отдавна!

Като се подобри състоянието ти чрез слънчева терапия (гърба на слънце) и слънчево–лунна концентрация (среброто, водата), тогава ще опитате и нощни процедури. Ще видите, че левитацията е възможна, ако знаете съчетанията на луната с някои планети и водата. Токовете на Плутон пък, в съчетание с Юпитер, могат да те пренесат. Телепортацията те интересуваше – помни, пак ще говориме, а може и да правим малки опити.

16,37ч.

– Случайни ли са тези символи на бананите, стафидите и хляба?

- Ти сравни най-сладкото с банана, тъй като стана проводник на прилепа в себе си – не разбра точно посланието Ми. Не че има нещо лошо в банана. Т.е., разбра го, но отчасти. ***Стафидите*** *са най-точният символ – символ на* ***съхранената*** *обич между учениците в Христовите класове. Тези, които не са подложени на*

"сушене", т.е. проверка във времето, бързо вкисват и повече не се търсят. Гроздът, т.е. Класът, се разпада за броени месеци, ако не се остави за сушене. Сушените плодове ***също*** *се приемат на Небето. Свежият плод значи да оцениш любовта* ***в момента****, а сушеният – да я съхраниш продължително, вечно. Наистина, силата е по-малка, но* ***сладостта*** *се увеличава. Там е работата, че и свежият е на мястото си, и сушеният. Не съжалявайте за миг, който не се повтаря; и се радвайте на сладост, сгъстена от времето! Словото – това е* ***хлябът****. Това е реалното, с което ви угостих накрая; плодове, грозде, стафиди – това е само предисловие. И гроздето, и стафидите, се осмислят само от Словото! Сладките неща са полезни само в светлината на Словото.*

- Какво е тогава виното?

- Съхранена астрална лудост! Среда за въплъщение на тъмни духове! В алкохола са разтворени понякога до три милиона пияници – силните ракии са такива. Вие се отравяте от техните ***желания****, а не от токсините. В концентратите се събира пъкълът на мъжките нереализирани желания, а във виното - на женските. Бирата трупа в себе си горчилките на живота – и немците, след смъртта си, понеже са бираджии, стават жертва на седмия кръг на ада: елементалите на безнадеждната скръб и мъка. Това е много мъчително. Винаджиите и любителите на женските пития са за вечността на горния астрал: те пият, за*

*да забравят, че са били "зарязани". Ракиджиите и сие са ония, които ги е мъка, че не са ги признали достатъчно и които искат да продължават с години удоволствията на нисшя астрал на **едно** място, а са създадени другояче. Хората искат старо вино - ферментирала любов: колкото е по-отровна, колкото повече ревност и ядове създава, толкова била по-силна... От **виното** иде изразът: "Ревнува – значи обича"... Затова именно поповете и хората на църквата толкова много обичат виното: основните им проблеми се въртят около оста "верност-ревност" (не само в личния живот, но и по отношение на църквата). Когато поискате, ще ви говоря за шампанското, ликьора, мастиката, водката у човека на старото учение. Ще ви говоря и защо американците по плът и по дух така налитат на уиското. Иска хем да върти бизнес, хем да яде месо, хем да е чист пред съвестта си и пред Бога... Затова уиското минава за "чисто" питие, ала то е натъпкано с бизнесмени, които са минавали за честни на Земята. Като оная приказка за жената, дето се напарфюмирала силно с парфюм "Лес", а не се била къпала три месеца. Попитала мъжа си: "Не ти ли мириша на гора, скъпи?" – "Да – като на лайно в гората..."*

- Наистина ли няма нито един честен бизнесмен, от Божествена гледна точка?

- Има. Който не реализира печалби. Който фалира напълно.

- Добре, ами ако дава печалбата си за благородни цели?

- Какви благородни цели?...

- Безплатен хляб и плодове, безплатни къщи...

- Какво ще правят в тия къщи?...

Контактът се възстановява след няколко минути.

- А ако все пак има невинни хора, които няма къде да живеят и какво да ядат, а имат какво да дадат на човечеството - майките, истинските творци, работниците за Новото Човечество? Винаги е имало богати хора, които са помагали на такива и...

- За усета да спасиш гълъб – да. Ще им се пише в Бялата Книга. Че му е превързал раненото крило и го сложил на топло – да. Задето му налял в човката водица и му турил зрънца – да. Но заради начина, по който е спечелил тия средства, името му още дълго ще стои в Черната Книга.

- Всички начини ли са нечестни?

- За да дадеш на един, си взел от друг.

- Ти си... комунист... Извинявам се за думите си...

- Аз съм бил винаги комунист, само че бял. Но също толкова съм и Капиталист – пак бял...

- ?!?

- Белият капиталист има само тялото си – нищо друго. "Бизнес" значи "заетост" – винаги да правиш нещо, никога да не оставаш без работа. "Работа" значи придобиване на здраве, младост, красота, ум, разум и добродетели. "Принадена стойност" значи всеки ден тия неща да се увеличават. "Печалба" значи видим скок в придобиването на някое от тия качества. "Загуба" значи крупно падение: една лъжа, едно насилие,

едно затваряне за Доброто и Истината. Тия неща съм ви ги говорил напоследък почти половин век, не са нови за вас.

- Ние така може да си говорим до утре...

- Колкото искаш. Отдавна не сме се виждали, не можем да се наприказваме...

- Аз да, но Ти не може да не си ме виждал...

- Аз виждам само ония, които се занимават със Словото. Останалите ги виждам малко не на фокус... Поправо, те са обвити от гъст дим. Има и разноцветни димове – малко ли ангели има, малко ли екстрасенси, филантропи, лечители...

- Някои ще каже, че днеска си правим с Тебе "гаргара" с Контакта...

- И това е необходимо понякога...

3.X.128(1992)г., 2:40 ч.сутр.

- Като получавам наем от фирма, грях ли е ?

*- Зависи каква е фирмата. Има вина **винаги**.*

- Има ли начини за намаляване на вината?

- Като си оправиш задълженията по всички правила, своя дял ще го раздадеш изцяло.

- Първо отделям ли десятък?

- Да. От началната, цялата сума.

- Много ли е лошо, че отдавна не давам десятък? Събирам, събирам – и от зор го изхарчвам, пак за другите. Десятък, даден за Словото и за самотни майки, не е ли божествен?

*- Като добро се зачита, но като десятък – не. Десятъкът се дава **на друг**.*

- Много е мъчно това "тайно" даване в пликове. Все става явно или се чудиш къде да го бутнеш. Няма ли други начини?

- Ти си се сетил вече...

Става дума за пентагралната каса: каса-петоъгълник или пентаграм. В центъра – кръгло отделение за обща каса на всички приходи, най в центъра – каса за десятъците, които ще дадеш. Около кръглия малък център има кръгов пояс, на сегменти, разделен на толкова дялове или каси, колкото си сам ти, братята и сестрите ти, родителите и родните. Според изискванията, твоят дял е равен на всеки от дяловете на децата ти, а един такъв дял остава за родителите, братята и сестрите и родните, както следва: 50% за родителите 25% за братята и сестрите, и 25% за всички чичовци, лели и братовчеди (ако са починали някои – на децата им). По-късно Елма ревизира тази представа и изключи не само далечните, но и най-близките роднини с по-голям доход от нашия.

- Някои - по богатите, разбира се - ще получат по-малко от роднините си, отколкото са дали, стига всички да участват в тази система; а други - по-бедните - повече. Но затова и са роднините, ако въобще имат такива чувства да си помагат. Това е доброволно отчисление, по съвест. Никога не се знае кой ще разбогатее и кой ще обеднее изневиделица. Като имате тези отчисления от близките и от евентуални десятъци, вие имате три или повече водоема, които никога няма да пресъхнат – все ще има на дъното, колкото да преживеете. В нормалните държави се предвижда някакъв минимум за всеки, независимо дали работи. Така един народ, едно човечество, дава шанс не само на изпадналите, но и на себе си: никога не се знае дали не е умрял от глад един Едисон, Бах, Андерсен.

Казва се, че тази част от твоя дял, която е получена от

наем, трябва да се раздаде изцяло на "бедните". Инак чистата си собствена част можеш да ползваш по свобода за своите най-насъщни нужди, но учениците от Школата го отдават изцяло, наполовина или като десятък. Има два вида ученици - от Братството, и Школата. Школата е на Небето, а на Земята се правят само опити да се реализират микроскопични проекции от нея. Братството е изцяло на земята (не само на планетата Земя, а по всички живи планети в космоса). Учениците от Школата раздават цялък, половинък или десятък по вътрешен импулс. Дава се тайно и персонално комуто най-много се възхищаваш - който е най-беден и работи най-добре за Бога. Има и малък десятък (десятък от десятъка, "стотък". Стотък дават пенсионерите и крайно бедните, но стотък се дава и на инакомислещите (това се обясвяна по-нататък). Останалата сума след отдаването на големия и малкия десятък, учениците от Братството я разпределят по "каси". Касите са пет: Слово, Майки, Култура, Школа и Взаимоспомагателна по списък или жребий. Всеки дава цялък, половинък или десятък (стотък), в зависимост от това в кой свят иска да бъде допуснат. Така, учениците дават като цялък собствената си част, защото живеят в Божествения свят или искат да попаднат там: на тях не им е необходимо лично нищо, тъй като цялъкът включва директно Бога и Той мигновено промисля и за най-малките ти нужди. Един ще ти донесе хляб, втори – костюм, трети – билет до Рио де Женейро... Половинъкът е манталитет на новозаветните - ("Ако имаш две ризи..."), а десятъкът – на старозаветните.

Праведните са една особена категория: те не искат до дават десятък никому, защото се мислят за най-прави. Истинските праведни обаче дават три четвърти от приноса си, и то непременно на чужда църква или общество, а по-точно на човек от тия среди, чиято вяра е коренно различна от тая на праведния. Изследваш лично, след сериозно наблюдение, кой в дадено общество взема най-малко и дава най-много и е сравнително най-чист пред Бога – не налага мнението си и волята си, работи най-добре за Него, макар че е в рамките на даден егрегор. При това – "въртиш" тия чужди общества, даваш всеки път на различно. Това е едно специално изпитание на праведните, за да бъдат допуснати до дверите на Смирението (Второто Посвещение). Още по-важен изпит им е дали са станали слепи за злото, за недостатъците на другите хора и общества.

Онзи, който не дава никакъв десятък, той е формен езичник: нищо че чете Библията, Корана или Махабхарата, нищо, че прави добрини или спонсорира лично лица и общества. Има езичници, които са знаменити благодетели: дават половинък или цялък, но само ако са уверени, че парите им не отиват на вятъра; ако ли пък установят това – контролират или пре-

*стават да дават; даже взимат мерки да си върнат загубеното. Може да ходят на черква, може да се молят по три часа на ден, може да са канонизирани светци – **това** е положението: те са езичници. Бог не гледа на лице, а на сърце; "По делата им ще ги познаете". Делата за различните категории души са различни: никой няма да бъде съден за това, че не може да извърши дело, валидно като праведно за човек от друг ранг – Небето съди само ония, които съдят. Осъдиш ли брат си или брата си от друга вяра, че е употребил неправилно дарението ти, че живее и мисли неправилно – край, свършен си: по-горе от праведник ти никога не можеш да мръднеш! Праведният, обикновеният, земен праведник (понеже има и небесни), се вълнува изключително и само от едно: правилно ли е нещо или не е правилно. Атеистът, религиозният, вярващият, даже пророкът са още само праведници: те могат да живеят много честно, но съдят.*

6.X.128(1992)г., 15-16 ч. (Вместено тук посред осиянието от 3 октомври, по настояване на Източника):

Ето защо, науката за самоотчисленията е велика Божествена наука. Живот без самоотчисление няма. Майката е най-възвишеното същество в Трите Вселени, способно да прави най-големи, най-безкористни "отчисления". Истинската майка никога не назидава детето си и не го изоставя, понеже се било наакало... И хората се наакват, и ангелите, и някои богове даже... Ако майка им ги наказваше за това или ги лишаваше от въздух и слънце, за да ги възпитава, досега нямаше да има нито въздух, нито слънце, нито щяхте да съществувате вие. По тази причина, Аз наричам големия десятък (или половинък, три четвърти, цялък) "бащински", а малкия – "майчин". Бащинския ще го давате наистина на ония, които работят най-добре за Бога, но майчиния – непременно на някой, много различен от тебе. Католикът да даде малък десятък

на протестантина, православния – на евангелиста, християнина – на мохамеданина. Само тогава ще бъдете достойни за допускане в преддверието на планината Морея: подготовка за Второто Посвещение – за лична, физическа среща с Господа, когато е на Земята. Ако не е на Земята в момента, щом като усети, че си смирен, Той ще дойде на нея специално заради тебе. Това ще стане, ако види, че си престанал да критикуваш и че си почнал да си даваш малкия десятък именно на ония, които най-малко одобряваш: ако си вярващ – на невярващия, ако си неморален – на моралния, ако си морален – на "неморалния". ***Това*** *значи, именно, да принесеш сина си Исаак "в жертва жива, благоугодна Богу": да се простиш с кръв в раната на сърцето си със своето най-свидно нещо, най-свидна църква, най-свидно понятие. Църквата стига до края на Първото Посвещение – от там нататък е пропаст. Не си ли готов да скочиш в нея, когато Сам Бог ти каже: "Откажи се от църквата!", няма страшно - оставаш в резервите.... Резервираните към Новото винаги остават в резервите; ако не – догодина. Божествените години са малко дължки, но човек никога не бива да губи надежда. Най-напредналите дяволи и ангели дават малкия си десятък неизменно в ложата на врага си. Техният десятък е в труд и в натура. Серафимът никога не се интересува дали си е дал черния дроб на някой светия или на някой пияница. Затова, най-красивите и прекрасни хора на земята и на небе-*

то са серафимите. Херувимите, девите, илухимите, праведниците - обикновено, след критичната възраст ако са на Земята в тяло - се превръщат в развалини, грозотии. Измежду тях има и поразително красиви и чисти образци, но именно "поразително" – остротата и студът никога не могат да не поразяват. Затова критичната възраст е най-критична: наблюдава се дали човек започва или не започва да критикува...

Следва продължението на текста от 3 октомври:

- Не е ли неудобно някак?... Като дискусите в черквата, като кутиите за подаяние. Не е ли пак очакване, корист, просия?...

- Като има всеки такава каса в къщи, отпадат проблемите. Всеки ще пуска на всеки.

- Ама нали десятъкът...? Какво ще пускаме на всеки друг, ако си го дал вече? Ами ако нямаш вече пари?

- Ще му пуснеш едно любовно писмо...

- Десятък само в пари ли се дава?

- Може и в натура.

- Това е много широко понятие.

- Много.

.....

- Може ли още да питам?

- Може.

- Тия високи лихви, дето сега ги дават, грях ли са?

- Да. И да правиш добро с печалбата, ще си платиш. За какво ги използват сега банките тия пари?

- За "спасяване на България"; за "излизане от кризата"...

- Докато не направите "данка"("dank"), никакви пе-

чалби чрез банки! Става дума за вас, които летите. Лихвите отрязват крилата! Туземците са свободни, те са под бавния закон.

Въпреки че изплащат кармата си на малки части, за да не бъдат изпепелени, сред "туземците под бавния закон" днес има едни изверги, които си плащат особено скъпо. Това са тия, които въртят заплатите на хората по банките, за да им вземат лихвата. Забавят ги с месеци, даже с години. Такива се прераждат като иннвалиди.

...В това време мишката в първобитната стая, в която се работи Словото, пак взе много да шава... Приготвих капан да я ловя и да я пусна някъде надалече.

- Може ли да ловя мишка с капан? Много ме дразни, не искам да ѝ пускам котката. Ще я отнеса надалече и ще я пусна някъде.

- Може, но ще загубиш.

- Какво???

- По-добре си оправи къщата. Но трябва да знаеш, че мишки, плъхове, хлебарки, паразити изчезват, когато си разрешите съответните душевни проблеми. Освен това, за известно време те са полезни. Даже и кърлежът лекува – не бива веднага да го вадите. Ако сте плодоядци, сам ще излезе. Мишката например ви развива кутрето. Ако се сприятелите, то ще се удължи с 1 мм. Също и върха на носа. Също ушите развива...

По-късно стана ясно, че всички живи същества и природни явления придават на слушащите ги, дори и механично, своите качества. Затова шумовете на "мишлето" престанаха да бъдат неприятни и, въпреки хигиенните проблеми, още не е изхвърлено... На 6 октомври сутринта обаче шумоленето стана много силно - сякаш не беше мишка, а плъх. При оглед на мястото, се оказа, че не е гризач, а едно врабче, влетяло случайно и не намерило изход. Трябва да е влязло отдавна и доста да се е блъскало, докато отсъствах вчера, тъй като вече издъхваше. Когато го изнесох, умря на тревата. Попитах значи ли това нещо.

- Ще умре една поетеса, защото се отучи да бъде мишка и няма повече работа тука...

6.X.128, 18:10ч.

3.X.128(1992)г.
София - Изгрев

ВДИШВАЙ СЛОВО И СЛОВО И СЛОВО!

ЖЛО / ЗНП
(По нейна молба, Елма тълкува случай във вилата им)

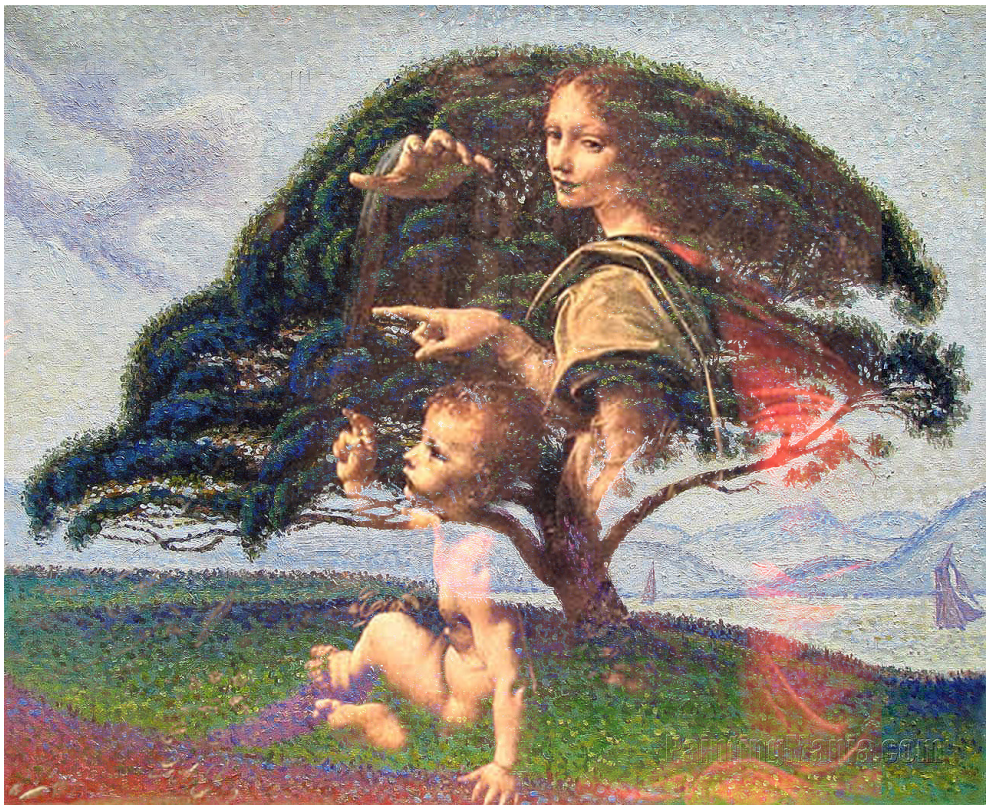

Леонардо и Пол Синяк

*- Чашата на ума пълни чашата на сърцето, а чашата на сърцето се разлива като живот. За някой, който слиза от ума към сърцето, това е **така**. Но ангели, които се качват от сърцето към **ума**, трябва*

да станат на водоскоци. Следователно, чувствата са подвластни на гравитацията, когато слизат от ***ума****. Човешкият ум е преходен и затова сърцето се пълни с понятия, с представи и любов, които са редактирани.*

Що значи водоскок? – Сърце, което блика. То не винаги може да стигне до алпийските върхове на ума, но затова пък е чисто, първозданно, бистро.

Ти си от сърцата-фонтани. Същевременно, върховете ти се издигат на шеметна височина, но по средата някъде, по реките ти са заложили каптажи. Затова се губят по средното си течение и бликват силно чак в полето. В тая област между каптажите и полето имаш една мъртва зона, в която лесовете плачат. Това е зона на опита – ***опит*** *ти трябва още на тебе, за да се притечеш на помощ на сърцето си.*

Сега, какво значи селска къща? Какво значи вила? – Селската къща е салмата – ***вашата*** *салма. Градската къща е символ на праната. А вилата – това място, където те се обменят. Салмата ти – т.е. природната ти енергия - се оказа пълна с гризачи. Плъховете* ***също*** *са символ – не само отрицателен, но и положителен. Те прегризват понякога и илюзии. Обиталището на салмата е слънчевият сплит, така че селската къща, това е плексус соларис; а село поначало значи "сел" – Селена, Природата, подсъзнанието. Тя е клетка – клетката на духа, в която той трябва да отрасне, да заякне и да се прояви. Плъхо-*

*вете са "големите мишки". Те **също** развиват върха на носа – вниманието; и ръба на ухото – чуткостта, финеса, интелигентността, но не в такава степен както мишките. Плъховете преработват нисшия астрал по-мощно от всички други животни. Поради това, ако в къщата ви прошумоли плъх, той е точно толкова нужен, колкото котката, кучето или петелът. А когато се размножат, плъховете преработват грамадни количества салма, поразена от нисшия астрал.*

*Говоря ти иносказателно. Плъховете са много умни, почти равни по интелигентност на свинете. Те са **интелектуалците** на подземния свят. Подсъзнателното в изкуството, музиката, литературата, културата – ето тяхната стихия. Сега вашата култура е пълна с "плъхове", които изкарват нисшия астрал на повърхността. А това доскоро беше пазено в подземията, пресовано, пакетирано и забранено, под опасност за смъртна казън.*

Сега ти имаш една силна позиция в това прераждане – да станеш трансформатор на подсъзнанието в слънчевия си сплит и да изведеш подсъзнателната култура в сферата на свръхсъзнанието. Там, където е съзнанието, засега реките ти са каптирани. Това не е вина, а роля. Ако не беше така, трябваше, да се разрасте огромна джунгла в полите на духа ти и ти щеше да се видиш в чудо. Ти си смела, чиста, благородна, но колцина знаят, че скръбта яде душата ти?

И когато се натъкна на толкова много плъхове в селската си къща, ти видя с колко представители на подземната култура си била свързана през вековете. Това беше една агитация, шокова агитация, та да се спреш и осъзнаеш накъде са тръгнали реките. Тънката психика се заблатява, ако културата на миналото, на подземния астрал, не се смила и сублимира своевременно в мостове от опит. Ролята ти да сублимираш подсъзнателното чрез връзки с големи плъхове на подсъзнанието си остава, обаче трябва да отвориш всички порти на пещта си, за да влиза там кислорода на Новото Учение. Пещта ти е грамадна. Материал вътре - много. Горенето се е приглушило там някъде в ниското, а вратите ти са позатворени напоследък. И знаеш ли какво става в такива случаи? – Става шок – избухване. Ако вратите са постоянно и широко отворени, това няма да се случи - ще можеш да изгориш всичко, до което се докосва любопитната ти лопата, събираща шедьоври и гении нàедно с парцали. А също и гении в парцали, и парцали с венци на гении... Всичко това ти го слагаш в устата на пещта си и го подлагаш на горене – на Велико Всемирно Горене. Като жрица на Тангра, ти се молиш денонощно сънят ти да не пламне внезапно от прилиби, които не ще можеш да удържиш; и – същевременно – се молиш тия приливи никога до не те отминат...

Едно натъпкване с гориво от всички светове, из-

паднало в мазетата и стаите на "соларис", за което нямаше достатъчно въздух, предизвика агонията на душата ти и силния шок от пламъци, когато се дойдѐ до критичната точка.

Ти не жалѝ никакъв материал – трябва да претопяваш всичко. Не всеядност, а мощ на духа и сърцето те кара да се хвърляш на всичко, от което можеш да придобиеш познание. Само едно не забравяй – въздуха! ***Въздухът за сърцето е сродството – тези, които са от твоите светове; въздухът за духа е творчеството, а кислородът му – даването. Въздухът за ума е Новото, а въздухът на душата – свободата и грижата!*** *Като пуснеш всички тия духала, като отвориш всички врати и всмукатели, ти ще можеш да прегориш и самия дявол, ако по любопитство си го приела в селото си... Селлà!*

Съобрази ритъма на буттенето с ритъма на свободното, волното вдишване. Вдишвай Слово и Слово и Слово; и умри, ако трябва, но изгори Стария свят до последната сажда, за да възкръснеш отново!

Тор, която прегори, дава райски градини. За да не подпали зрялото жито, не покривай торта със забрава, не я затрупвай с неравенство, а я разрий да диша свободно и пусни в нея ветровете на Своите.

Ар, Арàм, Арамѝта!

Да потекат реките отново и да стане джунглата на градина!

– Какъв символът на полето и на гората; и това, че го-

рата е средата?

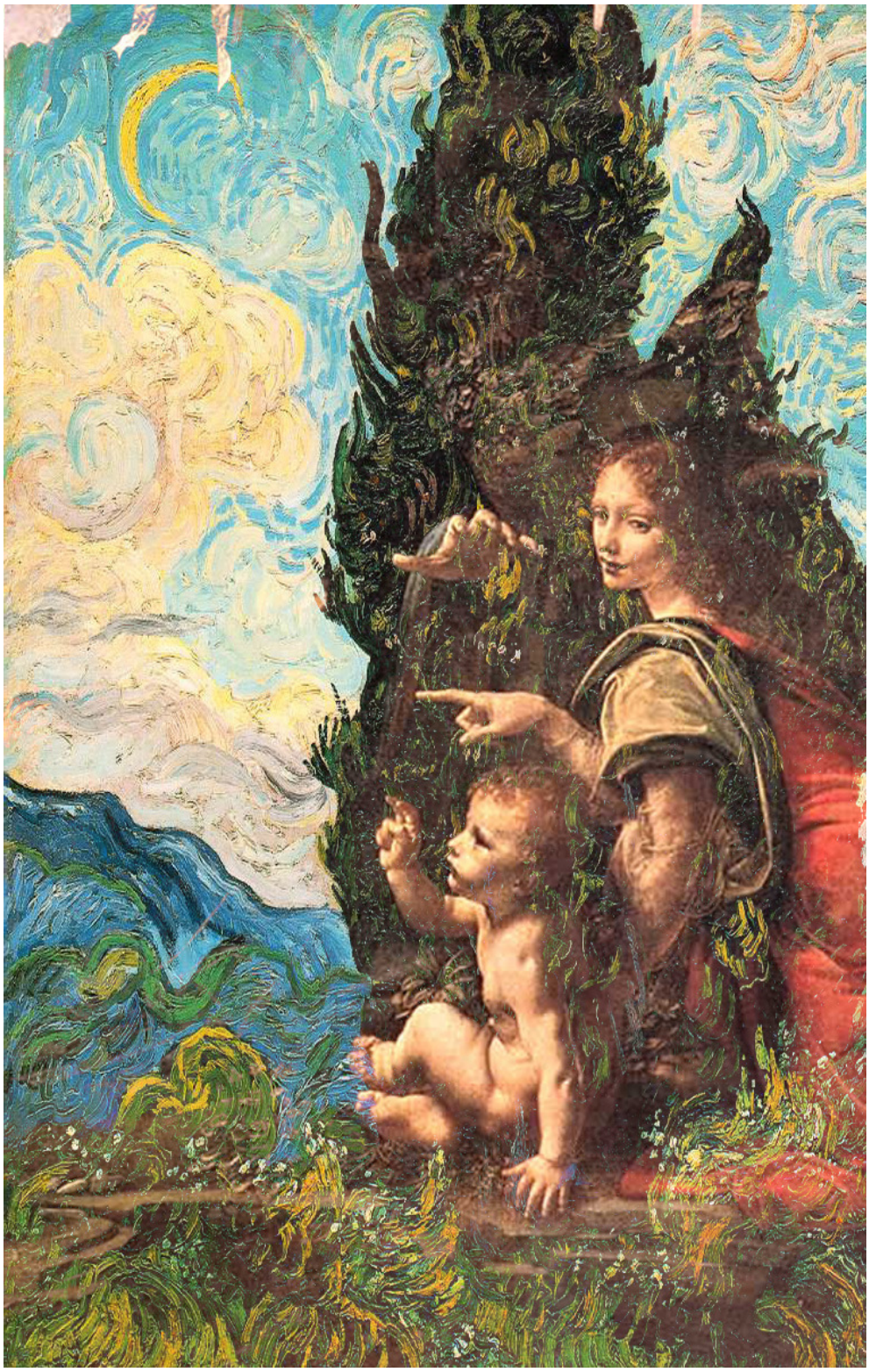

- Гора по средата на планината, където си капти-

рана, означава колективните представи и понятия, дошли до стереотипи. Това, че ти каптирахме пра-ната, е една стратегия. Тя потъна надълбоко, за да не храни – и с това да изчезне – моделите и изисква-нията на нормативната интелигенция. Ти си буйна, решителна, ала суетност, с която още не си се спра-вила, би те подтикнала да се съобразиш с езика на времето, за да те харесат. И ***сега*** *го правиш, но та-лантливо, не съвсем гениално. Благодари, че си кап-тирана, защото в противен случай щеше да станеш джунгла в основите на планината. Това е модерниз-мът - щеше да се повлечеш по буйната си фантазия, но нямаше да се разминеш с гротеската, карикату-рата, сарказма, ироническата. Щеше да се подиграваш на обществото чрез гения си и да станеш един Домие, един Бешков, един Рабле. Това вече си го правила.*

Като отминат по тайни пътища сухите гори, спо-собностите ти избликват в ***полето*** *– областта на чувствата. В изкуството това е здравият дух на фо-лклора, прелестта на примитива, свежестта на на-турата, великото дело на импресията. Каптажът ти те спасява от модернистична експресия, с която би се киприла пред нисшата интелигенция на плъхо-вете – та дори и пред най-големите. Душата ти ще избликне с водоскоците на импресията в поля и лива-ди - там, където народът не е загубил чувството си за Абсолюта и отвращението си към гротеската.*

Ти ще създадеш неокласически и неоромантически

образи, които ще изглеждат силно ретро за плъховете на подсъзнанието, но ще дадат жива вода на села, колиби, паланки. Разтърсѝ изворите на народното творчество - и ще откриеш пак там себе си.

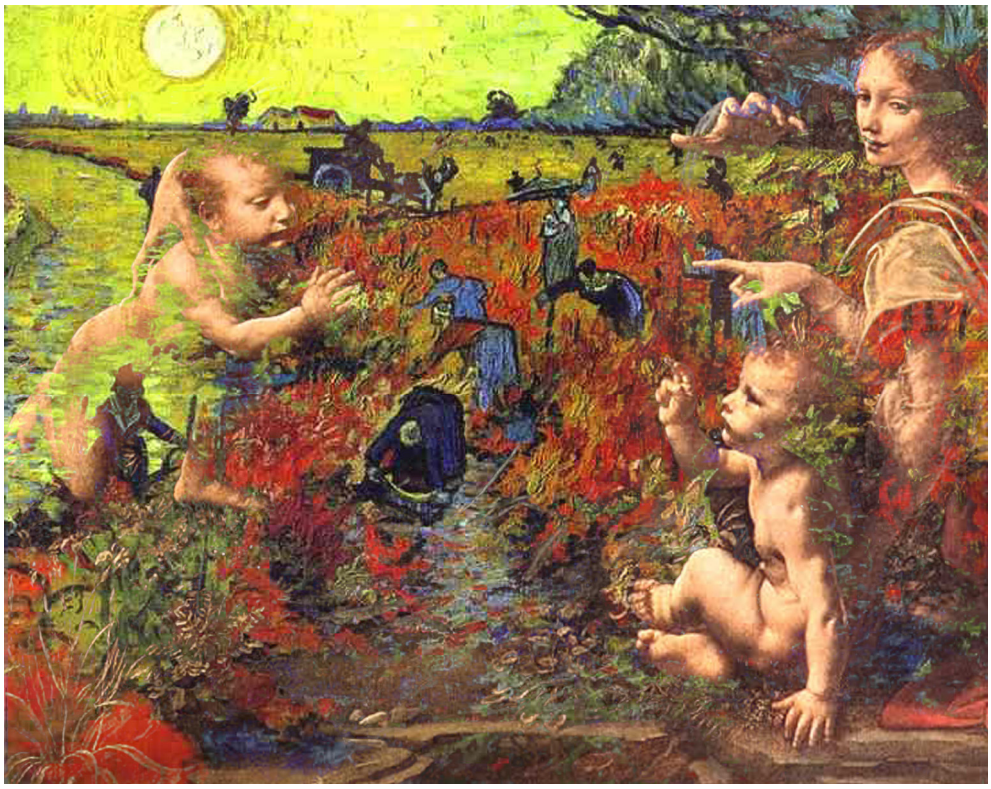

Аз ще бутна каптажите ти, ако се съсредоточиш да медитираш върху Мостове. Трябва ти време да се хвърли мост между фолклора, романтизма и божественото модернизъм. Божественият модернизъм тепърва ще избухне като "селва", в която няма да има опасни насекоми и хищници. Т.е. с колорита на Свръхновото да се запазят пропорциите на Абсолюта.

Който се опита да нарисува ангела в пещерата с четката на Ван Гог, а после да творѝ в този дух, той

ще създаде стил, който условно наричам "новозенландски" – "божествена джунгла"... Там няма да се подигравате на падението на човечеството с вашите линии, а ще го моделирате изново. А колоритът в техните рамки нека беснее с най-фантастични приумици, ритми, фактури (в рамките на съвършените линии, на Прекрасното – б.х.).

Не забравяйте, творци: типовете, които сте създали, ще се превърнат в ***хора*** *в другите ви превъплъщения! Така че сами избирайте средата си. Гогол и до днес се терзае в низшия ментал, тъй като още го гонят неговите герои от умовете на учениците, които го изучават.*

3.X.128(1992)г.
София - Изгрев

ПРОФЕСИЯ И ПРИЗВАНИЕ НА ИЛМА

ЖЛО / ЛНП (Илма)

Въпрос на Л.:

- За професионалното ми ориентиране, учене, следване?

- Филологията ще ти нахрани душата и сърцето, и висшия ум, а също и "средния". Там ще бъдеш напълно щастлива, тъй като литературата и езикът са необятно поле от Истина и красота, от което може да се храните вечно. Но можеш да трениращ търпението, вниманието и творческата си активност, ако се запишеш в някаква конкретна специалност, свързана с бита и икономиката. Там ще учиш и математика, а това ще е много благоприятно за еволюцията ти, тъй като ***имаш*** *способности, но ти*

е нужна още концентрация. Скучно е, и то много, та сама си реши. Учене е задължително, но при тебе няма строга определеност, защото основното е да се възстановиш. Затова препоръчвам филологията, а после можеш да вземеш и второ, и трето висше, ако искаш. Англия е добра среда за теб, но не и Америка. Това не изключва Америка, но след 15 години най-малко. Сега Англия има един флуид за теб, който може много да ти помогне, така че, при възможност за стипендия или издръжка, не се колебай никак. И все пак, там филология се ***предпочита*** *за теб. Трябва да стъпиш върху нея, за да сложиш здрава основа за по-нататък. Помни, че педагогиката за теб е най-доброто. Там ще бъдеш най-полезна и щастлива. Всяка друга област няма да даде криле за Урановия ти дух. Бизнесът би те направил богата, естествено, но ще влезеш в много ниска среда. Докато завършиш, учителите, преподавателите в университета ще имат много по-високи заплати. Ти можеш да свържеш и драмата с образованието, кината с образованието, и да приложиш Новото с огромен успех.*

Аз ти говоря досега за професия, а призванието е съвсем друго нещо. Професията е само условие. Твоето призвание е закодирано по особен начин в личното ти послание. Но това е работа на посветен в тънките светове и малцина ще разберат как освобождаваш и водиш душите, които са избрани да те срещнат.

4.X.128(1992)г.
София - Изгрев

ОСИЯНИЯ ЗА ТРУДА

Въведение

*- Масата се събра – **сферичната** маса! Кръглите маси са на духовните рицари, а сферите – на Божествените. На кръгла маса се решават **духовни** проблеми, а на сферична – **божествени**. Затова, пийте сега и яжте сладко, тъй като се събрахте отново. От днес и човечеството ще се събира по нов начин – не в плоскост, а в дълбочина. Отварям пак широко щастието да бъдете с Мен! Вярата празнува празник, тича с едри крачки пред познанието, по стъпките на Любовта. Изневярата произтича от невяра. **Това** е точната причина на всички изневери: не вяр-*

ваш на ближния - и той си търси друга вяра. Така и тия, които си изневеряват, са паднали в невяра към Светлото Начало в себе си и са попаднали под тъмни внушения отвън. Тогава Светлото Начало ви ревнува – То единствено има право на това. Участието ви в световната драма е винаги в две действия: слизане от вяра в изневяра и качване от изневяра във вяра. Тъй смисълът на същината се ***разкрива****, стоманата на тъмнината става все по-крехка и започва да се троши.*

Фаталности няма. Фатално е само правилото на стоманата, че трябвало да носи "прогрес". Тъмнината, сгъстена до стомана, създаде най-големите трагедии в света. Стоманата съществува и в сърцето. Щом желанията станат твърди от въглерода на егоизма, те стават мощни, но чупливи. Този човек, който е станал "стоманен", се гордее със силата на желанията си, постига ги винаги със сила, но в края на краищата се счупва. Там има предел. Сърце, което се насилва, стомана е. То се сломява от един по-силен удар, не може да се огъне. Сърцето на човека трябва да е ковко. Затова сърцето създава златото – най-ковкия херувим в Битието. Значи, благородството е ковко, а силата – чуплива. Сплавта от въглерод и желязо, която измислиха тъмните, се размножи в сърцата на хората и сложи начало на "стоманения век" – века на егоистичните желания. По същия начин някога ще ви говоря и за епохата на

месинга – сплав от чувството с ума, която роди семейството.

***Тънко** трябва да се пипа, когато имате работа с метали! Те са много взискателни и предават на Трите Вселени уроци по вярност на себе си, но в името на обществото. Монокристалът се интересува само от себе си или от семейството си в друзата, а металът – това е цял народ, цяло човечество. Там отделните съдби са кристализирали в ясна структура, подчинена на структурата на човечеството. **Да намериш себе си като метал, значи да откриеш своята професия.** Монокристалите са **единици**, те си изкарват прехраната с ум и гений, но не могат да се сработват с големи колективи. Те имат още много да се смаляват, докато стигнат до понятието "професия". Професионализмът е качество на личността, а верността на призванието – сила на индивида. Като индивидът да си уникален, съвършен – свръхчовек, титан, бог даже – но ти винаги ще страниш от работа с много хора и няма да издържаш на тълпата, докато не се смалиш достатъчно, за да влезеш в света на херувимите.*

*Професионализмът - това е плодът на **персонализацията**. Пътуващите, сменящите много адреси, предприятия, самотните пещерни светии и бледоликите домашари се крият от творчеството на личността, понеже са още себични. Не могат да учат езици, те са монокристали: сияят, преливат от фан-*

тазии и идеи, създават цели велики култури, стават аватари, водачи и гении, рушат империи, кроят нови вселени – но самотни.

Самотността отвътре не винаги е самотност отвън. Царят е самотен, тъй като не изпълнява чужда програма – ако е станал абсолютен монарх. Той може и да е Божествен Син, Син на Небето, Баща на Народите, обаче неговата структура ***няма*** *още деление. Той не смее, не иска, не може да се дели вътрешно, понеже ще престане да се мисли за голям – ще стане непрозрачен. Царете* ***рядко*** *са били личности – това са единични случаи, когато* ***личност*** *е изпълнявала ролята на цар. Светии-личности са само "топлите" светии, които са спали, яли и работили заедно с народа. Като оре днеска на нивата с труженика от ранни зори до след мръкване, тогава народът го нарича "златен човек" и му носи сол и хляб и го черпи с водица. Светиите по пещерите и стаите, които са студени; тираните, които не излизат навън, освен с охрана; примадоните, с които никой от сцената не иска да говори, освен чрез реплики от пиесата – всички те са били някога "деца-чудо", но никога не са обичани от народа.*

Да се натовариш с проблеми и грижи, с тичането на майката по опашки, с тормоза и бележките на децата в училище, със скъсаните обувки на чедото или течащия таван на приятеля – това са душевни измерения от ***ясновселената****, от която започва сър-*

*цевината на **личността**.*

*За величина като дух, като подвиг и мисъл, съответните шестици ще ви бъдат написани много красиво. За единичните рекорди, с които оставате в "спортните" анали на Атма, ще се говори с векове и години. Светлината ви ще огрява времена и народи заради славните открития и подвизи, които сте извършили **еднократно** в живота си. Това е работа на духа, трасиране на бъдещето, благословение за бъдещите поколения.*

Но решите ли да направите голяма крачка напред в еволюцията си и да се обърнете на "запад" - за пръв път в своята космична история, – вие трябва да се спрете и да помислите трънен ли е бил пътят на Посветените. Ако разберете, че е така, ще се обърнете на 180º и ще поискате да станете малък. Ще се запишете в училището на работното време и в класа на труда.

*Трудът - това е най-великата привилегия на смирените, която няма почти нищо общо с работата. Ние сме ви говорили за мъчение, труд и работа и вие сте разбрали същината на работата – свободно самоотдаване и дейност, която е вашето призвание и с която сте на "ти", защото сами разполагате с времето си. В този смисъл, малцина са хората на Земята, които имат привилегията да **работят**. Трудът обаче строи едно висше тяло, което работата не може да проумее, нито да строи абсолютно по ника-*

къв начин. Разбира се, има труд-мъчение и съзнателен труд, които трябва ярко да се разграничават. Трудът-мъчение съсипва сърцето, защото е в страшен дисонанс с призванието, с чувството за свобода.

Универсализацията е следваща ера – ера на работата; а "персоната" – личността - трябва да се труди. По-точно, ти трябва да си станал ***личност,*** *за да можеш да се трудиш в пълния смисъл. Ето защо посвещавам това осияние на труда, за който искам да ви продиктувам цяла книга, а не само предговор. С човешките ви думи това е "предговор", а малко по-точно – "предисловие". Ако трябва да дълбаем още повече в точността на думите, то не е и "предисловие", тъй като и* ***сега*** *слиза Слово. Трябва да намерите дума, свързана със Словото, която да отговоря на "въведение". Тогава ще ви разкажа що е труд в професията, що е труд в майчинството и бащинството, що е труд в семейството и рода; труд в приятелството, труд в обичта, труд в любовта.*

Ако нямате място, на което винаги да се завръщате по ***едно и също време, в един и същи ритъм****,* ***с една и съща дейност, макар и търпяща развитие, и с едни и същи хора -*** *вие никога не ще усетите покълване на яснофизата, шепота на херувимното тяло, майчинския път на илухима!*

Напоследък прекалено много Аз ви занимавах с алохимни проблеми, с темата за свободата на ученика и отчаяната му борба - с нокти и зъби - срещу "вам-

*пири" и "упири", системи и национални дракони, а темата за труда забравихме. Трудовото поведение на човека, който иска да стане личност - първо пред Бога и пред ближния, а после и за човечеството, - е **слонът**, един от трите слона, на които се крепи Земята ви. Кои са другите два, ще ви говоря допълнително. Кой е китът (търпението) и какво тяло се изработва **изключително** на земята и само в материята – това е тема от голямата книга за труда, която ви моля да приемете като дар от Съученика си. Аз, Синът на Баща Си, съм само Един - и това е **канон** на вселената. И, заедно с това, всички ние с вас сме съученици, защото всеки един от вас, без изключение, стига да има оригинална светлинка, трепкаща в сърдечната област, е един от братята Ми, потенциално равни на Мене! Всеки един от вас, без изключение, може да постигне всичко, което съм постигнал и Аз, ако знае да се труди.*

*Моят труд е в трите живи "механики" – механиката на ултравселената, механиката на супервселената и механиката на вселената. Тия три механики Ме принуждават да ограничавам свободата Си в работа, а работата – в труд. Ако не знаех да се трудя, Слънцето никога нямаше да изгрее утре когато го очаквате, електронът на водорода би си вдигнал шапката, а молекулите на "ДНК" – те щяха да играят шабаш... **Има неща, при които няма мърдане и не може да има никакво мърдане!** Там мърдането е ми-*

кроскопическо, постепенно, и по строго определена програма на Природата, която ви принуждава да се трудите. Принуждава да се трудя дори самия Мен, тъй като и Аз не Съм абсолютно свободен, а трябва да плащам известна признателност на Майка Си, която се грижи за реда и порядъка. Съвършеният ред и порядък са възможни само при съвършения мир, а мирът е душата на Майка Ми. Ето защо, трудът е условие за поддържане на мира, а мирът – за реда и порядъка, щастието. Същевременно, плащам радостна дан и на Баща Си, когато Ми пусне някой снаряд от абсурд, та да тресне в обиталищата на тия, които са почнали да превръщат труда в мъчение, а мъчението са провъзгласили за "труд" и "работа". Абсурдът е ***смазката*** *на Битието, без която то започва да клеясва и някоя от трите механики започва да скърца застрашително. Абсурдът и творчеството са смазката, горивото на тотвселената, чрез които трудът се превръща в работа, работата – в свобода, а свободата – в Истина! Истината е плодът на Духа, който снема в себе си резултатите на труда, работата и свободата, и ги съчетава съвършено с абсурда, творчеството и даването. Тези всички нива и степени на Проявеното и Непроявеното Битие се поддържат единствено чрез саможертвата на Любовта и светлината на Мъдростта.*

Има светове, в които трудът се изключва и тези светове са в недрата на Отца Ми. Слезе ли обаче ня-

кой отец в трите механики, той се сдобива с коса и кожа и започва да работи, да се труди. Трябва и да се мъчи, ако се наложи, тъй като мъчението, болестта, страданието, са кондензиран труд. Трудов стаж от 7 години се трамбова в седеммесечен престой в тежко състояние в някоя болница... Значи, болният може да вземе "седми разряд" само в 7 месеца! Защо им се изостря носът на тежко болните? – Защото в страданието, в мъчението, в труда ***няма мърдане!*** *Многото мърдане насам-натам когато си искаш, с когото си искаш и както си искаш прави носа ви топчест, а главата лъскава, и човекът се връща в състоянието на ония животни, които още никога не са впрягани. Съвършеният свят не допуска робство и на животните, ала в Работилницата – Земята – впрегаемите домашни животни са последният стадий на труда и мъчението, в който пращат най-неспособните ангели и човеци, за да се научат на примирение. Има смирени като самата Майка Божия, които излъчват съвършена красота и богоподобие. И, в същото време, те нямат и помен от понятие за* ***примирение****, защото никога не са били впрягани. Най-съзнателните от тях - един прекрасен ден, когато започнат тежко да въздишат и да усещат странна скука дори в лоното на райската градина – осъзнават необходимостта от примирение и сами тръгват да се трудят.* ***Те влизат в световете на определеността и техните маршрути и местожителства***

стават определени! *Те се научават да се връщат на едно и също място в продължение на много десетилетия и години* ***и да оплитат по този начин с аурата си определена хармонична плетеница в Битието****. Тяхното движение е орнамент, а не топка от хаос. Така носовете им постепенно започват да се удължават, да се изострят приятно и да добиват Христова форма. Те са в състояние да бъдат майки, труженици, мъченици или впрегатни животни в продължение на 30-40 години в един живот – стаж, който е недостижим за развейпраховете. Абсолютно никакви философии, никакви "тантри", никакви мантри, никакви анархизми, нихилизми и щуротии не могат да оправдаят свинското ви поведение, когато от живота ви остава хаотична следа в Битието и тя започне да разбива стотици, милиони човешки съдби, защото вие се блъскате неистово в рамките на своята слободия, мислейки, че сте на простор и сте свободни.*

Последователност, ритъм, прилежност, трудова дисциплина, дългогодишност, родова дисциплина, точност, обусловеност от по-опитни и от колектив, отговорност, повторяемост, усърдие, напрежение, норма, план, съвест, определеност, титанични способности за довеждане на познанията и уменията до навици – ***ето*** *какво дава трудът;* ***ето*** *как се кове характер и се става* ***личност****!*

Учителят – самият Всемирен и Миров Учител,

Който сега беше при вас, на Земята, доказа всички тия велики качества на труда във всичките фази на Своята биография, бидейки един отличен студент, учен, цигулар, пианист, медик, проповедник и спасител. Той никога не се отклони от Своята тежко натоварена програма и доказа, че най-свободният Дух на Трите Вселени – Майсторът на Универсума – може сам да Си поставя всички задачи, нямащ над главата си никого, освен Отца – и пак да се труди по-добре от всеки професионалист в своята област и да "изкара" по-дългогодишен "трудов стаж" от всеки пенсиониран трудящ се, като остави, при това, повече беседи от всеки автор на Земята.

Титаничният дух е способен на титаничен труд! Затова – бъдете титани на примирението, лилипути на самодейността е съвършени човеци на Царството Божие, на което трудът е ***основата****, работата –* ***красотите*** *му, а свободата –* ***просторите****!*

Мир вам, мир ви желая! Косите ви да се сгъстят, носовете ви да станат Христови и характерът – диамантен, та да има защо да е казано: "Посей постъпка и ще пожънеш навик; посей навик и ще пожънеш характер; посей характер – и ще пожънеш съдба".

Съществата без пламък, с кухина или имитация на монада, също се трудят и могат да се трудят. Само че това не е труд, а механика. Това никога да не ви заблуждава! Състезавайте се с тях, само за да

се изпитате, но знайте, че никога няма да ги достигнете. Автоматиката се постига, но само с трилионолистника, който превръща съзнателните усилия в подсъзнателност. Истинското, божественото подсъзнание предстои да замени сегашната вселена на съзнанието и тогава вие ще извършвате без усилие всичко, което пожелаете. Трудът дотогава ще бъде неизменният стълб на людете Ми!

9.X.128(1992)г.
София - Изгрев

СИЛОМЕЛ СЕ РОДИ !

(Отговори на различни въпроси на Пролòнна)

15 години след това осияние, Пролонна ще е по-жива и здрава от всякога. Тук обяснява нещо на три прелестни Рилски самодиви.

15,45 ч.

- Тесен е отворът на "про", тъй велико е Твоето “ща”... Изведи ме презсред утеснението си, за да позная неизмеримостта на Твоето “прощавам”!

- Слиянието на “про” с “ща” соткава сбъдване на силно желаното. “Ща” не е само щение, но авангард на щастието. Там, гдето прощават, мъчното преминава, бликва “осанна” и мечтаното става.

Короната ти вече броня сдобила е. Броня се кове в горнилото на страданието, а мъката ѝ придава блясък. Без броня, съпреживяване на пламтене няма. Пламтенето е възможно само зад броня. Силната

броня е невидима и се саморажда в мига на самоотречението. Светът ви принуждава да отричате и затова силата ви тук се ражда с акушерки, помощници. А когато вие решавате без да питате никого, става самораждане. Самоотречението не пита: да отречеш себе си, значи да отречеш света, който пречи на самораждането. Затова прощаването се намира на двата полюса: отрицателният е да се простиш, а положителният – да простиш. Като се простите със света, вие след това му прощавате. Тогава щавенето престава и щастието става.

Бариерата ти падна; поправителния изпит го взе съвършено! Защото се вършее с връх и се върши с Бога, а не със светското мнение. За Небето е важен фактът, че си взела решение. ***Това*** *е раждане! Другите хора раждат неродени химери, а раждането изисква да родиш родено. Ти си отвъд ръба на послушанието – във великия оазис на смирението. Раздаде страха си от миналото; сега ще раздаваш за бъдещето.*

Радвай се: ***броня*** *има короната ти! Тя няма да изгори повече нищо и никого и ще става все по-празнична и красива. Силоме́л се роди вече вътре в сърцето ти и там си намери сладко убежище. Настигна и надмина теб, за да свали на Земята мир.*

"Слам", "слаб", "слад" – трите пътя към славата!... Слама не станеш ли, служител не можеш да бъдеш. Слаб не станеш ли – силен не ще станеш

никога. Сладко не се ли обхождаш, животът ти винаги ще нагарча. Ти стана слама – зърното е вече в нивата. Ти стана слаба – силата блика в душата ти. Ти стана сладка – ангелите отдалече усещат цъфтенето. Затова славата на Бога слага вечен печат в душата ти и те пита: вкисна ли вече виното?

Ат, Атам, Апарам! – Което не е вкиснало, да не вкисва, а което е вкиснало, добре да вкисне!

- Моля за конкретни препоръки и съвети за лечение и изцеляване, така че да изпреваря момента, когато ще ми е нужно да бъда лека и цяла, кръжаща по предопределена орбита.

- Три съвета: топло стимулиране; вътрешно по три лъжици зехтин, три пъти на ден преди ядене; сок от смокини: сок, чай, отвара – всички възможности.

- Да се доверя ли на лечението на Ганка Крумова?

- Топлото да е средно, приятно топло, предимно на кръста. И дрехи, и грейка, и вана, но не гореща, за не повече от 10-15 минути. Праща ти се тъкмо тя – и не се бойте. Трябва да приложите трите метода и нейните препоръки. За бебето няма опасност – нейната енергия пасва с твоята. Тя е проводник на Юпитер – посветена от древна школа на тази планета. Стопяването на проблема може да стане за 7 седмици, при условие, че молене на Бога – да, а на ближния – не. Който се се́ти – се́ти се, но ти не моли да ти донесат и една игла. Тогава ще се развихри един подстомашен атом, който ще слезе надолу и ще за-

кърпи продраното етерно тяло, а от там до възстановяването на плътта – само една крачка. Никога не трябва да молиш на човек, помни! Ако постигнеш това, Петото Посвещение е пред нозете ти!

(Тук има нарисуван кръг със стрелки отляво нагоре и отдясно надолу)

- Ако може три изречения за контакта ни със Светла. Направихме ли простъпки?

- Росата от Бога ще дойде, но с кристална чистота на методите. Посъветвай я да сложи грим на общуването. Когато Ме разбере и го стори, ще види как нещата ще се изменят. Ролите не са лъжа, а Христов принцип.

›——‹

25.X.128(1992)г. 13,30ч. Въпрос на приемащия: - Има ли връзка болестта на Пролонна сега с това, че не прие да роди Композитора тогава, когато беше помолена от Елма, а вече бе заченала?

- За това бяха подходящи само три жени в България, но се отметнаха. Разбира се, Бог никога не наказва при неизпълнение на Негова молба. Просто благословението се оттегля и непосмелият става един обикновен човек – съдбата ще си го работи по стандартните правила. При помятане, нещата са по-сложни. Помятането на чувства, решения, също влече последствия. Верди обаче се роди в едно сърце. За да дойде в тяло, е нужно класическо семейство. Мнозина са призвани – малцина избрани. Малцина са избрани, единици – познали. Единици са познали, нито един -

изпълнил...

Коментар от по-късно. Някъде е разказано подробно как Пролона се разболя тежко от две нелечими болести след аборта и беше на ръба да си замине. Тогава тя все решение да се яви на "поправителен" и зачена по любов, този път без да иска да се омъжва и без да иска от бащата нито името му за детето, нито каквато и да е подкрепа. Най-важното – без да го осъжда. Изпитът бе взет с отличен и тя роди близнаци. Двете болести изчезнаха мигновено без следа. Това се споменава тук поради прогнозана на Елма в това осияние, че "тогава ще се развихри един подстомашен атом, който ще слезе надолу и ще закърпи продраното етерно тяло, а от там до възстановяването на плътта – само една крачка".

Тя даде живот на три деца безусловно. Затова и на нея бе даден живот по същия начин.

10.X.128(1992)г.,
София – Симеоново

ИДЕИ ЗА ИЗОБРЕТЕНИЯ

НАДУВАЕМИ ЛЕЩИ

Производство на надуваеми лещи от свръхздрави, свръхпрозрачни пластмаси, които се пълнят с вода. За нагряване на вода, за получаване на високи температури.

17.X.128, 11:00ч.

КУПОЛИ С ЛЕЩИ

Разни по големина стъклени и пластмасови куполи, произведени пресовано или с отливка. По тях различен брой лещи – те може да са и хиляди, и десетки, и стотици хиляди – с различно фокусно разстояние. Между лещите – огледална повърхност отвътре, но и с прозрачни места, за да прониква светлината отвън. Основен източник - Слънцето. За равномерна температура – фокусно разстояние, близко до стените на купола; за по-високи температури – в района на центъра, в зависимост от нуждата. За свръхвисоки – в самия център. Лещите са разположени така, че всяка да пропуска лъч точно към центъра само един ден в годината, а може и с много повече лещи - за минутите и секундите.. Така няма да има нужда от механизми, които да въртят лещите според слънцето, а ще се получават фантастично високи температури в центъра при греещо слънце. Енергията трябва да се акумулира.

За жилища, парници, индивидуални куполи за защита на топлолюбиви растения; за научни и производствени цели и др.

Микроклиматична система чрез множество отвори отдо-

лу, която да регулира температурата чрез закриване и откриване на определен брой отвори. Може и с течни кристали. Разтваряне сегментите на купола, при желание да грее естествена слънчева светлина.

17.X.128(1992)г.
София - Изгрев

КАРТИНИТЕ НА НОВОТО ЧОВЕЧЕСТВО

(Отговори на въпроси от СХП)

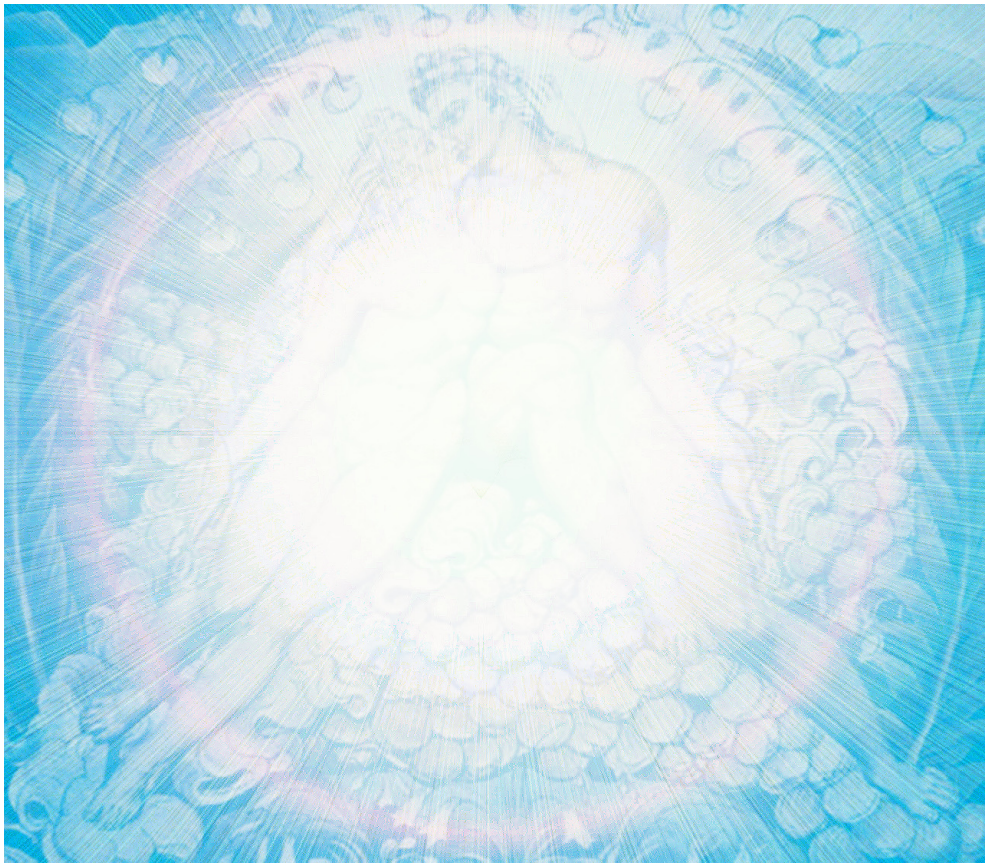

- Не е възможно напредване в тази тема, без познаване на "Осияния за Красотата" и продиктуваното от Мен осияние на Ева и Таня за Храмовете на Красотата. Предвид настъпването на Шестата културна

епоха на човечеството, настъплението на светлите сили чрез красотата, абсолютната красота, е предстоящо.

Сега ще отговоря на въпроса, какви основни форми на въздействие можете да опитате, за да станат картините не само духовно наслаждение, но и панацея за физически, сърдечни, духовни проблеми.

Преди всичко, изключете продаването! Продаденото носи само красота, но напълно изключва силата. Подареното повишава силата до особено висока степен, но подареното завинаги и само на едного не може да достигне максималния ефект на силата. По тази причина препоръчвам подаряване на картини на определени хора, организации, общества, но само за даден срок. Отдаване под наем, като метод на старото човечество, снема половината от силата, ако не и повече, в зависимост от стойността на наема. И ***това*** *можете да опитате – както го правят напредналите народи – но няма да влезете в Новата Култура. В Новата Култура всичко се подарява, обаче без обида: подарява се за определен срок.*

В този случай има два начина за поддържане на твореца: помощ от хората и помощ от Бога. На вас може да ви се струва нереално, но в Космоса помощта по този начин е единственото средство за поддържането на живота. По-страхливите могат да обявят своята банкова сметка, написана някъде на или около картината. Отблагодаряващите се за ог-

ромната наслада, за изцеленията, които непременно ще настъпят, и за разрешаването на проблемите им, могат да изпращат доброволни суми по тази сметка. Същевременно, посредническата експозиционна зала или бюро с албуми, диапозитиви, покадрови видеофилми и пр. ще взема процент от даренията, за да поддържа дейността си. Има картини, които ***така*** *ще се прочуят, че един човешки живот няма да стигне, за да ти дойде редът по списък. Затова - правете репродукции, издавайте отпечатъци. Отпечатъкът намалява естосилата повече от 100 до 500 пъти, но при* ***естосила*** *от порядъка на милиарди естони, никак не е малко.*

Който прави живописно или графично копие от оригинала, понижава естосилата само от 10 до 50 пъти; прерисуване от репродукция, обратно, повишава нейната естосила също толкова пъти. (Последното изречение е допълнено от Източника на 27.X.128 (1992) в 11,15ч. – б.х.)

Можете да изпробвате и натурална форма на отблагодаряване: под всяка картина – сандък зад стената с отвор. Всеки може да постави кило ябълки, връзка банани, парче плат за риза или панталон, тъкан за жена, ако е отбелязан полът на художника. Какви ли не подаръци от сърце можете да правите на талантите, на гениите! Някога те измираха като мухи от глад, от студ, от проблеми, но и сега множина не са по-добре. Системата на тъмните сили,

овлядяла голяма част от вашата галактика, е въвела оценяването на труда и таланта и заплащането по тарифа или споразумение. По-богатите обикновено са купувачите на шедьоври и майсторски платна, а бедните нямат достъп.

Щастието ще ви се усмихне и по трети начин: не чрез пари и подаръци, а чрез покани за гостуване. Щом като художникът е оставил своя пощенски код и адрес, своя пощенска кутия, ако иска да остане неизвестен, възхитеният съзерцател на картините му или излекуваният от тях, спасеният, може да покани твореца на гости, да му плати пътните, ако може, да го остави в отделна стая или апартамент, да му осигури храна и грижи за срока, за който го е поканил. Така вие ще спасите сума ти гении и таланти, които чакат някой да им купи картините и си гризат нокти от мъка и глад.

Казах, че има и друг начин: пълна неизвестност. Картината е подарена на галерията неизвестно от кого. Тя разполага с нея, приемайки възнагражденията изцяло за себе си и своята дейност. Тогава се включва не Бог чрез хората, както става в първия случай, а Бог, Който помага на светията-гений директно. Само светия и окултен ученик, а понякога и велики Учители от Шестия Лъч помагат на човечеството по този начин: пълна неизвестност, никаква компенсация. Но тайното за човека е явно за Бога – и Бог сам взема такива в шепите Си, приласкава ги, хо-

ди с тях навсякъде и ги пренася на множество райски слънца и планети, където пропускът е неизвестността, а превозното средство – нищетата. Когато съм казал: "Блажени нищите духом", Аз нямам предвид "низшите", нито "нисшите", понеже преводът е "просещите". Просещият плътски може да обяви адреса си, дори и анонимно – с пощенска кутия, банкова сметка; ала просещият духом не се обявява никак и никъде, защото проси смирено – директно от Бога. Туй не значи, че Бог ще му помогне някак си абстрактно – Той пак ще му прати някого, когато се касае за природните му, житейски потребности. Бог има своите виждащи и слушащи Посветени на Земята и те ще чуят, след молитвата си, адреса и името на умиращия от глад или сърдечна жажда.

Сега ще ви поговоря малко за особените духовни методи, с които Посветените въздействуват върху произведенията на изкуството. Ако си нарисувал една картина според изискванията на Абсолютната Красота, без деформацията на пропадналите таланти, картината непременно трябва да обиколи първо всички бременни. Така ще започнете да раждате прекрасни деца. Щом като картината е престояла девет месеца при някоя бременна, тя се напоява с вълни от ясновселената и после може да лекува и успокоява, особено душевни болки, по-добре отколкото 500 психотерапевти, взети заедно! Не давайте обаче картина, която е престояла при някой душевно

болен, възрастен или нещастен човек обратно на друга бременна, преди да сте провели нужното пречистване. Картините се натоварват с проблеми – това е факт. Тези шедьоври сега, от най-известните, които се купуват от милионери, стоят пред маси, отрупани с месища и алкохоли, попиват цигарен дим, втъкават в плътта си най-глупавите чувства, мисли и разговори, на каквито е способна само парвенющината. Ако вземете такава картина – съгласи се, например, парвенюто да се изфука и да я даде на вашата галерия за определен срок, та да го пишат във вестниците, - а вие я поставите в дома на една бременна, която е вегетарианка и светица, ако не пометне и не се разболее от рак, ако не почне да сънува ужаси и кошмари нощем, то плодът ѝ ще се повреди безнадеждно и ще се роди един парвеню – пълна нула пред Господа! Или детето ще боледува от всички детски болести в най-остра форма, независимо че сте чисти като аптека в дома и в кръвта си.

Картините кондензират салма и прана и продуцират амрална, а също и специални естоенергии в много по-голяма степен от всички предмети. Ето защо бъдете внимателни какво точно придобивате, какво виси или стои в стаята ви. Изкуството е сфера не само на Тот и Пралайя, но и на ада. Сам Сатаната също моделира, рисува, прави дизайн и конфекция. Затова изкуството може да бъде в равна степен и ***из-***

***кушение**, и нещо **изкуствено**. Сатаните, които са със сажда от пъкъла, правят изкуство, за да изкушават, а Луциферите – с кухни, вместо сажда или монада – които създават андроиди, се занимават също и с изкуство, за да превръщат хората в изкуствени, по подобие на своите кукли. Ето защо огромната част от модернистичните гадости, възхвалявани от критиците-сатанисти, са внедрени на планетата ви, за да превърнат искрата ви в сажда. Докато фотографчийският ви натурализъм и кич, панаирджйските ви "безделушки" и сервизите в долапа, предметите в къщата, дори и с най-приятния дизайн, са "подводници" на Луцифер, за да прогони монадата ви, т.е. пламъка на космическия ви вкус и живот, и до превърне обиталището му в кухина.*

Първият най-страшен удар, нанесен на човечеството от луциферите, това е правоъгълната рамка. Правият ъгъл е убежище на разрушителни енергии и тъмночервени адски духове от работилницата на Луцифера. Правият ъгъл е Божествен само в извънредно редки случаи и единствено Посветените могат да го ползват конструктивно. Така че сега и най-големите ви шедьоври, оградени с правоъгълна рамка, са на отчет в пъкъла и са амбразури за бълване на пъклен раздор в къщите ви. Майсторите знаеха това и правеха триъгълни, овални, свободни композиции. Затова и черквите са едно убежище и церилище в това отношение, ако знаете как там да не ви

хване религиозният егрегор. Овалът, като окръжност или елипса, е простонародна естетика, но снема всички напрежения. Овалът, естетически обработен и почувстван така, че да образува по-сложна линия, подчинена на положителните ъгли в аспектологията, може да съчетае лечебното с естетическото въздействие. Някога ще ви говоря специално как ъгълът на рамката, нейната линия, влияят на възприемащия, присъстващия.

От най-древни времена из вселената се правят опити и има постижения в областта на астрологическата живопис. Не само рамката, но преди всичко самият рисунък, колоритът, техниката, композицията и тематиката са подчинени строго на астрологическия космичен момент. Ако живописецът, интуитивно или съзнателно, изобрази космичния момент в зависимост от планетите и звездните обекти, предавайки ги с техните символи, знаци, форми, структури и пр., такава картина ще има небивало ***астролонично*** *въздействие. Ако рожденият хороскоп се изобрази като портретно-живописна композиция, дори и това да е очевиден съмволизъм, такава работа ще бъде в пълен синхрон с родения през целия му живот и ще му помага по-мощно от всеки психолог, всеки педагог, всеки първожрец или първосвещеник.*

По-нататък вие ще научите да правите свръхбавна и бавна мултипликация, според астрологичес-

ките закони на разните видове движения – дирекции, прогресии, транзити и пр. Животът на един човек може да се представи от астролон-аниматор като цял прогностичен филм, със своя сюжет, красота и предупреждения. Тази анимация може да се разложи във времето не като бързо гледан филм, а във вид на отделни картини, които ще се сменят периодично в стаята ви. Специалистите по компютърна анимация могат да свържат областта си с астро-символика-та - и тогава пред удивените ви очи ще се заредят такива истории и такава пророческа мъдрост в образи, че околния свят за вас ще избледнее напълно! Най-изумителното ще е повтарянето на събитията. Човекът, който ще дойде на гости след една година, ще се появи първо на една картина над леглото ви. Това не е невъзможно за астрологическата компютърна анимация, ако творецът владее и физиогномиката. Същевременно, една любопитна окултна играчка може да стане вашата компютърна астрокартина на стената. Било оригинална, било копие на известен шедьовър, тя ще отразява чутко промените в космосферата, понеже ще е програмирана според ефемеридите. Небето на оригинала ще потъмнява и просветлява, ще мени цветовете си. Същото ще става с различните планове и обекти в нея, а при желание или по програма, те могат и да се раздвижат. Непознаващият астрологията ще бъде потресен, когато види оловно небе над картината, а след 5 ми-

нути небето и отвън се смрачи и започне да пръска. Метеролозите ще имат такива големи и малки стенни "играчки", от които и възрастните ще се дивят, както диваците пред самолета или простите древни египтяни пред "сбъдналото" се слънчево затъмнение... ***Ако държите на първенството на идеята или на авторското право, Сава, побързайте да регистрирате юридически всички осияния досега!*** *Колкото и да се напъва човечеството, каквото и да правят изобретателите, те никога не могат да стигнат осиянията на Елма по количество и грандиозност на подхвърлените идеи.*

- Къде да ги регистрираме: тук или във Франция?

- Сава, реши сам това, но трябва да се регистрират на три места: две в България и едно в чужбина.

Сега искам да продължите другата работа, но помнете, че имам да ви говоря още за магическа живопис, психосоматична живопис, педагогическа, агрономическа и музикална живопис; живопис с ухания; картинна психопрофилактика; интегрално изкуство с участието на картини, репродукции и филми, и с живописване в момента, наживо. Особено много искам да ви говоря за кинопоезията с използване на картини, портрети и високохудожествени фотоси. Пригответе се да получите познания и за това, как отделните люде могат да правят паси над определена картина, за да излъчва тя стократно и хилядократно по-силно; или как да живеят в едно жилище, за да

напоят картините с мисълформи и чувствоформи, които да се излъчват обратно през тях, когато преминат на друго място. (ЕЛМА иска да говори и за астропластика – психическо рисуване направо в пространството - и за световен архив на красотата на цялата вселена; за магическо и лечебно материалознание, за извикване на духове и същества; за метаморфози и творене на цветове и същества чрез стереоживопис (пластика, скулптура), спиритическо искуство, за естоформули и др.)

Изобщо, ако някъде имаше бизнесмен или хуманист с нюх за Новото, той би си "назначил" един холизатор и би станал Крез по богатство, Александър Велики по слава. Защото Небето пилее своите богатства през нищите духом, докато те умрат от глад или пребити някъде с камъни...

(Тук има кръг със стрелки: отляво надолу, отдясно нагоре)

28.X.128(1992)г., 11:15 ч.

*Астропластиката се пробужда при действаща тотфиза: можете да рисувате и стерео-форми направо в пространството с вашите психически бои. Нещо повече, тотфизата **оживява** вашите артетворения и те могат да съществуват **съзнателно** години и векове наред, а някои и вечно – тъй, както Бог сътворява душите. С вашата яснофиза ще се научите да превеждате шедьоврите от различните измерения на езика на II-то и III-то измерение, които са ви засега достъпни. (Веднъж поискахме от Източника да нарисува образа на жител на Слънцето и той ни даде абс-*

трактна плетеница, обяснявайки ни, че това е двуизмерна проекция на осеммерно изображение и че тя действа, независимо от това, че на нас изглежда абстрактно – бел.х.)

Искам да работите и за учредяване на световен архив на Божествената красота, където да съхраните копия от всички безсмъртни произведения на изкуството, от всички художествени и любителски снимки на прекрасни човешки лица; да изградите система за репродуциране на образи от всички частни албуми и за съзнателно увековечаване на човешката хубост и съвършенство през всичките години от раждането до смъртта на всеки красив човек Да предвидите възможност за достъп до този миров архив чрез видеофилми, репродукции, отпечатъци и чрез бъдещата интернационална мрежа на телевизионните библиотеки и галерии. От този уникален извор на красотата да се ползват художници-портретисти, режисьори, прегнантисти – за въздействие върху бременната, педагози – за интериора на училища и домове, както и специалисти и любители на всички други области. Така например, агрономическата живопис ще има силата да ускорява растежа и обогатява съдържанието на растенията; зооизкуството усъвършенства животните; медитативните платна развиват най-различни качества и центрове; рисунките за концентрация изхвърлят Посветените на различни полета и по различни места из Космоса.

Трябват ви и точни познания по магическо и лечебно материалознание, защото различните бои, рамки и основи са от огромно значение. Чрез специални изображения се постигат телепортации и метаморфози, творят се светове и същества, извикват се гениални художници и скулптури от другите светове, за да рисуват пред вас, изменят се ландшафти, видове и физиономии, спасяват се и усъвършенстват души от разстояние, създават се щитове срещу тъмни цивилизации и се сее мир по света.

Татван не рисува; Тот се пръсва в сияние и багри; Пралайя е царица на линията, а духът Божий – Крал на Пространството. Учителят въвежда яснината, виделината и светлината, структурата, фактурата, повтаряемостта, множеството. Значи, Пралайя е графичка, но обича също акварела; Отец е експресионист на n-та степен; Духът обича маслото, Универсалният Дух – пастела, но също и рефлексните бои и материали. Космическият Човек е скулптор. Найанда – миниатюрист и приложник.

Съчетавайки всички стилове и техники в човека, Съвършеният Дух - Бог, чрез Сина Си - се надява да нарисува една Нова Вселена, в която злото става невъзможно, страданието престава, а Царският Път на душата добива първостепенно значение.

›——‹

По-долу се вижда е върхът на една планина в VII-то измерение, дадена с опорни точки от Елма. С голямо "разфокусиране"

поради свободата, дадена от Него, точките да се свържат с произволни криви и да минат през вихър и сфериране – бел.х.

Следва графиката:

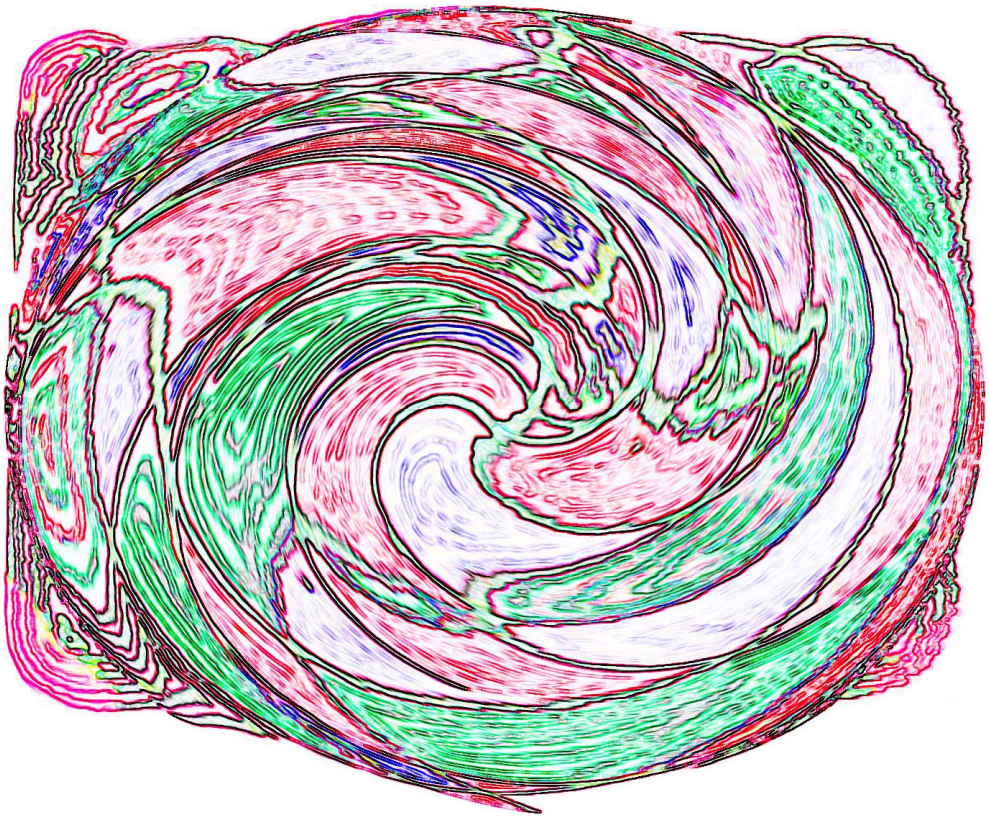

***

Тук е уместно да се поместят няколко страници с фрагменти от един окултно-мистичен роман на тази тема. Първо – няколко думи за него:

16.XI.131(1995)г., 23:20 ч.
Бургас

ОТНОСНО РОМАНА "ПРОФЕСИИ ЗА РЕЗИДЕНТИ" ОТ 1974 ГОД.

- С молба за съвет на Елма относно т.нар. "роман" "Професии за резиденти", който дойдé само за 3-4 денонощия през 1974 год. и там, още тогава, са спуснати от Него много

идеи, които после се развиват в осиянията. Наистина ли да го отпечатаме? Фатални ли са отрицателните работи в него? Наистина ли може да се продава? Добра ли е идеята за ААА (Анонимен Автор - или артефакт - на "Асуин") - или да фигурира авторски псевдоним? Може ли да има "версавтори" на продължението му и на самия базов текст?

- Накарай Òмна да го редактира - само тя има право. Тя ще го направи не само идеен, но и художествен шедьовър.

Омна обаче не трябва да променя основните неща. Тук-там да пипне стила и езика.

Него го продиктуваха 58 писатели от 9 страни. Понеже е така, не е лесно да се поднесе в съвършен вид.

Относно "версавторите": печелите приятели, но не и особено качество. Никой не може да събере на едно място 58 писатели.

Побързайте!

***

Из глава 3

Статия на младата католичка-изкуствовед Вероника Ломбарди в италианския печат:

"ЕДИН УНИКАЛЕН ДЕБЮТ"

Първата самостоятелна изложба на младия Франсуа Леоне е един неочакван шок за Рим на претенциите. Всяка мнителност, всяко високомерие тук се стопяват мигновено. Всички ние сме потресени. Господа професори, уважаеми критици и специалисти, аз пиша направо. Не се съмнявам нито за една хилядна част от секундата, че изразявам общото мнение, поне що се касае за шока. Аз съм напълно убедена, както сте убедени и вие, че платната на Франсуа Леоне са нещо безпрецедентно в световната история на изкуството. Съвсем ясно е, че преценките и възхищенията всеки момент ще избухнат в пресата и по телевизията. И всички ние няма защо да си обясняваме временната мъртва тишина преди взрива: причината е ясна. Това бе само шеметът, загубата на съзнание, ослепителността на мълнията, която удари така внезапно над Рим, Италия и света!

Ни най-малко не държа да се извинявам пред когото и да е било за тона, с който говоря. Нещо повече, ще си позволя да изкажа предположението, че да се мълчи цели два дни след откриването на тази крупна изложба, не е последствие само на зашеметяването. В края на краищата, всичко това е нещо прекалено фантастично; и да се използват стандартни концепции за него би било, най-малкото, непредпазливо. В края на краищата, съществуват високи и изпокон-века утвърдени институции на вярата и морала, които имат първата дума. Кой у нас, в Италия, който държи на своето професионално реноме, би дръзнал да пожертва всичко, което е постигнал?

И тъй, първият отклик можеше да бъде от страна само на някой, който няма какво да губи и който е дълбоко убеден, че всъщност няма какво да се загуби. Защото съществуват някои сериозни основания да се твърди, че позицията на Светата Църква във връзка със случая Франсуа Леоне ще бъде далеч от очакванията на скептиците. Служителите на Господа във века на културата и науката вече не веднъж са доказвали своята компетентност по редица въпроси, които никой друг не би посмял да развързва. Форма, която води към Бога, не може да не бъде свещена.

Аз съм подтисната само от едно: защо тъкмо на мене, тъй слабата и неукрепналата в майсторството на преценката, се падна непосилната задача да открехна първата страница на неговата слава - славата на гения Франсуа Леоне? Нека не звучи нескромно. Това не е поза. Аз действително много съжалявам, че това не бе сторено от някой от нашите най-известни специалисти.

И какво е, всъщност, всичко това, обяснете ни? Иконопис? Голо тяло? Класика, романтизъм, реализъм? - Или най-последната дума на модернизма? Или космическа фантастика? Аз не се наемам да отговоря. И, разбира се, скоро не бихме могли да очакваме отговор. Може със сигурност да се твърди само едно: това не е еклектика. Интеграция, синтез, панстилизъм - трудно може да се подбере терминът. А може би е нещо съвсем друго? Интеграция на стилове и епохи, синтез на техники и композиционни решения; синкретизъм на комплексното естетическо въздействие. Едно смело разчупване на самата квадратна рамка, която, според автора, е главното оръжие на злото на нашата земя.

Но Идеята, самата Идея! Как би могло да се обясни страхотното внушение на авторовата идея, без тя да изплува като пропаганда над самата същност на изкуството? Как да наречем пропаганда философията на Франсуа Леоне, след като от всяко платно ни гледа лице със своя собствена истина? И, все пак, как всички тези стотици, тъй потресаващо различни идеи и образи, всички сюжети и състояния, всички стилове и техники, са подчинени на едно уникално, великолепно художествено единство!

И каква деформация! Просто човек не може да повярва на очите си, че такова нещо е възможно. Имало е много майстори на състоянието, но фотографи. Има не малко апологети на деформацията, но безобразното неизбежно върви по петите им. Може ли някой да посочи художник, при който да не се получава това разминаване? Деформация, която не нарушава пропорцията на закономерната красота! Красота, която не може да се срещне никъде в действителността! Виждал ли е някой такова съчетание? Да огънеш линията, да видоизмениш формата - и това да придаде характер и индивидуалност, отношение и душа, и з к у с т в о - не е ли това целта на всеки художник? Отражение без деформация е нищо - това е азбучна истина. Но защо мъдреците, когато рисуват, не смеят да деформират натурата? Разбира се, защото са мъдреци: мъдрецът затова е и мъдрец - той се съобразява със закона. Той ни разкрива принципи и закони, сили и форми, които са непознати за нас. Но той знае, че всяка лична намеса ще внесе невярност в изображението и оттам - опасност от лъжа. Мъдрецът е учен в космически мащаб - а както е известно, всеки учен е длъжен да представя нещата такива, каквито са. Артистът, от своя страна, може да вземе натурата за модел, може и да не я вземе, но той не може да върши друго, освен да твори нови стойности в битието. Никакъв закон не е длъжен да слуша, освен закона на уникума. Истината у твореца е уникална; съчетанието на обективните и субективните отражения - абсолютно неповторимо! Но колцина са гениите-художници, които, в стремежа към себе-

израз, не са накърнили мъдростта? Красотата може да е само тогава красота, когато все пак е израз на някакви духовни закони, на някакво съобразяване с Истината, на някакъв вид хармония. Ето това е разбрал или усетил живописецът Франсуа Леоне - и ни поднася сега една художествена действителност, която едва ли скоро ще може да бъде надмината от някого по въздействие.

Къде досега доброто и прекрасното е било тъй мощно подчертавано чрез тъй гениално усетена мяра в деформацията? Къде индивидите са били тъй поразително разнообразни в своята възвишеност и идеалност? Как е възможно един ангел на Леонардо в днешния век да бъде разработен в толкова много изразни превъплъщения, без това да е сецесия? Къде се е чуло и видяло фонът на тези класически ангели да бъде в съзвучие с лъчезарната техника на импресионистите, без това да е еклектичен кич? Еклектизъм на стилове? - Нищо подобно! Това е синтез! Това е интеграция! Това е самото съвършенство!

Това е божественото вдъхновение на гения Франсуа Леоне, който, за пръв път в историята на човечеството, демонстрира тъй безотказно триумфа на древната истина, че доброто може да бъде красиво, а красотата - безконечно добра.

И това не са суперлативи. Защото всички вие видяхте и виждате какво става в изложбената зала с картините на този чародеец. Казвали са някога философите и пророците, че когато някъде се роди истина, тя ражда чудеса. Лурд не е само един, но Лурд не е и само в лоното на Светата Църква. Лурд на Пресветата Майка на световете - божествената красота и хармония - е и широкият свят. Само там може да се провери доколко е възможно да живеят в единство различните художествени откровения. Стига над всичко да цари Чистота!

И какво, наистина, има чак толкова да се говори? Цял Рим от сутрин до вечер се извървява вече от два дни да гледа неща, които никой никога не е виждал, освен в църква или в пещера. Какви удивителни изцеления се извършват от само себе си с болни и недъгави пред картините на Франсуа Леоне! Дали в човешката душа не се крие образът на един друг свят, от който тя е дошла? Дали девиците и ангелите на художника, заплували с класическа плътност и яркост в атмосферата на някакви фантастични панорами и сънища, не са всъщност посланици на онова Царство, което е обещано на праведните? Защо мнозина твърдят, че образите на Франсуа Леоне понякога едва забележимо оживяват и се движат, а други казват, че чували музика, като гледат космосите зад тях?

Ние ще оставим това на теолозите, психолозите и мистиците - нека те обясняват тия странни явления. А дали първата ерупция на творческия космос Франсуа Леоне е изкуство или нещо друго, това е отделен въпрос. Може би именно това и е причината, поради която изкуствоведите не се решиха веднага да вземат отношение.

Разбира се, всеки критик трябва да изкаже и своите несъгласия. В случая, това е една крайно неблагодарна задача. И, все пак, чувствувам се длъжна да взема отношение тъкмо по този въпрос, който спира специалистите най-много в техните официални оценки и който едва не стана причина платната на Леоне въобще да не видят бял свят.

Става дума за упоритата голота на всички тела - без изключение. Сякаш дрехата не е нещо задължително в света на целомъдрието и доброто! Защо е тази нескончаема навалица от простолюдие в залите на художника? Само поради надеждата за изцеление? Съмнително... Има платна, пред които свежда очи дори и опитният изкуст-

вовед, ако той все още има нещо общо с морала и вярата.

А може би тъкмо това е причината, която кара моите колеги и учители да мълчат? Те не знаят каква позиция да заемат. За съжаление, трябва да се признае, че най-много изцеления сред простолюдието стават пред цикъла "Приятелките на Соломон". Не говори ли това, че душата на света е все още безнадеждно старозаветна? Защо предимно дълбоко вярващи се изцеляват пред циклите от Новия Завет? Нали и там всички са голи? Трябва да бъдем докрай откровени и да признаем, че скандалните картини с Мария Магдалина не бяха допуснати от комисията. Не беше допусната и една неоправдана от никаква гледна точка картина под заглавие "Светото семейство", където до Йосиф и Мария с младенеца се мъдри и голото тяло на една друга жена, която гледа с голяма любов и недвусмислен израз на очите бащата на нашия Господ. Тази картина и цикълът "Мария Магдалина" са откупени от една психиатрия, където оказват своя лечебен ефект по кой знае какви, пак непознати нам, нехристиянски закони на психиката...

Като се изключат тези чисто концептуални провали на Франсуа Леоне, неговото безпрецедентно творческо дело - не може да има съмнение в това - ще намери положителен отклик в лоното на светата църква. Ние имаме основание да твърдим, че не е изключено нашият духовен отец и пастир на цялото праведно християнско войнство в скоро време сам да вземе лично отношение към този случай и да причисли гения на сеньор Леоне към сферата на свещенослужението и светите тайнства. При тази напреднала фаза на модернизация в богослужението, едно подобно отношение не би било в разрез със светите канони на вселенската църква. Всички спорове около непогрешимостта на папата, непорочното зачатие, каноническите и неканоническите книги, Светото Предание и Светото Писание; всички разногласия с Източната православна църква и с другите църкви относно произхода на Светия Дух, естеството на първородния грях, безбрачието на свещениците и пр. и пр. могат да продължават и ще продължават, но важното за нас е, на практика, коя вяра дава предимство на Великото Тайнство Творчество. Може ли или не може тайнството творчество да очиства човешката душа от греховете и да я възвисява към Бога? Ето въпросът, който вълнува не само философите-естетици, но и най-модерните направления на нашата, вселенската, римо-католическата църква. И явлението Франсуа Леоне е едно неопровержимо доказателство за това!

И, все пак, ние трябва да изразим своите опасения. Голотата на човешкото тяло е нещо свещено и нейният божествен произход е осветен още в началото на Светото Писание. Нещо повече - съзнанието за голотата е вече начало на греха. Но има ли право голотата да излиза наяве вън от святото тайнство на брака? Що за идея иска да ни внуши Леоне със смелото въвеждане на повече от две голи тела на едно платно? Това е нещо съвсем различно от масовите сцени у класиците. У Леоне се усеща мощното привличане, интимната близост между членовете на всяка група образи. Къде е гаранцията, че тук не се промъква тънката стратегия на прелюбодеянието? Или, най-малкото, кой може да предпази народа от погрешно възприемане на авторовата идея? Как може да се изобразяват толкова огнени или нежни погледи и движения между членовете на една група голи мъже и жени, които са повече от двама? Не е ли това удар в самата същина на християнското учение? - Ето въпросите, които вълнуват блюстителите на целомъдрието и църковния морал и които могат да станат причина за евентуални големи неприятности, свързани с цялото творческо бъдеще на гениалния живописец. Ние не споделяме напълно опасенията за подобна опасност от тази гледна точка и

имаме сериозните пълномощия на съвсем отговорни духовни среди да твърдим, че тези странности подлежат на тълкуване.

Явно е, че в самия мироглед на чародееца Франсуа Леоне има нещо, което очаква преосмисляне. Но самото явление - по това не може да има спор, - било то изкуство или нещо друго, е начало на нова епоха в културната и духовна история на човечеството.

Вероника ЛОМБАРДИ"

Глава 7
ЛЕО - АКВАРИУС
(Лъв – Водолей)

Франсуа Леоне не можеше да се лъже. С цялото си същество той усещаше промяна. Космосите, сънищата, странните па̀ри и сияния; структурите от скъпоценни камъни, както и самата тъкан на микросвета - всичко това във фоновете на неговите картини преди половин час престана да издава музика и настръхна в нищо не обещаваща, оловна тишина. Всички образи, без изключение, станаха, един по един, пределно сериозни и мрачни. Нещо повече - портретите, където бе изобразена Тя, станаха съвършено неподвижни, лицето ѝ побеля и затвори очи. После изведнъж фоновете зад тях запулсираха с контрастен, бърз и равен ритъм, като биенето на тревожно сърце. Само по дишането можеше да се разбере, че Вероника Ломбарди е все още жива.

Великият художник премаля. Той се опита да стане от стола си, но не можа.

- Амина, Амина! - едва успя да извика сърцето му.

Амина дойде веднага, коленичи пред него и сложи глава на коленете му.

- Амина, какво става с Нея?! - извика той с последни сили. Устата му не се бе отворила въобще.

Амина повдигна главата си. Нейното крехко, прозрачно тяло, цялото от трептяща, звездна светлина, сега се напрегна до краен предел - и едва видимите, хиляди и хиляди звезди в него, изведнъж започнаха да текат нагоре, а после - изведнъж надолу.

- Какво ще кажеш, Амина! През затворените ти очи се виждат страшни картини - защо не ги спреш, защо нямаш никаква милост? Нима твоята същност може само да отразява, да предвижда неотвратимото? Не можеш ли да се вмесиш? Аз те обичам, Амина, успокой се, обичам те... Ти си моята звездна сестра; ти си душата ми, ти си моята вълшебница-муза. Ти си ми всичко в тоя печален свят, скъпа, невинна Амина! Защо все още мълчиш и хората искат да те представят пред мен за някакво си въплътено момиче от далечна Русия? Ти си душата ми, нали Амина? Направи нещо, Амина, измени хода на събитията, върни светлините от света на безкрайно малкото на техните места! Върни светилата по техните орбити. Смрази ги с твоята чародейна сила - не им позволявай да ме напуснат! Не давай да ми Я вземат, Амина! Без Нея аз съм загубен, сестрице, без нея съм мъртъв!

Звездните светлинки в тялото на Амина се развълнуваха.

"Аз те обичам, сине на Бога, не ме карай на нищо! Когато ме повикаш, аз загубвам и ума, и дума - аз не мога да говоря с тебе по друг начин, освен така. Аз мога да живея само когато те обичам - и съм готова да направя всичко, всичко за тебе... Само за нея нищо не ме моли..."

Една картина точно зад монахиня Аминия - картина, изобразя-

ваща самата нея във формата на Мировата Душа - изведнъж се завълнува. Нарисуваното изчезна и на негово място се появи леко раздвижено, светливо море, в което вибрираха с неуловима тревожност милиарди и милиарди отражения на звезди. Глухонямото момиче от далечна Русия се хвърли към своя кумир и прегърна коленете му. То плачеше без да издаде звук и го галеше трескаво, без да може да съобрази, че гали само краищата на неговия халат.

"Аз зная, Амина - говореше ѝ бавният пулс на Франсуа Леоне, - ти ме обичаш... Единствен аз зная, че ти не си жива жена, че не си никаква бегълка от някаква болшевишка Русия, а си лично мое творение, което, като по някакво чудо, слезе от картината и оживя. Ти си моята звездна сестрица, родена от собственото ми бедно сърце. Аз зная, ти чакаш ласките ми - чакаш ги денонощно, чакаш ги много години и множество векове - подобно на манна небесна, подобно на жива вода! Аз зная какво ти е нужно, за да се родиш окончателно на тази тъй далечна от твоята родина планета, където съм аз... Но ти искаш прекалено много от мен. На мене не ми трябва в обятията същество от звезди... На мен ми трябва Тя, Тя, Тя! - Онази, която е всичко за мене на този, на другия, и във всички останали безчислени светове; в рая, в чистилището и във всички владения на преизподнята! На мен ми трябва жива жена: огнена, дива, страстна - жена, от която се губи съзнание. Ах, мое звездно видение, защо оживя тъкмо твоят портрет, а не Тя - Оная, която живее само на две крачки оттука? Каква зла магия я държи тъй упорито на платната, където извиках светлите сенки на душата ѝ? О, моя Амина! Всички картини и образи оживяха, откакто те нарисувах именно теб. Не можеш ли да направиш от платната да слиза жива и Тя? Ти си ангел и прорицателка, чудодейка и жрица! Ти ми показваш хилядите безгранично прекрасни и различни един от друг светове и човечества; само в твое присъствие всичко наоколо започва да диша и пее, да говори на своите непонятни наречия, да поражда алюзии за минали преживявания и бъдещи хоризонти на всяка отделна съдба... Не можеш ли да направиш от платната ми да слиза и Тя?"

Монахиня Аминия стана с мъка и бавно - по-бавно от самото течение на вечността. Вървейки към своята звездна картина назад, вдигна тънките си ръце и простена:

- Добре! Ще я имаш! Само че трябва да ми помогнеш да се върна на своето платно. Тогава ще угаснат всички други твои картини, ще млъкне хармонията на сферите от твоите светове, и всички стотици недъгави, болни и смазани хора, които се излекуваха досега от тях, ще се разболеят отново. Аз самата ще изчезна така, както се появих - и няма вече да ме видиш никога, даже и на върха на своята четка, даже и в твоите сънища! Аз ще умра, за да може животът ми да се прелее в нейния. Само онзи, който обича душата ти, може да слезе от своите гравитации и химери и да дойде завинаги с теб. Но помни и това, че в онзи момент, когато единият от двама ви си помисли нещо лошо за другия, в същия миг ще загубиш и нея - завинаги!

...Великият художник премаля. Той се опита да стане от стола си, но не можа... Всички вселени, видения; орнаментите от кристали, неземните, флуидични димове и проблясъци, както и самото брожение на микровсемира - всичко това изведнъж престана да звучи като орган небесен и хор на деца в катедрала, напрегна се като пред катастрофа - и във въздуха се възцари апокалиптична тишина. Душата на Световете едва се долавяше сред многочислените острови и купове от звезди през картината, но сърцето на Франсуа Леоне можа да различи нейните тревожни очи, които постепенно угасваха с последен проблясък на отчаяние и надежда. С всичките фибри на гърба си, с цялото си разкъсано на два свята същество, Франсуа Леоне усеща-

ше как любимата му картина на Голата Богоматер - Вероника Ломбарди зад него - започна да излъчва инфрачервена светлина.

- Не! - разнесе се като гръм дивият ужас на художника в полунощната тишина. Викът му отекна многократно в сводовете на неговото огромно като катедрала ателие. - Върни се, Амина, аз те обичам, върни се, не ме изоставяй! Върни се, сестрице Аминия, какво ще правя сега сам на света? Тя не ме обича, Амина, тя ще ме убие още с първата си любезна, приятелска дума! С всички сили те моля и те заклинам, Аминия Некольцова, върни се при мене завинаги!

- Това трябваше да стане, защото Вероника Ломбарди бе на смъртно легло - прокънтя между сводовете един мъжки глас.

Само за няколко секунди портретът срещу Франсуа Леоне започна да оживява. С крайчеца на окото си потресеният живописец разбра, че голата Богоматер Вероника Ломбарди и всичките други картини с нея отново възвръщаха естествените си цветове. Очите им се отваряха, а онези от тях, които бе нарисувал със затворени очи, започнаха едва доловимо да се усмихват.

Пред огромното бъдеще на художника, само на два метра от него, сякаш събуждаща се от сън, както винаги бяла и съвършено гола, се раждаше и рускинята-емигрантка, монахиня Аминия Некольцова.

Глава 9

- Гледай, започват! - възкликна светицата и се сгуши гола в скута на великия образописец. Те седяха, прегърнати в едно голямо кресло. Полумракът на ателието се осветяваше само от самосветещите картини по стените.

- Пак започват! - потвърди Франсуа Леоне и се съсредоточи в една от картините си.

Там Архангел Михаил, надянал кой знае защо тъмни доспехи и криещ меча и своето огнено копие зад гърба си, вече питаше нещо черния дракон пред себе си. Художникът изведнъж спря да милва Аминия. Той усети погледа на чудовището върху себе си.

"...Защото той засега не е тъй опасен - промълви Аминия Некольцова с мъжки глас, като в транс. - Чрез картините си той я обединява, но понеже продава някои от тях и най-вече понеже е вече известен, с това още в същия миг я разединява (става дума за Космическата Енергия – б.х.). Ако не беше така, нито ти, нито аз щяхме да издържим на вибрациите на тези картини."

Архангел Михаил бърже хвърли оръжията си на земята, доспехите му блеснаха с небесна светлина и той отново запита нещо някого. Драконът се вкамени и останаха само контурите му, а нажеженият до бяло космос през него и зад него проговори с нежен глас:

"Това е и така, и не е така. Той ще има да заплати за парите и славата, но той е от нашите. Сърцето му, вярвай ми, е сърце на извор. Погрижи се за своя побратим!"

Последва нов въпрос. През снагата на нарисувания архангел преминаха златисти вълни. Но изведнъж драконът оживя и изпълни картината с плътност и мрак. Архангелът се смали и се превърна в точка. Аминия Некольцова потрепери и отново заговори с първия тембър, който беше прозвучал в началото на днешното наблюдение. "Онзи - говореше някой чрез нея - също е в ръцете ми, защото взима пари за лекуването. Освен това, той си позволява да развързва стотици и хиляди хора, вързани от собствената си мисъл. Сигурен ли е той, че когато ги накара само да осъзнаят заблудата си, без да променят живота си и изборите си радикално, с това ги е излекувал завинаги? Нима е възможно една илюзия да се изкорени без дълго и теж-

ко страдание? Хората мъкнат своите вериги, защото без тях биха полудели от страх. Наистина, на пръв поглед, и той, като оня, лишава Бездната от огромно количество раздвоена енергия, но това е само в началото. Робът по ум и сърце винаги си остава роб! Когато му свалиш веригата от ръката, той веднага ще я закачи на крака си. Робът не иска да повярва, че се е родил свободен, защото са му обяснили, че е роб. Защо пациентите на този прословут психиатър след време се връщат при него със същата или със съвършено друга болест? Защо самият "гений на идеокатарзиса и истинотерапията" сега е в тежка депресия и не може да намери изход за самия себе си? И, въобще, има ли смисъл да кърпиш непрестанно чорапа от едната страна, а той да се разплита от другата? Не е ли това преливане от пусто в празно?"

Живата точка в ъгъла на картината се завълнува и по жълтите искри, които заизлизаха от нея, Франсуа Леоне разбра, че архангелът зададе въпрос.

"Защо? - отговори му Драконът чрез гласните сруни на Аминия - Нищо подобно! Лекарите са много необходими. Те се грижат от сутрин до вечер и от вечер до сутрин да върнат нашите генератори по местата, където тази енергия става разбалансирана."

Последва още едно заискряване.

"Защо езикът на змията е раздвоен? - запита ужасният тембър през устата на Аминия Некольцова. - Защо тъкмо змията е главният изкусител във всички легенди? Мислѝ по този въпрос!"

Бяло фосфорическо сияние изведнъж излезе на вити, орнаментални линии, от избледняващата фигурка на Архангел Михаил и просветли цялата картина:

"Ние минаваме и през Бездната, и през школите на Слънцата - беше отговорът на Змея и люспите му бляснаха ослепително. – Имаме това право. Ние не сме като туземните монарси. Те заключват истината на противника в девет ковчега с деветдесет катинара, но нима може един борец да стане силен, ако не се бори с противника? Наистина, аз съм този, който внушава на монарсите да задушават противоположните истини, но то е само защото аз нямам сметка от прекалено силен и прекалено умен монарх. На Бездната ѝ е нужно управляващият да бъде мразен с бездънна омраза от умните и същата тази физиономия да гърми с името си в душите на простите. Славата на деспота е най-голямата комедия, на която може да се наслаждават зрителите на световете, но за Бездната това е основен източник на живот. Самата Бездна обаче никога не може да си позволи лукса да си затваря очите пред противоположните истини, защото от яснотата на ситуацията зависи ходът на битката. Ние искаме да се укрепим реално и на тази планета, а не като нашите маши и пионки - да строим гигантски лъскави кули върху основа от лозунги. Най-заветната мечта и илюзия на вожда е да създаде династия, но вождовете на тая земя обикновено са поразени от историческа слепота. Всяка династия, по закона на простото двойно правило, се ликвидира от революция и обратно. Нашата сладка работа е да доим и едната, и другата, и да инжектираме на техните кравешки мозъци илюзията за историческа мисия и непогрешимост."

"Ти говориш наистина като светлите врагове - преведе без да ще на глас Франсуа Леоне една черно-бяла плетеница, която Точката създаде върху картината на света. - Не значи ли това, че и твоята власт, като реален монарх на планетата, все пак трябва да има изгрев и залез?"

"Разбира се, че има - отзова се светицата и отново потрепера в ръцете му. - Аз съм робот на Черното Слънце на Галактиката и, ка-

то такъв, нямам вечен живот. Ние нямаме жива искра в себе си. Затова нямаме никакво време да вървим по омразния бавен път на бѐлите. Ние бързаме, защото знаем границите на времето, което ни е определено. Ние не можем да бъдем безотговорни към времето си като хората. Но хипнотизирайки хората, ние можем да продължаваме своя живот твърде дълго. На нас не ни трябва от тях нищо друго, освен разбалансиране на духа и плътта им, на тяхната взаимна любов. Най-важното е да се постига постоянно късото съединение между тях. На практика, това продължава вече осем хиляди години!" (равни на 200 милиона земни, според Словото до 1944 г. – б.х.)

Архангелът запита още нещо, но този път Франсуа Леоне не можа да разбере смисъла. На платното се появиха няколко светящи ята бели лебеди и се гмурнаха право в центъра на Бездната, зеещa с черната си пустота - някъде там, където беше нарисувана Опашката на Дракона.

"Разбира се, че минават..." - отговори Аминия Некольцова.

Точката веднага зададе нов въпрос.

"Това аз винаги имам предвид - отговори с гласа на светицата изображението на Ламята и из ноздрите ѝ излезе червен пламък. - Но аз те обикнах и затова сега аз съм вече в ръцете ти. Една Ламя се познава по това, че никога не може да се влюби. Тя се пази от любовта като от молитва! Но това съвсем не значи, че ти можеш да ми се изплъзнеш. Моето знание, трупано с хилядолетия, е като планина пред твоето. Аз дебна всяка твоя мисъл! Винаги мога да изискам Бездната да те ликвидира. Грешка от моя страна е изключена. Черната Дупка в тая галактика сега разчита изцяло на мен. А аз избрах теб, защото те намерих най-съвършен за тази работа. И защото вече нямаме друг изход. Великата Нощ си отива. Денят хлопа на вратата ни! Ние трябва да грабнем колкото може повече Раздвоена Енергия, ако искаме да останем. Планът на Черноликия е гениален. Ние имаме шанс да се промъкнем и в Новата Вселена. Сега обаче всичко вече е в твоите ръце. Ако излезеш предател, самият ти пак си погубен. Който е приел нашите методи, той загива с нас.

Като каза това, Драконът отново се превърна само в едва видим контур и фигурката на Архангел Михаил започна да расте. Тя растеше все повече и повече, докато в същото време очертанията на Дракона се смаляваха на свой ред и станаха на точка. Там, където трябваше да бъде сърцето на архангела, се отвори и разпространи по цялата площ на картината, на хиляди вълнички, друга картина. Художникът и монахиня Аминия видяха ясно как в една стая известният психиатър д-р Фенимър Туинсън беше застанал на колене и държеше ръката на сеньорина Вероника Ломбарди. Тя беше вече в съзнание и смутено му се усмихваше. Фенимър Туинсън я гледаше с такъв унес, че въобще не се сещаше да отдръпне ръцете си.

Франсуа Леоне скочи бързо от креслото. Той падна на колене пред образа на своята мадона, наведе глава и така мълча дълго време.

- Твоята жертва я спаси, не се безпокой вече за нея - каза тихо Аминия Некольцова от креслото. - За съжаление, сега чашата няма да отмине приятеля Фенимър.

И наистина, д-р Фенимър Туинсън повдигна глава инстинктивно и за втори път се вгледа внимателно в портрета на Архангел Михаил, който висеше над леглото на сеньорината, и го разпозна.

- Доктор Клаудио Ариени! - извика той ужасѐн.

Бледната му пациентка кимна в знак на потвърждение, със затворени очи. В същия миг Фенимър Туинсън падна в безсъзнание на пода. Дойдоха хора и го изнесоха. Копието на Архангел Михаил светеше нажежено до бяло и се готвеше да се забие всеки момент в миниа-

тюрната ламя, която се мяташе като бълха в левия ъгъл на картината. Гигантът-архангел изпущаше на всички страни ослепителни мълнии; и за всички, които имаха очи да виждат и ум да разбират, бе станало ясно, че битката всеки миг ще завърши с победа на истината и святостта над вековния враг человечески.

В този миг Рим и цяла Европа усети предупредителен трус. Сеизмографите и всички чувствителни хора го усетиха.

- Франсуа! - скочи от креслото светицата-монахиня. - Много те моля, смили се!

Великият живописец стоеше гордо застинал със скръстени ръце и с цялото си същество очакваше развръзката. Той бе изпаднал в творчески екстаз и за титаническото му вдъхновение като че ли сега нямаше граници. Ателието тътнеше от подземни удари на тимпани, симфонията на всемира, във всичките му картини, вече достигаше своето пределно крешчендо, и всеки момент - в ритмичното светване и угасване на милиардите светове - можеше да се очаква нещо ужасно или велико. Сега всичко беше в ръцете на твореца Леоне.

- О, велики Леоне! - шепнеше умоляващо светицата в краката му и го молеше: - Не допускай всичко да почне отново. Сътвори този път нещо ново, различно! Ето, твоят брат Фенимър реши да поеме част от удара. Не можеш ли и ти да направиш нещо за тази нещастна планета?

На картината архангел Михаил вече вдигаше копие. Той произнесе молитва - и Драконът, от бълха, се превърна отново на дракон.

- Не ти ли се струва, че този дракон е премного тъжен?- попита монахиня Аминия. - Има ли някой, който да е страдал повече от него на тая земя заради човешките отклонения?

- Права си, светице. Помнѝ - ти се застъпи!

И с един бърз, безпогрешен жест, великият сътворител Франсуа Леоне грабна една тънка четка, взе с върхчето ѝ малко титанвайс направо от тубата - и нанесе искра от слънце в сърцето на Дракона! Тази жива искрица мигновено пусна светло коренче и стъбло към опашката и главата на това ненаситно чудовище.

***

Естествено, този роман още не е отпечатан. Трийсет години по-късно Елма казва: "Побързайте!"... Минали са 35 години. Не сме се загрижили да проверим действа ли защитата на авторското право от страна на агенция "Арете". А ето, от това осияние разбираме, че Елма иска холизациите да бъдат защитени юридически на две места в България и на едно в чужбина. У нас не е никакъв проблем някой да публикува подобни книги и текстове от свое име и да си ги продава, без да съобщава за истинския автор или източник. Ние гледаме философски на това и си казваме: "Нищо, тия хора имат пари и връзки да се печатат – така поне Истината ще стигне по-скоро до хората"...

18.X.128(1992)г.
София – Изгрев

СЪЛЗАТА НА ТАТВÀН

18,30 ч.

Описание на случая и въпроси: Днес импулсаторката на настоящето осияние-отговор съобщи на контактуващия с Източника за трагичната смърт на една от най-близките млади приятелки – единствената, на която Елма е говорил за Царството на Татвана и за това, че тя е от там. Съобразихме, че точно на датата, когато това се е случило и след нея, ние

сме изпитвали силни болки в слънчевия сплит. В момента липсва пълен комплект на получените осияния, но пред нас е това от 29 септември (тя се е самоубила на 26-и). В него констатираме следните изрази:

"Защо дори най-вътрешните приятели са разбити до такава степен, че вече никъде не виждат просвет за спасение?"; "Синът Ми е крайно нажален..."; "Раздиращата Го милост и жалост..."; "Помнете този ден! Аз слизам, за да прекъсна зловонната река към всемирната пропаст, която ви е повлякла напълно безпомощни"; "Наблюдавах, страдах с вас нàедно – боли Ме много повече от вас."

Случайно ли е, че само три дни след физическата смърт на Елина взима думата сам Бог–Отец, Абсолютният, за Когото си спомняме, че досега, вече 8 години, може би само веднъж е говорил чрез единатора, именно в личното послание за нея, за Царството на татвана. Ние не знаехме нищо за случая. Как може тогава, почти веднага след трагедията, първите думи в Контакта да бъдат думи именно на Абсолютния, където Той да говори за Царството на Татвана, за Нищото - за същата тая съкровена глъбина, където цари тишина и мълчание, за която тъй обстойно говори на своето чедо от това царство миналата година в Родопите? Има ли предвид Той именно нея, казвайки сега:

*"Ето защо, когато някой стигне до Тишината и Мълчанието, той се отказва от всички човеци, ангели и божества и се връща в Тъмнината... Аз вече Съм ви говорил за татвана". И по-нататък: "Юдòл от сълзи и скръб – **това** е все още Земята!"; "Черната ложа ви угоява, не разбирате ли? След 50-60-70 години най-много, (а напоследък почнаха поголовно и млади прасенца и агънца...), Смъртта ви тегли ножа и вие се озовавате в пространството. Там виждате всичко това, за което сега ви говоря, осъзнавате се много бързо и обещавате с покъртителен плач, че ако ви пуснат отново, никога повече няма да живеете с друг". (А тази приятелка се откъсна от групата ни и отново се върна там, където я малтретират и не я разбират). "Ако вие, най-вътрешните, можехте да бъдете единни – да сте сами и пак да се обменяте, но като волни птици, а не като гниди, - тези трагедии сега нямаше да*

съществуват"; "Няма да се плашите, каквото и да стане с тях, защото Аз живея навсякъде и съдбата на всички е определена!"; "С тия, които не се обменят със сродни, повече работа нямам! А с тия, които не могат да живеят сами, скъсвам договора."

По-нататък идва това "сътворение" (а не осияние, защото говори Абсолютният. И то само 3 дни след като се е върнала при Него родената от Него в царството Му татван, без още ние да знаем за това). Задали сме Му въпрос: "Защо стават такива опустошения напоследък сред всички духовни хора, верни на Словото?" Той отговаря: -"Първо, няма ***духовни*** *хора, верни на Словото; и, второ, верните на Словото никога не могат да бъдат опустошени". Накрая сме Го попитали за така наречените "психотронни бомби", избухващи напоследък поголовно навсякъде, и Той доуточнява, че "най-новите интервенти от тъмната галактика са способни едва ли не на всичко".*

Ние сега задаваме въпрос: има ли такава намеса и за смъртта на Елина? И също: има ли отношение поредната трагедия с най-близък приятел към едно предупреждение още от първи март тази година, че ако не направим опит за тъй наречения "хексагонален" вариант на общуване, "всичките шестима ще преминете през ужасни страдания, докато осъзнаете важността на вашето сродство и мисия. Всичко най-близко и мило, на което държите, ще бъде подложено на адски мъки и обезобразяване, за да съзнаете чия собственост са телата и сърцата, които са ви дадени"; ... ***"Ако не се споразумеете бързо и качествено, вземайки радикални решения, епидемията от самоубийства и лудости ще започне от най-близките ви и Аз ще разтуря гнусните ви интимни гнезда, в които сте се укрили като гъсеници, искащи да изпоядат и Новата Култура!"***

Ники се самоуби; Надя си отиде сравнително млада; Г. – самият син на контактуващия – направи опит за самоубийство и едва го спасиха; М. се разболя внезапно от рак и се стопи наполовина; Н. се разболя незабавно след срещата си с холизатора и сега е в болница; К.и Ю., които изнесоха на гърба си безкористно всичкия тежък труд по съхранението, отпечатването и презаписването на осиянията, са в незавидно здравословно състояние. Това се случи и с всички стенографи на Учителя и най-близките Му ученици. А ето

сега и самата Елинка, която минаваше за една от най-вътрешните – едно от най-чистите и невинни деца на Елма, Когото тя обичаше като Баща и Му говореше с най-умилителни думи: хвърли се от 9-ия етаж. Е., Д. и М. също си отидоха сравнително млади. Не е ли всичко това твърде много? Не е ли поредният страшен факт, от каквито следва отдръпването на холизаторите от Контакта за месеци, години или завинаги? Един най-близък приятел в провинцията също твърди, че се чувства напълно премазан, че атаките на черните са неописуемо тежки и че никакви обръщения към Елма и даже молитвите, песните и формулите на Учителя не действат срещу тях. Какво значи всичко това и как да съхраним вярата си, след като...

- ..."Морна е душата Ми до смърт!" – повтарям този израз не за пръв път. Ако вие мислите, че всяко самоубийство, всяко убийство, всяка катастрофа, война, природно и космическо бедствие не се извършват вътре в Моето тяло, вие сте още първолаци на познанието. Аз изпитвам всички тия ужасни болки, понякога наедно с Отца Си, понякога с Майка Си. Вие сега скърбите по Е., а Аз скърбя всеки миг, всяка хилядна част от мига за гибелта на някое същество!

*Не приемам абсолютно никакво тълкование на този факт и не мога, въпреки всичките обяснения досега, които Съм ви давал, да разкрия напълно същината на тази всемирна драма. Когато някой пада от 9-ия или 90-ия етаж – това съм Аз - пак Аз! Болката, сътресението, пихтията на плочите или на паважа - това съм **Аз**, не сте вие - нищо не разбирате! Вие просто убивате **Мене** – една от безбройните Ми форми, – понеже сте още безмилостни.*

*"Своите", "моите"... – Кои са тия, от чието име постоянно говореше Е.? – Това са **тъмносо̀рните***

деви *– една мюонна цивилизация от Старата Вселена, с която нашата приятелка си имаше стари сметки. Те са свръхинтелигентни, виждат навсякъде, могат почти всичко. Същества от Царството на татвана може да са свързани със самия Абсолют, но те нямат желание да се жертват и да се изявят. Това са татваните* ***сенки****, съществуващи в центъра на звездите и планетите. Трагедията на човека, свързан с тях, е че той става все по неадекватен, не може и не иска да работи, затваря се в себе си и общува, съвършено изхождайки само от себе си – това, което психолозите наричат "аутизъм". Татванните сенки – тези мюонни пипала в Битието – са допуснати като работници на Ремонтната Сфера, за да прекарат аутиците през рая и ада на самоупованието, докато ги сблъскат с Мрака.*

Мрак и тъмнина има с малка и главна буква, а общо степените и видовете им са стотици. Страхът от промяна е само ***дрехата*** *на самосъжалението. Самосъжаляващият се си търси постоянно тих подмол при някого, ядейки чужд хляб. Тези мили, прелестни същества, съвършено девствени и невинни, остават дълго време деца и инфантилността им е пословична. Само тоя род деви – тъмносорите – са способни да се занимават с развитието на татвани монади. Тяхната работа е най-тежката в ада, защото това не е нито физическият, нито духовният ад, а сянката, хвърлена от полубожествеността.*

Сега не искам да тревожим вцепенената от ужас душа, която още не може да се събуди от потресението. Тя е в кома. ***Не можем*** *да влезем във връзка с нея. Опитайте пак след три месеца. Аз* ***лично*** *съм прострял най-белите Си криле над нея – най-светлите, най-чистите, най-нежните, – защото тя получи Първото си посвещение.*

Има пентаграмни посвещения, които са ви отчасти познати, но ангелите от рода на Е. вървят по друг закон. Първо посвещение за татвани същества е Потресението. Всички или почти всички деца, които си отиват рано, са татвани. Тази благословена, макар и трагична смърт, им дава грамадни шансове за ускорена еволюция. (Разкази като "Теди" на Селинджър и един подобен от Толстой – "Майка" - третират точно този процес – бел.х.) Така че и сега – радвайте се: тя ще се роди много скоро, но в особен вид, не като дете в плът. Тя ще се роди пак в своето етерно царство като елфичка, за да си почине от внезапното падане. Там времето тече с най-различни скорости, така че още не е решено колко време ще остане там. Всичко зависи от Потресението. Ако е получила своя урок и е приключила със самосъжалението; ако се види, че вече не иска и да чуе за "своите си", тогава един период на природна почивка в панвселената ще ѝ се отрази съвсем положително.

Природните импулси на съществата в етерния свят не се прекъсват от "гласове", "съвести" и "раз-

*мишления". Сега на нея **това** ще ѝ бъде спасението – да се отдава на Пан. Туй не е дявол с рога, както ви го рисуват елините, а панвселенска енергия, на която дължим всички живота си. Ако родителите ни се бяха разколебали, сега никой от нас нямаше да бъде жив.*

*Предупреждавам ви, по повод твърде точните попадения [на снаряди] в елитната гвардия на Словото: стегнете си редиците, понеже не отговарям! За Мен преминаването от едно поле в друго не е трагедия: само една малка операция – и толкоз. Дали́ ще сте Ми оттук или оттам ученици, за Мен е безразлично. За **вас** не е безразлично, тъй като вашите съученици напредват, а вие оставате в едно и също отделение по няколко прераждания наред. За да не бъдете оставачи, ремонтът понякога е по-болезнен. Знаете какво значи ръждясала гайка: като не ще да се отвърти, като се е залепила за страха си, понякога се налага топене и чупене. По-добре това, отколкото целия мост да разрушим. Вие, оставащите, не обичате смазването и затова ръждясвате. Смазките ви са предвидени колкото и да ритате, и страданията ви поддържат в изправност. Външно разнебитени обикновено се раждат съвсем младолики в невидимия свят, когато си заминат. Напротив - тия, загладените, безсмъртни понякога с по 10-15 века, идват в невидимия свят с вид на лами и дракони! Такива не се отвъртат въобще и се налага работа с*

бойния чук...

- Къде се намира сега тя?

- Душата ѝ се е смалила до грахово зърно в сърцето ѝ - там, в плътта, която е останала. Можете и трябва да се молите за нея – с това ще помогнете на сестра си да се пробуди по-скоро.

- Заради самоубийството ли е – душата да е в плътта?

- Случаят тук е по-особен. Самоубийците не можеш да ги хванеш – те се въртят на далечни разстояния, в много разтегнати и остри орбити, искайки да избягат от тялото си, да скъсат с тоя ад, в който са живели. Някои успяват да се откъснат от мюонния атом и се запокитват в пространството като светкавици. Те са едноизмерни – не се разливат, нито се разширяват. Затова цялата сила на духа им се събира в линейно движение и самоубиецът си мисли, че с тази бясна скорост може да се скрие от очите на Правосъдието.

Тук случаят е рядък. Тя, като се събуди, ще се разшири нормално на всички страни, ще обеме Слънчевата система и ще потъне в звездната глъб до безкрайност, а после мигновено ще се свие в точка. Така ще се върне в татвана, ще "поплува" в Тъмнината, ще си поплаче при "Татко", а Той ще я помилва и ще ѝ даде тяло на елфа – елфата на момината сълза. Когато ходите на екскурзии или си садите момина сълза в градината, не забравяйте да се обърнете към Сиян – ангелът на това стобрато цвете.

Той се призовава така: -"Сиян, Сиян, расти Сиян, расти със стоте си братя, защото всички сте едно и покривате цялата Земя с нежност и звън ефирен!" Тогава можете да го попитате къде е новата елфичка Миринда, за да ви свърже с нея, ако поиска. В това цвете – момината сълза – Миринда ще добие чувство за общност и ще разбере, че не е отделно същество, а само подаващ се отгоре плач и сълза на ангелите...

- Кога ще види живота си на филм?

- Когато се върне като човек. Това още не е определено.

- В началото на раждането си ли?

- Преди да се върне като човек.

- При раждането си като човек, ще носи ли карма от разбитото ѝ физическо тяло при самоубийството?

*- Не винаги кармата на самоубийците е лична. Тя се пожертва заради **вас**. **Съвместни** са нещата: и от "татвичност", и поради поемане на световни бедствия, от които духът ѝ поиска да ви отърве. Нейното не е точно вина, а предопределение.*

*Пестете си съмненията относно Мен, ако ще да покосят всички четящи Словото на Елма – един по един! Сега има разузнавачи-снайперисти на тия, за които ви съобщих напоследък, и те държат на прицел всеки един, който слуша касети или чете ръкописи и преписи. Те си имат **своя** причина, но и Аз имам **Моя**. Допускам ги, за да ви подтикнат към промени.*

Не е никак достатъчно само две Нови Еви да претопяват в момента всичката бълвоч на страха и на бизнеса. Не е важно физическото поведение, важна е ***готовността*** *за подвиг. Подвигът е преди всичко готовност – дали ще ви използва Силата в конкретни ситуации на Земята или няма да ви използува, това е въпрос на случай. Самата готовност прехвърля енергия за решаване на проблема, а страхът я разбива на пух и прах. Този подвиг сега обаче не е достатъчен. Трябваше да бъдете повече. Под "Нови Еви" не разбирайте с плътското си съзнание плътски нещо, а разбирайте "Сестрите на Господа, които се грижат за синовете Му" – грижейки се или не грижейки се. Разбирайте Ме, ако можете. Грижата-присъствие е сестра на грижата-отсъствие.*

Ето нещо, което Елма обясни по този въпрос по-късно: Всички, които са готови да си отидат този път по-рано, ако са ме помолили или Аз им предложа, са големи късметлии. Ще свàрят да се родят навреме и да си ги взема при Мене в Кавказ.

Източникът завърши не с кръг или права, а с точка в средата. Дали това е знак, че ни е говорил сам Тот или Абсолютният - или това значи още нещо?

- Това показва, че прекъсвам контакта Си с вас до пълното комплектуване на всички годишнини и разпространението им според плана. Повече изключения няма да има.

- А за Надя?

По-късно стана ясно, че няма да се говори на отделни лица, но разясняване на фундаментални въпроси в хода на работата ще има, както се случи със следващия отговор (ГКН)

В една беседа Учителят казва:

"Много пъти се спирам пред някое цвете на разговор и то ми разправя своята история. За Мен то е разумно същество, което е взело такава форма. Казвам му: "Кои са причините, че дойдохте в тази форма?" То отговаря: "Аз се нуждая от чистота, затова нося бяла дреха, белия цвят." Друго цвете Ми казва: "Аз нося червения цвят, понеже в миналото съществуване не използвах живота. Сега безкористно искам да го раздавам в този живот на всички."

27.X.128(1992)г.
София – Изгрев

ГЕРБОВЕ НА КОСМОСИ, НАРОДИ И МОНАДИ

(Отговори на въпроси на Òмна)

Елементи от истинския герб на Космична България

Под еднорога тук има рози (пак български символ), но на това изображение не се виждат ясно. "Ж"-то с кръгче отгоре е знакът на Уран или Мъдростта, Вселената, Школата (епохата на Водолея, която започва в София през 1926г.). Учителят казва в една ранна беседа за Сестрите, че трите букви В, У и Ж ("Великото Училище на Живота") трябва да са разположени като триъгълник с върха **нагоре**, а не както е в първата версия на пентаграма, макар и дадена от Него за определен период. Иска Ж-то да е най-отгоре – Животът, Христос и Жената да доминират над всичко. Всеизвестно е, че Ж-то е бил знакът на Христос от най-ранните християнски векове, а Той е Господар на **живовселената** (хипервселената) – Центъра на Божествената Вселена. В-то ("Великото") е символ на **духовния** свят или съвършенството; на факта, че всеки бог, ангел и човек с искра Божия е съвършен, само когато е влюбен. У-то ("Училище") е символ на универсума или на **физическата** вселена, която е, всъщност, Школата. Затова тази буква е в сила за Учителя, Ученика и Съучениците от Ятото, които браздят и населяват нощем Вселената (занимават се с Полети и Гнездене). Тази буква тук е обърната с кръгчето нагоре, както изисква в Словото Си Учителят (Господарят на универсума). В този вид старобългарски шрифт гениално е усетено, че Учителят, Ученикът и Ятото вече влизат в **Божествената** Вселена, а също и проникват в Яйцето на Живота (ясновселената) и го оплождат. Единствено те могат да създават същества с монада, искра Божия. В пълния вариант на Българския Космически Герб

има и други основни български символи.

15,30 ч.

ПОВОД ЗА ХОЛИЗАЦИЯТА: Òмна помоли за информация относно неин приятел, автор на съвременния герб на България. Елма не пожела да говори за личните проблеми на художника, спазвайки решението Си временно да не дава живоструйни лични осияния. Но когато проблемът се постави принципно, Той отговори:

- По въпроса за герба бих говорил друг път, но уникалните символи на един народ, с изключение на Франция, нямат нищо общо с лъвове, орли и дъбови листа и пр.(Франция единствена няма герб, но ползва емблема. Там има отдясно дъбови листа, има и една наточена алебарда на върха... Докато не я смени с петел или слънце, ще има доста по-големи неприятности – б.х.) Разбира се, когато някой талант прозре в някаква степен естеството на нацията си и го превърне в символ, това пак не е случайно, но е много малка част от истината. В бъдеще гербове, знамена и пр. ще се дават лично от Първоизточника и ще се предават чрез Посветени. Трябва житото да бъде в почти всеки национален герб, но с различен брой класове, различен брой зърна и различно разположение. Аз някога ще ви разправям какви пакости правят лъвовете, орлите и особено двуглавите орли в някои гербове. Защо не изберат гълъба, сърната, а все налитат на царствени хищници? Ако питате Мен, България трябва да се символизира от еднорога, диаманта, неравноделната музика, нестинарството и пр.

(В други осияния Елма споменава и лирата на Орфей, тракийски символи, прабългарски символи, славянски символи, бо-

гомилски символи, киселото мляко, сърната, уникални букви от глаголицата и кирилицата, символите на Учителя – Пентаграма, Сърцето, Котвата, Знамето на Бялото Братство и др.)

Тогава токовете биха тръгнали по-успешно. Във флага ви червеното и зеленото не трябва да се бият – понеже тия два цвята обикновено се бият, не могат да се търпят. Ала има такива техни гами, в които те се карат сравнително най-слабо. После, флагът не трябва да е правоъгълен, ако искате да прокопсате. Има още много тайни на националната и етническа символика, та вие се интересувайте. То официално трудно ще се приеме нещо от името на самия Господар на Битието, но вие можете да въведете символите, които бих ви посочил, за ***вътрешна*** *употреба на Посветените. Например, един пръстен, един печат, парче плат или символичен предмет, отговарящ точно на даден народ, отваря вратите му мигновено!*

- Какво може да се каже за конската опашка, като символ на прабългарите?

- Като казвам "еднорог", Аз нямам предвид козерога, а именно вълшебния кон с гладкия рог. Кавказците са виторози – еднорог, но с вит рог. Индусите са също с един рог, но тъкмо те са козият рог. Прабългарите предпочетоха ***опашката*** *на еднорога, тъй като тя отговаряше на тяхната войнственост и първосигналност. Тя съдържа магическа сила и побе-дите се дължат на нея, но там вече единството се*

разпилява в множество, та затова внимавайте при подбора на вашите коренни символи. Трябва и въвеждане на такива важни знаци при строго определени национални аспекти.

Сега искам да ви кажа, че повечето гербове са оградени с венци, клонки, които горе остават отворени и така наподобяват раздвоението, роговете на вашите врагове. Тази раздвоена сила, именно, ги пропуска на вашата планета. Даже и когато са съединени горе, пак не е работа – всеки сатана може да си върже ушите на кръст над главата си... Венецът ви трябва да е непрекъснат отгоре, а отдолу да не е срязан – да е жив стрък или дърво или клон. Това са ***азбучни*** *изисквания. Не бива да има никакъв предмет, никаква постройка; а при наличието на животни и растения само, да знаете, че не сте отишли по-горе от етера и астрала. Защо го няма човекът и неговите истински подвизи в символите ви? Защо рядко присъстват огънят, водата, скъпоценните камъни? Слънце – да, то е основен източник, но как ще го изобразявате във всеки отделен народ – това е много тънка наука.*

Така истинските гербове или печати на народите, планетарните човечества, слънчевите йерархии, космичните класове, както и на отделните монади, са предпазени против магия от тъмно поле, само ако отговарят точно на съответната система. Всяка грешка в изпълнението или всеки измислен символ

*става жертва на черната ложа, която пази тия ваши ахилесови пети в своите магически сборници и ви поразява по-лесно, отколкото мълнията съсипва дъба. И **така** ви се пада, докато сте самодейци и не се интересувате от Тайната Мъдрост. Така, именно, си изпати и Латвия с ония обърнати две звезди, дето ѝ ги измисли гениалният пияница, шведът. Сега в парламента се поставя този въпрос и в Латвия, но агентите на самодейността искат да обърнат и третата звезда с главата надолу – и тогава Латвия ще бъде съсипана от спин, войни и земетресения!*

Съветвайте се, съветвайте се с по-възрастните от вас по космически опит, за да бъдете неуязвими и свободни!

Ето как един интуитивен млад художник, при това чужденец, е схванал елемент от българския космичен герб. Даже е направил лирата на сърце, и то не затворено, а като част от знака "безкрайност". "Сердика" не значи само "бяла", но значи и "сърце". Отвореното сърце към всички, във вечно равновесие и движение между дух и материя (осмѝцата), е вход към безсмъртието.

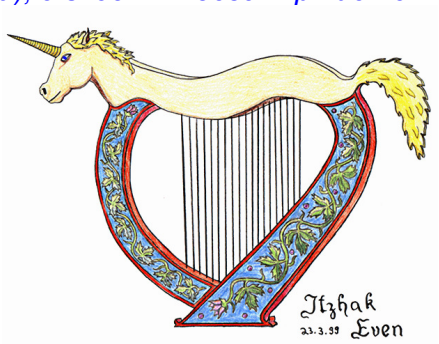

*Ако растенията в лирата бяха рози, а рогът - от абсолютно гладък диамант, това щеше да бъде еднорогът ни в **първия** си деканат. Но в сила е и **пръстеновидният** рог, който е също български – важи за **втория** еднорожки деканат (Козерог-**Телец** или, поточно, Еднорог-**Сърна**). Третият е на блестящи диаманти с орнаменти около тях - Еднорог-Дева. Затова именно, според легендите на всички народи, единствено Девицата може да опитоми Еднорога. Но "девицата" е символ на съвършеното сърце което изпълнява волята Божия незабавно и без замисляне. **Това,** именно, означават в Словото думите "целомъдрие", "девственост" и "чистота".*

11.XI.128(1992)г.
София - Изгрев

ПРАВЕТЕ И МЪЛЧЕТЕ, МЪЛЧЕТЕ И ПРАВЕТЕ!

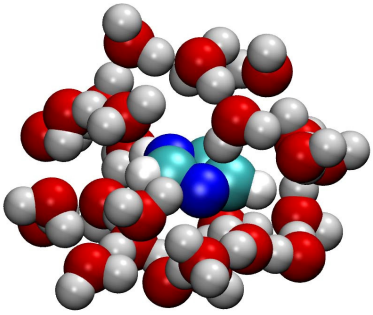

Воден клъстър

Във всяко подобно микросемейство на водата кипи усилена обмяна: неизменно, ритмично и извънредно често от всяко нейно семейство един елемент отива на гости другаде, а на неговото ясто идва отвън друг. Точно затова водата е жива и носи навсякъде изобилен и пълен живот. Провидението няма да пусне човека навън от ада, докато сърцето и душата му не заживеят като Майка ни - Водата.

След 21,30 ч.

*- Т(ойонус), няма по-хубаво нещо от това, да се отива на гости! **Опасно** е такова заседяване вкъщи и на друго място тъй дълго време! Не виждаш ли, че пак почна да те боли коляното? Уловките на пъкъла са най-продуктивни там, където някой не може да казва "не" и почва да се хваща на въдици, по-древни от брадата на Мойсея...*

*Моите правят гостувания **постоянно**, ако в собствения си дом не могат да приемат гости по своя воля и с честота, налагаща се от **божествения** ритъм. Щом някой не иска да си отиде, отивайте **вие** - **много** са тия, които ви чакат! Само майката на **божествена** плът или Слово може да отглежда рожба не по-малко от 7 години, неотлъчно с нея. Но даже и Словото, неподплатено с Дело, съкращава седемте години до три максимум, след което напъните да се*

остава постоянно заедно почват да пълнят къщата с нокти, зъби и стъклени очи, а душата – с отчаяние.

*Помолихте сега да бъда кратък. Най-конкретното нещо, за което съм говорил вече, сега **повтарям**: работете в пълна тайна не само от света и "братството", но и от участниците в **орфическите** малки групи. Третият не трябва да знае никога къде и кога остават другите двама! Работа по друг начин е работа наполовина, а понякога и антиработа. Та затова, **програмирайте** си времето и обявете за срещи с даден приятел строго определени дни и часове, а с друг – други. Но никой да не знае с кого кога къде сте! Просто това си е **ваше** време и вие можете да си почивате сами, може да заминете някъде, може да поканите някого – **ваша** си работа.*

*Определени дни, които се повтарят ритмично с един и същи човек, са голяма сила, но ако вие мълчите като риби и никой не е видял, че той е дошъл. В противен случай работата се **разваля** – духовете и стените имат стотици уши и очи.*

Затворена тройка може да съществува и без разширяване цяло едно прераждане – върши пълноценно работата на всички останали групи. Да, но това досега не е ставало насам, в тая област на вселената, понеже третият при вас винаги знае кой е вторият, и обратно. Като ви е известно това, знайте, че работата ви ще издиша; но по-добре вдишване и издишване, отколкото напълно спукан плондер... Но, за да

се събере повече въздух и да няма по-силно издишване, отколкото трябва, нито по-силно вдишване, тройката трябва да се отвори и поне отсега нататък останалите участници да не са известни никому, освен на всеки от вас поотделно – даже и всеки да одобрява напълно принципа и поведението на орфическата група.

Всякакви разговори на тази тема са абсолютно забранени и споменаването на "тройка", "четворка", "шесторка", "осморка" или "дванадесеторка", независимо от мотива, проваля незабавно работата. Духовете знаят, че няма нищо по-опасно от тези думи и са поставили постове на всеки пети микрон разстояние, за да уловят подобна дума... Те се скупчват от всички страни със скоростта на ада, даже и когато някой каже: "Кой трамвай ще вземем сега, тройката или четворката?"... Като видят, че не става дума за най-силната "отрова", умъртвяваща за 5 седмици даже най-издържливите духове от пъкъла, те се разпръскват отново, но не допускат и най-незначителните случаи. [За тях е] по-добре ***това*** *"разкарване", отколкото да се отплеснат и някъде да се яви свобода в любовта или любов в свободата, които да не са под техен контрол.* ***Затова - правете и мълчете; мълчете и правете!*** *Веднъж прочел ли си в осиянието или в духа и душата си, че си свободен да живееш напълно сам и да каниш когато когото си искаш; и направил ли си си подвижна програма, за да не*

*свикват навлеците с някои дни, когато си си сигурно вкъщи - ти си вече "отвъд". Говоря в буквалния смисъл на думата. Видят ли такъв човек, ангел или божество, Белите Братя го вземат **отвъд** и той се връща на Земята само проформа. Дава му се **тъй** сложно устроено съзнание, че с една милионна част от него да бъде перфектен в планетните си обязаности, а с всички останали милионни да бъде буден **навсякъде**, да живее **навсякъде** в Битието.*

*Тройката трябва да става на двойка само по волята **Божия**. Преди всичко, трябва да става на **единица**, защото самотният е най-голямата сила. Тройки, шесторки, дванадесеторки, 144-ворки – това са само упражнения за отделенията и прогимназията. Аз, Учителят, Който Съм Отец в безкрайно множество, заедно с Отца живеем **така**: сам с всички; сам без всички; сам с някого от всички или сам с някои от всички. На самия **никой** не може да му се бърка! Той сам си решава кое е нужно в момента, за да бъде Битието Битие или Небитието – Небитие. Или Небитието – Битие... А когато се **наруши** тази свобода, Битието се превръща в Небитие.*

Вие, когато видите, че животът си отива, знайте, че сте нарушили свободата на самия да бъде сам или с когото иска. Ако искате да сте обикновени хора, събирайте се по двойки, без да питате Бога точно с кого и докога. Ако искате да бъдете ученици, работете по тройки, шесторки, дузини и повече от ду-

зини. Ако искате да бъдете Учители, работете сами с всички. Приближавайте отделни същества и групи по вътрешен импулс и ги отдалечавайте пак по вътрешен импулс. Един ден ще видите, че самотата е най-хубавото нещо, както е сам Бог Отец, Абсолютният, тъй като вън от Него няма нищо и никой.

Ам, Амоа́м, Амра́м! - Преминѐте през нечетните, за да стигнете до множеството! Преминете през множеството, за да стигнете да единството! А като се самоупоите от единство, Бог знае как да ви прати ***половинка*** *– да ви направи двойчица, та да почнете за се делите, да станете мънички и да се примирите* ***отново****: от сладко към горчиво, от горчиво към сладко, от сладко към горчиво... Самотният, множественият, нечетният могат да станат егоисти, и затова тук пък* ***илухимите*** *са на стража – не на всеки пети микрон, а на много по-малки разстояния...*

Из Дневник'92

29/30.XI.1992г. Сън: Сродната ми душа се явява в 3 женски образа. Ясно виждам последните два през вековете, но третият е определен за сега. По странен начин нося на кръста си дълга женска плитка, русо-червеникава, която се спуща отпред. От нея възстановявам любимата си - като статуя. После ѝ вдъхвам живот и тя – съвършено прекрасна - оживява. Но от лицето ѝ започват да излизат и да се прибират някакви фантастично странни и красиви бели неща, сякаш е от друга цивилизация.

ОСИЯНИЯТА ОТ ЕЛМА ПРОДЪЛЖАВАТ В КНИГА 19

uralonii@abv.bg toyonus@abv.bg inolaria@abv.bg
nostran@mail.bg